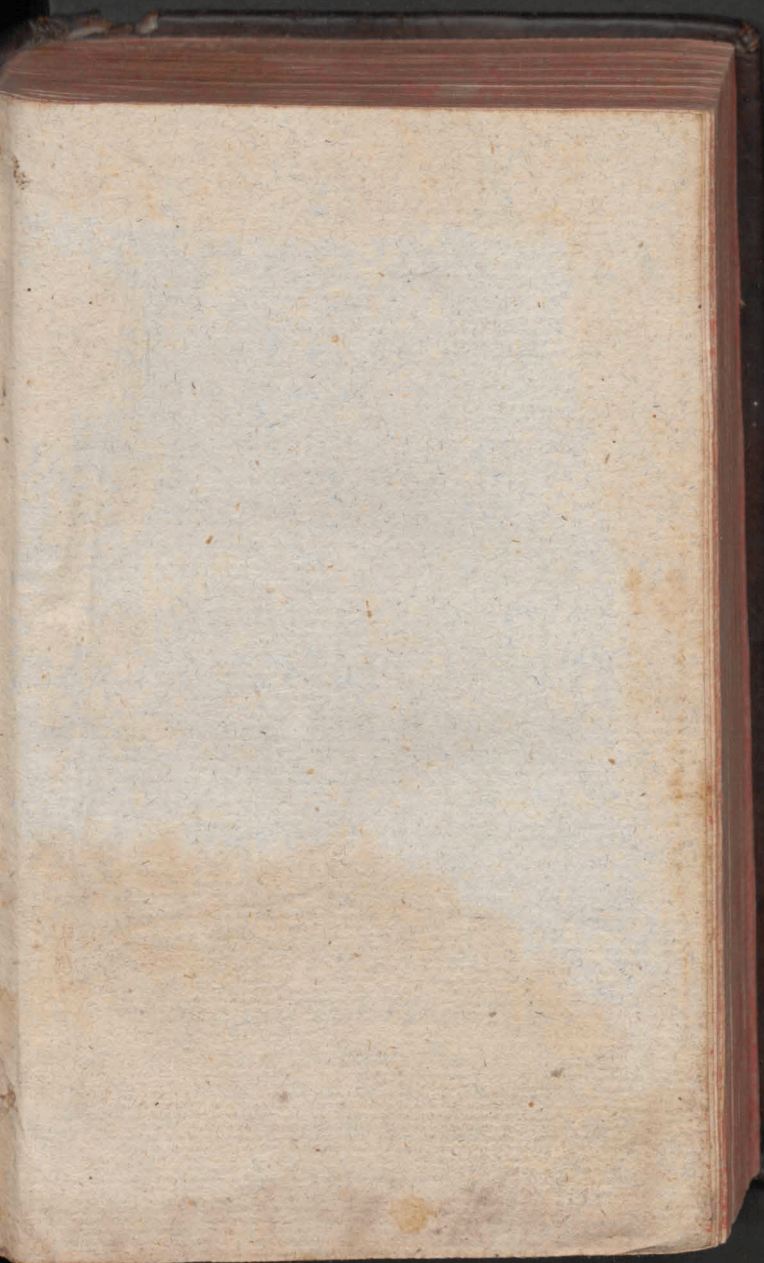
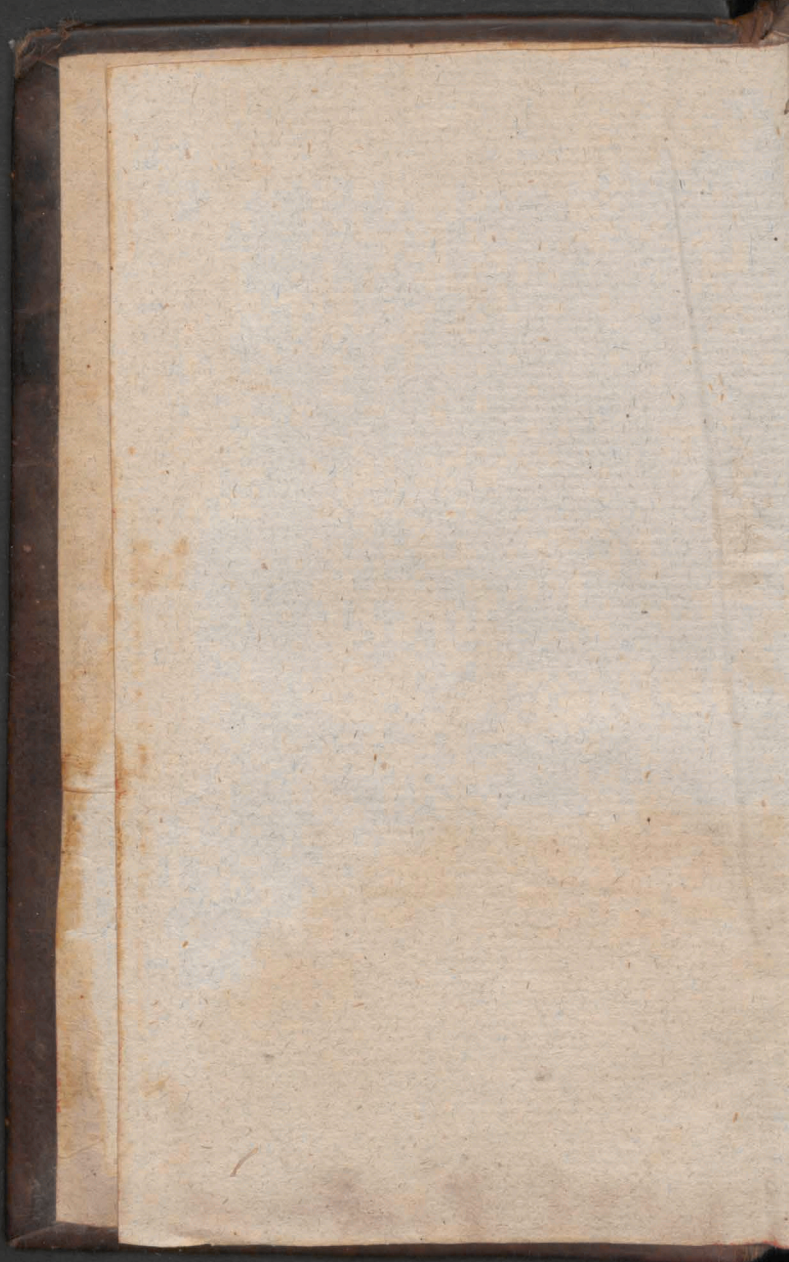

B. VI. 8

F A X

CHRONOLOGICA

Ad

OMNIGENAM
HISTORIAM.

ET DILUCIDUM
EIUSDEM

COMPENDIUM
AB ORBE CONDITO

AD ANNUM CHRISTI

Cremiti: 1712. Sigrensis.

- I. Parte res omnes à mundo condito ad Christum natū,
- II. A Christo nato ad præfatum annum 1712. Sacra omnia,
- III. Politica, Bellica, & Fortuita,
- IV. Literas & Artes omniū eorundē seculorū complectens.

AUTHORE

JOANNE MUSANTIO Soc: JESU.

Ex Tabulis Romæ impressis,

Reimpressum Sandomiriæ.

Cum Supplemento 3tiæ Partis, in quo series &
acta præcipua Ducum & Regum Poloniæ.

Anno Domini 1724.

Cremitarum Casimirus Duko

Cur neq; Te Sonipes, cui campus mundus uterq;
Gemmifer & cur non, charta, Srzeniawa notat.
Inter Semideos Equus hic, ceu Pegalus, ex quo
Bellerophonta tulit, dignus habere locum.
Eridano melior plaudet Srzeniawa Deabus,
Ambrosiamq; Jovi pro Ganimede dabit.
Parcite: Sideribus si debita Stemmata tanta,
Pagina tam grandes non capit arcta Deos.

JLLUSTRISSIMO
ET EXCELLENTISSIMO
DOMINO DOMINO
HIERONYMO

Comiti in Zywiec & Pieskowa Skala

WIELOPOLSKI

CAPITANEO

ZARNOVECENSI

OLONÆ

JUVENTUTIS PRINCIPI.

Non indignaberis primo major Eoô *Illu. Staius*
strissime Juvenis, si facem ad solem
ferimus, & intra Augusta Domûs
Tua limina, Luminum Patriam, & Solis
Regiam, reponamus. Eget luce, etsi pra-
luceat alius, Fax Chronologica, & idcirco
banc à WIELOPOLSCIORUM mendicat
Splendoribus, quibus aquè expeditum est um-
bris moliri interitum, ac omnia serenare.
Non altius Titan assurgit, ut umbras faciat

pumiliones, non latius diffundit radios, ut Orbem, ignium velut diluvio inundet, quam WIELOPOLSCII, prima magnitudinis sideribus majores, solis radiis illustriores, in orbis commoda, in Patria emolumenta, in Domus decora, ab avo effulsere. Non funestabo paginam, si Illustrissimas Majorum Tusorum Umbras Invenis Excellentissime huc inferam, quia haec, nihil funesta noctis contraxere. Coetaneum Sarmatia Oriens Nomen habuit WIELOPOLSCIUM, simul hi soles cum Regnorum solibus emicuerunt. Inter duo-

Horatius

decim Palatinos velut inter ignes Luna minores effulsit TOPOREUS, qui Magna Gentis Caput, Domui suae cunas posuit Illustrissimas. Et universa plane Polonia fastos soli sibi vendicarent WIELOPOLSCII, aut de stirpe sua facerent, si ad numerum revocaremus Antiqui Generis plena Titulorum ac Honorum Cognomina, in quibus semper

Cassio:

tot probati quot geniti emersere, florere sub violis, rubere sub rosis, utramque Purpuram ornare, Sagum denique Togam illustrare. Stupuerunt Secula velut Nilum septem ostiis in Augustam se exonerare WIELOPOLSCIORUM Domum tot Nominum Majestatem. Iam TOPOREOS, jam STARZONES, jam STARZOKONIOS adoravit Polonia, demum ZAPRZANIECIOS, SZAFRANIECIOS, BOCHNAROS mirata est, tandem in WIELOPOLSCIIIS stetit,

statque

modo primum luce dignam putat, cum solem aspicit sub Tuo Nomine Illustrissimo; cuius benefico fideri, augem, precatur Honorum immortalem.

**ILLUSTRISSIMI ET
EXCELLENTISSIMI
NOMINIS TUI**

Cultui Obligatissimum;

**Collegium Sandomiriense
Societatis IESU**

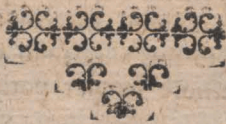
Ad

AD ERUDITUM ET STUDIOSUM LECTOREM.

TAm illustris fuit gloria hujus Facis Chronologicae; ut cum extincta pæne esset, tum vehementius Eruditorum Studentiumq; animos accenderet. Quare ne tantum opus delectat oblivio; typis iterum mandatur ex tabulis Romæ impressis; ut in hoc universali Historiæ rerumq; omnium compendio, uno veluti intuitu lustrari & circumferti etiam possint universa mundi regna, evolutaq; hactenus ab orbe condico secula; quo eruditæ curiositati omni in puncto satisfiat. Additæ sunt res memorabiliores de Regno Poloniæ; scilicet series & acta præcipua Ducum ac Regum Poloniæ; ut hujus loci typus in Polonia Polonis, potissimum imprimens, suæ specialiter Patriæ & patrio genio gratificetur. Porro adduntur hæc in supplementum, 3tæ partis *Politica* complectentis. Politicorum autem nomine, Regna, Respublicas, Dynastias omnes, eorum initia, vices, & exitus complectimur. Hæc prima mortales putant & pro illis bella gerunt, hinc illis *Bellica* jure conjungimus. In his ipsis *Fortuita* plurimum posse nemo non videt, quapropter illis hæc addimus. In fortuitis ea ferè hic describuntur quæ Baronius in Annalibus, Genebrardus in Chronol., in Breviario Chronologico Theophylus Raymundus, & in tabulis Chronograph: Gualterius tradunt; qui fide probatorum scriptorum niti solent. Inter *Fortuita* postremum locum iis assignamus; quæ *sive inter læra sive inter profana*, maxime memoranda

randa censuimus, & quæ certam in alio loco se-
dem habere non poterant, ut hinc etiam fortuita
quodammodò videantur. Cum Romanis Impera-
toribus Italiæ Reges, & res Italas; cum Romano-
rum Pontificum Ditione, Principes ejusdem in Italia
Beneficiarios hic dedimus: quia sejungi vix posse
videntur. Galliæ & Hispaniæ Regibus, Regnorum
aliorum sive Dynastiaram initia & quandoq; vices a-
pud eas gentes addidimus quia id, Historiæ me-
lius intelligendæ, non inutile futurum duximus: pro-
batos verò in his omnibus (quæ Historiarum co-
gnitionem aggressuris adolescentibus præcipuè proponi-
mus) cujusq; gentis scriptores consulimus: utq;
cum minori periculo errandi publico commodo ser-
viremus, insignium scriptorum Saliani, Petavii, Spon-
dani, Labbei sententias plerumq; amplexi sumus.
Ubi quid intanctum ab illis attulimus, testem pe-
culiare adduximus. Quæ ad Orthodoxam Reli-
gionem pertinent; in 2da. parte tradimus, id sem-
per spectando; ut non eruditioni tantum, sed etiam
Religioni & pietati imprimis serviamus. In assi-
gnandis Romanorum Pontificum temporibus; à
minutoribus abstinemus; quare non integros ali-
quando menses computamus. Concilia quotquot
potuimus ex pluribus collecta recensuimus: quia id
adhuc à nemine præstitum vidimus. Ea in quibus
testem non adducimus, vel vulgò nota sunt vel fa-
cile apud eos reperientur quos sequi libuit, nempe
Baronium Raymundum Ciacconium Gualterium
Labbeum; licet aliò nos aliquando trahat amor ve-
ritatis quovis auctore semper potioris. 4ta. parte
Nobi-

Nobilium Literatorum censum, & literarum vices
 variamq; fortunam, suis seculis disposuimus, ita; ut
 qui plurimum doctrinarum florere gloria, plu-
 ribus in locis memorentur: quod & eorum meriti
 deberi & legentium eruditioni conferre putamus.
 Quoniam verò liberali & nobili ingenio digna, ex-
 cellentium artium cognitio quædam prudentissimo
 cuiq; semper est visa; idcirco etiam architecturæ,
 picturæ, statuariæ, vel florentis vel deficientis, tempora-
 vices, & varietatem proposuimus, Romæ præsertim,
 quæ præter cæteras gentes, in his, omnium erudito-
 rum iudiciò, primas plerumq; ferre consuevit. Vi-
 ventis, seu bellatores, seu literatos, aut artifices,
 quamvis maximis pares, memorare ferè non libuit,
 ob eas causas, quæ prudenti viro facillè occurrunt.
 Brevitatis studiò, compendiaris quibusdam notis
 utimur: ita literâ A denotatur Annus; A C ante
 Christum; C Cardinalis, CP Constantinopolitanus;
 D Dux; d diès; E Episcopus; f filius vel filia; ff filii;
 fr frater, ffr fratres; M Martyr; m mensis vel mortu-
 us; n natus vel nascitur; o nullus; P pontifex; R Rex
 r regnat vel regnavit; S soror; U vivit vel vixit; &c
 Ne longiores simus in compendio; excipe illud li-
 benti animo Erudite & studiose Lector; Erudite, u-
 tuo studio satisfiat; studiose, ut eruditioni tuæ con-
 sulas: uterq; unò animò, tam huic libello
 quàm tibi ipsi fave, & vale.

statq; firmiter notum per Secula Nomen, ^{statius}
quia magis assurgere nequit. Ita Olim Iulia,
Domus, per Anchisem, Æneam, Iulum,
omnemq; Trojana Nobilitatis florem vagata,
in Orbis totius fastigio fortunatissime conqui-
erit. Non investigo viam, quam Illustris-
sima Domus WIELOPOLSCIORUM per
tot secula trivit, Palatina certe illa semper
fuit ac Senatoria, ut solis iter nemo observat,
sed radios amat & adorat. E propinquo
Majestatem Nominis WIELOPOLSCIANI
intueri libet Illustrissime CAPITANEE Zar-
novecensis, in quo, velut speculo Te ipsum vi-
deas Iuvenis Magnanime. Avus Tibi prae-
vit ad gloriam Magnus Regni CANCEL-
LARIUS, id est Mens Regum, Uox Liber-
tatis, Pater Patriæ; tradent seculis posteri
illius sapientiam ingenii, prudentiam iudicii,
maturitatem consilii; non aliter scripseret Iso-
crates, dixisset Demosthenes, argumenta com-
posuisset Quintilianus, si aeo Catholico ser-
vati fuissent; quanquam hos quoq; Maximus
CANCELLARIUS emendaret, qui nunquam
desinet à tota posteritate desiderari. At, quo
verborum apparatu? quâ pompâ dictionis? qua
Majestate svada? Illustrissimum FRANCI-
SCUM WIELOPOLSKI in Zywiec & Pie-
skowa Skata Comitum PALATINUM SI-
RADIÆ, Minoris Polonia Generalem, PA-
TREM Tuum Illustrissime Iuvenis huc de-
ducam? debet enim Illustrissimo Progenitori
Tuo

Tuo, multum nostra Societas Jesu, Illustris-
sime Domine, quem, propitium semper ac in-
telare Numen agnoscit, & in Mecanath
Amplissimo veneratur. Quotquot censemur
tot viva gratitudinis simulacra spirabimus
profusis in nos gratis animati. Decrescit ad
Parentis Tui obitum quidquid in Tullio emi-
nuit, in Hortensio floruit, in Plinio plenus
alveo fluxit in Seneca regnavit. Quae illi
oris Majestas! quae facies digna imperio
quam excelsus animus in excelso corpore! de-
niq; tanto Augustali par inquilinus. Succes-
sit ille Magnis Majoribus, sed ut illis esset
Major, & effectum ut sparsa per singulos
virtutes feliciter in se unum collegerit, adeo
ut nulli incrementa sua nisi sibi debere vi-
deatur. Eum nactus es Parentem Illustris-
sime Domine qui Tibi necessitatem sequendi
se ad maxima imponit, exemploq; praeit.
Tantus illi Musarum amor, ut non facile
sit judicium, plusne debeat sapientia, an
illi sapientia, tanta Majestas, ut merito an-
nosa WIELOPOLSCIORUM gloria Haeres
censeatur, tanta Comitas, ut oris Serenita-
tem supercilii severitas non inumbret; tan-
ta Magnificentia, ut splendorem Senatoris au-
xerit de suo; tanta authoritas, ut pro ver-
bis det Oracula, ingenio pene humanum su-
perante; tanta prudentia, ut ejus menti tota
Regni moles queat incumbere. Et hic, ante
quam ad Maternum SRZENIAWAM, Tu

um Illustrissime Iuvenis devolvatur dictio,
pibeat adhuc spectare Illustrissimum Paren-
tem Tuum, jam apud JACOBUM II. An-
glia Regem, jam apud INNOCENTIUM
XII. [ne tantum Domestica exempla ex Patre
dicias) Polonam Majestatem, Magnum Le-
gatum explicuisse. Quam ingens campus glo-
ria, Gentilitio WIELOPOLSCIORUM Sta-
rzokon apertus, in quo se Magnificentius
tanti Nominis jactaret Magnitudo. Enim
verò implevit mensuram Nominis Illustrissi-
mus Progenitor Tuus, verior Mercurio Lega-
tus, Major Cynea. Sed quorsum hac Avi-
ta Paternaq; memorantur, qua de genu Po-
steritas adoret, praeclares facta? Tibi forman-
do Illustrissime Iuvenis laborat Majorum glo-
ria, proindeq; saepe Tibi Pater est saepe le- Ovidius
gendus Avus, ad quam ideam, crescente
aetate nescia virtus stare loco compona. Lucanus
tur: Non opus Tibi monitorem, Magni San-
gvinis Heres, Illustrissime Capitaneae, pra-
cox ad optima in doles, imbibit alitè, qua
aliis ingerenda, acclamabatur accipiat Patris Claudias,
exemplum tribuatq; Nepoti Filius, Magnum
Patrem jam pene totum in te derivasti, ut
ille ceu Sol in Te radio jam sit Illustrissi-
mus. Quot vero Maternus Tuus Celsissimus
SRZENIAVA Princeps Inventutis Excolen-
tissime, vehit secum decora? diluvium Ho-
norum, Titulorum, Meritorumq; videre mihi
videor. In Celsissima Parente Tua ANNA
LU.

LUBOMIRIA S. R. I. Principe, ultra Senatores Senatuum, ultra Duces Exercituum Magnorum Principum & universam plane Orbis Majestatem intueor. Repetenda esset Romani Imperii origo in DRUSIS, Nascentibus Sarmatia cuna evolvenda essent cum LECHO illi, qui tanta Originis vastissimum, & vix enavigabilem fontem deducere vellet in paginam. Altera LUBOMIRIIS Patria Latium est, altera LECHIA, ac pene Europa universa. Post tot Duces Celsissima LUBOMIRSCIORUM Domus, ac in iis STANISLAUM Cracoviensem Palatinum, Supremum DUCEM, qui non semel, Ottomanicam Lunam pallore infecit: terrarum fatale malum, fulmenq; quod omnes percuteret pariter populos, sub quo Rex Invictissimus SIGISMUNDUS III. Militem egit, Rege posito; Tuus quoq; Grandis Avus HIERONYMUS, LUBOMIRSKI, Castellanus Cracoviensis, Princeps, DUX, vincendo Orbi par, mentibus obversatur, quem nec ventura filebunt lustra, nec ignota rapiet sub nube vetustas. Horret adhuc Pannonia strenuissimi Bellatoris arma, & illo Casareis in Castris artium bellandi Magistro, in Casare tantum Nomen erat. Illius bellica laudis gloria adhuc eruditur Polonia, & audet fortia cum animum subeant, Maximi DUCIS virtus, & exempla. Hac Parente ingenerari debuit Tibi probitas & ad gloria successionem cupiditas inseri. Laborant

Lucan:

Claudia:

Lucan:

horant in aliarum laudibus egestate materie
Oratores, fingere debet Poësis, ut credatur enco-
miis consecrare, in Celsissima Matre Tua, Il-
lustrissime Iuvenis, verum est, quod de aliis
fingitur; jam & Iunonem Reginam, & Mi-
nervam doctam, & Dianam armigeram cre-
dimus, & Gratias in ANNAM omnes immi-
grasse, meridiano sole clarius est. Confudit hæc
veterum Fœminarum, quas ultra Deas quoq;
vehobat antiquus error, male usurpata elogia,
cui raro compendio doctrina ultra sexum, pro
corpore elegantia, pro indole virtus, eaq; ma-
scula vel in femina. Sed ubiq; in Tua Domo
Illustrissime Iuvenis occurrit, quidquid Eminen-
tissimum est. Illustrissimum PARENTEM
Tuum JOANNIS III. fortunatissimi Polo-
niarum Regis Throno Affinem, per Aviam
Tuam adoramus, per Celsissimam Parentem
Tuam Ducum in Sanguinem, ac Orientis
OSTROG Imperatorum Majestatem invecam
colimus. Per Duces NEOBURGICOS LU-
BOMIRIIS junctos, Occidentis Imperatores in-
ter cognatos censerî nemo est qui ambigat. Quan-
tus verò Exercitus Colligatarum Mentium pa-
riter ac Domorum consurgit? adoranda ab om-
ni posteritate Nomina, se Tuo Sanguini Ex-
cellentissime Iuvenis, veluti Pactoli, Ganges,
Tagiq; Oceano permiscuere, & utroq; Jovem Ovidius
de Sanguine ducis. KONIECPOLIÓS, TEN-
CZYNIOS, TARNOVIOS, ZASLAVIOS
SANGUSZKOSq; Principes KOMOROVI-
OS,

OS, BRANICCIOS, TARŁONES, OLE
 SNICCIOS, ZEBRZYDOVIOS, SZYSZ
 KOVIOS, CZARNKOVIOS, RADIVILI
 OS, OSSOLINIOS, MAŁACHOVIOS
 SIENIAVIOS, POTOCIOS, SAPIEHAS
 OPALENIOS, DONHOFIOS, BOKU
 MOS, TOBIANSCIOS, RYBINSKYOS.
Effers & Tu Illustrissime CHOMENTOW-
SKI; Palatine Masovia, ut cognatum ita cel-
sum tot inter Heroes caput, extra Senatam Li-
bertatis vindex, in Senatu Patria Pater. Tu
quoq; Illustrissime Marchio, GONZAGA
MYSZKOWSKI Castellane Sandomiriensis,
totius Europa Nobilis, Domum Illustrissimam
Cognitione Tua reddis Illustriorem. At Do-
mestica Numina, quo vos Deorum Nomine
consecrem, Celsissimi Principes LUBOMIRII
Succamerarie & Excubitor Limitum Regni,
Generalis, Scepusiensis, Bohuslaviensis, Capita-
nei, nec non Melitensis Heros, quorum Si u-
num ostenderis populus apparebit. Hi Tibi
Majores, hi Affines, Illustrissime Iuveni,
prævivere ad WIELOPOLSCIANÆ glori-
ametam quo Tu iter arripis expeditum. Si etenim
atatem Tuam teneram Excellentissime Domi-
ne evolvam, juvenile nihil video præter atatem
Labe: hic Britanni Vatis, temere forsitan in
Anglicanum Principem conjectum, usurpar-
elogium:

Seneca:

Qui Puerū laudat, spem non rem laudat in illo
 Non spes, ingenium, res probat ipsa Tuum

Alia

Alis enim, Iuuenis omni elogio Major
Spem, non tantum Domesticam sed & publi-
cam, adeo ut videaris statim capisse sapere,
ac spirare incepisti. Non immerito huc con-
ferret dictio, quæ Gratiano gratus Consul
Aspersionis attribuit: Spem superas, cupien-
da prævenis, vota præcurris, & prætare
Tibi velocius est, quam nobis vel optare.
Qui Tibi lepos est Oris & dignitas! qui
risus gravis, cuiusmodi Heroum esse solet,
qui fulgor oculis inditus, Sidereum aliquid
& caeleste spirans! qui sermo maturus! &
unius in facie, Parens uterque cernitur. Cre-
scis annis major, & atatem vincis, quia
illum præcedere non potes, cumq; aliis me-
diocrius virtus abunde sufficisset, Tibi una
non sufficit. Prodeunt se dotes animi Tuæ
per corporis indicta, paucos annos agis, &
excedis, quæque alios metitur atas, hanc Tu
metris probitate. Quantum hoc est! & Tu-
um Iuuenis Illustrissime. Tu vero, etsi
nondum virilis sensus conscius, perge ut
capisti annos antevertere, festina agere an-
tequam agas, & absolvere antequam plenè
incipias fama Tua Author esse; & cui sunt
Genus, Honor, Species, adde gesta prælara,
famam, Virtutem, ut cum sis scopus voto-
rum Domus Illustrissima, votis respondeas
universorum. Tuas itaque manus tot Titu-
lis, tot Nominibus, tot Virtutibus Iuuenis
Illu.

*Illustrissime Fax exambit Chronologica, ut dum alius lucem ingeret, ex Te dispendio reparet & deliquia. Nec obrues facem Excellentissime Capitaneæ, licet magna Te lux Seneca: undiq; circumstat, verum quidquid ex Historica face scintillaverit, in animum Tuum referes, ac in aliis simplicius facta, majoribus emendabis factis, & delebis. Evolves hic, ultra Orbis universi Heroës, ultra virtutum vitiorumq; certamina, ultra literatorum studia, Duces quoque ac Reges Polonix & quidquid gloriosum, ac Polono Namine dignum censueris, viva illorum imago, id totum spirabis. Quidquid suspicies in Lechis, Lesconibus, cum fortuna luctantibus arduum, quidquid in Micislais, Boleslais, Martium, pudicum, audax, in Vladislais religiosum, bellicosum, in Casimiris magnum, justum, in Præmislis fortunatum quidquid miraberis, in Te exhibere coneris, ut virtutum Magnæ Domûs Hæres, Regias quoque dotes assequaris. Hoc votum est Iuvenis Illustrissime, Societatis JESU, cujus ex ingenio erudiris & sapis, quam Tu eo animo complectere, quo illa Tibi facem præfert Chronologicam, quo, capacissimæ Indoli Tux Orbem totum ponit in conspectu, & grandem olim de Te Historix materiam daturus, jam faveas literatis. Utere itaq; Illustrissime Domine hujus Facis luce, quæ Se
modò*

P A R S I.

a

MUNDO CONDITO

Ad

CHRISTUM NATUM,

Anno M M M M L III.

HOMO INNOCENS IN TERRE-
STRI PARADISO FELIX.

IN primo temporum, & rerum exordio DEUS *Ætas I.*
Cælo, Terra, animantibus cæterisq; ad eorum *ab orbe*
ornatum conditis sextâ tanti operis die format *condito*
hominem, corpus ex luto fingens, animam *ad uni-*
ex nihilo, illique nomen indit Adamum *versale*
appel-
lando. E campo postmodum Damasceno, in *diluvium*
quo eum creaverat, in amænissimos voluptatis *quod con-*
hortos, Divina manu consitos, Terrestrem Para- *tigit an-*
disum dicimus, Adamum transtulit, & è dormi- *no mundi*
entis costa Evam eduxit, quam illi vitæ & thori *1656.*
A fociam

sociam adjunxit; ut beatè viverent, & nullo peccatorum mortisque metu genus humanum propagarent, si DEO parentes vetitæ arboris fructibus abstinerent.

HOMO POSTCULPAM REUS, EXTRA PARADISUM MISER.

Verum intra dies omnino paucos, ut plerique opinantur, Adamus Divinam legem neglexit, non tam veriti pomi specie, quam illecebrâ inductus uxoris, à callidissimo animantium omnium serpente deceptæ. Propterea pavidus, & ovina pelle contactus unâ cum noxæ socia felicibus hortibus in perpetuum expulsus, morti, cæterisque miserijs quæ mortalem conditionem comitantur; objicitur & secum in eundem casum, posteritatē trahit omnem.

Primo infelicis exilii anno Adamus Cainum genuit, secundo Abelem; sed hoc per invidiam à fratre interempto, Setho ad solamen est auctus.

Hinc impia Caini, pia Sethi progenies extitit; quare hi filii DEI, illi hominum filij sunt appellati. Ex his in duas sive Gentes, sive seculas divisum est Genus humanum usque ad terrarum omnium eluvionem.

GENUS HUMANUM ANTE UNIVERSALE DILUVIUM.

Adam vixit annos 930.

Eva vixit annos 940.

Filij Dei.

Seth Adæ f. n. 131. v. 912. m. 1042.

Enos Sethi f. n. 236. v. 905. m. 1140.

Cainan I Enos f. n. 326. v. 910. m. 1235.

Malaleel Cainani I, f. n. 395. v. 895. m. 1290.

Jared

Iared Malaleelis f. 461. v. 962. m. 1422.
 Henoch Iaredi f. n. 623. transfertur à Deo 987.
 Mathusalem Henochi f. n. 688. v. 969. m. 1656.
 Eameeh Mathusalemi f. n. 875. v. 777. m. 1651.
 Noe Lamèchi f. n. 1037. v. 950. m. 2006.
 Sem Noe f. n. 1559. v. 600. m. 2158.
 Cham, & Iaphet Noe ff: ante Diluuium nati;
 sed eorum tempora in sacris literis non desig-
 nantur.

Religio.

Adam filios Dei cultum inprimis, & Sacrifi-
 candi ritus edocet.

Abel ob singularem religionem, & inno-
 centiam Deo gratus.

Seth pius & egregius Divini cultus propagator.

Enos primus solemniore, stasque cæremoni-
 as in Divino cultu adhibuit. Hinc dictus est
 primus invocasse Nomen Domini. *S. S. Interpretes.*

Enochus Sethi trinepos ob summam cum Deo
 familiaritatem, divinitus est, ex hominum cætu,
 atque oculis, raptus.

Res supra Naturam.

Sacrificium Abelis certo signo Deus probat;
 sive ignis è Cælo demissus, sive fumus rectà
 in Cælum tendens id fuerit; quod non liquet.

Caino post fratricidium, terra innocentis im-
 buta sanguine visa est fruges negasse; & ipse
 ultrice sceleris conscientia, post Dei minas pro-
 fugus erravit.

Regna.

Adam Genus humanum patris potius more;
 quam Principis potestate rexit quandiu illi
 filij nepotesque paruerunt.

Si quæ fuere ante Diluuium Regna, ea intra
 unius oppidi, & agri limites finiebantur.

Cain primus, Henochiâ conditâ, & de filij nomine dicta, in ea visus est regnasse.

Bella.

Bellis prælusit Abelis cædes à Caino, invidiâ impellente, patrata. Cæterum fuisse inter Cainitas, & reliquos Adamitas bella, non immeritò plurimi suspicantur: Certè tubas & arma belli instrumenta ante terrarum eluvionem inventa novimus.

Scientia.

Scientiarum saltem principia, seu rudimenta Adamo divinitus indita, ab eo traduntur filijs, & nepotibus; a quibus ad posteros propagantur.

Si psalmos Adam composuit, uti Talmudici tradunt; quibus Genebrardus videtur assentiri; non hominum magis, quàm Poeseos pater dicendus est.

Quin & ab alijs, ante terrarum eluvionem, Sacris Hymnis, Canticis, & Psalmis, DEL laudes, victorias, & res prospere gestas fuisse celebratas, docet Huetius in *Demonstrat Evan.*

Inventas à Setho literas opinantur aliqui; quod certissimum procul dubio foret, si verum esset quod aliqui ex gravissimis patribus tradidere; scriptum scilicet ab Enocho librum, quem apud Æthiopes asservari tradit Genebrardus.

Artes Inventæ.

Primus inter homines Pastor Abel, Cain primus agricola, Lamech venator.

Ars effodiendi metalla, vel præcessit agriculturam, vel cum ea orta est, ut recte Aristoteles *l. 1. c. 2. Oecon.*

Label pastoritia tabernacula; Iubal Musicam, & ejus

& ejus instrumenta; Noema lanificium, ac texturam invenit.

Tubalcain Ferrariam peritius exercuit.

Henochia prima inter urbes à Caino condita, cui ab Henocho filio nomen dedit

Artem nauticam primus divinitus edoctus est Noe, cum jussus est Arcam ædificare.

Nugatur procul dubio Zozimus Panopelites, affirmando Chymicorum artes hominibus ab Angelis traditas, cum hi mulieres adamassent.

Res memorabiles.

PER hæc primæva Mundi tempora, DEO naturæ vires confirmante, fæminæ binos fere semper enitebantur; ut plerique SS: Interpretes opinantur. Quare anno Mundi, quo cæsus est Abel, magnam jam terrarum partem frequentatam fuisse docet eruditè Bonfrer *in cap: 4. Genes.*

Cainus in sylva pro fera habitus à Lamecho abnepote occisus est.

Sethi gens connubijs cum Caini gente junctis, gigantes progenit, homines, & corporis mole, & morum improbitate perinsignes. Quæ res Deum ad terrarum omnium eluvionem impulit.

Diluvium universale.

NOe anno mundi 1556. quingentesimum annum agens monetur à Deo idè immittenda terris omnibus eluvione, jubeturq; Arcam fabricare; in qua ipse cum filijs possit aservari. Illa centum annorum spatio perfecta est; longa, Deo ita mandante, cubitos 300. lata 50. alta 30.

Anno 1656, Deo jubente, immixtis in arcam omnis generis animantibus, ingressus est, & Noe ipse cum uxore sua, tribusq; filijs Sem, Cham, & Iaphet, ac nuribus pari numero. Hinc

perpetuis 40. dierum effusis imbribus, omnia merguntur aquis; & nihil usquam hominum, ceterorumq; animantium reliquum in terris sit, præter id, quod Noemus Dei monitu asservarat ad Jobolem.

Noe porro cum suis in Arca latuit 375. dies.

Filii Hominum.

CAin Adæ f. n. i. m. 701. ut aliquibus visum; nam sacræ literæ, tum illius, tum posterorum tempora omnino silent.

Henoch Caini f.

Irad Henochi f.

Maviael Iradi f.

Mathusael Maviaelis f.

Lamech Mathusaelis f.

Ab hoc primo Polygamia videtur inducta.

Iabel & Iubal Lamechi ff. ex Ada.

Tubalcain Lamechi f. ex fella.

GENUS HUMANUM POST UNIVERSALE DILUVI- UM IN GENTES ET RE- GNA DIVISUM.

PROGENITORES ABRAHAMI.

Ætas II. Ab anno mundi conditi 1657. ad 2039.

ad nati- Arphaxad semi f. n. 1659. v. 438.

vitatem Cainan II. n. 1694. v. 360.

Abraha- Sale n. 1724. v. 423.

mi qua Heber n. 1754. v. 464.

contigit Phaleg n. 1788. v. 239.

an: mun- Reu five Ragan n. 1818. v. 239.

di conditi Sarug n. 1850. v. 230.

2039. Nachor n. 1880. v. 148.

Thare n. 1909. v. 205.

PATRIARCHÆ HEBRÆORUM.

Ab anno mundi 2039. ad 2464.

Abraham Thare fil. n. 2039. v. 175.

Isaac f. n. 2139 v. 180.

Rebecam ducit 2179.

Iacob n. 2199. v. 147.

Ruben, Simeon, Levi, Judas, Dan, Nephtali, Gad, Afer, Isachar, Zabulon, Ioseph, Benjamin, ex duabus uxoribus Lia,, & Rachele, Labano natis, & ex duabus ancillis Zelfha & Bela.

Levi Iacobi f. n. 2285. v. 137.

Caath f. Levi n. 2318. v. 133.

Amram f. n. 2381. v. 137.

Aaron f. n. 2461. v. 122.

Ætas III.
ad exitum
Israelis ex
Ægipto
qui conti-
git annis
2544.

DUCES HEBRÆORUM.

Moses Aaron fr. n. 2464. v. 120.

Iosue f. Nun. n. 2491. v. 110.

JUDICES HEBRÆORUM.

Ab anno 2584. ad 2962.

Josue à 2584. ad 2600. annis 17.

Annum agens 94. Mose successit & quamvis Ducis potius, quam Iudicis nomine presuerit Hebrais; ijs nihilominus annumeratur.

Othoniel à 2600. ad 2640. 40.

Aod ad 2720. 80.

Qui plures eodem tempore apud Hebræos fuisse aliquando Iudices docent; vel aliena, vel parum consona sacris literis docent.

Falli videntur, qui post Aodum inter Iudices Samgarum numerant.

Debbora Prophet: ad 2760. 40.

Famina supra viros fortis, Lapidotbi uxor sub palma ius populo dicebat.

A4 Gedcon

Gedeon ad 2800.	40.
<i>Ierobaal etiam cognominatus est, ex qua voce corrupta Hierombalus dictus est ab aequali Historico Sanchoniatone Huetius.</i>	
Abimelech ad 2803.	3.
Thola ad 2826.	23.
Iair Galaadites ad 2848.	22.
Iephte ad 2854.	6.
Abefan ad 2861.	7.
Ajalon ad 2871.	10.
Abdon ad 4877.	8.
Samson ad 2899.	20.
Heli Iudex, & Pontifex ad 2939.	40.
Samuel ad 2962.	22.

Hebrai Regem petunt, & impetrant, 2962.

REGES HEBRÆORUM.

Ab anno 2962 ad 3060.

Saul f. Chusi ad 2979.	18.
<i>Primus Regum Oleo Sancto unctus.</i>	
David f. Hai ad 3021.	42.
Salomon Davidis f. ad 3059.	40.
Roboam Salomonis f. ad 3060.	1.

Ab anno 3060. Tribus Iuda & Benjamin, Roboamo; reliqua ab eo deficientes, Ieroboamo parent: & hinc Hebraorum Regnum in duo dividitur.

REGES IUDA.

Ab anno 3060.

Roboam ad 3076.	16.
Abias ad 3079.	3.
Afa ad 3121.	41.
Iosaphat ad 3145.	25.
<i>An. 3143. fil: adsciscit.</i>	
Ioram ad 3150.	6.
Ochozias ad 3151.	1.
Athalia ad 3157.	6.

Iorami

REGES ISRAEL.

Ad 3446.

Ieroboam ad 3081.	21.
Nabad ad 3082.	1.
Baasa ad 3105.	23.
Ela ad 3106.	1.
Zambri	7.
Amri ad 3117.	11.
Achab ad 3138.	22.
Ochozias ad 3139.	1.

Ioram

Iorami Uxor.
 Ioas ad 3296. 40
 Amazias ad 3225. 29.
 Ozias ad 3277. 52.
 Ioatan ad 3293. 16.
 Achaz ad 3308. 14.
 Ezechias ad 3338. 29.
 Manasses ad 3392. 55.

*In Regno impius, ca-
 ptivus resipiscit.*

Amon ad 3394. 2.
*Manassis Parentis fu-
 rores excessit.*

Iosias ad 3425. 31.
 Ioachaz ad 3425. m. 3.
 Ioakim ad 3436. 11.
 Iechonias m. 3.

*Deinde Babylone vixit
 ad an: 3475.*
 Sedecias ad 3446. 11.

Ioram ad 3151. 12.
 Iechu ad 3179. 28.
 Ioachaz ad 3195. 16.
 Ioaz ad 3211. 16
 Ieroboam II. ad 3251. 41.
Interregnum 11. annorum.
 Zacharias 3262. m. 6.
 Sellum m. 1.
 Manahem ad 3274. 10.
 Phaceias ad 3277. 2.
 Phacee ad 3297. 20.
 Ofeas ad 3314. 18.

*Roma condita anno 14.
 Israeliticum Regnum à
 Ieroboamo institutum per
 rebellionem, & impieta-
 tem, post ann: 255. ever-
 sum est.*

*Hebraei apud Chaldaeos
 captivi, toto servitutis
 tempore Principes & lu-
 dices suae gentis, habuerunt;
 a quibus regebantur.*
 Hi videntur fuisse Ie-
 chonias olim Rex I.
 Salathiel ejus fil.

Duces Iterum.

Ab anno 3446. ad 3950.

*Cum Cyrus Hierosolymam redeundi, & instau-
 randi Templi Iudaeis potestatem fecisset 3516. Sacrae
 expeditionis, Dux fuit Zorobabel Salathielis f. ad
 3567.*

Ioacimus D. & P. ad 3589. 22.
 Eilafib D. & P. ad 3595. 6.

Postea tantum P. veniente Esdra.

Esdras D. à 3595. ad 3600. 5.
 Nehemias D. ad 3629. 28.

A 5. Iojudas

Jojadas D. & P. ad 3649.	20.
Jonathas D. & P. ad 3689.	40.
Jaddus D. & P. ad 3730.	41.
Onias I. D. & P. ad 3753.	24.
Simon I. D. & P. ad 3765.	12.
Eleazar D. & P. ad 3797.	32.
Manasses D. & P. ad 3807.	9.

Quamvis post Hierosolimam ab Alexandro captam, iudeorum summum Imperium penes alienigenas fuerit; præcipuè tamen sub illis partes in administranda Republica fuere penes Pontifices; quos idcirco Duces jure appellamus.

Onias II. D. & P. ad 3821.	14.
Simon II. D. & P. ad 3846.	25.
Onias III. D. & P. ad 3882.	36.

Anno 3879. Iason Onia fr. Pseudo-Pontif: & post eum Menelaus, Lysimachus, Alcimus, omnia subvertunt.

Machabai dicti Assidei, hoc est sancti, mox corrupta voce Assamonai.

Mathatias pater Judæ D. & P. 3888.	1.
Judas f. D. & P. ad 3894.	6.
Jonathas D. & P. ad 3912.	19.
Simon D. & P. ad 3910.	8.
Joannes Hyrcanus D. & P. ad 3950.	31.

REGES ITERUM.

Aristobulus R. & P. 3950.	1.
Alexander Jannæus R. & P. ad 3975.	26.
Hyrcanus R. & P. ad 3988.	13.
Aristobulus II. R. & P. ad 3991.	3.
Pulso fr. mox dejectus à Pompejo.	
Hyrcanus iterum ad 4024.	49.

Cum per annos plures una cum antipatro Herodis I. patre & eodem Herode Tetracha Regnum administrasset; hujus tandem jussu interemptus est.

Antipater Herodis I. Pater Judæ Procurator à Casare constituitur 4007. Hero-

Herodes I. Aſcalonita Iudææ Tetrarcha 4012
 mox R. dictus anno 4014. regnare incipit,
 4017. ad 4054. 37.

Herode regnante, natum eſſe Chriſtum hu-
 mani generis reparatorem, Sacro id Evangeliſta
 tradente fatentur omnes; verum de Nativitatis
 anno variæ Chronologorum ſententiæ; nos cum
 Labbeo, alijsque eam amplectimur, quæ illam
 Herodiani regni anno 37. ſtatuit.

RELIGIONIS INCREMENTA ET DAMNA.

*Post universale diluvium, ad Chriſtum
 D. natura.*

Anno mundi 1657. ſubſidentibus aquis & Deo
 jubente, Noemus cum tribus filijs prodit ex
 Arca, Deoq; gratias agit.

Ninus templum, & ſimulacrum Belo pa-
 tri conſecrat. Id Baal exiſtimatur 1944. Hinc
 in vetuſtiſſimis Idolis Beli nomen licet agnoſcere,
 ut in Beelphegor, Belial, Beelzebub &c.

Ducentis circiter poſt Diluvium annis Ido-
 lorum cultus, per imagines hominum venera-
 tioni propoſitas initium habet creſcitque platiſſime
 inventa per Thareum Abrahami patrem.

Abraham ex Ur. Chaldæorum evocatur,
 futurus veræ religionis parens 2108.

Melchifedech Rex, & Sacerdos occurrit,
 Abrahamo victori. Is decimas Sacerdoti ſoluit
 2118.

Circumciſio à Deo imperatur Abrahamo 2125.
 Moab Moabitarum, Amõn Amonitarum
 Parens, naſcuntur ex inceſtu ebrij Lothi cum fili-
 abus 2139.

Iſaac in monte Moria ſiſtitur immolādus 2163.
 Eſau ducit alienigenas, unde corrupta reli-
 gio 2288. Joſeph

Joseph frustra sollicitatus ab hera, nobile ca-
stitatis exemplum. 2316.

Phares & Zaram Iudæ filij ex Thamar Chri-
sti progenitores 2328.

Jacob Sancte moriens filijs bene precatur
2345.

Job ex Zara f. vel nepote Esau, Sancti
Simoniæ clarus, ærumnarum per patientiam vir-
tor in fine sæculi 24.

Agni Paschalis esus, Deo jubente 2544.
Phase seu Pascha, solemnesque Azimorum feriæ
à Mose institutæ, partæ libertatis monumentum.

Lex à Deo per Moysen data ad Sinam
montem 2544.

Vitulus aureus adoratur 2544.

Aaron I. Hebræorum Pontifex, & filij con-
secrantur 2545.

Eleazar f. Aaroni in Pontificatu succedit. 2583.

Primus annus Sabbaticus 2595.

Pontifices Phinees, Abisue.

Cineorum migratio amore solitudinis. Erant
hi eorum quodammodo temporum religiosi.

Michas Idoli author, quod Israelitæ non
nulli præsertim ex tribu Dan usq; ad Samuelis tem-
pora coluere.

Primus annus Jubilæus 2637.

Hebræi cum propinquis Chananæis, Hethæ-
is, alijsque connubia jungentes, eorum Deos co-
lunt, Othoniele, & Aodo Judicibus.

Pontifices Bocci, Oza, Zariaas.

Sub extremis Aodi Judicis annis, vel statim
ab ipsius obitu Israelitæ ad Idolorum cultum de-
clinant.

Mortuis Debbora, & Baracco, rursus Deo-
rum simulacra colunt Hebræi.

Baal à Gedeonis patre adoratur.

Pontifices Nerajoth, & Amaria postremus
è posteris Eleazari; eo enim mortuo, successit
Heli, è nepotibus Ithamaris, quem Aaron, se-
cundo loco genuerat.

Baalina

Baalim, & Astaroth, adorantur ab Hebræis
Ruth uxor Boos, mater Obed, avia Da-
vidis R.

Iephre, victis Amonitis, voti reus filiam
maectat. 2899.

Pontifices Heli primus è posteris Ithamaris,
Achitob, Achimelech, Abiatar.

Saul divinitus electus in Regem contra Di-
vinum præceptum parit Agago, & rejicitur.

Achimelech Pontif. cum 83. Sacerdotibus
jussu saulis cæditur. 2968.

David post adulterium, & Vriæ cædem
monitus à Nathano Propheta respiscit 2999.

Pontifices iterum è posteris Eleazari; quo-
rum primus Sadoc, mox Achimæas, Azarias.

Nathan Davidis f. à quo Christi Genealo-
gia ducitur.

Salomon templi fundamenta ponit 3026.
absolvit 3030.

Festum primæ Dedicationis templi.
Salomon amat alienigenas, Dijs templa, &

aras erigit 3054.
Jeroboam aureos vitulos adorandos pro-

ponit. 3061.
Pontif. Joanam, Azarias, Amarias, Jaiadas,
Pedaias.

Achab ductâ Iezabele templum erigit Baali
3117. Iezabel furit in sacros vates.

Iosaphatus Religionem restituit 3122.

Elias, Eliseus, Ionas vaticinio & Sanctimo-
niâ clari. Postremus mittitur ad Ninivitas 3168.

Eliæ Discipuli in Monte Carmelo.
Rechabitæ, qui & Cinei, Religiosorum ty-

pus a Ionadab f. Rechab instituti. *S. Hieronym.*

Pontif. Sedecias, Azarias, Iotham, Achitob.
Ozias R. cæteroqui pius & religiosus, ex-

celsa hoc est falsorum Deorum templa non au-
fert.

Amos, Oseas, Ioel, Isaias, vaticinantur
Ozia regnante.

Micheas futuram sub Affiriis captivitatem
prænuntiat.

Pontifices Achitob, Meraioth, Sadoc, Salomon

Achaz ab avita religione abhorrens, claudit
templum, Baali, & Dijs alijs, aras passim
excitat; liberos lustrat igne.

Ezechias pietate inclutus, à paternis urbem
superstitionibus expiat; templum ornat.

Sanctimonia clari florent Tobiaë duo in
Assyria captivi; item Isaias & Iuditha.

Novi Samarie coloni ethnicorum ritibus
sacra Hebræorum insciunt.

Pontif. Helcias, Azarias, Saraias, Josedecus
Josias R. res religionis instaurat.

Ieremias Proph: in Ægipto futuras populis
calamitates prænuntians, lapidibus obruitur.

Daniel, Ezechiel. Tres Pueri captivi apud
Chaldæos; Mardocheus & Esther apud Medos
pariter captivi florent.

Sinagogæ institutæ tempore captivitatis Ba-
bylonicæ.

Festum Purim institutum, Hebræis ab Ama-
nis insidijs per Estherem liberatis.

Pontif. Josue, seu Jesus, Joacim, Eliasib-

Cyrus templi sacra vasa restituit 3516.

Templum Hierosolim, primo instauratum
3517.

Resa & Abiud Zorobabelis ff. ex quorum
rimò V. Deipara, à 2. S. Joseph originem ducit
Aggæus, Zaccharias, Malachias, Prophetæ
florent.

Danielis hebdomadæ incipiunt 3600.

Pontif. ioiadas, Jonathas, Jeddoa, seu Jad-
dus.

Cum Hierosolymam venisset Nehemias; re-
novata est diu intermissa scenophegiæ solemnitas,
3601. Efdras

Esdraſ ſacros libros, qui interciderant im-
mutatis Hebræis literis, in lucem profert.

Nehemias redux è Perfide, Divinum cul-
tum, templi honorem, Levitarum miniſteria,
legitima conjugia, ex Divina lege componit,
3629.

Pontifices ijdem qui Duces.

Alexander M: in templo Hieroſolym: Deo
vero viſtimas immolat 3722.

Sanaballetes a Dario ad Alexandrum defici-
ens, hoc permittente, Templum erigit, Sama-
riæ in monte Garizim, cui præerat. Hinc in-
ter Iudæos, & Samaritanos æterna diſcordiarum
ſeges.

Græcis imò & mox Romanis imperantibus,
Pontificatus factus eſt Principum arbitrio pauco-
rum annorum, imò & annuus.

Pontifices iterum ijdem qui Duces.

Ptolomæus Philop, minis, & pænis Judæ-
os ad Ægiptiacos ritus compellit 3839.

Jaſon, Menelaus, Lyſimachus ethnicoſ rit-
tus inducunt. Antiochus Epiphan: Templum
profanat. Templum ponit Jovi Hospitali in
monte Garizim 3885.

Eleazarus, Salomona Mater, & ſeptem filij
Machabæi pro religione fortiter obeunt 3887.

Mathatias Judæum Dijs thus adolentem in-
terficat 3888. fit Dux & Pontif.

Tertia Dedicatio Altaris per Judam Ma-
chabæum inſtaurati. 3889.

Pontifices ijdem, qui Duces, & Reges.

Judæi, & ſamaritæ pro Templo litigant
ante Ptolem: Philomet. Victoria Judæis cedit
3906.

Phariſæorum ſecta oritur A. C. 140.

Sadducei Herætica apud Hebræos.

Eſſæi ſive Eſſeni Samaritanorum ſecta; cu-
jus origo incerta, plura cum Pythagoreis, &
ſtoicis

stoicis habens communia. *Ioseph l. 10. Antiq. C.*
13. Ex his multi postea Christianis accessere.

Joannes Hyrcanus Samaritanum templum
destruit. 3925.

Pontif. iidem tunc, qui Reges.

Sinagogæ paulo ante Christum natum 480.
numerabantur.

Joseph Deiparæ Mariæ sponfus.

Templum ab Herode instauratum, ejusque
quarta dedicatio instituta 4030.

Maria V. Deipara Filia Joachim, & Annæ,
4039.

JESUS CHRISTUS DEI FILIUS nascitur
4053. 25. Decembr.

Sanctimonia florent Simeon senex, & An-
na Prophetis.

HUMANI GENERIS DIVI- SIO IN GENTES ET HE- BRÆORUM POLITICA POST DILUVIUM.

NOe filiis, & nepotibus terras dividit. Ia-
pheto Scythia, & Europa; Chamo, Syria,
Ægyptus, & Africa; Semo, Assyria, India,
& reliqua Asiæ obveniunt.

Sublato per confusionem linguarum com-
mercio, Babylonicæ Turris ædificatio abjecta est;
gentes divisæ sunt, & terra cæpit ubique fre-
quentari.

E Filijs nepotibusque, Noemi, alij aliarum
gentium parentes; Hebræorum à S. Augustino,
& alij censetur Heber; a quo Heberæi primo,
mox Hebræi sunt appellati.

Abraham in Palæstina cum Sara Uxore Na-
choris filia; & Loth nepos 2114.

Loth ob jurgia inter pastores dividitur ab
Abrahamo 2116. Ismael

Ismael & Agar pelluntur 2144.
 Esau Primogeniti jura vendit 2218.
 Jacob fugit in Mesopotamiam, ibique apud
 Labanum avunculum oves pascit 2276.
 Jacob redit, & conciliatur cum Esau 2296.
 Dinæ vis illata, & hinc pugna cum Sichimitis
 2305.
 Ioseph per invidiam a fratribus venditur 2306
 Ioseph Ægipto præficirur 2319.
 Jacob cum filiis in Ægipto. 2329.
*Hebræi primo regebantur per Patriarchas, penes
 quos erat imperium in gentem*
 Amenophis Pharaosævit in Hebræos 2451.
 Moyses è flumine à Thermuti Pharaonis f
 in Aulam inductus 2464.
 Moyses fugit ex Aula 2503.
 Exitus Israelis ab Ægipto 2544.
 Exploratores ex Phara solitudine in Palæsti-
 nam missi 2545. *Ætas IV.*
 Israelitæ in solitudine per annos 40. *ad tem-*
 Tribunal primarium Synedrium Iethri con- *plum Salo-*
 filio institutum à Moysè. *monis cu-*
 Felicia Hebræorum bella in Palæstina, Jo- *jus fun-*
 sue Duce. *damenta*
 Victorious Israelitis Palæstina dividitur. *sunt posti-*
 Othoniel Adonizedecum captum mutilat *ta 3023*
 2601. & populum resipiscentem vindicat in li-
 bertatem.
 Historia Michæ Levitæ, & clades Tribus
 Benjamin 2620
 Servitus I. Hebræorum sub Cufano ab an-
 no 2623 ad 2631. per annos 8. liberantur ob
 Othoniele.
 Servitus II. sub Eglone Moab: an: 18: cessat
 occiso per Aodum tyrannò, 2669.
 Samgar Philistæos sexcentos vomere inter-
 ficit sub Aodo.
 III. Judæorum servitus sub Jabino Chananæo
 à 2721.

à 2721. ad 2740. à qua liberantur, victo per
Debboram, & Baraccum Sisara; cujus lacte for-
piti tempora trabali clavo Jabel trajecit.

Madianitis an: 7. serviunt Hebræi liberantur
à Gedeone 2768.

Abimelechus Gedeonis f. cæsis 70. fratribus
tyrannidem occupat 2801.

Quarta Hebræorum servitus sub Ammoni-
tis per annos 18. ab anno 2832.

Jephte Ammonitas prælio vincit & populum
à servitute liberat, 2849.

Samson, Dalilâ quam deperibat, prodente
amissis cum coma viribus, Philistæis hostibus
traditur, à quibus orbatur luminibus 2898.

Ophni & Phinees Heli ff cæduntur in præ-
lio à Philistæis; capitur Arca; Heli obit ex
casu 2959.

Israelitæ Philistæos vincunt in Maspha 2966.

David in Monomachia Goliath interficit 2971.

Saul de Amalecitis, & alijs victor, à Philis-
tæis victus se ipsum confodit 2979.

David feliciter præliatur ab an: 2991. ad 2996.

Absalon Ammonem fratrem interficit 3002.

Davidem patrem Absalon regno pellit; sed
mox, dum fugiens crinibus pendet è quercu, à
Joabo confoditur 3009.

Ætas V.
ad Cyri
David movet in Philistæos illosque quatuor
prælijs profligat a 3012. ad 3014.

Monar-
chiâ qua
Afa Zaram Æthiopiæ Regem vincit &
ingenti præda potitur 3094.

inchoata
est anno
Zambri Elæ temulento vitam eripit; mox
et ipse septem post dies ab Amri obsessus, se-
cum universa domo comburit 3106.

3516.

Israelitæ, Achabo regnante, de Benadabo
Syro bis triumphant, 3134-3135.

Mesa Moabitarum Rex obsessus, filium spe-
stantibus Hebræis, mactat, 3140.

Joram fratres interficit 3145.

Iehu Achabi stirpem funditus delet 3151.

Hazael Syriæ R. Israelitarum regionem ferro, flammisque vastat 3154.

Ioas R. Samariæ ex vaticinatione Elisei mortalis Benadabum Syriæ R. tribus atterit clavis 3204.

Ozias contra circumpositas gentes feliciter pugnat.

Manahen R. Israelis, Phuli Syrorum Regi vestigialis.

Teglat Phalazar victor Israelitas in servitutum abducit 3295.

Achaz captivus apud Syros 3294

Samaria per Salmanasarem Assyriorum R. capta & eversa; Tribus decem cum Osea R. in Assyrios abductæ 3314.

Manasses Assyrijs armis oppressus, Babylonem catenis vinctus abstrahitur 3344. mox Regno restituitur.

Holofernes Assyriorum Dux in Betuliæ obfidione à vidua Iuditha obruncatur 3346.

Iofitas R. Iuda cum Nechaone Ægyptio R. configit; peritque ex vulnere 3425.

Ioachaz Nechaoni servit in Ægypto;

Ioakim & Iechonias à Chaldæis cum omni nobilitate in servitutum abducuntur 3428.

Sedecias filijs & oculis orbatus cum populo captivus Babylone 3446.

Incipit servitus 70. ann. quam passi sunt Hebræi apud Chaldæos.

Iudæi quamvis post impletos annos servitutis septuaginta, libertatis qualicunque imagine donati fuerint à Cyro anno 3516; fere nunquam tamen posthac sui omnino juris fuere: diu enim Persis, mox Græcis, & Romanis paruerunt.

Artaxerxes Longim: Deo inspirante, Esdram Sacerdotem & scribam in Iudæam mitit, 3594.

Nehemias ex Perside, ubi Regis Pincerna ejusdem

ejusdem gratiâ florebat, impetratâ ad id facultate, in Iudæam veniens, frustra obstitentibus inimicis Hierosolymæ muros intra dies 52. restituit, 3600. vel 3601.

Idem, novis inductis tabulis, inopiæ suorum consulit 3601.

Idem qui anno 3621 Regem in Perside adierat, Hierosolymam redit ex Perside 3622.

Iudæi ab anno 3722. Græcis parent.

Andromachus Iudæis præpositus ab Alexandro, ab illis occiditur 3722.

Ptolomæus Lagi f. Amicitiae simulatione Iudæam occupat, captivos quàm plurimos adducit ex montano præcipue tractu, 3733 circiter.

Antigono Rege victo, Asiæ Regna Seleucis Nicatori cedunt, ac proinde Hebræi vestigales Syriæ Regibus fiunt, ab anno 3753. [*Noris Epoch: Syromaced.*]

Onias II. Ptolomæo Evergeti solvit 20 argenti talenta; quæ Syrio Regi pendebat 3811.

Recepta per Antiochum Magnum Iudæa Græcis in Syria regnantibus iterum subditur, se brevi tempore 3836.

Ptolomæus Philopator, victo Antiocho Magno, Cælesyria, Phœnicia, Iudæa potitur; quæ Ægyptijs Regibus Iudæi iterum parent 3837.

Antiochus Magnus potitur Syriâ, & iterum Iudæis imperat. 3857.

Ionathas Demetrii Nicatoris ope nixus Iudæam recipit; Hierosolymam instaurat, 3902.

Ejusdem cum Comanis, & spartiatis fæderis 3911.

Simon ad Demetrii partes transiens plenam Iudæis obtinet libertatem; cujus annos numero re incipiunt 3912.

Iannæus epulans coram se 800. Iudæos nobilioribus, crucibus jubet affigi.

Iudæi à M. Pompejo domiti Romanis posterum parent, 3991. Hyrcanus

Hyrchanus ob varias forrunæ vices dictus fortunæ pila.

Antigonus Aristobuli F: Iudææ regnum petens rejicitur à Cæsare 4007. sed Parthorum opè Hierosolymâ potitur 4014.

Hyrchanus captivus abducitur.

Herodes Hierosolymam expugnat, 4017.

Eodemque anno capite plectitur Antigonus Assamonæorum postremus.

Herodes regnum adulatione partum, per scelera & cædes confirmat.

Bellum anceps contra Arabes gerit, 4023.

RES SUPRA NATURAM.

Post diluvium ad Christum D. Natum.

IRIS à Deo statuitur fæderis inter se, & homines pignus.

Superbis mortalium conatibus Turrim ædificantium, Divinum Numen obfistit. Repente una, qua omnes utebantur, lingua in duas & septuaginta, quot erant hominum familiæ, divinitus dispertitur.

Hebraica quæ communis omnibus antea fuisse creditur, in Hebero mansit, à quo nomen accepit.

Deus Abrahamo felicem sobolem, Palæstinæ possessionem, Christum pollicetur. Angeli Abrahamo prænuntiant incendium Sodomorum 2139 & igne cælesti pereunt quinque turbes famosæ. Eximitur Loth, & Uxor ejus cum filiabus ab incendio. Uxor Loth, quod contra Angeli educantis præceptum respexisset in statuam salis est versa, stultitiæ documentum. Iacob Dei speciem videt in quiete è summis scalis Christum sibi pollicentis 2276.

Ioseph

Ioseph ob Divinam conjiciendorum somniorum solertiam è carcere vocatur ad imperium 2319. Idem imminentem septem annorum fertilitatem, ac totidem sequentium sterilitatem ex Regis Ægyptij somnio prælagit 2319. Iacobi in Ægipro soboles quamvis per labores opprimente Rege, vegetior & sæcundior.

Prodigia à Moysè patrata, vulgo decem Ægypti plagæ 2543. Columna Dux Populi Hebræi. Transitus populi per Mare Rubrum ad Mosaicæ Virgæ contactum divisum 2544. Item manna è Cælo, aqua è rupe. Chore, Datan, & Abiron Mosi, & Aaroni obtrectantes vasto terræ hiatus absorbentur. Sol sistitur ad Imperium Iosue 2584. Hierichuntis muri concinentibus Hebræorum tubis cadunt. 2584. Cum tot præcedenti sæculo prodigia per Moysen, & Iosue patrata fuissent, eaque adhuc a Nepotibus passim celebrarentur, Israelitæ novis ad asserendam religionis veritatem non indigebant, quare hinc fortasse factum est, ut nullum hoc ævo contigisse memoretur.

Debbora accepto divinitus per Angelum mandato Baraccum ad bellum contra Madianitas vocat. 2740. Gedeon Angelo hortante Baalis Idolum, & lucum evertit 2768. Idem roris ac verberis miraculo confirmatus per viros 30 tubis ac lampadibus armatos, Madianitas præfigat 2768. Hi enim insolita pugnæ specie turbati mutua se cæde conficiunt.

Angelus Uxori Manue Samsonis ortum prænuntiat. 286. Samson sitiens ex asini maxilla, qua ihostes trucidarat, fufis ad Deum precibus, fontem elicit. Idem receptis cum capillo viribus, domus ejus, unde ludentem ipsum Philistæi spectabant, concussis contractisque columnis, ædium ruinâ victor hostium oppressus est.

Arca DEI apud hostes captiva ingentes hostium

stium Dijs, corporibus, agris, clades infert. 2939.
 Arca plastro imposita nullo rectore a bobus, in
 fines Hebræorum devehitur 2940. Bethsamita-
 rum supra 50 millia divinitus pereunt, Arcâ cu-
 riosius spectatâ. Arca transfertur in Sion. Oza il-
 lam ausus contingere, illico perit. 2996.

Pestis divinitus immissa ob numeratum jussu Da-
 vidis populum, Angelo gladium condente cessat
 3017. Salomon post oblatum Gabaone sacrificium à
 Deo sapientiam in somnis petit & impetrat. 3022.

Elias prodigijs clarus à 3126. ad 3139. quo
 raptus est igneo curru. Ioram R. Iuda literas
 accipit ab Elia translato 3147.

Eliseus duplici Eliæ spiritu auctus fluvium pallio
 scissum sicco vestigio transit. Viduæ oleum impe-
 trat à Deo; sunamitidis Filium ad vitam revocat,
 alijsque miraculis fulget. In piscis devorantis utero
 illæsus Ionas triduum agit 3163. Mortuus in sepul-
 chrum Elisei coniectus redit ad vitam 3205. Ozias
 R. Sacerdotibus frustra reclamantibus, thus incen-
 dit in templo, sed nequaquam impunè; lepra enim
 divinitus affectus à Sacerdotibus ejicitur 3214. Visio
 mirabilis Isaiæ Prophetæ, (de qua ipse cap. 6.) 3277.
 Ezechiam de vita producenda ex divino oraculo,
 quod Isaias pronuntiaverat, certum factura umbra,
 decem in horologio lineas retrocedit 3322. Senna-
 cheribo Hierosolymam obsidente, unâ nocte cæ-
 duntur ab Angelo 85. Assyriorum millia, 3322.
 Senior Tobias Raphaelis Archangeli beneficio cum
 filio reduce lumen recipit 3336.

Daniel puer Susannam liberat 3438. Tres
 pueri, statuam Nabuchodonosor non adorantes,
 conjiciuntur in fornacem, sed flammæ intactos
 verentur 3456. Daniel in Leonum fossam de-
 jectus, à Deo conservatur, & pascitur per Haba-
 cucum. Nabuchodonosor ferarum more degit in syl-
 vis. Balthasarem epulantem exarati cælesti ma-
 nu characteres terrent 3498.

Daniel objectus Leonibus à Dario Medo servatur intactus 3515. Cyro à Daniele Isaiaë vaticinium ostenditur, quo plurimos ante annos prædixerat ille, futurum, ut Cyrus Babylone positus, Iudæis Hierosolymam redeundi potestatem faceret; ille voti reus Iudæos dimittit, & sacra vasa templo restituit 3516.

Sacerdotes ex Babylonica servitute reduces ignem sacrum quærentes, quem ipsorum majores in ficti putei caverna occultaverant, pro eo aquam crassam inveniunt, quæ super victimas, & ligna Nehemiæ jussu aspersa, sole è nubibus refulgente in ignem convertitur, quo sacrificium rite perficitur 3609.

Jaddus Alexandri M. Hierosolymam properantis iram metuens, Divinitus edocetur, illi cum Sacerdotibus solemniori cultu ornatis, & populo candidato obviam procedere; Alexander venerabundus Pontificem adiit, & Divinum in tiara nomen adoravit 3722. Admirandus septuaginta Interpretum consensus in Græca Sacrorum librorum versione, quam Ptolomæus Philad, imperaverat, divinitus contigisse videtur.

Ptolomæus Philopator dum in adyta Templi tentat irumpere, divinitus coercetur 3837.

Iudæi ab eodem Ptolomæo elephantis obtinendi exponuntur in hippodromo, sed Angelorum ope servantur 3838.

Heliodorus Hierosolymitanum templum, expilaturus ab equite Cælesti terretur 3870.

Perpetuum, & omnibus notum Probaticæ Piscinæ miraculum, (quo aquâ per Angelum motâ, primus è langventibus in eam descendens valetudinem recipiebat) usque ad Christi reparatoris tempora perdurasse constat è sacris Paginis.

Ioannem Hyrcanum Divino instinctu futura quandoque prævidisse narrat Iosephus.

Pluribus

Pluribus prodigijs fuisse prænuntiatum Dei-
paræ Virg: ortum docet communis orthodoxy-
rum consensus.

Angelus Ioannis Baptistæ nativitatem Zac-
chariæ thus in templo offerenti prænuntiat.
4052.

Arch: Gabriel Mariæ V. Iesum ex ea in-
tacta nasciturum annuntiat 25. Martii 4053.

Iudæi dæmones à corporibus obsessis pel-
lebant. *Liquet ex 12. C. Matthæi.*

Idque per exorcismos è libris Salomonis de-
sumptos factum opinatur Genebrardus.

MONARCHÆ POST DILUVIUM.

Ad Christum D. Natum.

Monarchia Babylonia.

MEmbrotus Chami nepos, idem profanis scri-
ptoribus Belus, primus Babylone regnat
1879 per annos 65.

Ninus five Assur f. ad 1696. 52.

Nomen dedit Assyriorum Imperio.

Semiramis Uxor Nini ad 2038. 42.

Nino marito obeunte, eluso filio, regnum
præstigijs quibusdam intervertit, & ad se trans-
fert. Sed ab eo postea, quem de incestu appel-
laverat, est interfecta.

Ninias f. ad 2076. 38.

*Regni administratione Prasæctis permissâ, in
cetu mulierum consensit; qua in re Assyriorum
Roges 32. habuit imitatores solis nominibus notos.*

Arius f. ad 2106. 30.

Aralius ad 2146. 40.

Xerxes seu Bakeus ad 2176. 30.

Armamithres ad 2214. 38.

Bs

Be ochus

Belochus ad 2249.	35.
Balæus ad 2301.	52.
Atladas seu Sethos ad 2333.	32.
Mammythus ad 2363.	30.
Ascharius ad 2391.	28.
Sphærus ad 2421.	20.
Mamylus ad 2451.	30.
Sparthæus ad 2481.	30.
Ascatades ad 2521.	40.
Amyntes ad 2566.	45.
Belochus ad 2590.	25.

Hujus filia Atossa, seu semiramis; qua cum patre annos 12. regnavit, & sub Columba specie culta est à Syris; sed hoc aliqui ad primam semiramidem referunt.

Balatores sive Bellepares ad 2620.	30.
Lamprides ad 2651.	30.
Sofares ad 2671.	20.
Lampares ad 2700.	30.
Panyas ad 2745.	45.
Sofarmis ad 2764.	19.
Mithræus ad 2791.	27.
Theutamus ad 2823.	32.
Tenteus ad 2863.	40.
Thineus ad 2893.	30.
Dercylas ad 2934.	40.
Eupales ad 2971.	38.
Laostenes ad 3016.	45.
Pyritiades ad 3046.	30.
Ophraæus ad 3066.	20.
Ophratanes, sive Ephacheres ad 3116.	50.
Acracarnes ad 3157.	41.

Sardanapalus seu Tonos Connoleros, quem profligavit Arbaces Medus, & Belesus, ad 3178. 20.

Hinc divisa Assyriorum Monarchia.

Arbaces victor Regnum Medorum & Persarum aliaque tenuit 28.

Belesus qui dictus est Phul Belochus, Assyriorum Regnum, vicinasque Regiones obtinuit per annos. 48. Post

Post Arbacem apud Medos, regnasse feruntur Madauces an: 50. Sofarmus 30, Articas 50, Arbianes 22. *Sed omnia usque ad Deiocem incerta.*

Post Beletum apud Assyrios, duorum vel trium Regum nomina silentur, mox memorantur Phul 43. Teglat Phalazar 31. ad 3309.

Sed hi fortasse Præfecti, vel Duces non Reges ut aliquibus visum est.

Sub initium sequentis sæculi apud eosdem Assyrios novum Babylonis regnum inchoatur.

Baladan Babylonis Præfectus dictus Nabonassar, deficientis se Regem appellat, & Æræ ab eo nuncupatæ dat initium 3306.

Huic succedit Merodacus in sacris literis Nabuchodonosor I. a 3345.

Benmerodacus f. ad 3407.

Apud Assyrios interim regnat Salmanasar ad 3317, 8. Sennacherib ad 3323. 6. Assaradon ad 3333. quo factus est vectigalis Babylonij.

Dejoces qui & Arphaxad Medis imperat à 3345. ad 3398. 53.

Phraortes ad 3419. 21.

Ciaxes Senior five Astybares ad 3466. 41.

Astyages Cyri avus ad 3495. 35.

Darius Medus, idem Ciaxes lun: & Asverus, Cyri avunculus, Estheris maritus ad 3515. 19.

Babylone interim regnat Nabopolassar, seu Nabuchodonosor senior à 3407. ad 3428. 21. Nabucodonosor Magnus ad 3472. 44. Evilmiodacus ad 3497, 25. Balthasar Labinitus dictus Herodoto l. 1. ad 3514: quo capta Babylone occisus est à Cyro auspiciis avunculi Darii militante, ejusque post annum successore.

Quæ de Dario Medo, Esthere, & Cyro dicta sunt; in aurea dissertatione demonstrat Petrus Possinus vir planè doctissimus.

Monarchia Persarum.

<i>Ætas I. ad Christi Natiuitatem. qua saluti mundi concessa est anno ejus conditi 4053 25. Dec:</i>	C	Yrus, qui moriente Astiage materno avo Regnum Persarum administrandum suscepit, jura Uxoris, quæ Darij Medi unica erat hæres, eo abdicante, imperio Medorum, Persarum, & Babyloniorum potitur sedemque locat in Perside 3516. r. an: 9.	
		Cambyfes f. a. 3524. ad 3532.	7.
		Smerdis Magus m.	7.
		Darius Histaspis f. ad 3569.	36.
		Xerxes I. ad 3589.	20.
		Artaxerxes Longimanus ad 3629.	40.
		Xerxes II. m.	2.
		Sogdianus m.	7.
		Darius Nothus, five Ochus, ad 3649.	19.
		Artaxerxes Mneimon ad 3689.	40.
		<i>Huius fr. Cyrus Minor, post eum, sed Regi patre natus; unde lis & bellum infeliciter gestum ope Græcorum.</i>	
		Artaxerxes Ochus ad 3714.	26.
		Arsei seu Arsamus ad 3718.	4.
	Darius Artami f. ad 3724.	6.	

Monarchia Græcorum.

Alexander Magn: Victo Dario Græcorum Monarchiam inchoat ad 3730. 6. *Alexandro mortuo post varias bellorum vices Græcorum imperium in tria præcipuè regna dividitur, Macedonia, Ægypti, Syria; ab hoc cum Machabeorum libri numeramus annos Regni Græcorum.*

Seleucus Nicator recuperata Babylone à 3142 ad 3772.	32.
Antiochus Soter ad 3792.	19.
Antiochus Deus ad 3807.	15.
Seleucus II. Callinicus ad 3827.	20.
Seleucus Ceraunus ad 3830.	3.

Antiochus

Antiochus III. Magn. ad 3867.	37.
Seleucus Philopator ad 3879.	12.
Antiochus IV. Epiphanes ad 3890.	11.
Antiochus V. Eupator ad 3892.	2.
Demetrius soter ad 3903.	11.
Alexander Bala ad 3907.	4.
Demetrius Nicator ad 3909.	2.
Antiochus Balæ f. ad 3911.	2.
Triphon Tyrannus ad 3914.	3.
Antiochus Sidetes ad 3925.	11.
Demetrius Nicator iterum ad 3929.	4.
Antiochus Grypus ad 3958.	29.
Antiochus Cyzzenus simul ad 3959.	18.

Seleucus V. Antiochus X. Eusebes, Philippus, Demetrius, Enceres, Tigranes, Antiochus Asiaticus, Reguli potius, quam Reges in Syria; quæ à Pompeio redacta est in Provinciam 3991.

Pompeius M. Consul sine Collega 4002.

C: Jul Cæsar V. Dict. & Cons. occiditur 4010.

C: Octavius, M: Antonius, M: Lepidus, Triumviri 4011.

Monarchia Romanorum.

C: Octavius Cæsar Augustus, post Actiacam victoriam solus Imperat. 4024.

Omnes posthac imperatores Cæsares & Augusti appellari.

Præfectus Urbis stabilis, ab Augusto instituitur; primusque dicitur C: Clinius Mecænas, & post eum Messala Corvinus.

REGNA ET RESPUBLICÆ IN GRÆCIA.

Ad Christum Natum.

QUAMVIS vetustissimi Græcia Reges à Neotericis in dubium revocentur, placet eos nihilominus ex optimorum scriptorum traditione referre.
Sicyoniorum

Sicyoniorum Regnum in Poloponneso inchoatur 1890 Ægialeus primus ibi regnat ann: 52.

Ab eo Peloponnesus quondam dicta est Ægialia.

Europs f. 45. Nomen dedit Europa. Teichis 20. Apis 25. Teixion 52.

Cum felicissimè regnasset; post ejus mortem publici ludi, ejus honori sunt instituti.

Sicyone ulterius regnant Thelxion 52. Ægydrus 29. Thurimacus 45. Leucippus 53. Melsapus 47.

Argorum Regnum incipit 2197.

Inachus 1. Argis regnat 50. Phoroneus Inachi f. & Melissæ 60.

Inachida ab Inacho dicti Reges omnes Argivi

Ab anno deinde mundi conditi 2300 ad 2500: Sicyone regnant Eratus 46. Plemnæus 48. Ortopolis 63. Marathon 30. Echyreus 55.

Argis regnant Apis 35. Argus 70. Criafus 54. Phorbas 35. *Argus ob singularem prudentiam contoculus dictus.*

Athenarum Regnum inchoatum 2446.

Cecrops Ægyptius Athenis regnat 51.

Ab eo successores 16. dicti Cecropidæ.

Ab anno mundi 2500. ad 2600. Sicyone regnant Corax 30. Epopeus 35. Laomedon 40.

Argis regnant Triopas 46. Crotopus 21. Sthenelus 9. Inachidarum ultimus.

Post huc Danaus Ægyptius, pulso Gelanore, regnat 50. *Ab eo Danaida.*

Athenis regnant Cranaus 9. Amphyction 10. Erichtonius 50.

Lacedæmoniorum Regnum incipit 2570.

Lelex I. Lacedæmoniorum Rex indigena.

Ab anno mundi 2600. ad 2700. Sicyone regnant Sicyon, à quo Regio dicta est Sicyonia, 45. Blybus 40.

Argis Lynceus, Danai ex fr. Ægyptio nepos 40. Abas 23. Prætus 17.

Athenis

Athenis Pandion 40. Erechteus 50.

Lacedæmone Myles Eurotas.

Corinthiorum Regnum incipit 2645.

Sisyphus, à quo Reges dicti Sisyphidæ,

Rex I. Ornithion II.

Ab anno 2700. ad 2800. Sicyone regnant

Ianiscus 42. Phæstus 8. Adrastus 4. Polypides 3.

Argis Acrifius Danaes pater 32: quo per
imprudentiam à Perseo Danaes filio interempto,
regnum Mycenæ transfertur. 2742.

Mycenarum Rex I. Perseus 57. Taphius 17.

Athenis Pandion II. 25. Ægeus 48.

Lacedæmone; Lacedæmon, Amyclas, Ar-
golus, Cynortas, Oabalus.

Corinthi Thoas.

Ab anno 2800. ad 2900. Sicyone regnant Pe-
lasgus 20. Zeuxippus 33. Sacerdotes post illum 33.

His ab Agamemnone potestas omnis erepta.

Mycenæ Stenelus 8. Euristheus 43. Atreus

& Thyestes 8. Agamemnon 17. Ægistus 7.

Orestes -

Athenis Theseus 31. Mnestheus 16. Demo-
phoon 33.

Lacedæmone Tyndarus, Castor & Pollux
Menelaus, Orestes.

Corinthi Damophon, Propodas.

Ab anno 2900. ad 3000. Athenis regnant

Oxinthius 13. Aphidas I. Thymoetes 8. Me-
lanthus 12. Codrus ultimus Regum 17.

Lacedæmone, Orestes, Thisamenus. Mox

Heraclidæ qui Ducibus Temene Ctesiphonte &

Aristodemo Aristomachi ff. 2951. redeunt in

Peloponnesum: Temenes Argorum, Alethes

Corinthi, Euristhenes & Proclus Lacedæmonis

potiuntur. Ex his duo semper Reges apud La-
cedæmones.

Mycenæ Orestes, Thisamenus. Penthylus, Co-
metes, Orestis ff.

Corinthi Doridas, Hiantidas Sisyphidarum
ultimi Alectres Ixior.

Ab anno mundi 3000. ad 3100. Athenis
extincto Codro, Archontes perpetui quorum
Medon 20. Acaston 36. Archippus 19. Ther-
sippus 41.

Lacedæmone ex Eurysthenis posteris, qui
mox dicti sunt Agidæ, Agis, Lechestratus, La-
bortas, Doryssus.

Ex Proclidis Sous, Euripon Pritanis.

Corinthi Agelas, Primus Heraclidarum po-
stremus, post quem Bacchis, à quo Bacchiadæ

Ab anno 3100. ad 3200. Athenis Archon-
tes, Phorbas 31. Megacles 30. Diognetus 28.
Phereclus 19.

Lacedæmone regnant ex Agid, Agefilas
I. Archelaus. Ex Proclid Eunomus, Polydectes
Charilaus Lycurgi ex fr. nepos.

Corinthi ex Bacchiadis Agelaustus Eudemus
Aristodemas.

Ab anno 3200. ad 3300. Athenis Archon-
tes Ariphton 20 Thespheus 27. Agamestor 20
Æschylus 23. Alcmeon 2.

Lacedæmone ex Agid: Teleclus, Alcame-
nes, Polydorus. Ex Proclid Nicander, Theo-
pompus.

Corinthi Pritanes: Magistratus annuus instituitur
3276.

Macedonum Regnum incipit 3240. Caranus
R. I. 30; Cænus II. 28.

Ab anno 3300. ad 3400. Athenis Archon-
tes Decennales; quorum I. Charops Æschili
mox post Erixiam VII. Archontes annui, quo-
rum II. Creon 3368.

Lacedæmone regnant ex Agid: Eurycrates
I. Anaxander. Ex Proclid Zeuxidamus, Anax-
damus.

Corinthi Cynselus Tyrannus 3396.
Macedonum

Macedonum Reges usque ad Philippum Amyntæ, 22. non numeramus, quia nullius nominis.

Ab anno 3400. ad 3500. Pisistratus frustra obstante solone, potitur Athenis 3494. bis pulsus redit.

Lacedæmone regnat ex Agid, Euricrates II. Leon, Anaxandrides. Ex Proclid. Archimus I. Agaficles.

Corinthi Periander Tyran. à 2427. ad 3467. *Post hunc de Corintho silet Historia.*

Ab anno 3500. ad 3600. Pisistratus bis pulsus, iterum potitur Athenis.

Hippius, & Hipparchus Pisistrato patri succedunt 3527, pelluntur 3541.

Redeunt annui Archontes.

Lacedæmone regnat ex Agid: Cleomenes I. Leonidas I. Plistarchus, Plisionax, Pausanias. Ex Proclid. Ariston, Demaratus, Leotychides.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenis jubente Alcibiade præsent. Quadringenti à 3642 ad 3650.

Nam tunc captæ à Lysandro Lacedæmone, subjectæ fuere Triginta Tyrannis, quibus pulsus Democratia iterum inducta est 3653.

Lacedæmone regnat ex Agid. Agefipolis I. Cleombrotus I. Agefipolis II. Cleomenes II. Ex Proclidis Archidamus II. sive Archelaus, Agis II. Agefilaus II. Archidamus III.

Ab anno 3700. ad 3800. Athenæ Cassandro Macedoni se dedunt à quo Rector Phalereus instituitur 3736. Mox liberantur per Demetrium Poliorcetem 3747. Sed postea ingratae ab eodem expugnantur 3753. & iterum liberæ 3764.

Lacedæmone regnat ex Agid. Arius, Acrotatus. Ex Proclid: Eudamidas I. Archidamus IV. Eudamidas II. Agis III. Proclidarum extremus.

C

Macedon:

Macedon R. Philippus Amynthæ f. regnat
à 3694. ad 3718.

Alexander Magnus f. ad 3730.

Post Alexandrum in Macedonia hoc seculo
regnant Arideus fr. 5; Cassander 19; Philippus
II, 1; Antipater & Alexander II, 3; Demetrius
Polioretes 6; Pyrrhus m; Lyfimachus 6;
Meleacer, Antipater, Sosthenes, 2; Antigonus
Gonatas 36.

In Ægipto regnat Ptolomæus Lagi f. ad
3778. 40.

Ptolem: Philadelphus ad 3807. 39.

Ab anno 3800. ad 3900. Lacedæ-
mone Proclidis extinctis regnant ex Agid:
Aureus, Leonidas II. Cleombrotus II. Cleomenes
III. Mox Agidis etiam deficientibus brevi re-
gnant, Agesipolis, & Lycurgus, atque post hos
Tyranni Machanidas, & Nabis; quo cæso, pri-
us paret Achæorum Republicæ superiore sæcu-
lo exortæ, denique Romanis.

Quintius Roman: jus dicit in Græcia om-
nesque ejus Civitates liberas esse jubet 3858.

Macedonum R. R. Demetrius II. 10. Anti-
gonus Tutor 12. Philippus III. 12. Perseus 11.
quo victo Macedonicum Regnum Romanis ce-
dit. 3887.

Ægyptij Reges, Ptolemæus Evergetes ad
3823. 26.

Ptolemæus Philopator ad 3850. 27.

Ptolemæus Epiphanes ad 3873. 23.

Ptolemæus Philometor ad 3907. 35.

Athenæ quæ ab anno 3764., libertatem
qualemcunque usurpaverant; anno 3969, à syl-
la expugnata Romanis parent & abolentur Ar-
chontes.

Ab anno 3000. ad 4000. in Ægipto re-
gnant, Ptolem: Physcon: ad 3937. 29.

Ptolemæus Lathurus ad 3954. 17.

Ptolemæus

Ptolemæus Alexander ad 3964.	10.
Ptolem : Lathurus iterum ad 3972.	8.
Ptolem : Alexander II. d.	19.
Ptolem ; Alexander III. ad 3989.	17.
Ab anno 4000. ad 4053. Ptolem : Auletes ad 4003.	13.
Ptolemæus Dyonisius cum Sorore Cleopa- tra ad 4007.	5.
Cleopatra sola ad 4024.	17.

Post Actiacam pugnam in qua victa cum Antonio ab Augusto fuerat, cum M. Antonius sibi manus intulisset, & ipsa ultro periit; defecitque omnino Græcorum Imperium.

REGNA ET PRINCIPATUS EXTRA GRÆCIAM.

Post Diluuium Ad Christum Natum.

Antiquissimos cum Syncello ex Manethone, & Erathostene, Ægypti Reges agnoscimus; sed post Babylonios; quia sacris literis id magis consonum.

Menes, qui Jupiter Hammon postea est appellatus, intota Ægypto.

Post huius mortem ex filijs duobus alter Thebis, Memphi alter imperavit.

Athoris, qui Mercurius Thebis.

Tosorthrus, qui Æsculapius Memphi.

Post hos in plures Dynastias diuisa est Ægyptus.

Pharao Mencheres R: Memphiticus in Æpto Abrahamo æqualis. 2115.

Pharæonis pranomen commune fuit Ægypti Regibus; ut Cæsar & Augustus Rom: Imperatoribus.

Elephantini Reges, in eadem Ægypto, ex Africano; *cujus tamen commentitias Dynastias cordati rejiciunt.*

Cres à quo insula nomen accepit, in Cre-
ta regnat: post eum Jupiter hujus nominis in
Creta primus.

*Jovis nomen pluribus Regibus olim commune.
Videantur Vossius de orig: idolol: & Huetius in
Demonstrat. Erang:*

Slavius ut patrij scriptores affirmant, primus
regnat in Hibernia 2281.

Ab anno mundi 2300. ad 2500. In Ægy-
pto regnat Pharao Amefis, sive Ramesis, ut alij
malunt; quo regnante Joseph ingressus est Ægy-
ptum 2306.

In eadem Ægipto Reges Tanitæ dicti Pa-
stores; quorum primus Salatis seu Saïtes V. *Mar-
shamum in Canone Chr:*

Inter alios ibidem Memphitarum Reges me-
morantur Amenophis II. seu Memnon, Orus
Poetis Busiris in hospites ferus, Therimotis Ori
filia, Mosis in fluvio expositi servatrix.

Ab anno 2500. ad 2600. In Ægipto Re-
ges Pastores qui usque ad finem XII. seculi post
diluvium regnant.

Inter Memphitarum Reges ibidem memoratur
Pharao Cenchrus, qui fugientes Hebræos insequens
Rubri maris fluctibus haustus, cum suis interiit.

Troiæ R. I. Dardanus Jovis & Electræ f.
Atlantis nepos ab anno 2574. 31. mox Erichto-
nius 65.

Ab anno 2600. ad 2700. In Ægipto præ-
ter Tanitas pastores, regnant apud Thebanos
Maris, Siphous, Phouron, seu Nilus.

In Creta Iupiter Taurus, à quo rapta est
Europa. Post eum Minos, Rhadamantus Sar-
pedon ffr.

Troiæ Rex Tros à quo dicta Troja 70. *Hu-
jus fr Callirrhoe pater Ganymedis, & Assaraci,
à quo genitus Anchises Æneæ pater.*

Ab anno 2700. ad 2800. In Ægipto Re-
ges

ges Thebani, & Tanitæ Pastores.

In Creta Jupiter III. Saturni f. pulso patre.

Hujus ffr. Neptunus & Pluto.

Trojani Reges Ilus à quo Ilium 54. Laomedon 36.

Latii seu Aboriginum Rex Janus à 2722.

35. Post eum Saturnus ex Creta profugus 36.

Picus f. 37.

Ab anno 2800. a 2900. In Ægipto regnante apud Thebanos Thumnosi pulsi Pastores; qui post annos 13. redeuntes iterum pulsi ab Amenophe.

In Creta Minos II. Ariadnæ, Androgei, & Phædræ pater.

Troianus Rex Priamus, sub quo Troja everfa, 40.

Latii Reges Faunus 44. Latinus 46. Æneas Troja profugus ductâ Laviniâ Latini S. 4. Ascanius f. 38.

Lydorum R. primus Argon Herculis f. 2835. Post eum ignoti Successores ad Candaulem.

Ab anno 2900. ad 3000. In Ægipto apud Thebanos ex Manethone regnat Orus, sive is de quo dictum, sive alius. Mox tota regio in ditionem unius redigitur. Memorantur præcipuè Acencheres tres, Rhamesfes duo.

Latini Reges, Silvius Posthumus 29. *Ab hoc Reges Alba dicti silvij.* Æneas Silvius 31. Latinus II. 31.

Tyriorum Rex I. Abibalus 2984. & post eum Hiramus f. Davidis amicus 60.

Sibdagetus primus tria simul regna possidet Sveciam Norvegiam Gothiam 2940.

Danus primus regnat apud solos Danos, iisque nomen facit 2983.

Ab anno 3000. ad 3100. In tota Ægipto Amenophis IV. & postea Sefoftris, seu Sethosis, Sefonehis, in literis Sefac, qui victor latè per Asiam dominatus est.

Latini Reges, Alba Silvius 39. Capetus Capys 28.
Tyriorum Rege 26. Baleazarus Hiram f. &
post hunc usque ad Pigmalionem Reges 7. nul-
lius nominis.

Hispanis imperant Celtæ & Rhodij.

Ab anno 3100. ad 3200. In Ægipto Rhamfes,
mox Amenophis V. quibusdam Memnon, &
Rameffes.

Latini Reges Calpetus 13. Tyberinus 9 *Ab
hoc Tyberi nomen factum.* Aremulus Agrippa 41.
Alladius, sive Aremulus Silvius 19.

Tyriorum R. XII. Pygmalion 47. Sichæo
patruæ per fraudem interempto infamis.

Carthago Urbs, & Regnum 3166. Regina
Dido Tyria. Sed postea in rempublicam con-
versum est.

Ab anno 3200. ad 3300. Ægyptiorum in
Asia imperium deficit, Ægyptus in plures Regu-
los dividitur. Celebrantur ex his Necepsus, Ne-
chos, Bocchoris, qui Necho fugiente cæsus est
à Sabacone Æthiope, qui annos 50. regnavit.

Latini Reges Aventinus 37. *Nomen dedit
Aventino colli ubi sepultus.* Procas 23. Amulius
18. Numitor 3. Hispanis imperant Phænices,
quorum opes maritimæ ingentes.

Ab anno, 3300. ad 3400. In Ægipto re-
gnat Sous ad quem missi ab Osea Israelis R.
Legati; Tauracus; mox Dodecarchia quâ brevi
sublatâ, regnat Psammitichus.

Lydorum Reges Mermnadæ; quorum I. Gy-
ges, occiso Candaule 3340. r. 36.

Post hunc usque ad Cræsum; Ardys Sadya-
tes, Aliates.

Romanorum R. I. Romulus 3301 r. 37 *Interre-
gnum an. 1.* Numa Pompilius 43. Tullius Ho-
stilius 32.

Ab anno 3400. ad 3500. Ægyptiorum Re-
ges Nechao sive Nechos, Psams, Apries.

Romano;

Romanorum Reges Ancus Martius 24 *Fœdiciales instituit*, Patres 100. minorum gentium legit. Tarquinius Priscus 38. *Capitolium fundat*; Servius 30. *Populum in 30 Tribus dividit*.

Carthaginensium opes Regulis finitimis domitis, terrâ mariq; crescunt.

Argantejus regnat in Hispania.

Ambigatus Biturigum in Gallia Rex Celtis imperat.

Ab anno 3500. ad 3600. In Ægypto regnat Amasis, Psammenitus ex Herod, & Diodor. Mox Cambyfes Regnum ad Persas transfert 3529.

Lydorum Regum ultimus Cræsus à Cyro captus 3510.

Romanorum R. ultimus Tarquinius superbus 25. Pellitur ob vim à filio Lucretiæ illatam 3545.

Consules creantur L. Jun: Brutus et Tarquinius Collatinus; eoque abdicante, Valer: Publicola. Dictator I. T. Lartius Flavius 3556.

Carthaginenses Hispaniæ Domini 3556.

Cappadociæ R. I. Pharnaces Cyri Sororius.

Sicilia sub Tyrannis Syracusanis 3569; libera 3588.

Ab anno 3600. ad 3700. In Ægypto post Persas indigenæ Nephæus, & Tacion regnant.

Romæ decemviri 3603. & post annos tres iterum Consules.

Ibidem Tribuni Militum consulari potestate aliquoties creati; & i. 3610.

Censores primò instituti 3611.

Romæ servorum conjuratio detecta 3635.

Sicilia iterum sub Tyrannis 3648. Dionysio scilicet Sentore, & Juniore.

Anarchia Romæ 3678. per annos 5.

Consules Romæ confirmati 3688.

Ab anno 3700. ad 3800. In Ægypto, fugiente.

giente in Æthiopiã ultimo Regum Nestenabo, Persæ iterum usque ad Alexandrum Magnum dominantur.

Carthaginenses terrestribus, maritimisque opibus præpollentes terrarum imperium affectare incipiunt.

Romani post Tarentinos, Picentes, & Salentinos domitos totius Italiæ Domini.

Sicilia iterum libera 3708, Romanorum beneficio.

Fergusus ex Hibernia vocatus initium dat Scotorum Regno.

Ponti Bityniæ, Armeniæ Reges, post Alexandrum magnum exorti.

Pergami Princeps I. Philiterus Spado cui succedit fr. Eumenes 3789.

Romani Siciliam I. mox Sardiniam, & Hispaniam, Carthaginensibus victis in provinciam redigunt, eamq; dividunt in citeriorem, & ulteriorem.

Ab anno 3800. ad 3900. Pergami R. I. Attalus I. Eumenis f. 3812. Mox Eumenes II. & Attalus II. Eumenis fr.

Parthorum Rex I. Arsaces; à quo Arsacidarum familia, & Reges posterì, Arsaces, 3808. Huic succedunt Arsaces II. Priapacius, & Phrates I.

Ab anno 3900. ad 4000. Romani everfa Carthagine Africæ Domini, victis Achæis, deleta Corinatho, Græciam in provinciam redigunt. 3908.

Pergami Rex Attalus III. Populum Romanorum regni & opum suarum hæredem scribit 3921.

Gallia Narbonensis fit Romanorum Provincia. 3933.

Africani Junioris, & Marij in Africa, Syllæ & Pompeij in Asia, Cæsaris in Europa victorij, Rom: propagatur imperium. Ci-

Ciceronis consulis prudentiâ & eloquentiâ
Respublica Romana à nefariis Catilinæ consilijs
liberata 3991.

Ab anno 4000. ad 4053. Parthis imperat
Mithridates I. Phraates II. Artabanus I. Mi-
thridates Magnus, Orodes Crassi victor.

Romani in Europa, in Africa in Asia re-
rum latè potiti, Reges omnes finitimos, vel so-
cios habent vel vècigales; ac tandem Ægypti,
quod unum supererat è Græcorum imperio Re-
gnum, Domini 4024.

Parthis imperant Phraates III. Tyridates &
Phraates IV.

Scotorum Historici Metellannm decimum-
septimum Regum suorum numerant.

BELLA POST DILUVIUM.

Ad Christum Natum.

NInus latius imperandi studio flagrans, ar-
mis Imperium primus propagat, pluribus
domitis Asiæ populis.

Idem circa annum conditi orbis 1990, Re-
ge Zoroastre debellato Bactris potitur.

Semiramis Virago Mediâ Perfide Ægypto
alijsque Provincijs subactis; cum Indis felici
principio, exitu tristi bellum gerit.

Bella inter Vexorim Ægypti & Tanaim, Scy-
thiæ Regem antiquiora ex Trogo Justinus me-
morat; sed vel obscura vel fabulosa censentur.

Ismael Abrahami f. Arabiam bellando subi-
git 2261. *Salian*: Ex eo feroces bello gentes
progenitas, Ismaelitas, Agarenos, Arabes, Sa-
racenos, omnes ferme tradunt.

Telchines & Cariathæ cum Phoroneo bel-
lum gerunt. 2264. |

Telchines Talasio & Caretro Ducibus vincuntur à Phoroneo 2771.

Telchines, qui victi, & Peloponeso pulsi primo Cretam deinde Cyprum armis occupaverant; tandem Rhodo potiuntur. Malefici homines fuisse traduntur, solo aspectu omnia efficiantes. *Hesichius Suid.*

Mosis in Ægypto bella quæ Josephus memorat, cordatoribus viris fabulosa videntur.

Chaldæi pugnant in Phœnices 2507.

Eleusini, adscito Eumolpo Thrace bellum cum Atheniensibus gerunt 2669.

Tros in Tantalum Mæoniæ Regem qui Ganimedem rapuerat, arma movet 2678.

Tantali jussu, qui Phrygius Jupiter est appellatus, in navi, cui Aquila nomen erat avectus est. Hinc fabula.

Bacchi, Jovis & Semeles filii Judica expeditione 2720. *Aliis nominibus Liber Dionysius.*

Persei Jovis & Danaes f. expeditio in qua Medusam obtruncat, Andromeam Cephei filiam liberat 2733.

Siculi qui Latio pulsi per Aorigenes à Morge Itali f. sedes acceperunt in Oenotria; Siculos tandem Duce Trinacriam armis occupant; quæ ab illis Sicilia est appellata 2770.

Amphitryo Alemanæ maritus armis inclutus cum Teleboris bellum gerit.

Septem Duces ad Thebas 2833.

Epigoni Thebis potiuntur 2843.

Amazones Asiam armis occupant; mox in Africam irrumpentes, ab Hercule, & Theseo superantur. 2845.

Bellum Troianum ob Helenam Menelai uxorem à Paride raptam 2861.

Troja capta, & incendio consumpta 2870.

Bellum Æneæ cum Turno 2872.

Hera;

Heraclidæ Athenis bello infesti, sed victi se devovent.

Amazones per Asiam arma circumferunt. 2906.

Heraclidæ hoc est Herculis posteris Peloponnesum occupant, Ducibus Temene, Ctesiphonte, & Aristodemo 2951.

Nugari videntur; qui Albionem Britannie. nomen hoc avo, à Brito, sive Bruto Ascanii filio consecutam tradunt, docentes eum illic primum regnum auspicatum; cum ante habitaretur à Gigantibus.

Sesac in sacris literis, apud prophanos auctores Sesostris, Sethos, & Sefonchis, ac Sefonchosis Ægypti R. Hierosolymâ potitus, Templi thesauros asportat 3064.

Idem Colchos, & Getas armis domuisse, regionesque omnes à se subactas trophæis insignivisse scribitur

Calvisius perperam duos opinatur esse sesacum & sesostrim. Videatur Marshamus in Canon: Chron: secul: 14.

Bella aliquot levia Archelai & Charilai Lacedæmoniorum Regum in Peloponneso.

Tyberinus victus dum ab hostibus fugit, Tyberini mergitur eique nomen facit.

Sabaco Æthiopum R. profligatis pluribus Ægypti Regulis, eâ potitur, vel in fine huius, vel initio sequentis sæculi. Cumque in ea regnasset annos 50. somno monitus ultro abijt, *Herod libro 2.*

Affirij Duce Theglatphalazar, Rhafi Rege obtruncato Damasco potiuntur; Syriam populantur; incolas captivos abducunt 3296.

Theopompo Lacedæmonijs imperante hi de finibus Thyreatum cum Argivis dimicarunt. *Pausan l. 3. Euseb.*

Ab anno 3300. ad 3400. fuere hæc bella.
Romuli

Romuli cum Sabinis, Camerinis, & Fidenatibus.

Sennacherib Æthiopes, & Ægyptios bello profligat 3323.

Bellum vicennale inter Messeniacos & Lacædæmonios finitur 3330.

Ardys Lydorum R. Gygis f. Milefij bello intulit 3361. *Herod. l. 1.*

Bellum Albanis à Tullo Hostilio illatum Horatij Curiatios vincunt 3387.

Fidenates 3387. Sabini à Romanis victi 3392.

Ab anno 3400. ad 3500. Ancus Martius Latinus Fidenates, Sabinos, Vejos vincit; Tarquinus Sabinos, qui tandem domiti 3452.

Scythæ armis Asiam adepti tenent à 3429. ad 3440.

Sadyates avus, Alyates Cræsi pater Lydorum R. R. Milefios bello vexant.

Nabuchodonosor M. Syros & Ægyptios armis domat; Hierosolymâ potitur 3428.

Idem Arabes, Elamitas, Medos vincit; Nivem occupat 3452.

Qua de Cyro à Tomiri Scytharum Regina victo, & caso traduntur ab Herodoto; apud eruditos vix fidem inveniunt.

Ab anno 3500. ad 3600. Persena Romana obsidet. 3547.

Posthumius Tubertus victis Sabinis primus triumphat Romæ 3551.

Marathonia pugna Duce Miltiade 3564.

Leonidas cum 300. Laconibus ad Thermopylas 3574.

Themistocles Persarum ad Salaminam victor 3574.

Bellum sociale contra Athenienses à 3596. ad 3598.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenienses à Bæothis cæci 3605.

Corinthij

Corinthij à Corcyreis victi 3619.

Atheniense ad Potideam victoria 3622.

Bellum Peloponnesiacum inchoatur 3623,
per annos 27. inter Athenienses & Lacedæmo-
nios.

Conon Atheniensis Persas vincit ad Gni-
dum navali prælio 3660.

Vei à Camillo expugnati 3668.

Galli ab eodem, post Romam incensam
cæsi 3665.

Bellum Sacrum Græcorum contra Phoen-
ces sacrilegos à 3699. ad 3708.

Ab anno 3700. ad 3800. Philippi Macedo-
nis in Græcia bella.

Bellum Samniticum à 3711. per an: 71 ad
3782. Triumphorum 24. materies.

Alexander M. per Europam, Asiam, &
Africam victor arma circumfert ab anno 3620.
ad 3730.

Romanorum cum Pyro Epirotarum R. bel-
lum 3774.

Gonatae bella cum spartanis, & Athenien-
sibus 3785.

Bellum Punicum I. Siculis contra Carthagi-
nenses Romanorum opem implorantibus 3790.

Romani primò rem nauticam attingunt, &
Duillo Duce, nobilem de pænis victoriam refe-
runt 3794.

Ab anno 3800. ad 3900. Pæni Romanos
grandi clade profligant prope Drepanum 3805.

Pugna Roman: & Carthag: ad Ægates
3812.

Bellum Illyricum 3825.

Punicum II. 3836. Pugna ad Thrasinicum
3837. Cannensis 3838.

Asdrubal à C: Nerone ad Metaurum cæsus
3847.

Annibal scipione Afric: victus in Africa
3852. Bellum

Bellum Romanorum cum Macedonibus 385
 Bellum Rom: cum Antiocho Magno 386
 Bellum Rom: cum Perseo 3883.
 Ab anno 3900. ad 4000. Viriathus Lusitanus fortiter contra Romanos bellum gerit 3904 ad 3915.

Bellum Punic; III. 3905 In eo Carthago everfa 3908.

Bellum Iugurthinum ad 3905.

Marij de Cimbris victoria, & bellum servile in Sicilia 3953. Italicum seu Marsicum 3963 Mithridaticum 3966.

Bella Civilia Cinnæ, Marij, Syllæ, Sertorij ab anno 3967 ad 3981.

Bellum servile Spartaco incentore 3981.

C. Julius Cæsar ab anno 3995. ad 4005 in Gallia Germania, & Illyrico, rem Rom: feliciter gerit.

Ab anno 4000. ad 4053. M. Cræssus cæsus à Parthis 4001.

Bellum Civile inter Cæsa rem & Pompejum 4005. Pugna Pharsalica 4006. finis Belli Civilis 4009.

Cassius & Brutus ab Octavio, & M. Antonio victi 4012.

Bellum Perusinum 4014

Ventidius Bassus de Parthis triumphat 4021

Actiaca pugna 4023.

Parthi sponte signa de Crasso rapta, & captivos restitunt 4034.

DISCIPLINÆ SEVERIORES.

Post Diluvium ad Christum Natum.

NOe scientias quas à majoribus acceperat ante Diluvium in filios & nepotes propagat. Chaldæi

Chaldæi, Cæli Syderumque spectatores Cælestium motûs & effectûs notare incipiunt 1900. annis ante Alexandrum Magnum. *Simplicius in Arist.*

Mesraim Chami f. primus docet Ægyptios. Babylonij, Assyrij, Chaldæi primi Philosophiam profitentur, testibus Aristotele Socione & Laertio.

Athotis, sive Theut primus numeros invenit. *Plato*

Ur Chaldæorum, Abrahami patria, Academia Syderum scientiâ nobilis 2101. qui docent Ægyptijs traditam ab Abrahamo Astrologiam, improbantur. Ut id persvadeat lectoribus Artapanus apud Euseb L. 9. fingit Abrahamum annos 20. mansisse in Ægypto.

Libellus Iesitra, quem sub Abrahami nomine ostentant Hebræi, procul dubio supposititius. *Genebrard.*

Heber seculo 23. incipiente publicus rerum Divinarum Magister. *Abulensis & Lyranus in cap. 25. Genes.*

Qui Druydas in Gallia seculo 24. floruisse docent, somnari videntur.

Inseph in Ægipto Mercurialium virorum Mecænas, & veræ sapientiæ Magister. *Abulensis.*

Themam urbs Idumææ, Jobo florente literarum studijs nobilis *ff. Interpretes.*

Prometheus, & Atlas Astrologiæ cultu celebres.

Moses Ægyptiorum literis excolitur.

Chaldæi Astronomi in Orchenos, & Borsipenos distincti. *Vossius*

Seculo 250. tota doctrinarum gloria erat adhuc apud Chaldæos, Ægyptios & Indos.

Mercurius II. sive Hermes Ægyptius Trismegistus, quia Rex Sacerdos Philosophus, collegit doctrinæ monumenta quæ Mercurius primus iusserat

ferat in stelis describi vulgavitque primus.

Suppositivij tamen libri Pemandræ, & Asclepij nominibus inscripti.

Endymion Pastor in Cariæ monte Latræobis ob Lunæ cursum diligentius observatum, ejus amator à Pœtis dictus.

Cariath sepheer, hoc est Civitas literarum Academia Palæstinæ, ante Othonielis tempora SS: *Interpr:*

Arithmeticæ inventum Phœnicibus tribu consuevit; quia mortalium primi mercaturam exercuisse hoc ævo censentur; sed ejus inventio ut monuimus, longè vetustior.

Mercurius Ægyptius hujus nominis quatuor ut Ciceroni & Lactantio placet floret seculo 27.

Im Urbe Antandri sub Ida Phrygiæ monte literarum Academiam floruisse docet Athenæus seculo 28vo.

Ænigmatibus proponendis & solvendis ejus ævi sapientes exercebantur; ut apparet ex Samsonis historia, & Oedipodis fabula.

Perseveravit idem sapientiæ experimentum ad Æsopi fabulatoris tempora, ut è Sabæ Reginæ Salomonem adeuntis historia, & ejusdem Æsopi vita licet agnoscere.

Najoth hoc est, (ut interpretatur Chaldæus) *domus doctrina*, Sedes erat Samuelis, in urbe sive agro Ramathæ in qua Hebræos adolescentibus sacris literis informabat. *Abulensis Serrarius Abela Palæstinæ Academia: Cornel: à Lapide et alij, in C. 20. l. 2. Reg.*

Calcol & Dorda sff. sapientiæ & Philosophiæ laude nobiles *Joseph antiquo l. 8. c. 2.*

Salomon Philosophorum Sapientissimus, Proverbiorum, Ecclesiasticis & aliorum, qui perierunt librorum scriptor, in Academia, quam Hierosolymis munificentissime fundaverat bonas artes proficetur. | *Joa: Pineda de Rebus Salomonis*

Damnatus

Damnatus liber *Clavicula*, falso illi tribuitur.
Græci in Ægyptum peregrinantes doctrina-
rum studia ad suos reportant; quas tamen fabu-
lis corrumpunt.

Inter eos numeratur Homerus.

Omnis posthac Theogonia, & Philoso-
phia Græcorum, ab Homeri & Hesiodi fonti-
bus fluxit; qui ab Hebræis, & Ægyptiis accepta
fabulis & commentis Pœteticis involuta posteris
tradidere; eosque sequentium sæculorum scripto-
res imitati, omnia plurtquam Cimmerijs tenebris
obduxerunt. Videatur Huetius in *Demonstr. Evan-
gion: 1. Propos. 2. cap. 2. & Pineda de Rebus Sa-
lomonis.*

Sæculo 33tio Abaris Philosophus an Ma-
gus, è Scythia, de cujus prodigiosâ sagittâ mira
veteres prodiderè; Athenas legatus à suis, Græ-
ciam iustrat.

Astronomos hoc ævo floruisse docet con-
signata literis Eclipsis solis 24 Junij 3263.

Sæculo 34to Sybillâ Eritræâ Sapientiæ famâ
nobilis.

Herophila sybilla Sãmia.

In Numa Pompilio Românorum R. Philo-
sophiæ rudimenta quædam apparent. Qui Py-
thagoricum fuisse docent manifesti erroris argu-
untur, quia duobus ferme ante Pythagoram sæ-
cularis floruit. Ejus libri anno V. C. 573. reperti
Prætore lecti, damnatique, & in publico fo-
ro combusti.

Sæculo 35to Holda Prophetissa Sapientiâ
nobilis Hierosolymis Schôlas moderatur. *Gene-
brardus.*

Septem Sapientes in Græcia florent, Tha-
les, Solon Myson, Cleobulus, Chilon, Bias
Pittacus, Epimenides Cretensis.

Æsopus moralem Philosophiam per fabulas
tradit.

D

Thales

Thales Mileſius ab Ægyptijs doctus, Jonicæ
Philosophiæ genus instituit.

Maſſilia condita; & apertis Alpibus, Philoſo-
fophia ad Gallos, & Britannos acceſſit, Druy-
illam tradentibus.

Seculo 36to florent Anaximander Zodiaco
reperitor; Xenophanes Eleaticæ ſectæ parens
Pythagoras ſamius, Italicæ Philoſophicæ conditor;
Cleſtratus qui duodecim in Zodiaco ſigna nota-
vit; Heraclitus, Democritus, Philolaus Crotoni-
niata, qui terram circa ſolem circumvolvi pri-
mus docuit; Diagoras; Harpalus qui Cyclum
Lunæ ſolareſ inſtituit; Parmenides Eleates Dia-
lecticæ inventor, quique primus terram rotun-
dam in omnium orbium centro ſtatuit.

Anaxagoras Clazomenius ex Aſia Scholaſta
tranſiit Athenas; ubi ſocratem, Euripidem,
Periclem docuit.

Seculo 37mo Socrates moralem Philoſophiam
am devotè vitè à Cælo. Cic:

Meliſſus Phyſicus Empedocles Agrigentinus
Meton Enneadecateridem publicat 3621; Leu-
cippus Atomorum inventor; Democritus Abderita.

Plato veteris Academix inſtitutor; Ethicus
des Megarenſis auctor ſectæ contentioſæ; Ariſto-
teliſthenes, Cynicæ; Architas Tarentinus; Ariſti-
pus à quo ſectâ Cyrenaica; Eudoxus Gnidiſta
Lyſis Pythagoricus, cujus aurea carmina ſub
Pythagoræ nomine circumferuntur.

Seculo 38vo Phædo Elienſis Eliacæ ſectæ
conditor; Speuſippus Platonis nepos ejuſque
Academia Suſceſſor.

Ariſtoteles Peripateticorum princeps.

Xenocrates Speuſippi ſucceſſor; Philippi
Metonenſis; Calippus Cyzicenus auctor peripateticæ
3724. Anaxarchus Abderita; Diogenes Cynicus
Crates Thebanus.

Theo:

Theophrastus Philosophiam Aristotelis excolit

Epicurus voluptatis patronus; Zeno Cithyeus Stoicorum parens: Strato Theophrasti Successor. Aristotelis libri Attali II. metu libros undiq; colligentis, conduntur à Nelo Sceptio & diu latent.

Seculo 39no. Jesus Sirachi f. Ecclesiasticum ex Ethicis Salomonis libris concinnat *Huetius ex alijs.*

Berosus Chaldæus Astron: Apollonius Serenus, Aristarchus Samius, Archimedes Syracusanus, Mathematici Nobilissimi; Euclides Geometra sub Ptolomæo Lagi, male à quibusdam cum Megarensi confunditur.

Cleanthes Stoici Zenonis; Lyco seu Glyco Stratonis Peripathetici auditor; Athenodorus Solensis Isterius; Hermippus Smyrnenis; Lacydes novæ Academæ Auctor; Chrysippus Cleanthis Discipulus; Eratosthenes, Agatharchides Gnidius, Panætius

Seculo 40simo Acrefilas Auctor Academ: II. Pyrrho Sceptus à quo sceptici, seu Pyrrhonij, quibus omnia incerta.

Tarsus in Cilicia nobile literarum emporium *Strabo l. 14.*

Hipparchus, & Geminus Astron: Aristobolus Philof: Hebræus, Carneades Ciren: à quo Academ: III. Crésibus Pneumaticus, Hiero Mechan: Philo & Charmides Academ: IV, Antiochus Philonis Auditor Academ: V, Conditores. Diogenes stoicus. Philo laudatus, & Dionysius Magnesium Ciceronis Magistri.

Critolaus Peripatet. Zeno Epicureus quem Cicero laudat.

Captis per Synam Athenis, Aristotelis & Theophrasti libri ex Bibliotheca Apellicontis Tey Romam deferuntur teste Plutarcho. Hinc Aristotelica

stotelica secta, quæ per tria secula aruerat, An-
dronico Aristotelis i. Scholiaste revirescit.

Seculo 41mo. M: Tul: Cicero & M: Ter-
rentius Varro Romanorum ante se omnium
doctissimi.

C. Nigidius Figulus, Anaxilaus Laryssa-
Pythagorici, & Magicæ artis suspecti.

Andronicus Rhodius, Jason Stoicus, The-
odorus Tripolites, Philosophi.

Sosigenes Astronomus, cujus præcipuè
perâ Cæsar Kalendarium instauravit.

M: Vitruvius Pollio Architectus princeps
Dyonisius Geographus.

JURISPRUDENTIA MEDICINA.

SÆculum sine Principibus, & legibus, ac præ-
scul à bellis, aureum à Pœtis est appellatum.
Zundavastavu pervetustum Perficarum legi-
gum eodicem, (qui ab Eusebio Perficarum
rerum sacra collectio dicitur) Zoroastri à Deo
datum, æmulantes Hebræorum gloriam Perfice
finxere. *Huetius.*

Medicina inventa est à Tosorthro Ægypti
R. quem Æsculapium dixerunt: scripsisse fertur
anatomicos libros. Videatur Marschatnus in Canonibus
Chronol. Sæcul. 1.

Prima lex Abrahamo datur à Deo, circum-
cisionem illi & posteris imperante, 2125.

Phoroneus primus in Græciâ leges condidit
vagos, ac dispersos homines in unum cogit; mæ-
nibus sepit, 2247.

*Hæc Græci; sed negat Josephus in Dissertatione
adversus Apionem; docetque, Græcorum omnes Legis-
gislatores præ Mose recentes esse.*

Medicinæ repertorem Apim Ægyptium plu-
rimi agnoscunt. Et cum ejus imagini Symbolum
lum.

Ium solis inesset; hinc Æsculapium suum, quem
Græci medicinæ parentem prædicant, Apollinis
Filiū dixerē. *Huetius.*

In Josephi Patriarchæ familia fuisse servos
Medicos, Sacræ literæ testantur *Genes. 50.*

Seculo 26to. In Sina monte leges à Deo
acceptæ Hebræis per Moysen datæ.

Eodem profus anno 2545. quo Moyses
Synedrium instituit, Athenis Areopagus est con-
stitutus *Salianus.*

Moysen Medicæ artis peritum, ac proin-
de ob hoc etiam ex eo Æsculapium effectum
à Græcis fabularum architectis contendit Huc-
tius in *Demonstr. Evangel.*

Vetustissimum codicem Chaster, Religionis
dogmata complexum Seculo 27mo à Deo tradi-
tum Bremavio Patriarchæ fabulantur Indi. *Huc-*
etius.

Minos Cretensibus, Rhodamantus Lycijs
iura severissima tradunt.

Melampus Argivus Medicus Rege Præto.
Huic templum erectum, & sacrificia statuta
scribit Pausan: c. 1. Libri tamen, qui sub ejus
nomine prodire, supposititij censentur.

Seculo 28vo Mercurius Egyptiorum Legis-
lator. Cic. 3. de Nat. Deor. Lactant. l. 1. c. 6.

Indi à Baccho domiti, & mansuetiorum le-
gum cultu imbuti sunt. *Arrian de Gestis Alexan-*
dri.

Acisus Argivorum R. Amphyctiones gra-
vissimum Græciæ Consilium instituit. Alij tra-
dunt ab Amphyctione Heleni f. constitutum.
Constabat primo ex septem, postea ex tredecim
Græciæ Civitatibus. *strabo l. 8. 9.*

Atheniensibus à Theseo leges datas, Plu-
tarchus docet in vita ejusdem.

Chiron medicus Panacæ inventor, & A-
chillis præceptor.

Æsculapius Chironis discipulus & Medicorum celeberrimus apud Græcos; qui ab Ægyptio Æsculapio hoc ei nomen fecere. Cic. l. de Natur: tres Græcorum Æsculapios agnosce

Machaon, & Podalirius Æsculapij filij artis hæredes, Trojani belli tempore curando vulneribus celebres.

Seculo 30^{imo}. Italus Telegoni f. leges Conotrijs tulit. *Hygin. fab.* 127.

Prodicus Æsculapij discipulus medicina instituit, quam Jatralepticem vocant. *Plin.* 29. c. 1.

Jatraleptice medicina apud veteres erant quæ unguentis, & perfrictionibus inmedebatur corporis morbis. Jatraplita hi, quorum operâ Medici in unguendo utebantur.

Seculo 31mo Celeberrimum Salomonis iudicium inter fœminas de filio contententes.

Salomone Rege medicos floruisse docet eiusdem documentum de honore medicis habendo apud Ecclesiasticum *capite* 38.

Quin & ipsum Salomonem Medica scripsisse testantur Josephus & alij; ac inter ea celsi libri de plantarum virtutibus quas postea naturæ scrutator egregius aperuit.

Seculo 32do. Lycurgus Charioli nepotis tutor integerrimus, & spartanorum Legislator 317. Ad temperandum solutum Regum imperium Synedriion 28. Seniorum addidit. *Plutarch.*

In Medicorum arte plusquam in opibus Divina spei posuisse, Asæ Regi merito vitæ datur. *Paralip.* 2. Atque hinc eos, hoc ævo magno in honore, fuisse conjicimus.

Seculo 33^{tio} Ephori Spartæ instituti à Theopompo Rege 3294. Tales erant Ephori apud Lacedæmonios, quales apud Romanos Tribuni plebis, ut enim à Consulibus ad Tribunos ita à Regibus ad Ephoros cuique provocare licebat.

Medicōs

Medicos magnopere ab Hebræis cultos
Maia vaticinante, conjectare licet *ex cap. 3.
Prophet.*

Seculo 34to Zaleucus Legislator Severissi-
mus paulo post Locros conditos, ijs leges dedit.
Draco sub initium sæculi sequentis, Athe-
niensibus non tam atramento quam sanguine
Jura scribit.

Seculo 35to Solon abrogatis Draconis le-
gibus commodiores Atheniensibus tulit 3460.

Herophilus Medicus floruit; qui Phalaridem
Tyrannum sanitati restituit testibus Cicerone,
Plinio, & Plutarcho.

Mirum est quod prodit Mart: Capella l. 3.
Hierophilus agrorū venas rythmorū collatione pensabat.

Herophilus, & Erasistratus, nocentes homi-
nes, à Regibus ex carcere acceptos, vivos inci-
debant *Cels. l. 1. cap. 1.*

Seculo 36to P. Papirius collegit Jus Roman:
quod ab eo Papirianum est appellatum.

Zamolxis Pythagoræ auditor leges dat Getis.
Confutius Legislator Sinarum 3562.

Democede, Acron Agrigentinus Medicinæ
Empiricæ parens, Herodicus Hippocratis Ma-
gister, Medici.

Seculo 37mo Charondas Thutinis; Archita
Tarentinis; Parmenides Eleatibus; Eudoxus Gni-
dijs; jura describunt.

Romani decemviri leges à Græciæ civita-
tibus acceptas in duodecim Tabulis descriptas pro-
ponunt; eas exul Hermodorus Ephesius inter-
pretatur.

Ctesias Gnidius, Philisto Siculus, Crito Co-
smedicæ inventor, Menecrates Syracusanus, En-
doxius Gnidius, medici: Hippocrates Medicorum
omnium Princeps.

Seculo 38vo Appius Claudius cæcus Juris-
consultiss.

Tib: Coruncanus primus jus Civile Romæ professus est.

Dexippus Cous Hippocratis discipulus; Nicias Pirrhi R: Philippus Acarnan, Alexandri M. Medici. Item Erasistratus, qui & Cleombrotus, ut recte Harduinus in Plin: l. 29. c. 1.

Seculo 39no Sextus Ælius Pætus ab Ennio laudatus, à quo jus Ælianum.

Cato censorius, M: Cato ejusdem f. & Scipio Nasica jurisperitissimi.

Eratosthenes Ciren: Historicus, Philosophus, Medicus; Arateus Cappadox hoc ævo Medicæ artis gloriâ, Vossio iudice floruit.

Archagatus primus è Græcia Romæ Medicinam profiteretur. 3935. *Plin:*

Seculo 40simo. M. Manilius Q. Mut: Scævola Pub. f. Q. Mut. Scævola Q. Auguris f. M. Junius Brutius C: Martius Figulus, Gn: Aufidius, C. Antistius Labeo Senior, Juris Oracula.

Medici hoc ævo præcipui; Nicander Colophonius; Asclepiades Pruseus, qui neglectâ Hippocratis medendi ratione, novam condidit; Mithridates R. Ponti, cujus Medicos libros Pompejus Latinè verti mandavit.

Seculo 41mo Appius Augur, Q: Ælius Tubero, Servius Sulpitius Semoniâ, L. Attejus Jurisperitorum principes.

Themison Laodicenus Asclepiadis Magistri sectam mutavit, & aliam inter Medicos excitavit.

Medici hoc seculo celebres: Craterus; Apolonius Crassi libertus; Philotheus Amphisseus; Dioscorides Herophileus; Aitorius Augusti Medicus, quem Vossius cum Antonio confundit.

LITERÆ HUMANIORES.

Ad Christum Natum.

AN ante Babylonicam lingvarum confusionem literarum usus repertus fuerit, incertum adhuc est.

Ex duabus & septuaginta lingvis, quæ natæ sunt in Babylonica confusione septem superesse censentur, quæ ideo matrices appellantur: Hebraica, Arabica, Græca, Slavonica, Germanica, Tartarica, Latina de qua lis est apud Eruditos.

Hieroglyphicæ literæ à Mercurio imo apud Ægyptios inventæ ijs occasionem postea dedere Deos pingendi monstrosis animalium formis
Euseb.

Assyrios literarum elementis, a puero assvetus Abrahamus; ubi ad Chananæos accessit ejus gentis literis usus est. Nec earum usum abjecere Abrahami posterii; quoad in Chaldæa captivi prisca Assyrias resumpsere. *Huetius.*

Ægyptii artium inventa, & historias describebant in columnis, & stelis easque in specubus asservabant, quas dixere syringes. *Huetius.*

Grammaticam à Prometheo inventam Græcorum sequente fabulas Suidas & Cedrenus affirmant.

Foy gentis Rex, Sinenses characteres, (ut Kircherus ex eorum monumentis tradit) Ægyptiacos Rex Memnon invenit. *Plin.*: Hieroglyphicas tamen literas ante, Athotis sive Mercurius I. invenerat.

Seculo 26to Moyses Pentateuchum, & Josue Historiam Poeticè digestam, Josue in libro cognomine res à se gestas describit. *ss. Interpr.*

Poesis exortum agnoscunt plerique in Moyse, & Mariæ Cantico post transitum Maris Rubri
Zoroastris

Zoroastris enim Poemata ab Hermippa
destrata, suppositicia censentur.

Cadmus Europam Sororem quærens literarum
 è Phænicia deportat in Græciam 2596.

Seculo 27mo Pheemonoe Vates Delphis reddidit
 oracula heroicis versibus; quorum primus
 Latine redditus fuisse fertur à Strabone. L. 9
 Georg. *Et pennas volucres, & apes date mellis
 favosque*

Olen Lycius hymnos composuit, qui canendi
 solebant, in Delo. *Herod. l. 4.*

Linus Thebanus, Rythmorum & melodiæ
 apud Græcos inventor, Orphei magister.

Seculo 28vo Sanchoniaton Phænix Historicus,
 post Moysen antiquissimus; à quo dicitur.

Pitheus Thesei maternus avus, eloquentiæ
 primus præcepta proposuit.

Debora vates, & Poetria, ut liquet ex ejus
 Cantico.

Orpheus Poeta: Carmina tamen illius nomine
 præferentia merito tribuuntur. Onamacrion
 to, qui floruit sæculo 36.

Musæus Hymnographus Orphei discipulus

Seculo 29no Eloquentiæ tria genera in Menelao
 Nestore & Ulisse, apud Homerum plerumque
 que agnoscunt.

Paris Alexander Antandri sub Ida monte
 literis excultus, Ceston Veneris scribit. *Athenæus*

Daphne Tiresiæ filia, Poetria nobilis, è cuius
 carminibus profecit Homerus.

Nicostrata quæ carminibus reddens oracula
 dicta est carmenta; ex arcadia cum Evandro
 literas affert in Latium

À Palamede plures Græci characteres intro
 venti.

Seculo 30mo Samueli Judicum, & Rhutæ
 Historiam plerumque omnes tribuunt, ac similes
 partem.

partem primam libri, qui Samuel inscribitur ss.

Interpr:

Davidi Sacrorum Poetarum principi præcipuam Psalmorum partem non omnes adscribimus, ss *Interpr.*

Odas, Hymnos, Psalmos, & alia cantica scripsit metro vario. *Genebrard.*

Syagrius Poeta Græcus, teste Æliano, Bellum Trojanum ante Homerum cecinit.

seculo 3^{imo} Natan, & Gad, partem primi, totum omnino secundum Samuelis librum scripsere. *Huetius.*

Dares Phrygius Bellum Trojanum descripsit ante Homerum. *Ptolem: Hephæstio apud Phorium in Biblioth.*

Proverbiorum, Ecclesiasticis, & Cantici libri nobilissima sunt Salomonis Poëmata *Videatur. Huetius.*

Homerus, & Hesiodus fere æquales; ut habent plures & Marmor Arundelian: à quo tamen locantur in sequenti sæculo.

Seculo 3do Jonas Propheta rerum suarum scriptor.

Asclepiades Cyprius Histor: Pygmalione regnante. Quo tempore, quod mirum videtur, scribit ibi usum carnum non fuisse. *Videatur S. Hieronym. l. 2. adversus Jovinianum & Voss: de hist Græcis l. 4.*

Lycurgus primus ex Jonia Homeri Poëmata tulit in Peloponnesum. *Plutarch in Vita ejusdem*

Seculo 3^{3tio} Amos, Oseas, Joel, sua vaticinia scriptis consignant; & quia Prophetarum more vaticiniis non pauca admiscent historica, Historicis accensentur.

Omnis Græcorum historia, qua Olympiades præcessit, Varroni visa est fabulosa.

Seculo 3^{4to} Tobias pater, & fil: librum cogno-

cognominem scribunt eâ parte demptâ, in qua
agitur de filij morte *ss. Interpr.*

Liber qui nomen Isaïæ præfixum gerit, ei-
dem jure tribuitur. *Huetius*

Eumelus, five Thymelus Corinthius Bugor-
niæ, & Europæ auctor; Archilochus Jambli re-
pctor; Tyrtæus, Alcmanius Lacedæmonius Pœt-
tæ; Megalostрата Poetria.

Jeremias, Baruch, Daniel, Ezechiel, sua
vaticinia scribunt.

Seculo 35to Liber Judith scriptoris incerti
Babylonicæ captivitatis tempore, ut putat *Hue-*
etius.

Solon, Cicerone teste, primus eloquentis
nomen meruit.

Alcamanus Messenius, Leschus auctor par-
væ Iliadis, Terpander, Stesichorus, Sappho,
Alceus, Sufarion Comædiæ veteris inventor,
pœtæ.

pisistratus Homeri libros antea confusos, sic
disposuisse dicitur ut nunc habemus. *Cic. 3. de*
Orat. Hoc est in Iliadem & Odyssæam ut in-
terpretatur *Ælianus.*

Seculo 36to Ab Esdra scripti III. & IV.
Regum libri, & qui ejus nomen præfert; si pri-
ora sex capita demantur. *Huetius. Thalmudistæ*
tribuunt Jeremia.

pherecydes Cyrus primus apud Græcos libe-
ra numeris oratione scribere aggressus.

Hellanicus Mytilen: historiam ornat.

Jones à persis victoribus fictarum historia-
rum artem vulgo Romanzi discunt & ab his transit
ad Græcos. *Huetius.*

Oratio funebris I. habita Romæ in laudem
Bruti Consulis à p. Valer. publicola Collega.
Theognis Hipponax, Anacreon Thespiis Tra-
gediæ parens, Simonides qui memorandi artem
invenit, Onomacritus, pindarus, hoc ævo cele-
bres pœtæ.

Seculo

Seculo 37mo. Herodotus, Thucydides, Cra-
tippus, Xenophon Histor:

Empedocles dicendi præcepta primus dedit;
sed illa Chorax, & Tyfias postea vulgarunt.

pericles, Gorgias Leontinus, protagoras,
Lyfias, Andocides, Theocritus Chius Orat.

Aristophanes, Sophocles, & Euripides pœ-
tæ. Cleobulina, & Telefila, poetriæ.

Dionysius Grammat: platonis præceptor.
Lamprus, & Ileus grammatica scripsisse vi-
dentur, ex *Aristot.*

Seculo 38vo. Hecatæus Abderita; Abyde-
nius Palephatus; paritis auctor marmoris Arun-
deliani, sive Oxoniensis; Megasthenes non Me-
tasthenes, Indic Histor.

Isocrates Theodectes, Naucrates, Teopom-
pus, Isæus; Demosthenes, Demetrius phalereus,
Rhet. Orat. Menander novæ Comædiæ princeps.

Quamvis, Laetrio teste, plato primus Gram-
maticæ vim inspexit; certior hujus artis in-
ventor Aristoteles agnosci solet.

Seculo 39no Manethos, philochorus, Be-
rosus; Eratosthenes, Cassius Hemina Hist.

Cethegus Conf: M: porcius Cato Tiber:
Sempronius Gracchus, Diophanes Mytilen: O-
ratores.

pœtarum pleias, in qua Theocritus Ara-
tus, Lycophron, Callimachus, Apollonius, Ho-
merus Junior.

Comædiæ Athenis vetitæ 3814.
prima fabula data Romæ à Liv: Andro-
nico.

Nævius, Ennius, plautus, Terentius, hoc
ævo florent.

A bello punico II. diligentius culta est lin-
gua Latina.

Crates Mallotes, primus Romæ Gramma-
ticus.

Seculo 40mo Q: Fabius Maxim. Servilius
nus, L. Calpurnius Piso, Polybius, Alexander
Polyhistor, L. Sisenna, L. Claudius Quadrigarius
Hist.

Æmil Lepidus, Servius Galba L. Crassus
M: Antonius Q: Hortensius Orat.

L. Plotius Gallus, qui primus Romæ La-
tinam Rhetoricam, professus est; Hierocles; Ap-
pollonius Molo, per quos Cicero profecit: Ni-
cander, Turpilius, Pacuvius L. Attius Senior,
& Junior, Lucilius, Q. Atta Togatarum scri-
ptor, Lucretius, Catullus, poëtae.
Aristarchus Grammatic.

Seculo 41mo Salustius, Cornelius Nepos,
L. Aruntius, Chereimon, Diodorus Siculus, Cæ-
sar, Histor.

M. Tullius Cicero. C. Scribonius Curio, M.
Antonius Triumvir. Timagenes, Orat.

Elpidius Sextus, Clodius Sículus, Porcius
Latro, Rhetor:

M. Terentius Varro, Archias Æmilius Ma-
cer, P. Virgilius Maro. Horatius, Domitius Mar-
sus, Tibullus, Propertius, Albinovanus, Aulus
Sabinus, & alij, poëtae.

Tyrannio Varro, Attejus: L. Varlus, Flo-
tius Tucca, Grammat: & philol.

ARTES ET NOVA INVENTA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

NOe primus è vitibus vinum expressit.
Necessitate magistrâ, quæ contra tem-
porum injurias præsidium quærebat, inventa
est inter primas ars ædificandi.

pictura inventa 200 circiter post diluvium
annis. *Salianus ex alijs.*

Thare Abrahami pater plastes primus, simulacra fingit ex creta.

Zoroaster Magicarum artium inventor habetur; falso tamen illi tribuitur, liber Zind, quo Magicos ritus, & ignis colendi disciplinam ajunt contineri. *Huetius.*

Rudis statuarum origo è Saxis informibus, quas statuas felarum Cedrenus appellat. l. 4. Mox iisdem succedere, vel columnæ, vel Coni.

Osiris Ægypti R. cujus uxor Isis, seu Ceres pharia Agriculturam docuit Ægyptios. Verum de Osiride, & Iside omnia & incerta, & obscura, ac verius fabulosa.

Phogon phoronei Argor: R: fr. primus apud Græcos annis, & mensibus metitur tempora. Hebræi, & Ægyptij antea norant.

Betylia hoc est lapides uncti, ab Urano, sive Cælo Deo, ut Sanchoniaton tradit inventa sunt. Erant hi, statuarum horum temporum.

Aliquid melius in simulacris effingendis Ægyptij conati sunt; ita tamen, ut vix oculi distinguerentur, & nec brachia, nec pedes disjungerentur ut videre est in tabula Isaca Bembina, ac tribus vetustissimis Ægyptij lapidis simulacris; quæ servat nobilissima Caroli Card. Barberini pinacotheca.

Prometheus ignem e flice eliciendi & alieni rationem invenit. Hinc fabulæ locus de igne per eum è cælis rapto.

Sæculo 26to Cum Dij sub animalium formis in Hieroglyphicis notarentur; prima apud Ægyptios Deorum simulacra, fuere animalia & præcipue boves. Hinc & vitulus aureus Hebræorum Ægyptios imitantium.

Trochilus currum primus jungit 2507. Alij id tribuunt Erichtonio R.

panathænaici ludi Delphis 2565.

Hercules phænicus, seu Tyrius, purpuram a cane

à cane in maxillis cruentato edoctus, mon
stravit. Hunc postea humanis victimis sub Mo
lochi nomine litatum est.

Seculo 2mo Ida monte conflagrante, in
colæ Dactili, ferri fundendi rationem discunt
2613.

Eumolpus mysteria Cereris instituit 2658
Acrisius, & Prætus, Argivi, clypeum pro
mi adhibent in bello.

Isthmiorum ludorum institutio per Pelopem
Tantali filium Pisæ Regem 2693.

Seculo 28vo Orpheus Lyriltes celeberrimus
feras, Sylvas, & Saxa, hoc est rudes homines
traxisse scribitur.

Pluto Jovis frater funerum pompam pro
mus adhibet, & inde interorum Deus à pœtâ
dicitur.

Neptunus Jovis pariter fr. Nauticæ rei, cui
præerat peritissimus, Maris Deus appellatur.

Argonautæ clarent, inter quos Jason 2793
Eorum ductor Tiphys

Seculo 29no Hercules Alcmenæ f. Olym
picos ludos instituit 2836.

Dædali inventa promovendis artibus oppor
tuna, Ascia, Serra, perpendicularum, Terebra, Glu
tinum, Ithyocolla. Idem primus in statuis aper
tos oculos, & crura disjuncta, & brachia à cor
pore disparata faciens, hominum admirationem
obtinuit. *Diodor: l. 4.* Idem primus navibus apta
vit vela, quæ à pœtis in alas conversa sunt.

Latrunculorum ludus à palamede inventus

Seculo 30^{simo} Apaturias hoc est Deceptio
nis festum ab Atheniensibus institutum cum Xan
tus Bætorum Dux Melanthis astu cæsus esset.
*Pulian Stratag. l. i. Regem tunc Atheniensium
alij Thimetem appellavit apud Eusebium tradunt
que Melanthis ejus fuisse successorem.*

Seculo 31mo. Navigatio Salomonicæ Classis
seu

Teu potius Catabli in Ophir, Nauticæ rei gloriâ floruisse Hebræos eâ tempestate doceret, nisi Tyrionum præcipue ope id factum ex S.S. Litter. nosceremus.

Æneam Tubam Piseus Tyrchenus invenit. *Plinius*. Sefotris. itinera sua in Tabulis proponens, Geographicarum Tabularum rudimenta dedit. *Eustat: in Epist: præviâ ad Dionis: Perieges. Herodot: l. 2.*

Sæculo 32do. Pictores, qui monocromata, uno usi colore, pinxere, videntur ex *Plinio* hoc sæculô statuendi l. 35. c. 9. Hygiemon, Dinas, Charmidas.

Rhodii maritimâ potentiâ florebant.

Nummorum usus Lacedæmone à Lycurgo Petitus.

Othryades Lacedæmonius, Argivis (qui ceciderant in prælio) spoliatis, de eorum clypeis trophæum erexit, & suo sanguine inscripsit. *Plutarch. in Parall:*

Sæculo 33tio. Emaurus pingendo, marem, sæminamque, primus discrevit; & figuras omnes ausus est imitari. Cimon Cleoneus Emauri inventa excoluit, varias vultuum formas, & Cætagrapha invenit.

Iphitus Olympicos ludos instaurat, & hinc incipit numeratio per Olympiades 3278.

Malas Chius omnium apud Græcos primus, statuas format è marmore. *Plin.*

Phidon Argivus, Ponderum, & mensurarum apud Græcos inventor.

Chorebus Atheniensis figlinas invenit.

Lupercalia instituta à Romulo 3298.

Sæculo 34to Bularchi Pictoris tabulam Canaules auro rependit.

Micciades Malatis f. & Anthermus ejusdem nepos, statuarii.

Numeratio per Olympiades incipit anno mundi conditi. 3278.

Plastice in Italia imo apparuit sub Demarato Tarquini Prisci Patre.

Carnia in honorem Apollinis instituta 3318.

Horologia solaria hoc seculo apud Hebraeos; ut liquet ex miraculo solis retrocedentis.

Annus correctus à Numa, duobus mensibus additis 3342.

Nummus Romæ primò sub Numa cufus; hinc illi nomen.

Glaucus Chius primus ferrum glutinavit.

Seculo 35to Bupalus, & Athenis, Malatius pronepotes, & post hos Dipænus, atque Scyllis Cretenses marmore scalpendo apud Græcos inclaruere. *Plin.*

Pancratium additum Ludis Olympicis 3406.

Gambrius Tuiscorum Rex VII. cervisiam primus decoquere docuit anno 3414. Si recte tradit, & numerat Achilles Gassarus in *Epit. Chron.*

Simulacrum Jovis Capitol: fictum à Turiano Plaste, Tarquinio Prisco Rege.

Agon Nemeus per Argivos 3478. institutus.

Seculo 36to Sappho Pœtria primò plectrum excogitavit *Genebrard.*

Anaximander Milesius horologia solaria primus apud Græcos inducit. Tabulas Geographicas perficit, quarum dederat rudimenta Sesostris.

Pythagoras lyræ Chordam addit, & notato fabricum sonitu Musicam perficit.

Athenienses Tyrannicidis Hermodio & Aristogitoni statuas ponunt 3544.

Saturnalia instituta 3557.

Thespis Pœta personas invenit

Seculo 37mo. Panæus Phydæ fr insignis pictor quem in Picturæ certamine Corinthi Timagoras vicit. Polygnotus Thasius plurimum Picturæ contulit; siquidè instituit os adaperire, dentes ostendere, vultum ab antiquo rigore variare; sed supra hæc alios

alios què hujus ævi Pictores, Zeuxis, Parrhasius, ac Tymantes inclaruere.

Statuis five ex ære, five ex marmore elaborandis, gloriam summam adepti sunt Phidias, Scopas, Myron, Pythagoras.

Phidias artem Toteuticen non invenit, ut Plinius tradit, sed perfecit.

Artemon Clazomenius obsidionales machinas invenit 3612.

Callias Atheniensis usum minii monstravit 3649.

Seculo 38vo Pamphilus Apellis Magister, Apelles Pictorum Princeps, Protogenes ejus æmulus, Artis apicem attigere.

Aristides Apellis æqualis primus animum pinxit. *Plin.*

Æra Seleucidarum Anno Urbis conditæ, 442. ante Christum 312. Videatur Noris in *Epöch Syro Maced.*

Simulacris effingendis, vel ex ære, vel ex marmore, super omnes hujus ævi excellere Lysippus, Pyrgoteles, Praxiteles.

Colossus Rhodius artifice Charete Lydio.

Romæ hummus argenteus primò cusus 3785

Tonsores primùm è Sicilia P. Ticinius Romam adduxit.

Seculo 39no Agesander, Polydorus, & Athenodorus Rhodij; quorum est Laocon in Vaticano servatus, opus omnibus, & Picturæ, & Statuarie artis præponendum ex Plinio.

Metrodorus Philosophus, & Pictor.

Cresibus Tonsor Pneumatica, & hydraulica organa invenit regnante Evergete. *Athen: lib. 4.*

Floralia instituta 3814.

Ludi Apollinares 3842.

Archimedes Syracusanus speculis naves incendit 3840.

Romani primò usi aurò signatò 3847.

Ludorum Megalensium origo 3850.

Horologium ex aqua Romæ primo factum
3805.

Seculo 40simo. Lala Virgo Cyzicena Pictrix,
Varronis juventâ, Romæ & penicillo pinxit &
cestro in Ebore

Posis ex eodem Varrone Plastes nobilis; à
quo facta poma, & uvæ, ut non posset quis-
quam discernere à veris

Arcesilaus plastes Luculli familiaris.

Incensa à Mummio Corintho 3908. æs Co-
rinthium fluxit, cui luxuriâ postea pretium fe-
cit, vel ante aurum. *Plin.*

Seculo 41mo Ara Hispanica Anno Urbis
cônditæ 716, ante Christum 38.

Æra Antiochena A. V. 723. A. C. 31.

Æra Laodicena A. V. 724. A. C. 30.

Æra Alexandrina, sive Ægyptiaca eodem
anno.

Ludi Quinquennales 4026. Seculares 4037.

Timomachus Byzantinus sub Cæsare, Lu-
dio sub Augusto, celebrantur inter Pictores.

Inter statuarios memoratur à Varrone Pa-
sifeles. Aliorum opera celebrantur, tempora si-
lentur.

NATALES URBIUM ET ARCHITECTURÆ OPERA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Hortante Nembroto Chusi s. Chami Nepotè
Turris & Urbs Babylon ædificatur 1854.
Aliqui Urbem hanc multa post secula con-
ditam malunt.

Memphis

Memphis à Mene conditur in Ægypto. Nā
 thus ad Tigrim Ninivem condit.

Nisibis in Mesopotamia, & aliæ Urbes ex-
 structæ.

Semiramis Babylonem magnificentius auget.

Pyramides non ad horrea, ut aliqui falsò
 putant, sed ad Regum sepulchra inter Delta,
 & Memphim erectæ; ideoque non Thinitæ, sed
 Memphitæ Reges, earum auctores habendi sunt.

Suphis Memphis in Ægypto R. pyramidem
 omnium maximam ante natum Aram Abrahæ
 mi fratrem erexit. *Ex Manethone.*

Cres Gnoffum in Creta condit 2097.

Eleusis, ubi sacra Eleusinia, ab Ogyge con-
 dita, 2272.

Sparta à sparto Phoronæi f. condita 2336.

Alii malunt à Lacedæmone, cujus uxor Sparta.
 Memnonis statua ad solis exortum vocalis
 2438. à Cambyse postea diffissa.

Pyramides aliquæ in Ægypto à Pharaone
 Oro erectæ, 2480.

Athenæ à Cecrope fundatæ 2496.

Seculo 26to Corinthus instaurata, quæ pri-
 us Ephira dicebatur.

Dardania, quæ postea Troja dicta est, à
 Dardano conditur 2574. Fabularum seges.

Delphicum Templum Apollini sacrum hoc
 seculo erectum.

Seculo 27mo. Thebæ in Bæotia per Cad-
 mum conditæ 2620; seu potius Cadmia, cui
 postea adjectæ Thebæ

Corinthus per Sisyphum iterum instaurata
 2630.

Amphion Thebas mænibus cingit 2640 *His-
 per conciliatos blanda oratione agrestes homines
 exstructis, magnam Pœtis mentiendi licentiam
 fecit.*

Seculo 28vo. Nyta urbs prope Indum flu-
 vium à Baccho condita. Cyy.

Cyzicus in Hellesponto fundata 2771.

Miletus coloniarum postea multitudine ce-
lebris in ora maris Ægæi 2779.

Tyrus in Phœnicia instauratur 2783.

Laomedon Trojæ muros erigit 2794; mo-
do ob negatam Herculi & Sociis pactam merce-
dem, ab illis obruncatur.

Seculo 29no. Labyrinthum Cretensem à Dæ-
dalo 2800. elaboratum plurimi scribunt; sed re-
vera Labyrinthus nil aliud fuit, quàm ingentes
ac tortuosæ secturæ; quæ ad radices Idæ mon-
tis actæ sunt; cum lapides ad Gnoſſon, aliasque
urbes condendas exciderentur *Huetius in Detti
Evang.*

Scylacium in Brutijs Atheniensium colonia.
Laurentum ab Ænea conditum 2872.

Seculo 30simo Alba in latio ab Ascanio
Æneæ f. condita 3003.

Præneste à Telegono Ulyſſis f. & Tuscu-
lum nunc dirutum, ab eodem conduntur. *Quod
nunc Frascatum dicimus ex ejus reliquijs extru-
ctum, ab eo distat, quod in Vallem oppositam, &
nulla ratione Romam respiciebat; ut erudite Fab-
brettus in Apol.*

Plura in Lesbo conduntur oppida & insula
frequentatur. *Herodot.*

Seculo 31mo Smyrna, & Cumæ 3003. Ephesus
3007. Samos 3064. conditæ.

Templum Salomonis omnium celeberrim-
um, 3023 captum, 3030. absolutum.

Eiusdem Regia 3031. Thronus 3042.

Laharis, ut Eusebius, seu Lachares, ut Syn-
cellus, R. Ægyptius in Labyrintho sepulchrum
sibi paravit. *plinius* id opus tribuit Peteseuco S.
sive Tithoe.

Templum Dianæ Ephesinæ plurimorum
Regum opus, Architectis Theodoro, & Cher-
siphrone. sed hoc magnificentius potius exstructum
quàm conditum. Seculo

Seculo 32do Bononia ab Hetruscis condita
duobus ante Romam seculis. *Volater.*

Samaria Regia Regum Israel 3112.

Hiericho reparatur ab Hiele 3122.

Carthago cæpta 3147, absoluta 3166. à Di-
done Tyria. Alii tamen malunt. Urbem lon-
ge ante à Zoro, & Carchedone conditam, so-
lamque arcem Byrsam à Didone ædificatam af-
firmant.

Lemnius Labyrinthus hoc fortasse seculo
ad imitationem Ægyptii.

Seculo 33tio. Vienna in Gallia fundata 3218.

Capua in Campania condita 3253.

Obeliscus omnium maximus, quem
ante Lateranensem ædem miramur, jussu Ra-
messis R. Ægyptij à 20. hominum millibus el-
boratus *Plin.*

Ozias Urbes plures ædificasse traditur. 2. *Paral.*

Seculo 34to Roma à Romulo condita 22.

April: 3301. Dies dictus palilia.

Naucratis in Ægypto à Milesiis 3305.

Syracusæ in Sicilia ab Archia Herculis ne-
pote 3313.

Catanam in sicilia Caloydii 3314; Sybarim

& Crotonem in Italia Myscellus 3345. con-
dunt.

Cyzicus in Hellesponto; Locri in Italia
3371; Abdera, Lampfacus, Clazomene 3378 ædi-
ficatæ.

Seculo 35to Selinus in Sicilia à Megarensi-
bus 3406. Dyrachium 3430. Ostia ab Anco Mar-
tio exstructa 3432. Perinthus in Thracia, Came-
rina in Sicilia 3450. Massilia à phocensibus 3454.
Labyrinthus Ægyptius 3457.

Hortos pensiles Babylone Nabuchodonosor
Magnus instruit; Urbem amplificat, munit,
exornat.

Cyrus

Cyrus in Ecbatani 3504. domum habuisse
 feribitur lapidibus pretiosis varicoloribus, atque
 auro vinctis exstructam Athen. l. 12. c. 3.

Seculo 36to Labyrinthus Portenæ Clusii
 Regis *plin.*

Obeliscus. quem videmus in area D. Ma-
 riæ de Populo plemnis R: jussu è rupe Syen-
 te excisus.

Puteoli à Samiis conditi 3535.

Capitolium è Saxo quadrato, cloacæ, &
 stratae Silice viæ, jam majestatem aliquam Ro-
 mæ spirabant.

Sena in Etruria, & Senogallia in Umbria
 à Gallis Senonimus Brenno Duce condita.

Seculo 37mo. Mnesicles Architectus Arcem Atheni-
 ensem delineat. 3614.

Ancona à Syracusanis Dyonisii tyrannidem
 fugientibus conditur.

Alexia in Dalmatia à Dionysii 3670.

Fanum Fortunæ conditum post Brennum à
 Camillo victum.

Seculo 38vo Artemisia marito Mausolo
 Cariæ Regi sepulchrum nobilissimum potuit 3701.

Alexandria in Ægypto ab Alexandro M.
 condita 3723. mox aliæ plures per Asiam urbes.

Seleucus Nicator novem a se conditas Ur-
 bes de suo nomine Seleucias appellat *Appian:*
in Syriacis.

Appia via strata & Aquæ ductus per Ap-
 pium Claudium 3743.

Antiochia ad Orontem quam inchoaverat
 Antigonus, absolvitur à Seleuco 3753.

Pharus turris celeberrima in conspectu Ale-
 xandriæ à Ptolemæo Philadelpho per Sostratum
 Architectum erecta 3770.

Astacus à Nicomede R. Bithyniæ instaura-
 ta nomen ab eo ducit 3792.

Seculo 39no. Viâ flaminia per Etruscos
 Aretium

Aretium ducens à flaminio Censore muni-
ta 3835.

Murus per 600. passuum millia à Sinis ad
arcendos Tartaros exstructus ducentis circiter an-
te natum Christum annis.

Savo, vulgò Savona à Magone Carthagine
ædificatur post diruta à Romanis Vada Sabatia,
quorum illa ruinis crevit Hist: M. S.

Genuam à Magone Pæno dirutam, Lucre-
tius Spurius exædificat 3851. *Livius.*

Cornel: scipio Nassen Romæ inter primos
splendidè cæpit ædificare.

Seculo 40simo. C: Gracchi scrib: Plebis
lege, Carthago restituitur 3931. primus omni-
um Metellus Macedonicus ædem ex marmore

Romæ molitus vel magnificentiæ, vel luxuriæ
princeps fuit *Velleius Paterc:*

M. Æmilius Scæurus viam Flaminiam Cen-
sor stravit.

M: Aurelij scauri Theatra è ligno amplis-
sima, cardinum singulorum versatili libramento
suspensa.

pompejus Theatrum dedicat. 3999.

Seculo 41mo Lugdunum in Gallia condi-
tum per C: Munatium plancum Procos. 4011.

M Vispanius Agrippa, bellicâ gloriâ, & ædi-
ficandi laude celebris, pantheon Romæ condit
4027.

Unico ædilitatis anno, lacus 700 fecit, Sa-
lentes 105. Castella aquarum 130. & alia plu-
ra cultu magnifica. *Plin. l. 26. c. 6.*

Herodes I. Hierosolymis Theatrum Am-
phitheatrum, & nobilissimam Regiam exstruit.
4030.

VIRI ET RES MEMORABILES.

Post Diluuium ad Christum Natum.

Nemo mortalium post submerfionem terrarum natus ad annos 500. vitæ tempus pertraxit.

Cum post eluuium, vis, & hominum vita imminuta esset, ad subsidium imbecillitatis carnis esus, & vini usus inuictus.

Noe vino liberalius hausto, fit ebrius; quare nudus ludibrio habetur à f. Chamo.

Cum Babel conderetur, ex probato Mathematicorum calculo homines jam excreverant 4195000.

Aram, Tharæi primogenitus, Abrahami primus inter mortales repentinâ morte perire fertur. *Salian.*

Ogyge regnante memorabilis Atticæ totius inundatio 2258. Usque ad hanc omnis Historiæ Varroni dicitur incognita.

Quo tempore Stella Veneris, colorem, magnitudinem, cursum mutasse visa est, ut ex Varrone refert S. Augustinus. *lib. 25. de Civ. c. 8.*

Gustaphus persarum Rex acceptam à Zoroastre religionem in perfide propagasse fertur.

Grassante per palæstinam, vicinesque regiones fame, filii Jacob in Ægyptum proficiscuntur 2327.

Apis post mortem in Ægypto divinis consecratur honoribus. Hunc Ægyptium cum Apollone Api, plerique confundunt.

Callythia Junonis Sacerdos Argo regnans floret.

Phorbas dictus Ophiacus, Rhodô à serpentibus liberatâ.

Seculo 26to. Thessalia per eluvionem obruta, Deucalione & pyrra in parnassio regnantibus 2540. Eadem fere tempestate, phætonte Rege maximum ad eridanum exarsit incendium. Hinc fabulæ locus.

Hellen Deucalionis filius, à quo Græci dicti Hellenistæ: Ex eo nati, Æolus, Dorus, & Xutus; ex quibus Græci propagati sunt.

Anotrus cum Arcadum colonia in Italia.

Seculo 27mo Europa rapta à Iove Tauro Cretæ Rege sive avecta navi, cui Tauri nomen.

phlegias Templum Apollinis Delphis incendit, 2603.

Philomela, Procne, Itys, Teseus Pandionis.

Orythia Erechtei filia à Borea rapta 2660.

Ex his nati Zetes & Callais.

Phrixi cum Helle sorore fuga, 2671. *Ab*

Helleponto nomen. Dirce taurinæ caudæ alligata

raptatur, & occiditur, Amphione & Zethe

matris Antiopes injurias ulciscens.

Seculo 28vo. Midas mortalium omnium

ditissimus, sed auribus asininis regnat in phrygia 2731.

Pelops Tantali filius Hippodamiam ducit,

præest ludis Olympicis 2731.

Faunus Latinus Rex Faunorum pater habitus,

quia illis aras erexit.

Minos II. Cretæ R. instructa classe maris

imperium primus tenuit. *Thucid. l. 1.*

Seculo 29no. Theseus victo Minotauro,

redit Athenas 2823.

AËta, Iason, Medea, Tiresias, Ædipus

Sphinx, Lajus, Jocasta, Creon, Electra, Orestes,

& Pylades, nomina fabulis inclyta.

Hercules labores, & vitam, exitu infelicissimo claudit. 2854.

Antenor, & Æneas Trojæ proditores in Italiam

navigant 2870. Ægisthus reducem Trojæ

Agamemnonem occidit.

Agamemnonem interficit; ille ab Oreste trucidatur 2878.

Seculo 305imo Penthilus Urestis f. Coloniam è Græcia in Thraciam ducit 2951. Dicta est Aolica migratio.

Tisamenes Penthili fr. Græcorum coloniam in Asiam ductam Ionios vicit, & expulit. Hæc dicta est Ionica migratio, 2952.

Theres Myniarum Coloniam ducit in Insulam quæ cum Callistus diceretur, ab eo postmodum Thera est appellata.

Codrus Athenarum R. postremus egregie in patriam pietatis laudem tulit, morte pro ejusdem salute fortiter quaesita 2983.

Seculo 31mo. Neocles, & Androcles, Cordri fr. Græcorum coloniam in Asiam ducunt 3010.

Fames ingens in Palæstina cessat, duobus Saulis filijs in crucem actis.

Sesoftris Ægypti R. navigabilem alveum à Nilo in mare rubrum frustra ducere conatur.

Seculo 32do. Siccitas, & fames ingens tempore Eliæ Palæstinam per annos tres cum dimidio vexant ab anno 3123.

Mesa Moabitarum R. filium coram hostibus mactat 3140.

Elisa, seu Dido Pygmalionem fratrem, Siphæi viri sui interfectorem exosa, Tyrò cum gazza solvens abit in Africam 3147.

Eadem laude pudicitie illustris, ne Regi Maurorum Iarbæ cogatur nubere, tribus fere post ænæ fugam sæculis sibi mortem infert.

Seculo 33tio. Coræbus Coquus primus in ludis Olympicis coronatur 3278.

Amulius fr. Numitorem natu majorem regno pellit; ejus filiam, Rhæam Sylviam, (ex qua deinde Romulus, & Remus) Vestalem facit.

Romulus

Romulus, & Remus expositi servantur,
& educantur à Regio Pastore Fausto 3284. Iidom
avum Numiphorem regno restitunt. 3300.

Seculo 34to. Sabinæ à Romanis 3304.

Lacedæmoniorum puellæ à Messeniis ra-
ptæ 3311.

Aristodemus filiam mactat ex oraculo 3316

Hippomanes filia voratur ab equo cum quo
clausa fuerat à patre 3331.

Romulus ob ingenij ferociam à suis discerpi-
tur 3339.

Seculo 35to Tullus Hostilius igne cælesti
cum Domo perit 3414.

Arionis sive historia, sive fabula 3340.

Ciaxarex Ninivem delet 3448.

restis Athenis furit, sed fugatur arâ Deo igno-
to erectâ 3457. *Eusebius.*

Cylonium piaculum Athenis 3455.

phalaris agrigenti in Sicilia Tyrannorum im-
manissimus. verillus bovis Ænei faber sub phala-
ri, illo primus exurit 3482.

Seculo 36to. Policrates Samiorum Tyran-
nus & Milo Crotunita.

Zopyri amici stratagemmate Babylonem Da-
rius occupat, 3534.

Horatii Coclitis, Cleliæ Virginis, Mutii Sce-
volæ, Coriolanio virtus apud Romanos claret.

Aristides 3571. Themistocles 3583. Ostra-
cismo pulsi.

Spurius cassius præceps datur è rupe Tarpe-
iæ 3569. Fabij 300. ad Cremeram cæsi 3587.

Ad Ægæos potamos saxum de cælo cadit 3587.

L. Quintius cincinnatus, Dictator ab aratro
3596.

Cimon apud Athenienses domi & belli
clarissimus.

Seculo 37mo Spurius Melius à c. Servilo cæ-
ditur 3615. Solydamus Thessalus mirandi roboris

3646. Socrates

Socrates damnatur 3655.

Albanidacus excreſcentiæ prodigium 3657.

Epaminondas in Bætia floret, 3680.

Dionyſius Syracuſarum Tyrannus; cujus fil:
poſt annos 38. pulſus, Ludimagiſter Corinthi fuit.
Curtius armatus in voraginem ſe projicit 3693.

Templum Dianæ Epheliæ conflagrat 3698.

Seculo 38vo M. Valerius ope corvi Gallum
in Monomachia vincit, inde corvinus appellatus
3705.

Manlius filium injuſſu pugnanteſe ſecuri per-
cutit 3715.

Decius pater 3714. Fil: 3759. Se pro Republ:
devovet.

Romæ veneficia Matronarum detecta 3723.
Phocion de Athenis optimè meritis damna-
tur. 3736.

Agathocles Siciliæ Tyrannus obit, 3765.

Seculo 39no. Mater Idea Romam invecta
3849.

M. Attilius Regulus necatur à Pænis, 3803.

Q. Fabius Maxim: cunctando rem Romanam
eſtituit.

Romæ templum Jani clauſum 3819.

M. portius Cato Cenſorius, optimus Orator, opti-
mus Imperator, optimus Senator, & integritatis
exemplar.

T. Manlii Torquati cum Gallo ad amientem
monomachia 3893.

Seculo 40mo Scipio afric: ſenior Romæ in-
digne traductus Linum ſecedit; ubi exul
moritur 3967.

Baccanaliū peſtis Romæ exſtinctā 3968.

Maſſiniſa Romanorum amiciffimus, quatuor
ſuperſtites filios relinquit; inter quos Jugurtha
3906.

Scipio, & Zælius mirum amicitiae exem-
plum.

Numantia eversa scipionis Africani Junioris
virtute 3921.

Gracchorum Tib. & Cai, Drusi, & Saturnini. Ro-
mæ seditiones post Attali hæreditatem.

C. Marius. II. cos: victus à Sylla, latet in pa-
lude 3966.

Mithridates Asiâ potitus, omnes in tota pro-
vincia Romanos una die necat, 3966.

Seculo 41mo Pompejus M: Ptolomæi R. jul-
su in Ægypto necatur, 4006.

Cato Uticensis sibi manus infert 4008.

M, Tullius Cic. proscripius, occiditur à Po-
pilio centurione; quem defenderat 4011.

Perusiâ captâ multi Senatores, & Equites ad
aram Cæsari Sacram maectati, 4014.

Thebæ in Ægypto, Tralles in Lydia terræ
motu eversa, 4026.

Mecænâs literatorum præsidium & decus.

Julia Augusti f. adultera relegatur, 4048.

PARS

P A R S II.

SACRA COMPLECTENS
A
CHRISTO NATO
Ad
ANNUM MCCCXII.

*VISIBILIA ECCLESIAE
CAPITA
JESU CHRISTUS*

Sacerdos Magnus & caelestis vita Magister.

*Ætas VII
mundi
ad finem
illius*

JESUS Dei filius octava post Nativitatem die
circumciditur, mox adoratur à Magis A-
rabia: Regulis; offertur die quadragesima
in Templo; inde Angeli monitu transfer-
tur in Ægyptum; unde redux post Hero-
dis A-

dis Aſcalanitæ mortem, duodennis cum Legis peritis agit in Templo, Latet poſt modum in- fabrili Joſephi officina uſque ad annum ætatis trigelimum; à quo poſt Judæam miraculis & do- ctinâ per trienniũ illustratam, anno trigelimo- tertio inchoato, in Crucem à Judæis ectus, ſuo ſanguine icelus humanum luit, mortisque victor, Cælum, unde venerat, repetit petrum, ejusque Succeſſores, ſuæ poteſtatis Vicarios relin- quens in terris.

CHRISTI VICARII PONTI- FICES ROMANI.

1.	S. Sanctus Petrus Galilæus à Chriſti in Cæ- lum aſcenſu ejusdem in terris Vicarius	I.
	56. anno, Antiochiæ ſedem locat; 43.	Ab anno
	Romæ cumque eam ibi annos 24. Mens: 5.	Chriſti 1.
	dies 12. tenuiſſet, è cruce evolavit ad ſuperos	ad 100.
	29, Junij 67.	
	2. S. Linus Volateran: M. ab anno Do- mini 67. ad 78. Anni II. Menſibus 3.	
	3. S. Cletus Roman: M. à 78. ad 91. A. II. M. 7.	
	4. S. Clemens Rom: M: à 91. ad 100. 9. 6.	II.
	5. S. Anacletus Athen. M. à 101. ad 110.	Ab anno
	9. 3.	Chriſti
	6. S. Evariftus Græcus M. à 110, ad 119.	100 ad
	9. 3.	200.
	7. S. Alexander Roman: M. à 119. ad 130.	
	10 6.	
	8. S. Sixtus Roman: M. à 130. ad 140.	
	9. 10.	
	9. S. Teleſphorus Thurienſis M: à 140 ad	
	152. 12 9.	
	10. S. Hyginus Athen: M. à 152. ad 156.	
	4. 9.	
	11. S. Pius Aquilejens. M. à 156. ad 165.	
	9. 6.	F 12.

12. S. Anicetus Syrus M. à 165. ad 173.
8. 9.
13. S. Soter Fundanus: M. à 173. ad 177.
4. 0.
14. S. Eleutherius Nicopol M. à 177. ad
192. 15. 1.
15. S. Victor African: M. à. 192. ad 201.
9. 2.
16. S. Zephirinus, Roman: M. à. 201. ad 219.
18. 1.
17. S. Callistus Roman: M. à 219. ad 224.
5. 1.
18. S. Urbanus Roman: M. à 224. ad 231.
6. 7.
19. S. Eontianus Roman: M. à 231. ad
235. 4. 5.
20. S. Anterus Græcus M. à 235. ad 236.
D. 43.
21. S. Fabianus Roman. M. à 236. ad 250.
15. 0.
22. S. Cornelius Roman: M. à 251 ad
253. 2. 5
23. S. Lucius Roman: M. à 253. ad 255.
1. 4.
24. S. Stephanus Roman: M. à 255. ad
257. 2. 4.
25. S. Sixtus II. Græcus M. à 257. ad 258.
1. 0.
26. S. Dionysius Græcus M. à. 258. ad
270. 12. 3.
27. S. Felix Roman: M. à 270. ad 275.
4. 5.
28. S. Eutychianus Etruscus. M. à. 275 ad
283. 8. 6.
29. S. Cajus Dalmita M. à 283. ad 290.
12. 4.
30. S. Marcellius Roman: M. à 296. ad
304. 8. 0.

III.
Ab An-
no Christi
200. ad
300.

31. S. Marcellus Roman: M. à 304. ad
300. 4. 2.
32. S. Eusebius Græcus à 309 ad 311. 2. 8.
33. S. Melchiodes Afer, à 311. ad 313. 2. 12.
34. S. Sylvester Roman: à. 314. ad 335. IV.
21. 1. *Ab An^o*
35. S. Marcus Roman: 336. o. 9. *no Christi*
36. S. Julius Roman: à 337. ad 352. 15. 6. 300. ad
37. Libèrius Roman: à 352. ad 367. 15. 4. 400.
38. S. Felix II. Roman: M. à 355. ad 358.
3. o.
39. S. Damasus Hispanus à 367. ad 384.
17. 3.
40. Siricius Roman: à 385. ad 398. 13. 1.
41. S. Anastasius Roman: à 398. ad 402.
4. 1.
42. S. Innocentius Albanus à 402. ad 417. V.
15. o.
43. S. Zofimus Græcus à 417. ad 418. *Ab An^o*
1. 11. *no Christi*
44. S. Bonifacius Roman: à 418. ad 423. 400. ad
4. 8. 500.
45. S. Cælestinus Roman: à 423. ad 432.
8. 11.
46. S. Sixtus III. Rom. à 432. ad 440. 8. o.
47. S. Leo Roman: à 440. ad 461. 21. 2.
48. S. Hilarius Sardus, à 461. ad 467. 5. 3.
49. S. Simplicius Tiburtin. à 467. ad 483.
15. 11.
50. S. Felix III. Rom. à 483. ad 492. 9. o.
51. S. Gelasius Afer. à 492. ad 496. 4. 7.
52. S. Anastasius II. Rom. à 496. ad 498. 2. o.
53. S. Symmachus Sardus à 498. ad 514.
25. 7.
54. S. Hormisdas Venafran. à 514. a 523.
9. 1.
55. S. Joannes Etruscus à 523. ad 526.
2. 9.

Ab an-
no Christi
500. ad
600.

56. S. Felix IV. Beneventan. à 526. ad 528.
3. 2.
57. Bonifacius II. Rom: à 529. ad 630.
2. 1.
58. S. Joannes II. Rom: à 532. ad 533.
2. 4.
59. S. Agapetus Roman: à 535. ad 536.
1. 0.
60. S. Sylverius Rom: M. à. 536. ad 537.
1. 5.
61. Vigilius Roman: à 537. ad 555. 17.
62. Pelagius Rom: à 555. ad 570. 4. 1.
63. Joannes III. Rom: à 561. ad 574. 13.
64. Benedictus Rom: à 575. ad 579. 4.
65. Pelagius II. Rom: à 579. ad 590. 10.
66. S. Gregorius Magnus Rom: à. 590.
604. 13. 6.
67. Sabinianus Tuscus. à 604. ad 606. 1.
68. Bonifacius III. Rom: 607. 0. 9.
69. S. Bonifacius IV. Marfus à 608. ad 610.
6. 8.
70. S. Deus dedit Rom: à 616. ad 617.
3. 1.
71. Bonifacius V. Neapolit: à 620. ad 621.
5. 10.
72. Honorius I. Campanus à 626. ad 630.
12. 0.
73. Severinus Rom: 640. 0.
74. Joannes IV. Dalmata. 640. ad 642. 1.
75. Theodorus I. Græcus à 642. ad 643.
6. 6.
76. S. Martinus Tudertinus M. à 649.
654. 6. 2.
77. S. Eugenius Rom: à 654. ad 657. 2.
78. S. Vitalianus signinus à 657. ad 658.
14. 5.
79. Adeodatus Rom: à 672. ad 677. 1.
80. Donus Rom. à 677. ad 679. 8.

VII.

Ab an-
no Christi
600. ad
700.

81. S. Agatho Siculus à 679. ad 681. 2.
 82. S. Leo II. Siculus à 682. ad 684. 1. 7.
 83. S. Benedictus II. Rom: à 685. ad 686.
 0. 10.
 84. Joannes V. Antiochen. à 686. ad 687.
 1. 0.
 85. Conon: Thrax à 687 ad 788. 1. 0.
 86. S. Sergius Antiochen. à 688. ad 702.
 13. 9.
 87. Joannes VI. Græcus à 702. ad 704
 2. 2.
 88. Joannes VII. Calaber à 705. ad 707.
 2. 8.
 89. Sifinnius Sirus à 707. ad 708. D. 20. VIII.
 90. Constantinus Sirus à 708 ad 715. 7. 1. *Ab An-*
 91. S. Gregorius II. Rom: à 715. ad 731. *noChristi*
 15. 9. 700. ad
 92. S. Gregorius III. Syrus à 731. ad 741. 800.
 10. 9.
 93. S. Zacharias Calabera 741. ad 752. 10. 3.
 Stephanus II. Rom. 5. Dier. Pontif. non
 numeratur
 94. Stephanus III. dictus II. Rom. à 753
 ad 757. 3. 1.
 95. S. Paulus Rom. à 757. ad 768. 10. 1.
 96. Stephanus III. Siculus à 768 ad 772.
 3. 6.
 97. Hadiranus Rom: à 772. ad 795. 23. 10.
 98. Leo III. Rom: à 795. ad 816. 20. 6.
 99. Stephanus IV. Rom: à 816. ad 817. 0. 7.
 100. S. Paschalis Rom. à 817. ad 824. 7. 4.
 101. Eusebius II. Rom. à 824. ad 827. 3. 3.
 102. Valentinus Rom. 827. D. 40.
 103. Gregorius IV. Rom: à 828. ad 844. IX.
 16. 0. *Ab An-*
 104. Sergius II. Rom. à 841. ad 847. 3. 0. *noChristi*
 105. S. Leo. IV. Rom à 847. ad 855. 8. 3. 800. ad
 106. Benedictus III. Rom. à 855. ad 858. 2. 6. 900.

107. S. Nicolaus Rom. à 858. ad 867. 9. 8
 108. Adrianus II. Rom. à 867. ad 872. 5. 0
 109. Joannes VIII. Rom. à 872. ad 882. 10. 0
 110. Marinus seu Martinus II. Galestinus
 882. ad 884. 1. 2.
 111. Adrianus III. Rom. à 884. ad 885. 1. 4
 112. Stephanus V. Rom. à 885. ad 891. 6. 0
 113. Formosus Porthensis à 891. ad 896. 4. 1
 114. Bonifacius, VI. Rom. 896. D. 15
 115. Stephanus VI. Rom. à 896. ad 897
 1. 3.
 116. Romanus Faliscus à 897. ad 898. 0. 5
 117. Theodorus II. Rom. 898. D. 20
 118. Joannes IX Tiburtinus à 898. ad 909. 20
 119. Benedictus IV. Rom. à 900. ad 904. 4 7
 120. Leo V. Ardeatinus 904. D. 40
 121. Christophorus Rom. à 904. ad 905. 0. 6
 122. Sergius III. Rom. à 905. ad 912. 7. 4
 123. Anastasius III. Rom. à 910. ad 912. 2 3
 124. Laudo Eretanus à 914. ad 915. 0. 5
 125. Joannes X. Rom. à 915. ad 928. 13. 2
 126. Leo VI. Rom. à 928. ad 929. 0. 7
 127. Stephanus VII. Rom. à 929. ad
 931. 1. 2.
 128. Joannes XI. Rom. à 939. ad 936. 4. 1
 129. Leo VII. Rom. à 936. ad 939. 3. 6
 130. Stephanus VIII. Germanus a 939. ad
 943. 3. 5.
 131. Marinus II. seu III. Rom. a 943. ad
 946. 3. 6.
 132. Agapetus II. Rom. a 946 ad 956. 9. 7
 133. Joannes XII. Rom. a 956 ad 963. 7. 6
 134. Leo VIII. Rom. a 963. ad 964. 1
 135. Benedictus V. Rom. a 964. ad 965. 0. 1
 136. Joannes XIII. Rom. a 965. ad 972. 6. 1
 137. Benedictus VI. Rom. a 972. ad 974. 1. 6
 138. Docus II. Rom. a 974. ad 975. 1. 0
 139. Benedictus VII. Rom. a 975. ad 984
 8. 7. 140.

X.

Ab An
 no Christi
 900. ad
 1000.

XI

XI

Ab An

140. Joannes XIV. Papiensis a 984. ad 985. o. 8. *no Christi*
 141. Bonifacius VII. Rom. 985. o. II. 1000 *ad*
 142. Joannes XV. Rom. a 986. ad 796. 10. 9. 1100.
 143. Gregorius V. Saxo a 996. ad 999. 2. 9.
 144. Silvester II. Aquitan. a 999. ad 1003. 4. 1.
 145. Joannes XVII. Rom. 1003. o. 5.
 146. Joannes XVIII. Rom. a 1004. ad 1009. 5. 4.
 147. Sergius IV. Roman. a 1009. ad 1012. 2. 9.
 148. Benedictus VIII. Rom. a 1012. ad 1024. 12. o.
 149. Joannes XIX. feu XX. Rom. a 1024. ad 1033.
 9. 4.
 150. Benedictus IX. Rom. a 1033. ad 1045. 11. 5.
 151. Gregorius VI. Rom. a 1045. ad 1046. 1. 8.
 152. Clemens II. Rom. a 1046. ad 1047. o. 10.
 153. Damasus II. German. 1048. D. 23.
 154. S. Leo IX. Gallus a 1049. ad 1054. 5. 2. XII.
 155. Victor II. German. a 1055. ad 1057. 2. 4. *Ab An-*
 156. Stephanus IX. Lotharingus a 1057. ad 1059. *no Christi*
 1. 8. 1100. *ad*
 157. Nicolaus II. Sabaudius a 1059. ad 1061. 2. 5. 1200.
 158. Alexander II. Mediolan. a. 1061. ad 1073.
 II. 7.
 159. S. Gregorius VII. Soanenſis a 1073. ad 1085.
 II. 11.
 160. Victor III. Beneventanus a 1087. ad 1088.
 I. 4.
 161. Urbanus II. Gallus a 1088. ad 1099. 11. 5.
 162. Paschalis II. Italus a 1099 ad 1118. 18. 5.
 163. Gelafius II. Pifanus a 1118. ad 1119. I. o.
 164. Calliftus II. Burgundus a 1119. ad 1124. 5. 10.
 165. Honorius II. Bonon. a 1124. ad 1130. 5. 2.
 166. Innocentius II. Rom. a 1130. ad 1143. 13. 7.
 167. Caeleſtinus II. Tuſcus a 1143. ad 1144. o. 5.
 168. Lucius II. Bonon. a. 1144. ad 1145. o. 11.
 169. Eugenius III. Pifanus a 1145. ad 1155. 8. 5.
 170. Anaſtaſius IV. Rom. a 1153. ad 1154. 1. 4.
 171. Hadrianus IV Anglus a 1154. ad 1159. 4. 9.
 172. Alexander III. Senenſis a 1159. ad 1181. 21. 10. XIII.
 F4 173.

Ab An- no Christi 1173. Lucius III. Lucensis a 1181. ad 1185. 4. 3.
 1174. Urbanus III. Mediolan. a 1185. ad 1187.
 1200. ad I. II.

1300 175. Gregorius VIII. Benevent. 1187. 0. 2.
 176. Clemens III. Rom a 1187. ad 1191. 3. 4.
 177. Cælestinus III Rom. a 1191. ad 1198. 6. 9.
 178. Innocentius III. Rom. a 1198. ad 1216. 18. 6.
 179. Honorius III. Rom. a 1216. ad 1227. 10. 8.
 180. Gregorius IX. Capuanus a 1227 ad 1241. 14. 5.
 181. Cælestinus IV. Mediolan. 1241. D. 17.
 182. Innocentius IV. Genuensis a 1242 ad 1254.
 II. 15.

183. Alexander IV. Anagninus a 1254. ad 1261.
 6. 5.

184. Urbanus IV. Trecensis a 1261. ad 1264. 4. 3.

185. Clemens IV. Gallus a 1265. ad 1268. 3. 10.

286. B. Gregorius X. Placentinus a 1271. ad 1276.
 4. 3.

187. Innocentius V. Gallus 1276. 0. 5.

188. Hadrianus V. Genuensis 1276. 0. 7.

189. Joannes XXI. Lusitanus a 1276. ad 1277. 0. 8.

XIV.

Ab An- no Christi 190. Nicolaus III. Rom. a 1277. ad 1280. 2. 9.

191. Martinus IV. Gallus a 1281. ad 1285. 4. 1.

1300. ad 192. Honorius IV. Rom. a 1285. ad 1287. 2. 0.

1400. 193. Nicolaus IV. Asculanus a 1288. ad 1292. 4. 1.

194. S. Cælestinus V. Campanus 1294. 0. 5.

195. Bonifacius VIII. Anagninus a 1294. ad 1303.

8. 10.

196. Benedictus XI. Tarvilinus a 1303. ad 1304.

0. 9.

197. Clemens V. Vasco a 1305. ad 1314. 8. 11.

198. Joannes XXII. Caturcensis a 1316 ad 1334.

18. 1.

199. Benedictus XII. Tolosanus a 1334. ad 1342.

7. 4.

200. Clemens VI. Lemovicens: a 1342. ad 1352.

10. 7.

201. Innocentius VI. Cemovicens: a 1352. ad 1362.

3. 202. Urbanus V. Lemovicens: a 1362. ad 1370.
8. 2.
37. 203. Gregorius XI. Lemovicens: a 1370. ad 1378.
7. 3.
2. 204. Urbanus VI. Neapolit. ad a 1378. ad 1389.
4. II. 0.
9. 205. Bonifacius IX. Neapolit. a 1389. ad 1404.
6. 14. II.
8. 206. Innocentius VII. Salmonens a 1404. ad XV.
5. 1406. 2. I.
7. 207. Gregorius XII. Venetus a 1406. ad 1415. *Ab An-
no Christi*
4. 8. 7. 1400. ad
1. 208. Alexander V. Candiensis five Cretenfis a 1500.
1409. ad 1410. 0. 10.
3. 209. Joannes XXIII. Neapolit. a 1410. ad 1415.
0. 5. I.
6. 210. Martinus V. Rom. a 1417. ad 1431. 13. 3.
5. 211. Eugenius IV. Venetus a 1431. ad 1447.
8. 15. II.
8. 212. Nicolaus V. Sarzanens. a 1447. ad 1455. 8. I.
9. 213. Callistus III. Hispanus a 1455. ad 1458. 3. 4.
1. 214. Pius II. Senensis a 1458. ad 1464. 6. 0.
0. 215. Paulus II. Venetus a 1464. ad 1471. 6. II.
1. 216. Sixtus IV. Savonensis a 1471. ad 1484. 13. 0.
3. 217. Innocentius VIII. Genens a 1484. ad 1492.
7. II.
3. 218. Alexander VI. Hispanus a 1492. ad 1503.
II. 0.
4. 219. Pius III. Senensis 1503. D. 27. XVI.
220. Julius II. Savonensis a 1503. ad 1513. 9. 9. *Ab An-*
221. Leo X. Florentinus a 1513. ad 1522. 8. 9. *no Christi*
222. Hadrianus VI. Belga: a 1522. ad 1523. 1. 7. 1500. ad
223. Clemens VII. Florent: a 1523. ad 1534. 10. 10. 1600.
224. Paulus III. Rom a 1534. ad 1549. 15. 1.
225. Julius III. a Monte Sabino a 1549. ad 1555.
5. 2.
226. Marcellus II. a Monte Politano 1555. D. 22
227. Paulus IV. Neapolit. a 1555. ad 1559. 4. 3.

228. Pius IV. Mediolan. a. 1559. ad 1565. 5. 11.
 229. S. Pius V. a Bosco a 1560. ad 1572. 6. 4.
 230. Gregorius XIII. Bonon. a 1562. ad 1585.
 3. 11.
 231. Sixtus V. a Monte Alto a 1585. ad 1590. 5. 4.
 232. Urbanus VII. Genuens: 1590. D. 23.
 233. Gregorius XIV. Mediolan. a 1590. ad 1591.
 0. 11.
 234. Innocentius IX. Bonon. 1591. 0. 2.
 235. Clemens VIII. Florent. 1592. ad 1605. 13. 1.
 236. Leo XI. Florent. 1605. D. 26.
 237. Paulus V. Rom. a. 1605. ad 1621. 15. 8.
 238. Gregorius XV. Bonon. a 1621. ad 1623. 2. 5.
 239. Urbanus VIII. Florent. a 1623. ad 1644. 21. 0.
 240. Innocentius X. Rom. a. 1644. ad 1655. 10. 3.
 241. Alexander VII. Senens: a 1555. ad 1667. 12. 2.
 242. Clemens IX. Pistoriens. a 1667. ad 1669. 2. 6.
 243. Clemens X. Rom. a 1669. ad 1676. 6. 2.
 244. Innocentius XI. Novocom: a 1676. ad 1689.
 12. 11.
 245. Alexander VIII. Venetus a 1689. ad 1681.
 1. 4.
 246. Innocentius XII. Neapolit. a 1691. ad 1700.
 9. 2.
 247. Clemens XI. Urbinas a 23, Novembr. 1700.
 feliciter.

XVII.
 Ab An-
 no Christi
 1600. ad
 1700.

PRÆCIPUÆ IN ROM:
 PONTIFICUM HI-
 STORIA CONTRO-
 VERSIA.

SEculo 1mo Christi D: Ex Patrum, & Histo-
 ricorum fide, ex vetustissimis tam certum est,
 fuisse Romæ locatam, a D. Petro Primatus
 Pontifici Sedem, ut id sanæ mentis inficiari ne-
 mo

mo possit. *Videatur Nicol: Maria Pallavic: in
egregia Defens. R. Pontif. l. 3. c. 6.*

Multa de initio ac deposito; a S. Clemen-
te Pontificatu ejusdemque mortis tempore sunt
apud Historic. controversa. *Papebroch. in cona-
tu Chronologica & in appendice.*

Seculo secundo. Quamvis Anacletum Clero
distingendum omnino persuadeant plures Ro-
manorum Pontificum Catalogi Missæ Canon,
et cum Card. Baronus eruditissimi Viri Adhuc su-
persunt, qui eundem cum Anacleto Cletum
esse veliat. *Videatur Papebroch. loc. cit:*

Quinam sit inter Pium, & Anicetum tem-
poris ordine præferendus apud probatissimos Scri-
ptores nondum planè liquet. *Papebroch. Ibidem.*

Seculo 3tio. Cyriacus Pontif. ex Ursulanus
inter Pontianum, & Anicetum nullus est. *Pa-
pebroch. loc. cit.*

Stephanus I. Baptismum in Christi unius
nomine collatum validum legitimumque esse nec
decrevit, nec decernere potuit. *Ex Theolog.*

Post rem totam solertiùs investigatam non
pauci experitis antiquitatis in dubium revocant,
quæ de S. Marcellini lapsu, & Sinuessano Con-
cilio tradita sunt.

Seculo 4to. Mirum est ab Eusebio ejus ævi
scriptore Marcellum a Marcellino non fuisse di-
stinctum.

Acta S. Silvestri Baronio suspecta, supposi-
ticia pluribus aliis habentur; quare cautè legenda.

Si quis fuit error Liberii in causa Athana-
sii quisquis fuit non officit ei, qua ex Christi
promisso pollent in rebus Fidei afferendis nun-
quam fallaci Magisterio Rom. Pontifices, *Pallav.
l. 6. c. 8.*

S. Felix II. quàmvis primò liberis exulis
loco intrusus eo labente legitimus Pontifex est
effectus. *Pallavic: ibidem.*

Secu;

Seculo 5to. S. Zofimus Cælestium benignitate ad officium revocare voluit, ejus heresim nunquam probavit aliquando damnavit. *Baron. Bellarm.*

S. Cælestini permissu convocata est a Theodosio juniore, Synodus Ephesina, cui præfuit per legatos. *Baron. Bellarm. & alii.*

S. Leo I. Calcedonensi Synodo præfuit per legatos. *Bellarm & alii.*

Fabulosa sunt quæ de Anastasi II. cum Photino, & Acatio communionem scribit Auctor libri Pontificalis; *Baron. Ann. 498.*

Seculo 6to. Synodus Romana Palmaris judicium in Symmachi causa ferre nullo modo potuisset, nisi se illi Sponte Symmachus subjecisset. *Baron.*

Vigiliis malis artibus partum Pontificatum, optimis gessit, postquam legitimus Pontifex à morte decessoris effectus est *Baron.*

S. Gregorius Magnus Rempublicam difficilissimis temporibus gerendam suscepit, idque scire præcepit. *Ejus Epistola.*

Seculo 7mo. Sabinianum ob duritiem in pauperes à decessore Gregorio per somnum increpitum, & percussum obiisse tam temere prius narravit Sigebertus, quam alii postea inconsulto credidere, nullo enim antiquitatis teste nititur. *Papebroc. loc. cit.*

Honorius I. vel nunquam, vel injustè à sexta Synodo Oecumenica damnatus est, quare non minus verè, quam piè ab omni hæresi, labè purus asseritur *V. Marchesii & Tamagnini opuscula.*

Seculo 8vo. Gregorius II. non III. ut màtè Rou in Tabul: Chronol. Leonem Isaurum anathemate percussit popularibus ejus Sacramento solutis. *Baronius ex aliis.*

Zacharias Rôm. Pontif. Francis Proceribus potestæ

potestatem fecit, damnatâ Chilperici ignavia, Pi-
pinum Caroli Martelli filium Regem appellandi.
Galli: scriptores veteres fere omnes.

Fictum à Sigiberto jure suspicatur Baronius
Decretum, quo Hadrianus.

I. R. Pontificis electionem Carolo Magno,
& futuris post eum Cæsaribus dicitur permiffif-
se. *Bellarmin. & alii.*

Seculo 9no. Ludovicus II. Imper. in Epist:
ad Basilium orientis Imper. fatetur, eos tantum
dicendos Imperatores, quos R. Pontifex Oleo
Sancto perfuderit.

Ineptissimam de Joanna Papissa fabellam,
obstetricante, Mariano Scoto natam Studiosè
foverunt Novatores, feliciter confutarunt Ortho-
doxi, quos intervidendi Allatius, & Labbeus.

Formosi cadaver effossum & Pontificalibus
exutum insignibus cum prophano habitu proje-
ctum in Tyberim narrant. *Scriptores, & plures
& probatores.*

Seculo 10mo. Joannes XII. à Rom. Syno-
do 963. Othone I. impellente, illegitimè fuit
exautoratus; ideoquè illi subrogatus Leo VIII.
Pleudo Pontifex habendus est. *Ansel: à Nuce.*

Jus eligendi R. Pontificis & Sacerdotia de-
ferendi Othone I. & Successoribus datum Leo-
nis VIII. decreto falso scripsit Sigebertus, à quo
deceptus est Gratianus. *Baron. & alii.*

Septem viri penes quos tantum esset, Im-
peratoris eligendi potestas, post Gregorium V.
videntur instituti. Ab eo tamen Suffragii jus
in eligendo Cæsare datum omnibus Germaniæ
Principibus cum Car. Baronio libenter agnoscimus.

Seculo 11mo. Palmare de horrendo Silve-
stri II. obitu mendacium manifestè diluit Epi-
taphium illi à Successore Sergio paucos post an-
nos in Æde Lateran: positum. *Baronius.*

Gregorius VI. Legitimus & optimus Pon-
tifex

tifex iniquè juffus est abdicare ab Henrico II. Cæfare in Synodo fuftrina 1046.

Nicolaus II. & Gregorius VII. non induxere primò, ut mentiuntur hæretici, fed prolapsam Sacerdotum caftitatem feveris legibus adfirinxere.

Qui Henricum III. Cæfarem à Gregorio VII. exauftoratum docent, refragantibus Patrum doctrinâ, & Dei Verbo, temeritatis notam non effugient.

Seculo 12do. Errare videntur, qui tradunt. primum inter Român. Pontifices Cæleftinum II. fine populi fuffragiis Pontificem renuntiatum, ea namque à Nicolao II. jam pridem abutenti populo edemptæ fuerant.

Alexandri III. manfvetudo, & æqualium fcriptorum filentium fabulofa effe docent, quæ de proculcato Friderico Ænobardo, ad ejus pedes provoluto fine certo teftè jaçantur.

Seculo 13tio. Septemviros Imperatoris Electores ab Innocentio IV. in Concil. Lugdun. inftitutos cum Card. Baronio cenfeo.

Vicedominum unius dici Pontificem inter Hadrianum V. & Ioannem XXI. non agnofcimus; nullum enim hujus rei fatis locupletem teftem habemus. *Papebroch.*

Quis Siculis Vefperis caufam à Nicolao III. datam opinantur, egregii Pontif. nomini notam procul dubio calumniofam inurunt.

Bonifacii VIII. R. Pontif. poft annos 300. experf corruptionis cadaver inventum calumnias illi ab adverfariis intentatas apertè redarguit. *Raynald.*

Seculo 14to. Joannes XXII. quamvis ex veteri quorundam errore fenferit Beatorum animas ufque ad extremum Judicii diem felici Divinitatis afpectu carere, nunquam tamen in Ecclèfia credendum propofuit. *Raynald.*

Qui

Qui in ea quâ fruimur temporum luce de legitimo Urbani VI. Pontificatu dubitat, excutire viderur. *Videatur Papebroch.*

Annatæ à Bonifacio IX. impositæ non piētantum, sed jure solvuntur.

Inductas tamen prius ab aliis Pontificibus Genebrarchus docet ex Cæsiensi.

Seculo 15to. Decreta Sessionis IV. & V. in Constantiensi Concilio Gen. contra supremam R. Pontificis potestatem, nec ab Ecclesia recepta unquam fuere, nec à Sede Apostolica approbata; quare ab omnibus fere Orthodoxis Nationibus rejiciuntur. *Videatur maniffa Academ. Lovaniensis edita. 1683.*

Basiliense Concilium sui Capitis depositionem iniquè moliens, Eugenius IV. jure dissolvere potuit, & prudentissimè dissolvit. *Bzovius Raynal., & alii.*

Alexander VI. non repentina morte per venenum extinctus, sed naturali morbo, Sacramentis ritè munitus, diem extremum obiit V. *Raynald. 1503.*

Seculo 16to In cæde Hugonotorum Gallicana 1592. habuit quod jure lateretur Gregorius XIII. servatam scilicet Religionem Catholicam, & Regiam familiam ab excidio, quod utrique moliebantur, Deo Regique perduelles. *Ex Miss. qua servat Gregorius Boncompagnussora Dux V. tanti Pontificis egregius abnepos.*

Emendatio Kalendarii jussu Gregorii XIII. promulgata Orbi Christiano, non utilis tantum, sed omnino necessaria fuit.

Seculo 17mo. Cum certissimis monumentis constet, Urbanum VIII. nunquam ad suæ familiæ incrementum Urbinacem Principatum destinasse, qui imò Principum id svadentium consilia rejecisse, veritati & egregio Pontifici censendi sunt injurii quicunque alia proclidere.

Affu Alexandri VII. sacro fonte lustratum Marochi Regem confidentissimè scribunt Hoffmann in Lexico, Morerius in Dictionario, Joannes Rou in Tabulis Chronolog. & tamen hoc nec per somnium quidem unquam Romæ auditum est, ubi certè primò innotescere par erat.

**R. PONTIFICIS IN ECCLESIA POTESTAS
MAGISTERIUM VENERATIO.**

Seculo 1mo. Christus Dei Filius Petro totius Ecclesiæ Principatum, & supremam in eam ligandi, & solvendi potestatem promittit *Matth 16.*

Idem Petrum supremum omnium Christi fidelium Pastorem instituit. *Joann. 21.*

Potestatem hanc Petro ejusque successoribus datam Concilia, Patres, Sacri Interpretes, Theologi, aliique scriptores innumeri docuerunt, quorum plures videre est apud. *Card. Bellarmini & Gaultier in Tabulis Chorogr.*

Agnovere Martyres SS. Viri, Cæsares, Reges, Episcopi, & omnium ferè gentium populi è plurimis pauca damus.

Seculo 2do. S. Ireneus *l. 3. c. 3. loquens de Rom: Ecclesia.* Ad hanc enim Ecclesiam propter potentiorē principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam.

Tertulianus *i. Scorpiaco:* Si adhuc clausum putas cælum, memento claves hic Dominus Petro, & per eum Ecclesiæ reliquisse.

Eodè teste quamvis tunc inimico l. de Pudic. c. 1. Pontifex Roman. Maximus, & Episcopus Episcoporum appellabatur.

Seculo

Seculo 3tio. Origines supremam Romanæ sedis auctoritatem agnoscens S. Fabiano R. P. suæ fidei rationem reddit, datis ad eum literis.

A. S. Cypriano Rom. Pontifex dicitur Episcopus Episcoporum. *Videatur albâ Spinaus lib. i. de Ritibus Ecclesia c. i.*

Pentapolitani S. Dionisium Patriarch. Alexander tanquam violatæ fidei reum ad Dionysii Rom: Pontif: tribunal detulere. S. Athanas: in Epistola.

Seculo 4to. Ecclesia Rom: semper habuit primatum. *Concil: Oecum Nican: 1. Can: 6. Videatur Schelestratus in Antiquit: Illustr.*

Omnibus ubique terrarum Episcopis ad Romanum Pontif. provocare licere Synodus sandicensis non docet sed confirmat.

Præferri omnibus Apostolis meruit, & claves Regni Cælorum communicandas cæteris solus accepit. *Optat: Milevit loquens de S. Petro Apost: l. i. contra Patmen.*

Seculo 5to. Nulla unquam Concilia rata leguntur, quæ non sint fulta Apostolica Auctoritate. S. Damafus c. 3.

In Romana Ecclesia super Apostolicæ Cæthedræ viguit Principatus. S. August: Epist: 162.

In Concil: Chalcedonensi pluries apparet. R. Pontificis Primatus, & Magisterium in universa Ecclesia. Illo major S. Leo, quædam ejus decreta irritat. *Ex Epistola ad Pulcheriam.*

B. Petrus in propria Sede vivit & præsidet. S. Petrus Chrisol: ad Eutychet. S: Joannes Patriarcha Alexandr: ad Rom: Pontificem provocarunt:

Seculo 6to: Archimandritæ seu indæ Tyriæ Pontif: Hormisdam universi terræ Patriarcham, & caput omnium Ecclesiarum appellant: 517: Formulæ fidei ab eo missæ Orientales omnes

omnes Episcopi subscribunt: Justinus Imper: Joannes II: in terram pronus adorat 525:

Justinianus Imper: Joannem II: caput omnium Sanctarum Ecclesiarum dicit 533:

Agapitus 2: Pontif: Constantinopoli degen- pulso Anthimo, Mennam Patriarcham infirmitate 536:

Seculo 7mo: Phoca Græco Imper: approbante Primatus & Oecumenici nomen soli Romæ Pontif: adscribitur 608:

Cypri Episcopi in Epist: Romanum Pontificem Patrum Patrem Archiepiscopum, & universalem Papam appellant 643:

Sexta Synodus Oecumenica Constantino IV de more plaudens profitetur: in Agathone Romano Pontifice: Petrum esse locutum 681.

Constantinus IV. Imper. in Epist. Tanquam ipsius Divini Petri vocem Agatonis relationem supermirati sumus.

Seculo 8vo. Justinianus Imper: Constantino Pontif pedes osculatur 709.

Zacharias Rom: Pontif: Chilperici Regis ignaviâ damnatâ Pipinum Francis Proceribus approbantibus, Regem dicit 752. *Papetroch.*

Romana sede in toto Orbe terrarum Primatu fungens, Caput omnium Ecclesiarum constituta est. In Epist: Hadriani I. à septima Synodo approbata.

Carolo Magno de criminibus Leoni III. objectis cognituro succlamant Episcopi Rom: Pontificem à nullo mortalium judicari, 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus inter filios regna partitus Rom: Pontifici testamentum subscribendum mittit.

S, Theodorus Studita in Epist: ad Leonem III. summum Patrem, & Archipastorem Ecclesie quæ sub Cælis est appellat. 80.

Ludovicus II. Imper: Sergii II. pedibus osculum obtulit. Petrus

Petrus universā administrare Ecclesiā perpetua sue
 cessione jubetur. *S. Nicol: 1. Epist: ad Michael. Imper.*

Concilia Cabilanense 915. Troslejana 921.
 ni& 927. Remense 995. à Gallis Episcopis habita
 supremam R. Pontifices potestatem agnoscunt,
 em& maximè reverentur.

Stultitiæ quodā elogio; notandi sunt, qui illā Petri
 sedem aliquo pravo dogmate fallere posse arbitrati
 sunt, quæ nec se sefellit, nec ab aliqua hæresi falli
 nunquam potuit *Regino Abb. in Chron. 865.*

S. Abbo Floriac: Abb: postea Martyr in
 Concil: Remensi 975: fortiter pugnat pro Ro-
 manæ Sedis potestate,

Seculo 11mo. Henricus IV. Imper: à Gre-
 gorio VII. anathemat: ictus Regni jure ac no-
 mine spoliatur.

Clamamus ergo ad successorem Petri ad Vicarium
 Crucifixi qui amator & patronus est veritatis, & cu-
 jus ministerio Spiritus Sanctus totius falsitatis signemta
 condemnat. *Joannes Sarosberiensis ad Rom: Pontif:*
Epist: qua legitur cum illis D. Thoma Cantuar:

Alexius Commenus Græcus Imper: à Paschali II.
 per Legatos Insignia Imperii petit, nec impetrat. *Bar-*
on: & alii.

Seculo 12do. Tu es cui claves traditæ, cui
 oves creditæ sunt, nec modo ovium, sed &
 Pastorum in unus omnium Pastor. *S. Bernard.*
ad Eugenium III. l. 2. de Confid.

Philippus Augustus Gallorum Rex tutissimè se re-
 gnaturum Apostolicæ sedi obsequendo significabat
 celebri insigni in quo lilium supra rupē fluctibus e-
 verberatam pingebat cum lemmate: *in æternum non*
commovebitur. Maimbourg. Concion: Quadragej.

Seculo 13tio. Romana Ecclesia super omnes
 alias ordinariæ potestatis obtinet principatum, ut-
 pote Mater universorum Christi fidelium, &
 Magistra Conc. Later. an: IV. 1215.

SS. Patres in conciliis congregati nihil sta-
 tuere possunt, nisi Auctoritate summi Pontif:

interveniente. *S. Thom: Aquin: contra impugnantes Relig. c. 4.*

Sola Roma universaliter sicut Sol planetæ habet plenitudinem potestatis super omnes Ecclesias. *S. Bonavent. Serm. 24 in Hexam.*

Siciliæ & Hungariæ Reges frena tenuerunt aselli, cui Cælestinus V. insidebat 1294.

Seculo 14to. Orientalium Patriarcha Benedicti X. 1304. Chaldeorum Patriarcha 1316. In annis XXI potestatem supremam agnoscunt

Clemente VI. jubente à septem viris nunciatur Imperator Carolus IV. Ludovico Bavaro exauctorato 1346.

Durandus de S. Sortiano, & Plaudanus doctissimi inter Gallos Episcopi potestatem jurisdictionis, quæ est ad regendum populum tantam & in suo fonte datam fuisse soli Petro Successoribus ejus affirmant. *V. Gualterium in saculo.*

Seculo 15to. Concilium Oecumenicum Florentinum Sess: ultima fatetur, Rom: Pontificem totius Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem, ac Doctorem existere & ipsi Beato Petro pascendi regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam plenam potestatem traditam esse.

Sigismundus Imper. 1429. Martino V. Ferdinicus Imper. 1452. & iterum 1453. Nicolaus V. fratoris munus exhibet. Te Principem totius Ecclesiæ Antistitem Sacrorum; Te Dominici Gregis Pastorem profiteamur. Et scribitur *Ludovic: XI. Rex Gall: ad Pium II. scribens.*

Seculo 16to. Carolus V. Imper: Clementis VII. fratoris munus præstat 1529.

Concilium Trident. Oecumen: Rom: Pontificis potestatem ubique veneratur.

Petrus de toto é Dominic: familia vici Sanctimoniâ, & Doctrinâ Clarissimus, moribus proximo

mus per literas Pium IV. monet è re Christiana tuturum, si declaretur: Romànum Pontificem omnibus conciliis esse Superiorem. *Raynald.*
Anno 1563.

Episcoporum conventus Meloduni in Gallia habitus 1579. *Sanctam Romanam Ecclesiam Magistram. Columnam, & Firmamentum veritatis appellat.*

Seculo 17mo. Generalis Ecclesiæ Gallicanæ Conventus 1626, 20, Janu: Rom: Pontificem appellat, *S. Petri Successorem, cui Christus Calæ claves & fidei infallibilitatem dedit.*

Literæ 85, Episcoporum Gallix ad Innocent. X, 1653, hæc habent, *Majores causas ad Sedem Apostolicam referri solemniter Ecclesia mos est quem fides Petri nunquam deficiens perpetuo retineri pro iure suo postulat,*

Petrus de Marca Archiep: Paris: extremo vitæ anno Gallicè dissertationem de summi Pontificis infallibilitate composuit, quam Baluzius de ore dictantis exceperit, ut ipse testatur in vita illius.

PONTIFICUM ROM: ET S. R. E. CARDINALIUM RITUS ET VICES.

SEculo 1mo, Clemens, quem D: Petrus sibi Successorem designarat, Linum præcedere maluit, ne apud posteros noceret exemplum,

S: Cletus primus Cleri, & Pop: Romani Suffragiis in Pontificem electus,

S: Clemens ad tuendam Pontificiam dignitatem peculiare vestes assumit,

Qui Rom: Pontifici consilio, & operâ adessent, quod Cardinalium est manus hoc sæculo non

non defuere; sed Cardinalis nomen non est au-
ditum,

Seculo 2do, Sub Anacleto Pontifice 72
Cardinales institutos qui tradunt, vix fidem in-
veniunt,

S, Evaristus 7, Urbis Regionibus, quot et
tempestate numerabantur, septem Diacones affi-
gnavit, ut in sua quisque Regione sacra pro-
curarent,

Hi Titulum à Regionibus desumebant, scri-
bentes ex C: *Cyprianus Diaconus S, R, E, Re-
giones I,*

S, Higinus Ecclesiæ gradibus ordinatis, Pre-
sbiteres, & Diacones Cardinarios, sive Cardina-
les creditur distinxisse,

Seculo 3tio, Qui 236, Cardinales Romæ
vixisse, sedente Pontiano Pontifice tradunt fabu-
lari censentur,

Ecclesiæ Domos & prædia possidente Car-
dinalium Tituli vel ab his, vel à donantium
nominibus sumebantur. Hinc vetustissimi Luci-
næ Vestinæ Pastoris, &c.

Presbiterium hoc est Consistorium primò
memoratur sub Cornelio.

Ostiensis Episcopi jam tum munus erat ele-
ctum R. Pontificem ritu solemnè consecrare.

Papæ nomen, quo Patrem significamus, com-
mune primò fuit Clerici venerandis, & Epi-
scopis omnibus mox his cæpit esse peculiare.
Baron:

Seculo 4to. Marcellus Cardinalium Titulos
auget 300,

S: Silvester cum Constantinus nomen Chris-
sto dedisset, Thiaræ aureum addidit phrigium.

Idem septem Diaconos Regionarios, sive
revocavit, sive confirmavit,

Aucto Christianorum & Regionum Urbis
numero Diaconi Cardinales 14, instituti,

Seculo

Seculo 5to, Ubi de sæviit Cæsarum in Christi-
 anos furor, Tempa in domibus, & prædiis
 Ecclesiæ ædificari cæperunt, & ab iis Tituli in-
 ducti ex C. *Speciosus Presbyter Card: S: Lauren-*
tii in Tit: Lucina. Legati a latere nomenclatu-
 ra desumpta videtur à literis D: Leonis Magni
 ad Julianum.

Cautum est in Synodo Romana sub Hila-
 rio ne quis sibi successorem eligeret, Sedento
 Symmacho Cardinalium Tituli 28, Hiper nu-
 merum septenarium divisi quatuor Patriarchali-
 bus, Basilicis adscribebantur.

S, Felix P, III, primus Imperatorem in *Epist,*
 Filii nomine compellavit. Hoc Seculo Papæ
 appellatio peculiari quodammodo R, Pontifici
 tribui cæpit *Saussayus.*

Seculo 6to. Theodoricus Ital: R: Pontificis
 eligendi potestatem usurpat 526,

Gordianus S: Gregor: M: Pater Card: ab uxo-
 re vivente secretus,

Justinianus Imper: indulgente Vigilio morē in-
 ducit. quo liceret Imperatori electū pontif. cōfirmare
 acceptā ad id certa pecuniā quod usque ad Bene-
 dictum II. ægrè toleratum est.

Pelagius I. eligendi pontificis modum præ-
 scribit.

Exarchi Ravennates moniti de electione pon-
 tificis, suo decreto ratum habere solebant Diar:
 pontif.

Seculo 7mo Bonifacius III, Sancit nequis
 de mortuo pontifici subrogetur, nisi post ter-
 tiam diem.

Sacrum Chrisma & Evangelium in Sole-
 mnibus supplicationum pompis R. pontifici Acho-
 lyti præferbant.

Joannes IV. abjectā cerā plumbo diploma:
 ta primus obsignat.

Constantinus rogonat, veterem Comitiorum libertatem Eccl. Romanæ restituit

Joannes V. & Sergius I. *Salutem ex Apostolicam benedictionem.* in Bullis primi præmittunt primus R. Ecclesiæ Thesaurar: sub Agathona Genebrard.

Seculo 870 prostratio Imperatoris ante pontificem ejusque pedum exosculatio 709.

Gregorius III. 14: Diaconis Cardinal. 4. addit Palatinos, quorum munus erat pontif. in Eccl. Lateran: ministrare.

Sub Stephano III. 769. in Conc: Romanum decretum est, ne quis eligeretur in pontificem nisi ex Cardinal: Collegio.

Pipinus Galliæ Rex primus equi pontificis frenum tenens Stephanum III. pedes deducit in Regiam.

Sex Cardinal: Episcopi sub Stephano IV. primo memorantur.

Seculo 9no. Lotarius I. amotis iis quibus jus suffragii non erat à comitiis pontificiis turbas arcetes, jubetque iis, vel Regem, vel ejus Legatum interesse.

Leo IV Reges, & Cæsares Sacris Comitibus immisceri vetat.

Nicolaus I: aureo circulo Thiarum exornat.

Joannes VIII. Cardinalium jura primus evulgat,

Crucis gestatio ante Romanum pontificem vel inducta, vel illustrior reddita,

In fine hujus sæculi nullus amplius Catholicus Episcopus papæ nomine uti solebat propriumque censebatur Rom: pontificis Baron.

Seculo 10mo, Octavianus pontificatum adeptus nomen primus immutat diciturque Joannes XII, 956

Septem Cardinales Episcopi singulis hebdomadis in Lateranensi Basilica pontificis vices explent.

Unaquæque reliquarum patriarchalium Basilicarum septem presbiteros Cardinales assignatos numerat, Diaconi Card: Regionarii 12, palatini 6,

Gregorius V, quamvis non Cardin: pontifex renuntiatur. Quod idem, postea contigit in victore II, Eugenio, III, Urbano IV, Gregorio XI. Cælestino V, Clemente V, Urbano VI,

Seculo primo, Damasus II, primus Diploma-
ta Incarnationis anno consignat,

Leo IX, primus suo nomine signatam pecuniam cudisse videtur,

pellium & ornamenta pontificia medio fere sæculo immutantur, *Videatur Papebrochius in Propylao,*

Nicolaus II, creandi Rom, pontificis jus ad Cardinalium suffragia revocat, 1059,

Romani pontificis possessionem pontificatus adeuntis ceremonias hoc sæculo usurpari solitas refert Card: Baron: in paschali II, 1099,

Seculo 12mo, Gregorius VII, 1073. in Romana synodo vetat, ab alio quam a R. pontifice papæ nomen usurpari,

Sub paschali II, Cardinales 90, numerati, Alexander III, sanxit, ne pontifex electus ratus esset, nisi minimum duas tertias suffragiorum partes tulisset,

Gregorius VII, sanctus Cancellarii numero dum Cardinalem ageret ad pontificatum evectus, nullam ex patribus sibi substituit, sed Moysen-
Canonicum Later: Cancellarii vice fungi jubet. Hinc ille & successores vicecancellarii appellati *Diaconius, Azor,* & alii sauffayo non probatur, sed ipse meliora non affert,

Seculo 13tio A Gregoriò IX, ad Costestium V. Cardinalium numerus adeo imminutus est, ut nunquam plures quam 22, aliquando vix 10, aut 8, recenserentur,

purpureus galerus Cardinalibus datus ab Innocentio IV, Concil: Lugd: Conclavis ad pontificem eligendum initium Viterbii, s, Bonaventura persuadente 1270,

Gregorius X, Severiores de eligendo pontifice leges tulit,

Nicolaus IV, dimidiam pontificiorum vestigialium partem Cardinalibus assignat, Bonifacius VIII, primus duplici coronâ tuaram circumdat.

Seculo 14to. Clemens VI. severas pontificum comitionum leges à Gregorio X. latas, temperat.

Decernit Romanum pontificem posse abdicare.

Idem primus obfignanda gentilitiis insignibus munit,

Annulus piscatoris, sub hæc tempora, ceptum vocitari,

Seculo 15to. A Martino V, leges Cardinalibus, data, eadem in arcano pectoris servat nomina lectorum in Patrum Senatam; ita tamen ut Senatui nota esse velit,

Eugenius IV usum tacendi lectorum Cardinalium nomina rejicit,

Post mortem Eugenii IV, primo habitæ sunt orationes duæ, altera de mortui pontif: Laudibus ab Authore Rotæ, altera de successore eligendo à Cardinali. *Papebroch.*

Paulus II. purpureas vestes Cardinalibus insignè tribuit.

Julius II. iterum retinet in arcano pectoris Card: lectorum nomina & nulli revelat.

Seculo 16to Leo X. Numerum Patrum augeret lectis in sacrum Senatam 31. 1517.

Idem & paulus III. duobus Cardinalibus à sacra S. Benedicti Familia purpureæ vestis usum alicubi permittunt.

pius IV. etiam Oecumenico sedente Concilio Romani

Romani pontificis electionem à Cardinalibus faciendam decernit.

Sixtus V. numerum 70. Cardinalium præfigit purpureus pileus Cardinalibus Regularibus datur à Gregorio XIV.

De veste iisdem purpurea concedenda aliquoties actum, sed irritò successu.

Sæculo 17mo Clemens VIII. missis per Mapheum Barberinum Ludovico XIII. Henrici IV. recens nato filio sacris fasciis eum honorem Regum primogenitis sceptro destinatis habendi morem inducit 1601.

Hieronymus Card: Rusticucciis novo Exemplo duos retinet Titulos,

Gregorius XV. editâ Constitutione pontificia Comitia novis legibus munit,

Urbanus VIII. Eminentissimi titulum Cardinalibus attribuit.

Constitutio moderatrix donationum ædituum, & distributionis Ecclesiasticorum in consanguinos, & affines R. Pontificis editur ab Innoc: XII. 1692.

PERSECUTIONES IN- SIGNIORES ET INEIS FIDEI TESTES.

Sæculo 1mo. Innocentes pueri primitiæ Martyr. S. Stephanus Martyr Primicerius furentibus in Christianos Hebræis 33, 1,

Persecutio Neronis incip: An: 64, desinit 68, in capalmâ adepti SS. Petrus Paulus Andreas & alii,

II. Domitiani ab an: 90. ad 96. in ea Martyres plurimi sed insigniores Acilius Glabrio ex-
consul: 94. & Flau: Clemens Domitiani pa-
truelis.

III. Trajani cæpta 98. desinit 116. In ea
Gorenati.

Coronati Simeon Cleophæ filius Hierosolym: E.
& Antiochiæ Ignatius E.

Seculo 2do. Ab Hadriano mitigata non
animo sublata.

Sub eo passi SS. Getulius, & Symphoro-
cum septem filiis,

IV. Sub ea Aurelio, & Luc: Vero vexa-
ti Christiani à 161, ad 174 in ea Martyres, SS.
Justinus Polycarpus Photinus, Blandina, Felicitas
septem Martyrum parens 173,

Prorogatur à Commodo, sub quo corona-
tur Apollonius Senator genere, & doctrinâ no-
bilis 176, circ,

V, Severi ab anno 200, circiter ad 211
In ea Leonidas Orientis pater S, Irenæus E.
Lugd: Martyriò clàruere,

Seculo 3tio. VI, Maximini à 235, ad 237
in sacros Antistites præcipuè furit

VII, Decii, Galli, & Volusiani à 249 ad
254, In ea S, Agatha V,

VIII, Valeriani & Gallieni à 257, ad 260, In ea
coronam adepti SS, Sixtus, Laurentinus, & Cy-
prianus,

IX, Claudii II, & Aureliani à 269, ad 275

X, Diocletiani, Maximiani, & aliorum à
284, sed præcipuè furit 303, In ea passi SS, Mau-
relius & Socii, S, sebastianus 286,

Seculo 4to S, Agnes, Lucia, Vincentius,
Dorothea, & ut quidam opinantur, Catharina
V, & M,

Cæso deinde per Constantinum Licinio
pax Ecclesiæ, & etiam ubique partum

XI, Constantinus Arian: vexat Ecclesiã à 340, ad 361
sapor Persarum Rex ab anno 340, ad 369

in Christianos Barbarè sævit

XII, Julianus 362, crudeliter sed callidè furit,

XIII, Valeus Arian: in Præsules, præcipuè
sævit à 366, ad 378, quo cessat Cæsarum fu-
ror,

S, Ursula cum 11, Sociarum millibus ab Hunnis cæsa 382,

Seculo 5to, persæ ab anno 420, ad 450, sub Isdegrede Varane IV, & V, Christianis infesti. Genfericus Vandel: R, in Africa & sicilia ab anno 437, ad 475, ejusque Successores ad 499, in Catholicos sæviunt,

Attila Christianas plerasque Provincias flagellat ab an: 442, ad 454,

Anastafius Imper: Hereticos fovens Catholicos vexat à 493, ad 518,

Seculo 6to, Trafamundus in Africa fuit in sacros Antistites ab anno 504, ad 522,

S, Sigismundus Burgundiæ Rex & Martyr 524,

Theodoricus in Joannem I, P, Boethium, & Symmachum sævit 526,

S, Placidus Ab: cum Sociis Monachis à Manaucha interemptus 541.

S, Hermenegildus Rex jussu patris Leovigildi obtruncatur 586,

S, Golaudus insignis Martyr in Perside 593,

Seculo 7mo, Cosroas Pers: Rex Christianum nomen variis suppliciis affligit ab anno 607, ad 625.

S, Anastafius cum 700, Sociis obtruncatur in erside 628,

S, Eneumundus Lugdun: E: Ebroini fraudibus, Argulphus Lericensis Ab: per falsos fratres cæsus, 664,

S. Maximus exilio moritur. 863.

S. Trudo Presbyt: florebat 676.

S. Dymrna ob castitatem à Patre Hiberniæ Rege interempta 700.

Seculo 8vo. S. Lambertus E. Trajactensis, five Leodiens: ob notatum scortum cæsus 707.

Infesti Ecclesiæ Saraceni ab an: 728.

Leo 8.9, Iconomach: indignis modis Catholicos vexat. 740.

s, Bo-

S. Bonifacius E. Mogunt in Frisia pro Christo cæditur 754.

Constantinus Coproymus Martyrium messem Cælo infert.

Habdalla Saracenorum Princeps fuit in Christianos.

Seculo 9no. Saraceni ab an: 812. ad 852. Ecclesiam in Hispan: & oriente vexant.

Bulgari orientalem Ecclesiam valde affligunt 813.

Leo Armenus fuit in orthodoxos.

Monachi 900 è Monasterio S. Vicentii ad Vulturum à Saracenis pro Christo cæsi. 880. Perperam hoc Monasterium à Bucelino locatur in Gallia.

Dani in Anglia & Scotia plures pro Christo trucidant.

Seculo 10mo. Habdaragman. Saracen: Rex Christiano nomini intestus 923.

S. Eugania Virgo Cordubæ 923.

S. Pelagius Regii sanguinis adolescens fidei & castitatis Athleta 925.

Sæviunt in Christianos Bohemi 929.

S. Venceslaus Bohem: Dux, impiâ matre impellente cæditur à fratre Boleslao 929.

S. Educerdus Anglorum Rex novercæ insidiis cædit 978.

S. Adalbertus Epif: Pragnensis Russorum Apostolus ab iisdem cæsus 997.

Seculo 11mo. S. Abbo Floriacensis Martyrio coronatur 1004.

Innumeri Christiani variis in locis à Slavis Hungaris Danis & Russis pro fide Catholica interfecti.

S. Bruno Russor; Apost: cæditur 1008.

S. Olaus R: Novergiæ & Mart: 1028

S. Gherardus Venetus in Hung: 1047.

Arialdus Mediolan: Diaconus 1066.

S. Stanislus Cracoviensis ab impiis Boleslao obtruncatur 1079.

S. Canutus R. Daniæ 1080.

Bonio

Bonizo à Schismaticis interimitur 1089.

Seculo 12mo Quam plurimi à Slavis Alde-
burgensibus à Folaccis pro Christo interfecti. Alii
etiam in Hispania à Saracenis. Victo in oriente
Balduino plures Monachi pro Christo trucidantur
1131.

S. Ericus Sveciæ Rex Martyrii laurea clarus 1151

S. Thomas Cantuar: pro Christi Ecclesia gladiis
impiorum occumbit 1170.

S. Petrus Parentius Vrbeveteri a manichæis truci-
datur. 119.

Seculo 13tio E. D. Francisci Familia septem
1119. totidem 1221 à Machomeranis cæsi:

S. Angelus Carmel: ab Hæreticis in Sicilia 1222

S. Engebertus Colon: E: 1225 interficitur.

Innumeri Christiani obruncati à Mindano
Litthuanorum Duce, & Christi desertore.

S. Petrus ex ord: S: Dominici sacrorum Quæsi-
torum patronus 1252. Werneius puer furtim à
Iudæis occisus in oppido Wefaliensi 1288.

Monaldus Ord: Minor: non tamen! Bene-
ventau: Archiep: Arzenghæ in Asia à Saracenis
cæsus Anno 1288. seu 1289.

Seculo 13tio Saraceni Christianos plurimos va-
riis in locis pro Chisti fide necant.

Jacobus è Minorum familia, qui ad orthodoxæ fi-
dei veritatem asserendam illæsus in igne perstire-
rat cum sociis tribus clam necatur à Saracenis
1319.

Carthalanus, & Patthalis Minoritæ ab impiis, in
quos de fide suspectos inquirebant. Cabioli in a-
gro Lugdunensi trucidantur 1321. *Raynald:*

In scythia Asiatica 6. è Franciscana familia pro
Christo interempti 1341.

Alii plures è Familia pariter S. Francisci, quos e-
numerat Bozius *de signis Ecclesia* 1: 7. c: 3.

Seculo 15to. In oriente 32. ex familiis SS
Dominici & Francisci à Turcis pro Christo inter-
fecti.

Vir egregius ex ordine S. Dominici crematus
in rogo quem Hussitæ è sacris imaginibus in
Templo struxerant 1430. *Raynaldus* :
S: Simon puer Tridenti à Iudæis sævissimè truci-
cidatus 1475.

Hydicinto à Turcis capto 1480. Archiepi-
scopus, & Octingenti cives fortissimè pro Christo
obiere.

B. Petrus de Arbues sacrae fidei Quæstor ca-
sus 1482.

seculo 16to Capta per Turcas Rhodo Ze-
mifces Bajazethis 11 ex fr: Nepos, qui ea in Viri-
æquitum liberalitate sustentabatur in Christianæ
Religionis confessione constantissimus cum duo-
bus filiis Solimani iussu obruncatur 1522. *Rainaldus*

Apud Indostū Occidentaliū orientales obiere pro
Christi nomine ex Dōminicis Franciscanis, & Socie-
tate Jesu hominibus plurimi.

In Anglia sub Henrico & Eduardo Regibus
Elisabetha Regina sævitum in Catholicos & præse-
tim sacerdotes ac Religiosos.

Goronii novemdecim pro S. Eucharistiæ
Pontificii primatus defensione, à Calvinianis in-
terempti 1572.

seculo 17mo. Multi Catholici in Gallia,
alibi Calvinianorum rabiem experti.

Japonum furor & ad eos commeantium ex Euro-
pæ Hæreticorum fraudes in Christianos debachantur.

Catholici Hiberni atrociter vexantur sub Ty-
ranno Cromuelo.

Christi fides apud Sinas sæva quinque annorum
tempestate jactatur à 1664 ad 1669.

In Coecineina barbari Christianos tormentis,
ædibus persequuntur

Anglia in Catholicos præcipuè sacerdotum
ac acerbissimè sævit 1679.

CONCI-

CONCILIA GENERA- LIA, ET PROVINCIA- LIA

Seculo 1mo. R. P. *indicat reprobaturum. R. P. par-
tim probatum G: Generale:*

Hierosolymitanum I. in quo cælesti sorte Judæ
substitutus Matthias. 33,

Hierosolymitanum II, in quo septem Diaco-
ni electi: 33,

Hierosolymitanum III, in quo statuta ab Apo-
stolis circumcissionis & legalium abragatio.

Antiochenum ab Apostolis celebratum, cujus Ni-
cænum G: videtur meminisse, *Ex Turriano
contra Magdeburg: Sed dubium est & annū
incerti,*

Meliaporensis apud Indos à S, Thoma cele-
bratum, *Athan Kiercher; ex monum: ejus Ecclesiæ
Chin: illustrer: p: 2, c: 7,*

Seculo 2do, Cojacense in Hispania 150
Cæsariense in Palestina, Romanum, de celebratio-
ne Paschatis 196

Ponticum Galliam, osrohenum, Achai-
cum in eadem causa Paschatis 198 Asianum R, 198,

Seculo 3tio Africanum R: 215 Philadelphien-
se contra Borillum 224. Bostrense in Arabia 249

Romana 253 255 257 263: Carthaginensia 253
255: Cæsariense in Cappad: Iconiense, & Syna-
densis RR: 256

Carthaginensia RR, 256, 256 Africana 257,
258,

Antiochena contra Paulum samosat: 264 270:

Illiberitanum vel sub finem hujus sæculi vel
sub initium sequentiū sub Pontif: Marcellino an-
tequam Diocletianus fureret in Christianos:

Chirithense R: 303 Sinveffanum plerisque sub
 spectum 303,
 Carthaginensia Donatistarum anni incerti II,
 Seculo 4to Romana 313, 315, 324, 325 337,
 340, 341, 368, 369, 373, 382, 386: Arelatense,
 Ancyranum
 Neocæsariense 314, Alexandrina 319, 339,
 362, 363, 398, Gangrense incerti anni,
 Nicænum G: I: 325, Turicim Arian: 335
 Hierosolymit: R: 335, Constantinopolitana
 Arian: 336, 339, 359, Alexandrinum Arian: 339
 Antiochenum 341, falso creditum Arianorum,
 sed verè Catholicorum, & Religioni perutile ut e-
 gregiè docet eruditissimus Schelestrat:
 Antiochena Arian: 345, 361 Mediolanensia
 344, 347, 354 390, sardicense Catholic: 347 sar-
 dicense Arian: 347: Carthaginensia 348, 390, 397, 398
 Sirmiense catholic: 349, Sirmiensa Arianorum
 351, 357, Arelatense Arian: 3355, Biterense 356,
 Laodicenum incerti temporis, Colonienſe 350
 Ancyranum Arian: 358, Ariminense 359, Selcucien-
 se R: 359, Parisiense 362. Antiochenum, 363:
 Lamplacenum falso creditum Arian: 365, Car-
 riense, & Singedunense Arian: 366, Illyricum 367
 Tyanense 369 Valentinum I. 374:
 Constantinopol: G: II: 381, Aquilejense, & Cefar-
 augustanum 381, Constantinopolitana 582, 400,
 Sidense 383, Burdegalense 385, Trevirensis 386,
 Capuanum 389, Angariense 391, Hipponense 393
 vel circiter. Coplense 394. Bagajense Conciliabur-
 lum 394, Taurinense 398, Toletanum I. 400,
 Seculo 5to Africana 401 401, 403 404 405
 407. 408. 408. 410. 410. 416. 417. 418. 425.
 Melevitana 402. 416. Toletanum 406. Pro-
 lemavidis 411. Cirithense 412. Carthaginensia 422
 416. 418 419. Macedonicum 414. Diospolitianum
 415. Hierosolymitanum 415. 454. Romana 717
 430. 433. 444. 445. 449. 465. 483. 484. 487.
 494.

494. 495. 499. 500. Telepense 418. Anabazense
423. Orientale 427. Alexandrina 430. 432. Ephesinum G. III. 431. 431. Prædatorium R: 449.
Antiochenum & Armenum 435.

Constantinopolitana 439. 448. R. 449. 450.
459. Regense 439. Arausicanum I. 441. Vasio-
nense 442. Hispaniense 447. Tyrium, & Bery-
thense 448. Mediolanense 451. 451. Arelatense
II. 452. III. inter 449. & 461. Chalcedonense
G. IV. 451. Andegavense 453. Hierosolymit:
454.

Synodus S. Patritii 456. Turonicum I. 461.
Veneticum I. 465. Cabilonense 470. Bituricensè
472. Viennense in Gall: 474. Lugdunense 475.
Seculo 6to. Romana 501. 502. 503. 504.
518. 530. 532. 590. 595.

Bizacena 504 541. Agathense 506. Aurelia-
nensia 512. 536. 538. 541. 549. Sidense R. 512.
Remense 514. Epiroticum 516. Tarracotentè
Gerundense Epaunense 517. Lugdunensia 517.
519. 567. Constantinopolitanum. Hierosolymita-
num, Tyrium, 518. Constantinopolitana 520.
536. 547. G: V. 553. Ilerdense Valentinum in
Hispan: 524. Arelatense IV. 524. V. 554. Car-
thaginense 525. Cardenectoratense 527. Arausi-
canum II. 529. Valense 529. Toletana 533. 539.
597. 597. Africanum 534. Avernense 535. Hie-
rosolymitana 536. 553. Barcionense 540. Mo-
psvetanum 550. Patiensia 551. 557. 576. 580.
Aquilejense 553. Bracariensia 563. 372. Lucen-
sia in Hispan: 564. 569. Turonense II, 567.
Cabilonense 582. Matiscuentia 583. 583. Bren-
nense 583. Antifiodorense incerti anni.

Narbonense 589. Pictaviense, & Hi-
spaniense 590. Cætaragustanum II, & Me-
ten'e 592. Oiscense 598.

Seculo 7mo. Rom. 601. 602. 606. 610. 640. 648. 649.
667. 680. Bizacena 602. 641. Numidicum 640.

Toletana 910. 634. 636. 637. 647. 653. 655.
 656. 675. 681. 683. 683. 684. 688. 693. 694.
 Tarraconense, five Egarense Parisiense 614. Ma-
 tisonense 617. Hispalense 619. Remense 625.
 Aurelianense 645. Cabilonense 650. Emeritense
 656. Clypiacense 662. Augustodunense 670. Erd-
 fordienfe 673. Bracarenfe 675. Anglicanum 679.
 Mediolanense 679. Romano-Britannicum, five
 Hedseldense 680.

Constantinopolitanum G. VI. 680. & 681.
 Rothomagenfe 682. Cæfaraugustanum 691. Qui-
 nifextum, seu Trullanum R. 692. Becalcedense
 694. Ultrajectense 697. Aquilejense 698.

Seculo 8vo. Toletanum 701. Romana 705.
 722. 724. 726. 731. 732. 743. 745. 761. 769. 800.
 Anglicanum 705. Constantinopolitana R: 712.
 754, falsò appellatum VII, Oecumenica Syno-
 dus, Ratisbonensia 742, 792, *Primum quibusdam
 Germanicum dicitur.* Liptinense 744, Sueffionense
 745, Germanicum Clavoshoviense 747, Verme-
 riense, & Netense 753, Vernense 755, Com-
 pendense 757, Germanicum R. 759. Gentilia-
 cense 766, Dingloviense 771, Vormatientia 772.
 776, Genevenfe 773, Marcodurentia 775, 779.
 Paterbonensia 777, 786, Lipstarenfe 780, Colo-
 niense 782, Calecutanum 787.

Nincænum II. G. VII. Inghelimensfe, &
 Narbonense 788, Forojulienfe 791, Francofor-
 diense 794,

Seculo 9no. Altinense 801, Cloveshoviense
 803, Constantinopolitana R: R: 809, 814, 858.
 859, 879, falso dictum G: VIII, Aquisgranen-
 sia 809, 816 817, 836. 842, 862, Moguntiacum
 Remense, Turonense, Cabilonense, Arelatenfe,
 813, Ad Theodonis Villam 814, 835, 844, No-
 viodunense 814, Inghelimensfe 817 Attiniacensia
 822, 870, Parisiensia R: 824, 829, 846, 847.
 Romana 826, 853, 861, 863, 863, 864, 869,
 868,

868. 879. 879. 881. R. 897. Compendiense 833.
 Metensia 835. 838. R. R. 863. 869. 893. Lug-
 dunense 836. Cacilonensia 839. 894. Lauriacense
 843. Vernense 844. Bellovacense, & Mel-
 dense 845. Moguntiaca 847. 848. 857. 888.
 Turonense 849. Ticinensia 850. 855. 876. Cor-
 dubense R: 852. Sueffionensia R: 853. 866.
 Valentinum 855. Criffiacum 856. Tullensia 859.
 850. Confluentinum 860. Sablonense 862. Syl-
 vanectense 863.

Trecensia 868. 878. Constantinopolitanū IV.
 Gen: VIII. 869. Vermeriense 869. Coloniensia
 870. 887. Duziacensia R: 871. 870. 876. Neu-
 striense, & Ravenense 877. Remensia 879, 880.
 ac S. Macram: 881. Viennense in Gallia 892.
 Triouriense 895.

Seculo iomo. Ovetense 901. Romana 904
 949. 963 R: 964. 964. R: R: 971. 983, 989, 993.
 996. 998. Ravennensia 904. 967. 997. Sueffio-
 nensia 909. 941 Troslejana 909, 921, 924, 927
 Cabilonense 915, Confluentinum 922. Duisbur-
 gense 927, Erdfordiense 932, Remensia 935,
 975, 989, 981, R: 995, Narbonense 940, Con-
 stantinopolitana 944, R: 963. 975, Virodunen-
 se 947, Asturicense 947. Mosomensia 948. 995.
 Inghelimensia 948. 958. Trevirensis 948. Augu-
 ranum 952. Meldense 962. Anglicanum 969.
 Mutinense 963. ad Montem S: Mariæ in Gal-
 lia 973. Wincestrense 975. Wintoniense 975.
 Landavense 988, Sylvanectense 990. Ticinens
 997. Sandionysianum 997.

Seculo iimo. Dormontenum 1005. Franc-
 ordiense 1006. Æxhamense 1009. Bambergense
 1011. Legionense 1012. Aurelianense 1017.
 Aquisgranense, Salengustadense 1022. Bituricen-
 se 1031. Lemovicensia 1031. 1095. Triburien-
 se 1035. Sutrina 1047. 1059. Romana 1047.
 1049. 1050. 1051. 1053. 1057. 1063. 1065.

1066. 1074. 1075. 1076. 1078. 1078. 1079. 1080.
 1081. 1084. 1084. 1089. 1099. Tricinenſia R.
 R. 1049. 1077. Remenſia 1049 1061. Mogun-
 tina 1049. 1069. 1070. 1075. 1085. Rothoma-
 genſia 1050. 1072. 1074. 1096. Sipontinum Ver-
 cellenſe Coyacenſe 1050. Mantuana 1053. 1065.
 Narbonenſe 1054. Florentina 1055. 1063. Lug-
 dunenſia 1055. 1080. Turonenſe 1055. Coloni-
 enſe 1056. Tolofana 1056. 1090. Compoſtella-
 num 1056. Melphitana 1059. 1089. non Amal-
 phitana quia in Apulia.

Parifenſe 1059. Jaccenſe 1060. Baſilienſe
 R: 1060. Osborienſe 1062. Aragenenſe 1062.
 Cabilonenſe 1063. Barcinonenſe 1065. Wince-
 ſtrenſe 1069. Wintonienſe 1070. Anglicana 1072
 1074. R. 1075. 1095. Erdfoſeliienſe R: 1073.
 Vormatiienſe R: 1076. R: Pictaviienſe 1079. Bri-
 tannicum 1079. Brixienſe R: 1080. R: Julio-
 bonenſe 1080. Avenionenſe 1080. Meldenſe 1080.
 Quintiliburgenſe 1085. Capuanum 1087. Bene-
 ventana 1087. 1091. Trojanum 1093. Conſtan-
 tienſe 1094. Placentinum 1095. Claromontanum
 1095. Nemanſenſe 1096. Barenſe 1098. Hiero-
 ſolymitanum 1099. Anſanum 1100.

Seculo 12mo. Lateranenſia 1101. 1112. 1116.
 G: IX. 1123. G: X. 1139. G: XI. 1179. Lon-
 dinenſia 1102. 1103. 1107. 1125. 1127. 1138. 1143.
 1126. 1175 Trojana 1104 1107 1117 1124 1127
 Florentinum , & Quintiliburgenſe 1105. Be-
 neventana 1108. 1113. 1117. Remenſia 1109
 1119. 1131. 1148. Hieroſolymitana 1141. 1143.
 Viennenſia 1112. 1119. Bellovacenſe 1114. Cor-
 lonienſia 1116. 1119. Romana 1116. 1122. 1123.
 Capuanum 1118. Tolofana 1119. 1124. Samar-
 tanum 1120. Nannetenſe 1127. Ravennenſe 1128.
 Stampenſia 1130. 1147.

Claromontanum 1130. Leodiienſe, & Mo-
 guntinum 1131. Placentinum 1132. Jotrenſe 1133
 Piſanum 1134. Northamptonenſia 1138. 1164
 R:

R: Wincestrenſia 1138. 1142. Senonenſe 1140.
Antiochenum 1142. Vezeliacenſe , & Carno-
tenſe 1146.

Parilienſia 1147. 1186. 1188. Trevirenſe
1148. Bolicenſe 1151. Ticinenſe R: 1160. Mon-
tepeſſulanum 1162. Turonenſe 1163. Clarenſe
R: 1164. Caſſefanum 1171. Abrincenſe 1172.
Anglicanum 1188. Eboracenſe 1195. Dalmati-
cum , Dioclenſe , Divionenſe 1199.

Seculo 13tio Duicenſe , & Senonenſe 1201.
Londinenſe 1202. Scoticum 1203. Monſlime-
nenſe 1208. Avenionenſia 1210. 1270. 1279.
1282. Romana 1210. 1228. 1234. Pariſienſia,
1212. 1223. 1228. Vaurenſe & Murellenſe 1213.
Monſpellienſia 1214. 1258. Londinenſia 1214.
1237. 1268. 1291. 1297.

Lateranenſe IV. G. XII. 1215. ſub Innoc:
III. Oxoni-enſe 1122. Germanicum 1225. Narbo-
nenſia 1225 1235. Leodi-enſe , & Weſtmonaſte-
rienſe 1226. Tolofanum 1229. Tartaconenſia 1229
1242. 1279. Gonteriana 1231. 1268. Biterrenſia
1233. 1246. Arelatenſia 1234. 1251. 1260. 1275.
Turonenſia 1236. 1239. 1282. Campinacenſe,
1233. Wercerſtrenſe 1240. Vallegvidonenſe 1242.
Lugdunenſe I. G. XIII. 1245. Valentinum 1248.

Salmuri-enſia 1253. 1276. Albi-enſe 1254. Bor-
degalenſe 1255. Danicum 1257. Roſſiacenſe 1258.
Coloni-enſia 1260. 1280. 1281. Nannetenſe 1264.
Vienn-enſe in Aſtria 1267. Ravenn-enſia 1269.
1286. Andegavenſia 1269. 1279. Senonenſe
1269. Compendienſia 1270. Redonenſe 1273.
Lugdunenſe II. G: XIV. 1274. Salisburgenſia,
1274. 1281. Bituricenſia 1276. 1286. Langesien-
ſe 1278. Pontocomacenſe , Budenſe 1279. Inſula-
num 1286. Herbipolenſe 1287. Mediolanenſia,
1287. 1291. Aſchaffenburg-enſe 1292. Rhothoma-
genſe 1299. Bajocenſe 1300.

Seculo 14to. Compendiensi 1301. 1304.
1329. Romanum 1302. Toletana 1302. 1324.
1339. 1347. 1355. Nugarolensi 1303. 1315. Au-
scitanum 1308. Salisburgensi 1310. 1386. Co-
loniense 1310. Ravennensi 1310. 1311. 1314.
1217. Moguntinum 5310.

Viennense G: XV. 1311. Salmuriense 1315
Sinonense 1320. Parisiensi 1323. 1346. Valliso-
letanum 1324. Avenionensi 1326. 1327. Mar-
cianense 1326. Rothomagensi 1335. Castrogon-
terienſe 1336. Anglicanum 1341. Londinensi,
1342. 1382. 1391. 1396. Noviomense 1344. Bi-
terrenſe 1351. Lambethense 1362. Andegavense
1365. Vaurenſe 1368. Palentinum 1388, Can-
tuariense 1399.

Seculo 15to. Sylvanectense 1402. Arago-
nense R: 1406. Oxoniense 1408. Perpiniense
R: 1409. Austrium sive Utinense 1409. Pisanum
G: nec P: nec R: 1409.

Constantiense G. R. P. captum 1414. fin:
1418. *Videantur acta eiusdem qua, ex pluribus
authenticis Codicibus edidit Scheleſtrat. Antwerp:
683.* Salisburgense 1420. Senense, & Lancitia-
num 1423. Coloniensi 1423. 1452. 1470.

Dertusanum & Parisiense 1429. Basileense
G. R. Inchoat 1431. fin: 1443.

Florentinum G: XVI. inch: Ferrariæ 1438
fin. Florentiæ 1439. Frisingense 1440. Andega-
vense 1448. 1522. Lugdunense 1449. Avenio-
nense 1456. Eboracense 1466. Toletanum 1473.
Senonense 1485.

Seculo 16to. Turōense R: 1510 Pisanū G: R. 1511.

Lateranense G: XVII. inchoat. 1512.
fin. 1518. Bituricensia 1528. 1584. Seno-
nense 1528. Coloniensi 1536. 1549. 1559.

Tridentinum G. XVIII. inchoatum 1545.
sub Paulo III. fin. 1563. sub Pio IV. Augusta-
num 1548. Trevirensē, & Moguntinum 1549.

Narbonense 1551. Remense 1564. Cameracensia
 1565. 1581. 1583. Mediolanensia sub D: Carolo
 Borromæo 1565. 1569. 1573. 1579. 1571. 1582.
 Toletanum 1565. Constantinopolitanum 2565.
 Mechliniense 1570. Dertusanum 1575. Turo-
 nense 1583. Rothomagense 1583. Bituricensis
 1584. Aquense 1585. Mexicanum 1586. Tolo-
 sanum 1591. Avenionense, & Brestanum 1594.
 Aquilejense 1596. Diamperanum propè Goam
 1599.

Seculo 17mo. Ebreunense 1605. Parisien-
 sia 1605. 1612. Mechliniense 1607. Narbonense
 1609. Senonense 1612. Aquense 1612. Amada-
 nense in Mesopot: 1616. Petricoviensia in polon:
 sub Paulo V. Gregorio XV. & Urbano VIII.
 Burdegalense 1624. Varsaviense 1634.

Constantinopolitana à Schismaticis celebrata
 contra Calvinii dogmata 1639. 1642. *Ex Synodi-
 cis Parthenii literis & Leo Allatii de Ocid. &
 Orient. Eccles: Consensu.*

SANCTITATE CLARI IN UTROQUE SEXU.

Secula Imo. S. Maria Virgo Deipara Annum
 agens 72. moritur an: parte salutis 57.

S. Joseph Mariæ Sponsus moritur, ut opinan-
 tur aliqui, anno. 28.

S. Joannes Baptista 31.

SS. Apostoli & Discipuli Domini.

S. Maria Magdalena.

S. Thecla V. & M. 47.

S. Petronilla V. 69.

S. Martha V. 74.

S. Dionysius Areopagita Atheniensium acu-
 ti traditur, etiam Parisiensium Episcopus.

- S. Flavia Domitilla V. M. 98.
 SS. Nereus & Achilleus MM. 98.
 Seculo 2do S. Onesimus E. S. Pauli Discipul: M. 101.
 S. Romulus E. 108. S. Simeon E. & M. 109. S. Titus E. M. 109.
 SS. Eustechius & Socii MM. 118.
 SS. Faustinus & Jovita MM. 122.
 S. Sabina Romanorum Matronarum exemplar 132.
 S. Praxedes V. 164.
 SS. Gervasius & Protasius MM. 167.
 S. Benignus Divion. Apost.
 S. Photius E. 177. S. Andreolus 199.
 SS. Ferreolus & Ferrutius Bisuntinorum Apostol: MM.
 Seculo 3tio. SS. Perpetua & Felicitas M. M. 205.
 S. Barbara V. M. S. Cæcilia V. M. cum SS. Tiburtio & Valeriano 230. S. Margarita V. M. 250. S. Apollonia V. M. 252.
 S. Gregorius Taumaturg: E. 265. S. Dionisius Alexandr: E. 265. S. Gregorius M. 292.
 S. Gabinius M. 296.
 S. Pontius Diacon. S. Zeno E. S. Victorinus Pictaviens. E. M. sub Diocletiano.
Calvistus in Chronik: anno 203. SS. Perpetuam, & Felicitatem inter Virgines numerat, ex quo liquet Heretici scriptoris oscitantia.
 S. Januarius E. M. 305. cujus sanguis Neapoli, si capiti apponatur, liquefit.
 Seculo 4to. Nicolaus E. Myrenstis, cujus ex osse arido liquor mirabilis perpetuò fluit.
 S. Helena Constantini Mater 327.
 S. Paphnutius 325. florebat. S. Antonius Ab. 356.
 S. Optatus Mileu E. 364. S. Hilarius Pictav. E. 369. S. Eusebius E. 370. S. Athanasius E. 362

Alexandr: 372. S. Hilarion. Ab. 372. S. Iuvenalis E. 376.

S. Ephrem. 378. S. Basilus Magnus E. 379. S. Arsenius Ab: 380. S. Liborius E. 386. S. Geminianus E. 387. S. Monica S. Augustini Mater, & S. Gregorius Naziani E. 389.

S. Gregorius Nyssen: E. 394. S. Ambrosius E. 398. S. Martinus E. 397. 400. vel 401.

Seculo 5to. S. Epiphanius E. 404. S. Iohannes Chrysostomus, E. 407. S. Hieronymus 420. S. Honoratus Arelat: 426. S. Gaudentius E. 427. S. Alexius & S. Augustinus E. Hippon. 430. S. Paulinus E. Nolanus 431. S. Germanus E. Antisiod: 448. S. Petrus Chrysol: E. s. 449. S. Eucherius E. 449. S. Hilarius E. Arelat. 449. S. Petronius E. 450.

S. Pulcheria Imper: VI, ejusque Sorores Placilla Marina & Arcadia.

S. Simeon Stylita, qui primus super Columnam vixit 461.

S. Maximus E. Taurin: 466. S. Genovefa V. 468. S. Daniel Stylita 489. S. Patritius E. 491. S. Epiphanius E. Ticin. 486.

Seculo 6to S. Galla Viel. 504. S. Avitus E. 516. S. Brigitta Scota V. 523. S. Maria Ægyptiaca 525. S. Fulgentius E. Rusp. S. Remigius E. Roman: 533. S. Severinus E. septem ped: 529. S. Cæsarius Arelat: 542. S. Benedictus Monach: in occid. Pater 547.

S. Victorinus E. 547. S. Barbanuphius 548. S. Clotildis Regina 548. S. Germanus E. Parisiens: 559. S. Maurus Ab. 562. S. Medardus 564. S. Radegundis Regina 590. S. Hospitius Nicens: 595. S. Guntranus R. 598.

S. Simeon Stylita Junior, qui 68 annos super Columnam vixisse traditur.

Seculo 7mo S. Eustasius E. 602. S. Augustinus Anglor. Apost: E. 604.

S. Joannes

S. Joannes Eleemosin: E. 616. S. Gallus
Ab. 618. S. Rupertus I. Ep: Salisburg. 623. S.
Mellitus E. Cantuar. 624. S. Isidorus Hispal: E.
635. S. Emmeramus E. M. 661. S. Sigebertus
Rex Austrasiæ 663. S. Gertrudis V. 664. S. Eli-
gius E. 665.

S. Ildephonfus E. 666. S. Audomarus E. 695.
S. Cladius E. 696.

S. Fiacrius Scotorum Regis Eugenii. IV.
f. qui oblatum sibi: à popularibus Regnum re-
cusavit *Barth: Lesleus.*

Seculo 8vo S. Irmina Dagoberti II. fil. 701.

S. Bonitus. E. 704. S. Wiltridus E. 709.

S. Winocus Ab. 717. S. Suvibertus E. 18.

S. German. E. C. P. 720.

S. Richardus Anglorum Regul. Pater SS.
Willibaldi, & Winibaldi, & S. IV. Walurgæ
V. Confanguineus.

S. Bonifacii, S. Joannes, Damas. 731. Ve-
nerab. Beda 735.

S. Wiroscotus E. 750. florebat.

S. Hubertus F. 754. S. Anthusa fil: Con-
stant Copron: 775. S. Burithardus E. 791.

Seculo 9no. S. Ludgerus E. 809. S. Plato
Ab. 812.

S. Benedictus Ab: Anianensis 821.

S. Nicephorus Patriarch: C. P. 838.

S. Fridericus E. Trajectensis M. 838.

S. Arscharius E. 805.

S. Eoba postquam se cum Sociis Mo-
nasterii Virginibus ad tutelam Virginitatis de-
nasasset Sanctissimè obiit.

S. Edmundus R. Angliæ passus horrenda,
& Sanctus Ignatius Patriarch: C. P. 870. S. Rem-
bertus E. 888.

S. Theoëthiste Virgo planè mirabilis de qua
Card: *Baronius* 902.

Seculo 10mo. Odo Clun: Ab. 941.

S Æditha

- S. Æditha Uxor Othonis Germaniæ Regis
 947. S. Odo Cantuar: E. 958.
 S. Gerardus Ab. 958. S. Bruno E. Colon:
 967.
 S. Uldaricus E. Augustanus 972. S. Mathil-
 dis V. 973. S. Nilus Calaber Ab. 976.
 S. Dunstanus E. Cantuar: 989.
 S. Osuvaldus E. Eborac: 992. S. Majol:
 Clun: Ab. 993.
 S. Nicon. cognomento Metanite: *paniten-
 tiam agitè* 998.
 Seculo 11mo Heribertus Colon: E. 1021.
 S. Henricus Imper. Maritus S. Chumegun-
 dæ Virginis Virgo 1024.
 S. Romualdus Ab. 1027. S. Emericus fil. S.
 Stephani R. Hung. 1000. S. Dominicus Ab 1031.
 S. Stephanus R. Hungariæ 1038.
 S. Dominicus Loricatus 1050. quem aliqui
 cum Abbate confundunt.
 S. Eduardus Rex Angliæ Maritus & Vir-
 go 1066. S. Petrus Damiani Card. 1072. S. Jo-
 annes Gualbertus 1073. S. Anselmus E. Lucen-
 sis 1086. S. Arnulphus E. sueffionensis. 1087.
 S. Margarita Regina Scot: 1097. pauperum
 Mater.
 Seculo 12mo. S. Bruno Carthus: 1101. S.
 Anselmus E. Cantuar: & Hugo Ab: Clun. 1109.
 S. Godefridus Comes 1126 S. Hugo E. Gra-
 tianopolit. 1132. S. Norbertus E. 1134.
 S. Malachias E. 1148. S. Hildgardis V.
 1148. S. Isidorus Agric. 1150.
 S. Bernardus Ab: 1153. S. Gvillelmus A-
 quitan. 1156.
 S. Elisabetha Aschonaugia V. 1156. S. Ho-
 mobonus 1199.
 S. Hugo E. Lincolnensis 1200. cujus cor-
 pus lacte candidius, & vitro pellucidius post
 mortem visum. Raynald.

Seculo 13tio. S. Dominicus 1221.

S. Franciscus assisias 1226. S. Elisabetha Hungar. 1230. S. Antonius Patau. 1231. S. Hedvigis Polon. 1243. S. Lutgardis V. 1246. S. Clara V. & B. Rosa Viterbien. 1252. S. Petrus de Nolasco 1256. S. Hyacinthus 1257. S. Ludovicus R. Galliae 1270.

SS. Thomas Aquin. & Bonaventura Card. 1274. S. Raymundus de Penafort 1275. S. Philippus Benitius 1285.

S. Albertus Carmel. 1292. B. Margarita Cortonenfis 1297. S. Ludovicus E. Tolosanus 1298. quem sequenti seculo inter sanctos relatum Mater Maria Sicilliae Regina 1317. adoravit. *Raynald.*

Seculo 14to S. Ivo Caufid. 1203.

S. Nicolaus de Tolent. 1306. B. Angela Fulgin. 1309. B. Agnes Politiana 1317.

S. Eliazarius Comes Maritus, & Virgo 1323. S. Rochus 1327. S. Elisabetha Lusit. Reg. 1336. B. Petrus Thomas E. falso diu creditus Martyr 1366.

B. Joannes Columbinus 1367. S. Andreas Corsinus E. & S. Brigitta Sveca vidua 1373.

S. Catharina Senensis V. 1380. S. Magaritha vidua 1390.

Seculo 15to: S. Liduvina V. 1433. B. Angelina V. 1435. B. Petrus Regalatus 1436.

S. Francilca Rom. 1440. B. Nicolaus Albergatus Card. 1443. S. Bernardinus Senensis: B. Colletta 1447. S. Laurentius Justinianus 1459. S. Joannes de Capistrano 1456.

S. Antoninus E. 1459. S. Didacus Complut. 1463. S. Catharina Bonon. 1463. B. Amedeus Dux Sabaudiae III. 1471 S. Joannes à s. Francisco 1479.

S. Casimirus R. Poloniae fil. 1489. *ad numerari posset etiam scriptoribus Eccles; ob Hymnum in Laudem B. V. a. aria scriptam.* Se

Sæculo 16to. S. Franciscus Paulanus 1507. B. Franciscus solanus 1510. S. Cajetanus 1545. S. Joannes Dei 1549.

S. Franciscus Xaverius 1552. S. Thomas de Villanova E. 1555.

S. Ignatius de Loyôia 1556. S. Petrus de Alcantara 1562. S. Pius 1566. B. Stanislaus Kostka 1568. S. Franciscus Borgias 1572.

S. Ludovicus Beltrandus 1581. S. Tereſia Virgo 1582.

S. Carolus Borromæus Card. 1584.

S. Felix Capucinus 1585.

B. Aloyſius Gonzaga 1590. S. Paſchalis Baylon 1592.

Sæculo 17mo. B. Turibius E. Limanus in Peruvia 1606.

S. Maria Magdalena Pactia V. Carmel. 1607.

S. Andreas Avellinus Theatin. 1608.

S. Roſa de S. Maria tertii Ordinis.

S. Dominici prima e novo terrarum Orbe in album Sanctorum relata 1617.

S. Franciscus Salesius E. Genevenſis 1622.

S. Pius V. S. Felix à Cantalicio. S. Catharina à Bononia in Sanctorum numerum relati 1712.

PROPAGATIO FIDEI, ET BELLA SACRA.

Sæculo mor. Apostoli per Orbē terrarum dispersi docuere fidem Petrus, & Paulus Romanam, Jacobus Zebed. Hispaniam, uti traditur, Joannes Asiam minorem, Andreas Scythiam & Achajam, Philippus Asiam superiorem, Thomas Parthos, & Indiam, Bartholomæus Armeniam, Albaniam, & citeriorem Indiam, Mattheus & Matthias Æthiopiam, Simon Mesopotamiam & Persidem, Judas Thadæus Arabiam & Idu-

& Idumæam, Paulus Ethnicos varios, Joseph ab Arimathæa Britanos ut fertur.

SS. Lazarus Maximinus, Martialis, Crescentius, Saturninus, Trophimus, primi apud Gallos Christianæ fidei præcones.

seculo 2do S. Barfimæus E. Edesse & in Syria plurimos Christo lucratur.

Christianam fidem amplectuntur Rheti per Lucium, & Emeritum ibidem Martyres, Nervii & Morini per SS. Fuscianum & alios.

Anglia cum Lucio primo Regum omnium Christiano per Aristobulum, Fugatium & Damianum Celitæ Sequani; Allobroges per S. Irenæum, & alios Christianis adduntur.

Pantæus Philos. à Demetrio Alexandr. ad Indos missus, eos Christo addicit.

Donaldus scot. R. à Victore I. R. P. præcones fidei Christianæ petit & accipit *Bet Leslaus*.

Seculo 3tio Gallia fere univèrsa sub Severo fit Christiana.

Philippi Imper. ut multi tradunt, Christianis sacris initiantur.

Origenes in Arabiam ab Alexandrino Patriarcha missus eam cum Principe Christi adjungit imperio.

sæculo nondum inclinante ad omnes fere cogniti Orbis regiones Christianam Religionem jam pervenisse testantur Tertulianus, & alii.

Ex barbarorum incurfionibus, quæ Pom. Rom. exagitarunt, factum est Deo bonum é malis eliciente; ut plures ex illis spectata Christianorum virtute eorum Religionem amplectentur *Barom.*

seculo 4to Aurea Christi imago in Romano senatu erecta 312.

Fruventius Indis Orient. Christi fidem miraculis persuadet.

Magna Rom. Imperii pars cum Constantino Imper. Christum Regum Regem adorat.

Lango;

Longobardi sub Agelmundo R. Hunni per Theotimum Scytham, Bosfæ Hemi montis incolæ, Iberi cum Bacurio R. per Christianam ancillam Christi Sacra suscipiunt.

Seculo 5to Burgundiones cum R. Gundifilo à S. Domitiano E. Genevensi, Galli cum Clodovæo piensius Scoti à S. Palladio iterum Hiberni à S. Patritio ad fidem adducuntur.

Tervanus Pictos, S. Servanus Orchades insulas Christo lucratur.

Periæ cum Isdegerde Rege, Æthiopes cum Abrahamo R. & Abba fratre Saraceni cum Alamundo, ad fidem accedunt, & Vindelici, Norici, Rugi per s. Severinum.

seculo 6to Alamandurus Saracenorum Princeps cum suis, Boii, sive Bavari, per Rupertum, Blemyes agente Justiniano, Christo dant manus.

S. Columbanus Pictos Christo subicit, ss. Leander, & Fulgentius Hispaniam cum Recaredo R. Catholicæ Religioni restitunt.

Arium detestantur Longobardi cum Adulpho, & Theodolinda RR.

sardi Barbaricini auspiciis Magni Gregorii, & Angli per s. Augustinum ab eodem missum Christianis aggregantur.

Seculo 7mo. Heraclius in Oriente Sisebutus in Hispaniâ, Dagobertus in Francia Iudæos omnes baptisari jubent, aut exulare.

Periarum Regina cum viro suo Constanti-nopoli Baptismo iustratur.

Olopnemius è Iudæa profectus Sinis Christum annunciat 663. *Kireher. ex vetustis monumentis ejus agentis.*

Flandria per s. Eligium, Franci Orient. per S. Kilianum, Angli Orient. cum Sigeberto Regè per s. Mellitum Germani, Batavi, Friso-

nes, Saxones, per SS. Suvibertum, & Wilfridum Christo nomen dare incipiunt.

Seculo 8vo. S. Wiro Belgis S. Willibrordus Frisiis, aliisque in utraque Germania Evangelii lumen important S. Ludgerus Saxones, S. Corbinianus Alemannos ad Christum adducunt.

Avares cum Rege Trudone ad Christum adjuncti.

Brabanti per S. Hubertum Thuringii Frisii Hassi, aliique Germaniæ populi per S. Bonifacium Christi religionem suscipiunt.

Religio in Oriente tollere oculos visa est Irene sacra refovente post obitum Leonis IV Porphyro geniti.

Seculo 9no Harrioltus Rex Danorum R. cum pluribus à suis Baptismo lustratur 826 & Bogoris Bulgarorum Princeps 845.

Sclavi Dalmatiæ Incolæ cum Sueropilo R. ad Christum adjuncti SS. Anascharius & Rembertus Suecos, S. Radbodus Frisios Christo lustrantur.

Basilus Macedo per egregiæ Sanctitatis Episcopum Prufos ad Christum traducit.

Gothofredus Nortmannus cum tota sua gente fit Christianus sub Carolo Crasso.

Seculo 10mo. Haraldus Rex Danorum Baptismo expiatus totum regnum ad Fidem perlicit.

Vandali sub Joanne XIII, Christum adorant.

Liberius Moschoviæ, Mieslaus Poloniæ, Vildomirus Prussiæ, Zipitinzus Bohemiæ Ducibus cum suis Christo aggregantur.

In Dania, & Norvegia fides penè extincta reviviscit.

Hungaria per S. Stephanum Regem, & Russia per S. Bonifacium plenius ad Christianam Religionem adducuntur.

Seculo

Seculo 11mo. S. Bruno Ruthenos ad viam salutis revocat.

Pomerania per S. Othonem Bambargensem E. in Christi fidem concedit,

Reparatur apud Hungaros fides per Andre-
am Regem.

Vindi, Sclavi & Saxones plenius, & con-
stantius Christi adherent.

Sacra expeditio ab Urbano II. indicta 1096
in qua Gothofredo Bullionio Duce capta est Hie-
rosolyma 1099.

Seculo 12mo S. Vicelinus Vandalos, & Scla-
vos convertit ad Christum 1141.

Sultanus Iconii ab Alexandro III. fidei tor-
mulam petit, & accipit.

Gothia cum suo Rege, & Pomerania ple-
nius Christo adherent.

Finlandia per S. Henricum E. & M. ad
Ecclesiam aggregatur.

S. Menardus Livoniam cum Cobba Rege
ad Christum adducit.

Seculo 13tio. Dominicani, & Franciscani
barbaras Tartarorum mentes. Evangelio miti-
gare satagunt.

Bella sacra varia per S. Ludovicum Galliae
E. & alios.

Iudæorum ex Gallia expulsio primum 1253
tum 1295.

Prussi & Ianyger Chlo. subiciuntur.

Dominicani in Armenia uberes ex Divini
verbi semente fructus efferunt.

Nicolaus Sabellus E. Albanensis postea Ho-
norius IV. Norvegiæ Apostolus.

B. Odericus & socii è familia S. Francisci
Cataii & Thibeti Regnis primi Christum an-
nunciant.

Seculo 14to Bosnia cum Principe Stephano
ad fidem adducitur.

Benedictus XII. missis Divini Verbi præconibus, rem Christianam inter Tartaros promovet.

Cumani Betzenses Lipnenses Patrini & vicini adnente Ludovico Hungaro ad Christum perducuntur.

Jagello Lithuaniae Princeps Christianis sacris initiatus, dictusque Vladislaus Lithuaniam & Samongitiam subjicit Christo.

Seculo 15to. Res Christiana in Epiro reserescit, muniente Castrioto.

Calliffus III. & Pius II. Turcis Bellum illaturi, nihil, nec Divinae, nec humanae opis præmittunt!

S. Didacus Complutensis Evangelium apud Carienses propagat

Guinenses Angolani Conceses in Africa Christiana sacra complectuntur.

Familiarum Judaicarum 24. millia ex Hispania pulsa.

Seculo 16to. Indiae Orient. & occident. ac Manicongo in Africa per variorum Ordinum Religiosos viros Christi fidem suscipiunt.

Iaponiae & sex aliis Regionibus per S. Franciscum Xaverium lux Evangelii affulget.

S. Ludovici Beltrandi eximia charitas in lucrandis Christo Americae populis enitescit.

Bellum contra Turcas feliciter gestum à fœderatis Christianis S. Pio V. impellente.

Penetrat Christi fides ad sinas per Patres Soc. Iesu 1582. Stabilitur à P. Mathæo Riccio Maceratenfi 1583.

Seculo 17mo. Augustiniani, & Carmelitæ in Perside, Capucini, & Iesuitæ in nova Francia Evangelium propagant.

PP. Theatini apud Georgianos fidem Christianam amplificant ab an. 1628.

Dominicani egregiam operam in Sinis Christo conciliandis navant.

Iesuitæ

Iesuitæ in Asia Thiberi & Laorum Regnis
Christum annunciant.

Ferdinandi II. & Maximilianus Bavar. in
Germania Ludovicus XIII. & XIV. in Gallia
Cathol. fidem restitunt.

Marians Insulis à Patribus Soc. Iesu Chri-
sti fides infertur.

*Ludovicus Magnus Fanaticos tumultuantes
debellat 1704.*

SACRI RITUS INDU- CTI ANTIQUATI.

Seculo 1mo. Christiani nomen Antiochiæ
natum.

Institutio dies Dominicæ & Festorum Na-
tivit: Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascen-
sionis Pentecostes.

Jejunium quatuor temporum & Quadrage-
narium.

Usus aquæ Benedictæ, & signi Crucis.

Cantus Ecclesiæ cum duplici Choro.

Horarum Canoniarum distinctio.

Lampades, & sacra lumina.

stationes in arenariis ad preces.

Diaconissæ Dipticha Sacra.

Agapæ triplices.

De Mitra Episc. nil certi fixique traditur *G.*

Bona.

Seculo 2do. Alexander I. usum Aquæ lu-
stralis amplificat.

S. Sixtus I. Sacra Vasa ab aliis quàm ab
Ecclesiæ Ministris tangi vetat.

Telephorus Quadragenarii jejunii morem
ab Apostolis inductum lege sancit Proparentes in
Sacro Baptismate instituit. *Genebrard.*

S. Soter P. jubet à Sacerdote Nuptias con-
secrari.

Epistolæ inter Catholicos formatae, seu Patentes Encyclicæ, Decretales, Pastorales, Synodicæ, Dimissoriae, Memoriales, Confessoria inductæ.

Tres Missæ in die Domini Natali.

Seculo 3tio S. Zepherinus S. Eucharistiæ summptionem circa fer. Paschatis imperat.

Callistus I. confirmat Jejunium quod quater in anno ex. Apost. traditione celebratur.

Ritus sepeliendi MM. cum colobio.

Cæmeteria, sive aræ consecratae, ubi sepelluntur fideles. Decio imperante Litaniarum usus in Orientis Ecclesia frequentatur. *Genebr.*

Templa dedicandi ritus à Felice I. Racemorum, Jac fructuum, jussu Eutyhani, benedictio, usurpatur.

Eulogiæ, sive panes benedictione sacrali in fine Missæ distribui cæpit.

Seculo 4to. Usus Corporalium ex solo lino à S. Silvestro imperatus.

Hymnus Glorificationis.

Numeratio seu indictiones 312

Limites Diæcesibus constituti in Nicæna Synodo.

Rosarii rudimentum à Paulo Anachor. preces per lapillos numerant. *Zozom. l. 6. c. 29.*

Congregationes ad sepelienda corpora.

Pallium Episcopale sub Marco I.

Alleluja cantari cæptum in Ecclesia, Agapæ ferè proscripæ.

Interstitia ad Sacr. Ordines à Syricio inducta.

Pænitentiarum munus ad quem pertinebat publice pænitentibus pænâ imponere, à Nectario C. F. sublatum 390.

Seculo 5to. Paraboli juvandis peste contactis. Primus inter SS. Confess. collitur S. Martinus.

Nocturnæ vigiliæ ad sepulchra MM. sublatae, retenta jejunia. Damnato Nestorio adduntur Angelicæ

gelicæ salutationis; *S. Maria Mater Dei &c.*

Cerei Pasch: benedictio in singulis parietis concessa. Agni cerei consecrari cæperunt. Additum fidei symbolo *Filioque* in concil: Hispan: jussu *S. Leonis* celebrato 447.

Triduum rogationum inductum à *S. Mamerto Vienn:* E: Trisagium in Missa cani cæptum. Evangelio jubet assurgere *Anastasius*:

Seculo 6to. Beneficiorum origo sub *Symmacho*, cum antea Clerici stipem acciperent.

Eucharistia in medio Altaris servata.

Quadragesimas *S. Martini*, unde ritus jejuniæ per adventum.

Festum Purificationis *Beatæ Virginis* 545.

Privata Canoniarum Horarum recitatio absentibus à Choro indicitur à *Pellagio I.*

Corepiscopi Abolisti 572.

S. Gregorius Tempora, & tempora sacris stationibus assignat

Idem inducit asperionem Sacrorum Cinerum in capite solennis jejuniæ.

Ab eodem alia plura in *S. Liturgia* addita, quæ *Genebrardus* recenset

Seculo 7mo. Usus campanarum in Ecclesiis per *Sabinianum P.*

Pantheon *B. V. & omnibus Sanctis* dicatum à *Bonifacio IV.* 608.

Bonifacius V. in templis, Arisque à *Sylla* reis apperit. Festum *S. Crucis* illustrius post *Heraclii de Cosroë* victoriam. Cerei consecrati die *B. V. Purificatæ*, Organa & alia instrumenta musica à *Vitaliano P.* primùm in templis adhibita. Osculum pacis in Missa ab *Agathone* inductum. *Rosæ aureæ* per Pontif: consecratio ex Ordine. Rom: hic statuenda videtur. Videatur *Cartharius in erudito hac de re Opusculo.*

Seculo 8vo. Panis & Vini oblatio pro Missa celebranda Magistri cantorum.

Gregorius II. jejuniæ in Sabbatis Quadragesimæ

gesimæ antea vetitum servari jubet.

Gallia Rom : Liturgiam pipino, & Carolo Magno admitentibus amplectitur. Licebat ad hoc sub Carolo Magno cuilibet Sacerdoti pluros in die Missas celebrare. *Gard: Bona liturg:*

Consuetudo indiscretè distribuendi Divinam Eucharistiam pueris sacro adstantibus aboletur. *C. Bona*

Seculo 9no. Leone III. Sedente locus honoratior habita est dextera locandis sacris imaginibus, mox iterum sinistra.

Falso adscribitur Eugenio II. examen perfrigidam. *Papebroch.*

Prosa Ecclesiastica sub Sacrum canendæ 840

Festum omnium Sanctorum à Gregorio IV.

Palmæ benedictæ à Ioanne VIII. ad Carolum Calvum missæ victoriæ omen 877.

Idem rogante Moravorum Apostolo Methodio, Slavonicæ lingvæ usum permittit in sacris 880.

Seculo 10mo Campanæ primum benedictæ & certo sacro nomine donatæ à Ioanne XIII.

Diaconistarum ministerium incipit aboleri.

Sodalitium pro defunctis piè Romæ coaluit

934.

Ioannes XV. in Synodo Lateranensi S. Vldaricum E : Augustinum Sanctis adscribit ritum non ante usitato.

Statuitur, ut sacer Missæ canon submissa voce recitetur. *Bona.*

Triduarum jejunium annuum ante Quadragesimam, apud Casinades, à quibus in cæteros derivatum.

Seculo 11mo Symbolum primò cantaricæ ptum Romæ post Evang: postulante S. Henrico Imp: 1014.

Usus, & nomen Disciplinæ, seu voluntariæ verberationis innotescunt.

Commemoratio omnium fidelium Defunctorum

Storum, Addictum Deiparæ Sabbathum 1099.

Ejusdem Officium institutum.

Petrus Anachoreta sacri belli tuba sacras preces per globulos numerat. Militum, quos ad s. Bellum Urbanus II. accenderat insigne Crux purpurea humero Assuta ex quo cruciatæ nomen factum.

Seculo 12mo Innocentius II. in Concil: pisono s. Hugonem E: Gratianopolitanum aris admoturus solenniores ritus primus adhibet, *Bolland.*

Aggregationes ad ordinum Religiosorum merita captæ usurpari.

Conceptio Beatæ Mariæ Virginis primò Celebrantur in Ecclesia Lugdanensi 1336. sine publica tamen Romanæ sedis Authoritate. Ritus duplilis semiduplilis &c. in Horis Canonicis fortasse in fine hujus sæculi, vel initio inductus.

Seculo 13tio Pulsatio Campanæ in Hostiæ sacræ elevatione & salutatione, Angelica, Rosarium Deiparæ nobilissimum D. Dominici inventum ab eo, & affectis propagatur.

Scapulare Marianum datur ab ipsamet Augustissima V. Maria B. Simonide Stoch. Carmelitæ 1261. Festum sanctissimi Sacramenti & Officium egregium D. Thomæ Aquinatis opus 1264.

Magisterium s. palatii ub Honor III. institutum. Initium Confraternitatum pænitentium 1270.

Nicolao IV. Sedente denuo Sacrarum Imaginum locus nobilior dextera Jubilæi celebratio ritu solemniore singulis 100. Annis renovata 1300.

Seculo 14to. Christianiss: Regi data facultas Eucharistiæ sub utraque specie sumendæ.

Deipara jubente Scapulare Mariannum Ioannes II. Sua auctoritate munit 1316.

Solennes supplicationes in Festo Corporis Xsti contracta celebratio in singulos 50. Annos per Clementem VI. & in singulos 30. per Urbanum VI. Festum SS. Trinitatis 1334.

Angelicae salutationis recitandae initio Con-
cionis morem S. Vincent: Ferrerius primus indu-
cit. Id tamen aliqui D. Dominico tribuunt.

Seculo 15to Annatae ut ajunt Sacerdotio-
rum omnium a Bonifacio IX. indictae 10.
pontif: anno.

Festum Transfigurationis Christi Domini a
Callisto III.

Nomen JESU ab imagine ejusdem sejunctum
primò productum a D. Bernardino Senensi:

Jubilaei ad annum 25. reductio per Paulum
II. & Sixtum IV.

Festum praesentationis Deiparae in Occidente
caeptum 1475.

Inquisitio Hispanica instituta 1492. Mos pi-
us salutationis Angelicae in meridie repetendae in-
stituitur 1500.

Seculo 16to praemattica sanctio Gallorum cum
Concordatis mutatur 1516. Festum s. Iosephi. Sodal-
itates pia ad cultum Deiparae inductae a Ioanne
Leonis Soc: Iesu 1560. Festum S. Mariae de
Victoria, sive Rosarii 1573.

Triduanæ per horas 40. preces, ineunte Qua-
dragenario jejuniò maceratae initium habent.

Usus consecrandi sacra Sigilla Pontificia benedi-
ctioe Lunæ: dies apud PP. Theatinos, ut oli sæculo II.
apud Monachos Gamungenses, juvandis per piacu-
lares preces defunctorum animis destinatur 1594
Silos in Historia Theatin:

Seculo 17mo Perpetua Quadragenarum ho-
rarum supplicatio Romæ in singulis deinceps tem-
plis a Clemente VIII. instituta.

Festum, & Officium s. Angeli Custodis.
Romæ menstruus populi ad Sacram Sinaxim con-
cursus sub Paulo V. Demandatam a Clemente
VIII. Agnos cereos conficiendi provinciam Pa-
tribus Fuliensibus Paulus V. dato Diplomate con-
firmat 1608.

Arabiae lingvæ usus in Sacris ab Urbano VIII. Carmelitjs apud Persas agentibus concessus 1624.
Pius usus precum pro felici morte impetrandæ per Vincentium Carafam Soc: JESU Præpositum Generalem 1648.

Romæ jejunium votivum invigilia Purificationis ob servatam urbem à terræ motu 1703.

Festum immaculatæ conceptionis 1707.

SACER CÆLIBATUS, ORDINES RELIGIOSI.

seculo 1mo **D.** Ioannes Baptista ab Eremo ad Iordanis ripas veritatis, & pænitentiae præco, vitæ Monasticæ, & Religiosæ antesignanus. *Ex Epist: D. Hierony: ad Eust:*

Cænobitarum disciplina à tempore prædicationis Apostolicæ sumpsit exordium. *Cassian; coliat. 18. c. 5.*

Esseni, sive Iessæi Alexandriæ, ut quibusdam visum est, Religiosi.

S. Dionisius Areopagita Monasticæ Professionis meminit. *C. 6. Eccles: Hier:* Qui Crucigerorum Ordinem à S. Cleto Rom: Pontif: institutum asserunt non videntur audiendi.

Seculo 2do Plerique, ac pleræque sexaginta, ac septuaginta annos nati, qui à pueritia se in Christi disciplinam tradiderunt incorrupti permanent. *S. Jusin: in Apost:*

Invenias multos ex nostris, & Viros & fæminas, qui in cælibatu consenscunt, quod Deo conjunctioniores se futuros sperent. *Athenagor. in Apol.*

Ritus in Sacris Virginibus velandis, & consecrandis decreti à Pio I.

S. Narcissus Hierosolym: Ep: Anachoreticam vitam degit 199..

Seculo

Seculo 3tio. Ante omnia sacerdos, qui Divinis assistit Altaribus, castitate debet accingi.
Origen Hom. 4. in Levit.

S. Cyprianus librum scribit de Virginitatis disciplina.

Paulus Anachoretarum Princeps in solitudinem secedit. 253.

S. Dionysius ex Monacho Rom. Pontif: 261. docet jam tum Monachos gacris honoribus donari consuevisse.

S. Hippolitus Martyr Monachorum meminit. *In Orat: de consummati. mundi.*

Florentia apud Scotos Caldæi vitæ Sanctiõnia celebres Ascetæ, seu Monachi. *Bath. Leslaus Buchanan.*

Seculo 4to. In Armenia, Seythia Nitria, & utraque Thebaide à S. Antonio. Monasteria condita sunt, S. Pachomius in Ægypto, S. Hilarion in Palæstina SS. Bassilius, & Athanasius in Græcia Cænobia aperuere.

In Etrusci Maris insulis, Mediolani, Verceilis, Turone floruisse Monasteria docent, SS. Hieronym: Ambros: Augustin: Severus, Sulpitius.

Tria erant hoc ævo Monachorum genera, Anachoretæ, Cænobitæ, Remaboth bini, vel terni sine præside viventes.

Manu labore vitam omnes tolerabant.

Pueri in S. Basilii Monasteriis educabantur.

Seculo 5to S. Augustinus in Africa Religiosas utriusque sexus familias constituit, sed faminis tantum dedisse leges videtur.

Ioannes Cassianus Monachorum Institutor.

Lerinus à S. Honorato; & Socii coli cæpti.

S. Alexander Parens Acemetarum qui Constantinopoli à celebri Monasterio studio disci Studitæ.

Canonici Regulares à Gelasio I. quo Duce in Italiam venerant, Lateranensi Monasterio donantur, & ab eo nomen trahunt. Mo

Monachi qui ad Sacerdotia, & honores affumebantur, instituti sui leges, & vestes retinere consueverant.

Seculo 6to. S. Benedictus Ordinis sui dat initium 520. Pueros in Monasteriis educandos admittit, iique oblato à parentibus Monasticæ vitæ jugum excutere non poterant.

Datas Monachis Leges à SS. Cæsario, & Aureliano Arelatensibus E. E. à SS. Ferreolo & Columbano Abba: in Gallia à SS. Isidoro, & Fructuoso in Hispania collegit Holstenius.

S. Gregorius M. Mauritio Augusto, qui lata lege vetuisset quemquam nisi bello inutilem fieri Monachum, acriter restitit 522.

Seculo 7mo. S. Columbanus Scotus Bobiense Monasterium in Italia condidit. 609.

S. Enemundus E. Lugdunens: Sancti Moniales S. Petri instituit.

S. Sigebertus Austrasiæ Rex, duodecim Monasteriis extructis, Monachum induit.

S. Iossæus Regis Britonum fil: Anachoreta in agro Pontium 651.

S. Fiacrius Scot: Regis f: Anachoreta in Gallia.

Bamba Hispaniæ Rex bellicis operibus inclytus Monasticam vitam amplectitur 680.

Inclinante sæculo cæpere à Rom: Pontificibus aliquæ Monasteriis immunitates.

Seculo 8vo. Petronax Ab: Casinense Monasterium instaurandum suscipit 720.

Ethelredus Merciorum 704. Chenredusirum Merciorum & Offa Saxonum Oriental: in Anglia Reges 715. Ina R: Saxonum Orient: 740. Cleofulus, & Egbertus Northumbriæ Reges paulo post, Carolomannus Caroli Martelli Primos-genitus ad Monachos transeunt.

Monachi ad infulas & gravissima Ecclesiæ negotia frequenter assumebantur.

Fæminis

Fæminis non patebat aditum ad Monachorum templa.

Seculo 9no. Post visam decussatam in Cælo Crucem Scoti & Picti Anglos memorabili prælio cædunt. Inde initium cæpit singularis apud Scotos S. Andreae cultus, militari per Achajum R. Ordine instituto *Leslaus & Buchanan.*

Lotharius I Imper: Monachus in Monasterio Prumiensi 855.

Puerorum per parentes in Monasteriis oblatio displicere cæpit & aboleri.

Monasteria Clericis, imò & laicis à Ludovico Pio Imper. primò commendata.

Hoc seculo primùm Monachis data facultas Sacraméntales criminum confessiones excipiendi. *Schelestrat: in Antiöch: Concil: fuscè & eruditè.*

Seculo 10mo. Berno primò, mox S. Odo Cluniacensi Ordini dat initium 903. Cænobium fundatur 910.

Fortunius Navarræ 905. Alphonsus Legionis 931. Constantinus III. Scotiæ 941. Hugo Italiæ Rex 945. Venetorum Duces Ursus 932. Petrus Urfeolus 678. Vitalis Candianus 979. Memmius eorundem Tribunus 991. Monasticam vitam amplexi sunt.

Monachi plerumquè adhuc Episcopis ex communi jure parebant.

D. Benediæti Regula in omnibus ferè Occidentis Monasteriis dominabatur.

Seculo 11mo. Ordo Canonicorum Regula: instauratur à Petro de Henestis 1015.

Camaldulensis ordo per S. Romualdum instituitur 1022. Vallis Umbrosæ per S. Joannem Gualbertum 1030. Gradimontensis per S. Stephanum de Tierno 1076.

Carthusianus per S. Brunonem. 1086.

Antonianus per Gasconum 1099.

Cister-

Cisterciensis per Robertum Ab: Molis men-
sem 1098. Fontis Ebraldi per Robertum de Arbi-
fello 1100.

Michaël stratoticus 1058. Isaaci Comne-
nus Orient: Cæsar. 1059. Monachi.

Seculis II. & 12. immunitates Monasteriis li-
beralius indultæ.

Seculo 12mo Præmonstratenses instituuntur à
S. Norberto 1116. Milites Templarii 1118. extincti
à Clemente V. 1312. Hospitalarii S. Ioannis Hie-
rosolymit: nunc Melitenses 1119. Gvillemitæ, seu
Montis Virginis 1124. Equites Calatravæ 1158.
Hamiliati 1170. extincti à B. Pio V. Equites S. Ia-
cobi 1170. Equites Alcantaræ 1176. Theutonici
Mariani 1190. Florensis ordo 1196. Ordo Trini-
tariorum & Sacerdotum Hospital: 1198.

*Hoc sæculo florere incipiunt Religiosarum Militia-
rum Ordines.*

Seculo 13tio Equites Cruciferi in Livonia 1205

Dominicani 1206. Franciscani 1209.

Eremitæ I. Pauli in Hungaria 1215.

Ordo S. Mariæ de Mercede Redempt: captivo-
rum 1218.

Moniales S. Claræ 1223. ordo Vallis Schola-
rium 1215. Servitæ 1216. sive 1233.

Militia Montesiæ 1233. Equites gloriosæ Virg:
Mariæ, 1233.

Eremitæ S. Augustini in unum coacti 1142 Sil-
vestrini 1269.

Cælestini per S. Petrum Moronum instituti 1274

Carmelitæ novâ veste donantur ab Honoriol IV. 1286.

Hoc primum sæculo Rom: Pontifices jubent
Religiosa instituta Apostolica Auctoritate sanciri,
atque approbari.

Seculo 14to Ioannes Rex Armeniæ Mino-
ribus 1310. Humbertus II. Delphinus Viennæ
Dominicanis nomen dat 1349.

Olivetani per B. Bernardum Ptolemæum in
stituti 1320. Milites

Milites JESU Christi in Lusitania 1325
 Ordo Eremitarum S. Pauli in Hungaria 1328
 confir:

Ordo Periscelidis vulgò la *Gartiera* in Anglia
 1344. Ordo Fratrum Charitatis B. V. vulgò *Hillem*
te 1347.

Iesuati à B. Ioanne Columbino Senensi 1356
 extincti 156.

Eremitæ S. Hieronymi per B. Petram Gam
 bacurtam Pisanum 1380.

Seculo 15to Equites Liliæ Navarra 1403 Ca
 nonici S. Laurentii Justiniani 1404. Sub Clemente
 IX extincti.

Congregatio Canonorum S. Salvatoris 140
 Fratres mendicantes S. Hieronymi 1415. ex
 stincti: 1669.

Ordo S. Benedicti reflorescit in Italia per
 congregationem S. Justitiæ sive Casinensem.

Ordo Annunciatae in Sabaud: à 1420.

Equites Velleris Aurei 1430. Ambrosiani
 1433. S. Michaëlis in Carlia 1469.

Minorum Ordo per Franciscum Paulanum
 1474 Equites S. Gregorii in Carinchia 1493

Seculo 16to Theatini 1514 Capucini 1525
 Clerici Regul: S. Pauli 11538

Societas Jesu 1540 Equites S. Stephani 156
 Congregatio Orat: S. Philippi Nerei 1564, Mi
 litia S. Lazari renovata, & Equitibus S. Mauri
 conjuncti 1563. Clerici Regul. de Somascha 1568

Ordo Fratrum S. Ioannis Dei 1572. Equites S.
 Spiritus 1579.

Carmelitæ Excalceati 1580, Fulienses 1586
 Clerici Regulares Minor: 1588. Ordo Ministran
 tium infirmis 1591. Religiosa Professio verita
 ante an: 16. completum à Concil. Trident. &
 Regularium privilegia imminuta.

Seculo 17mo. Penitentes III. Ordin. s. Fran
 cisci reflorescunt 1600. Clerici Doctrinae Chri
 stianæ

stianæ 1603. Novarum Monialium examina Equi-
 tes Ss. Sangvinis Christi Mantuæ 1608.
 Congregatio oratorii Iesu in Gallia 1608.
 Ordo scholarum piarum 1621. Clerici Lucen-
 ses Matris DEI 1622.
 presbyteri Missionarii 1622.
 Clerici in commune viventes resurgunt. 1640
 Trapenses 1662.
 Ordo Equitum S. Andreae in scotia instau-
 ratur à Iacobo II. Magnæ Britanniae Rege 1687.

MIRACULA

Seculo 1mo. Christus DEI Filius in terris de-
 gens edit innumera Divinae virtutis signa, bo-
 norum partem sacri Evangelistae referunt.

Idem à Sectatoribus suis ingentia miracula
 patranda prænuntiat. *Joan: 14. Math 16.*

Sanctissimi Apostolorum Principes Petrus &
 Paulus alique per orbem terrarum Christianam Re-
 ligionem plurimis, maximisque miraculis sanciant.

Aliquot miracula habemus in actis Apосто-
 licis.

Seculo 2do Quot annis statâ die mare aperi-
 tur, ut Christianis cultoribus adire detur D. Cle-
 mentis sepulchrum, sub undis Divinitus exstructum.

Bello Marcomanico Rom: copiis pluviam
 ad sitim levandam in hostes fulmina de Cælo pre-
 cibus evocat Christiana Legio, inde Fulminatrix
 dicta.

Fluere hoc sæculo miraculorum gloria SS.
 Clemens, Faustinus, & Iovita, alique innumeri.

*Testes habemus Hegesippum apud Eusebium, &
 Ethnicos qui crebra prodigia Magicis artibus tribue-
 bant.*

Seculo 3tio S. Gregori Thaumaturgus precibus
 montem transfert.

Idem Lycum exundanrem baculo coercescet.

K

Mulier

er ausa indignè ad sacram mensam D. Cypriano operante, accedere, temeritatem sub morte luit,

Prodigiis patrandis claruere SS. Felix Nolanus, Gregorius Thaumaturgus: & SS. Agatha, & Christina.

A S. Cypriano aliqua hujus sæculi miracula traduntur, sed pleraque ab actis Martyrum.

Seculo 4to Crux Constantino Magno è Cælo apparet cum inscriptione: *In hoc signo vinces* &c.

Ignis è fundamentis erumpens, & operarios adurens, vetat locari fundamenta Templi Judaici quod Iulianus Imperator instaurare parabat.

Thaumaturgi hujus sæculi fuere, S. Antonius & Hilarion Abba: Nicolaus Myrensis & Martinus Eusebius:

Testantur plura miracula SS. Athanasius Ambrosius Gregorius Nazianzenus, & Nyssenus, Theodoretus.

Seculo 5to Puer Constantinopoli spectante populo in sublime elatus, discit ab Angelis comprehendendum esse terræ motum repetitis his vocibus: *Sanctus Deus, Sanctus foris &c.*

Ampula sacri Chrismatis de Cælo coram populo ad inungendum Clodoveum Francorum Rex à Columba defertur.

Inclaruere miraculis SS. Simeon stylita, & Martinus Maurilius.

Miracula hoc sæculo patrata scripsere S. Augustinus, & Victor Vitens.

Seculo 6to Piscina Osee in Lusitania natura profus arida pridie paschatis, quotannis redundabat aquis, quæ mox lustratis sacro fonte quotquot ibi Christo nomen dabant, evanescebant.

Episcopi Orthodoxi post resectas radicibus à Vandalis lingvas, disertè loquuntur.

Celebres miraculis fuere S. Benedictus, Severinus, Leonardus Medardus.

Plura scripsere SS. Gregorius Magnus, & Turpinus, ac Venantius Fortunatus.

Seculo 7mo. Heraclius Imp: Christi D. Crucem ex hoste receptam, nudipes & sacco indutus infert Hierosolymam, cum auro gemmisque fulgens Cælesti vi repelleretur.

S. Romanus Archiep: draconem agro Rhotomagensi infestum stolâ injectâ in urbem trahit, populo spectante cremandum.

SS. Amandi, Theodori, Columbani, Ioannis Eremofyn. & aliorum miracula celebrantur.

Ab Adelmanno & Ioanne Moscho plura hujus seculi mira traduntur.

Seculo 8vo Crucifixi imago Berythi à Judæis perfossa, largo sanguine manavit.

S. Joanni Damasceno manus amputata à Dei, para restituitur.

Acta II. Synodi Nicænæ testantur miracula S. Platonis Martyris in subveniendis captivis.

SS. Winocus Ab & Suvibertus E: præcipuam in patradis miraculis gloriam tulere.

Venerabilis Beda & S. Ludgerus non nulla hujus ævi miracula memorant.

Seculo 9no. S. Jacobus Apostolus ex equo candido militans, in acie pro Ramiro Legionis R. ab exercitu conspicitur.

Caradignæ in Hispavia pavementum, sub quo sepulti 200. Monachi à Saracenis casti 848. 6. Augusti, qua die conigit cædes, quotannis sanguineo sudore madet.

Miraculis sæculum illustrarunt SS. Anscharius, Eulogius, Rembertus EE:

Testes miraculorum, habemus Rembertum, & Bavonem EE: cum Thegano.

Crucem inter media tela præferente S. Vladarico. Otho I. parvâ manu immensas Hungarorum copias delet.

Seculo 10mo Comes Othonis I. vinculorum S. Petri contactu à Dæmonis molestiis liberatur.

In synodo Vintoniensi Imago Christi penden-

us è Cruce, ad S. Dunstani preces loquitur, Mo-
nachis contra malos Clericos favens.

Imago Christi Domini olim ad Abagarum
missa Constantinopolim translata, & applicata
mitem eidem imprimit effigiem.

Ss. Vldaricus & Bonifacius EE. Ss. Nilus &
Majolus Abb: clarent miraculis.

Multa supra vim naturæ patrata scribunt Re-
ghino, Flodoardus, & alii.

Seculo 11mo Avalonis Urbis muri Robe-
to R. Gallorum psallente, concidunt 1005.

S. Stanislaus Cracoviensis Antistes Equitibus
Petrum à tribus annis sepultum, testem multis spe-
ctantibus ad Regis Boleslai tribunal adducit.

Ad S. Guntheri Anachor: preces pavo affa-
tus avolat è mensa S. Stephani Hungariæ Regis
Clarent miraculis Ss. Romualdus, Stanislaus,
Ioannes Gvalbertus;

Plura miracula referunt Arnulphus Comes
Glaber. B. Petrus Damiani, Adam Bremensis.

Seculo 12mo lngens langventium multitudo
pasta panibus, quos S. Bernardus Cruce signavit
rat repentè convalescit ut ille publicè prænu-
nciantibus.

S. Benedictus puer duodennis Divino impulsu
su Rhodanum ad Avenionem pontè conjungit 1177.

Habuit hoc sæculum egregios mirandorum
patratores Ss. Bernardum, Norbertum, Malachiam
Adidorum, Bennonem.

Scripsere Petrus Ab: Clun: sigebertus. Ber-
tholdus Constantiensis.

Seculo 13tio Innocentius IV. S. Stanislaum
Cracov: Sanctis adscripturus, coram populo illius
ope implorata mortuum vitæ restituit 1253.

Duo è cælo pueri Friderico R. Messanensi An-
tisti, Clero, & populo in Templo supplicibus an-
nunciant, in funere S. Alberti Carmeli: canendum
Os Iusti etc.

Miraculis fulgent Ss. Dominicus, Franciscus
Antonius

Antonius, Patavinus, Hyacinthus, Albertus.

Scribunt S. Bonaventura, Iacobus à Vitria,
co. Thomas Cantiprat:

Seculo 14to S. Rochus salutari Crucis signo
grassantem per Italiae Urbes luem illico fugat.

Cælestis lux diu noctuque superfulgens Sacram
Eucharistiam, in paludem à furibus projectam in-
dicat. Regi tantæ monumentum à Rasmire R. no-
bile templum erigitur 1347. prope Cracoviam.

SS. Nicolaus Tollent: Ivo, & alii operibus su-
pra vim naturæ patris inlignes fuere.

B. Raymundus Capuan: Ioannes Villanus,
Ayto Armenus plura memorant miracula.

Seculo 15to S. Franciscus Paulanus à nautis
rejectus Siculum fretum, strato super fluctibus pal-
lio cum socio transmittit.

Taurini in aera publica, Hostia Sacrosancta è
pyxide spontè resiliens, in sublimè fertur, radiis cir-
cumspecta; mox ad preces Episc: Cleri & fre-
quentis populi in suppositum calicem descendit

1453.

Grandia patrant miracula SS: Francis: Pau-
lanus Vincent: Ferrerius, Ioannes de Capistrano.
Scripsere S. Antoninus, Philippus Bergomas
& alii.

Seculo 16to Imago Crucifixi lapidum ictibus
petita, sanguinem emittit circa 1556. *ex Brentio Lu-
zherano.*

Sylvæ Ducis in Belgio quidam S. Antonii i-
maginem per contemptum concidentes sacro igne
repente correpti postridie moriuntur. *Res fuit
oppido nota, & in publicas tabulas relata
2566.*

Innumera sunt, & planè maxima; quæ de
S. Joanne Dei Francisco Xavario, Ludovico Ber-
trando, Philippo Nerio, Paschale Baylonio ab Hi-
storicis ferè æqualibus producentur.

Seculo 17mo An: 1608. 25 Maij in Templo
K5 Laver-

Lavernensi Burgand: Sacra Eucharistia, spatio 3° horarum, omnibus circa igne consumptis, in aere perstat. Interfuere spectaculo plurimi testes Neapoli 1634. è Lethali pertracti capitis vulnere Marcellus Mastrillus S. Jesu, ope S. Francisci Xavierii repente convaluit. Res fuit urbi & Italiae notiffima.

Ictus, qui è sepulchro S. Paschalis audiuntur, tota Hispania celebrantur.

Edidere miracula SS. memorati. Scribitur Gaullerius, Bredembachius, & alii:

SCHISMATA, CONVENTIONES, ABUSUS

Seculo 1mo. Obmurmuratio Græcorum adversus Hebræos, cui tollendæ creati sunt septem Diaconi, quorum apex S. Stephanus 33.

Petrus cum secum Paulus in Concilio Apostolorum disceptavit non despexit Paulum, quod Ecclesiæ prius persecutor fuisset, sed concilium veritatis admisit. *Verba sunt S. Cypriani Ep. 71. ad Quintum.*

S. Petrus cum Simone Mago, quem Romani veluti Numen adorabat, contendit, ac ex aere volantem precibus præcipitem agit.

Seculo 2do. Cum victor, I. in concil: Romano 198. ad controversias de Paschate, inter Christianos exortas tollendas, decrevisset, ut celebraretur Dominico die post Lunam decimam quartam, Asiaticos decreto parere detrectantes, Ecclesiasticis diris devovit. Ex hac agendi ratione, quæ severior nonnullis est visa, Schisma conflatum est, quod Ecclesiam usque in Concil: Nicænum I. exagavit.

Seculo 3^{tio} In Romano Concilio decretorio Cornelii iudicio lapsorum causæ finis impositus est, lætæque certæ leges de iis ad communionem recipiendis 253. 254.

Novatiánus, à Novato Hæresiarcha impulsus Cornelio P. obsistit 254.

Aggrippino Chartaginenfi E: per errorem Hæreticorum Baptisma damnante, gravis in Ecclesia controversia nascitur de instaurando Hæreticorum Baptismate, quæ plura deinde secula tenuit, quamvis non iterandum Stephanus Pont: Romanus decrevisset 256.

Alterum schisma constat Felicissimus contra Cyprianum eodem tempore.

Seculo 4to. Felix Antipapa contra Liberium 352. scindunt Orient: Ecclesiam Eufthatiani & Melentiani Antiochiæ 360.

Occidentalem Lucifer Calaritanus 362. Vrsicinus contra Damasum insurgit 366.

Donatistæ schismate scinduntur à Cæciliano 396.

Intolerandi abusus in Agapis Christianorum Patres ad eas vetandas impellunt.

Qui ex Christianis edicto Diocleciani de tradendis sacris libris paruere, dicti sunt *Traditores*.

Seculo 5to. Eulalius schisma exorsus gradu dejicitur. 419.

Petrus Fullo E: Antiochenus addens, *Hymno Sanctus, Sanctus &c. Qui propter nos crucifixus est, magnas excitat in Ecclesia turbas.*

Semina schismatis Constantinopolit: Præsulum, primatum affectantium, jacta ab Acacio 471.

Quamvis Henoticon Zenonis nullam diserte hæresim contineret, meritò tamen à piis quibusdam rejectum est.

Cælus Laurentius contra Symmachum P. 499.

Seculo 6to Dioscorus contra Bonifacium II. electus, brevi existit vitur 530.

Felix & Vigilii aliquandiù schismatici, tandem legitimi P. P.

Theodorus Cæsareæ in Cappadocia Episc: Justiniano Trium capitulorum damnationem per-

vadet; unde seges discordiarum in Ecclesia per
duo ferè sæcula.

Acæmetarum, & Scytharum Monachorum
contentiones prioribus damnatis à Ioanne II. ponti-
fice.

Salonius Ebredunensis, & sagittarius Vapicen-
sis in Gallia inter Episcopos primi Contra militum
more sequuti sunt *Baron*:

Seculo 7mo Constans II. Imper Paulus Patr-
C. P. svadente, Typum evulgat sed improbatum
Theodoro R. P. 648.

Auctior hinc Græcorum à Latinis abaliena-
tio, donec in hæresim evadat, & Græciam perdat

Ravennas Ecclesia Exarchi potentia freta, in
Romanam assurgit 669. sed operâ Theodori Ar-
chiep: ad ejusdem auctoritatem revocatur sub A-
gathone. Schisma Romæ ex divisione affectato-
rum Theodori atque Paschalis 687.

Seculo 8vo Schisma ob Theopylactum con-
tra Paulum electum 757.

Constantinus necdum sacris initiatus Paulo
moriente eligitur, fratre Duce Nepesino Romam
cum exercitu ingresso 767.

Viriza Hispaniæ Rex sibi subjectos Episco-
pos à Rom: Pontificis auctoritate semovet.

Leo III. à Romanis injuriosè tractatur, sed
in Carolo Magno præsidium invenit.

Seculo 9no. Synodus Paris: 829. execratur
audaciam mulierum, quæ in quibusdam Galliæ
provinciis, ausæ fuerant Sacramenta populis mi-
nistrare.

Schisma adversus Eugenium II. 824. contra
Benedictum III. 855. contra Formosum 891.

Ioannes VIII. nimis indulgens Apostolicæ se-
veritatis vim primus infregit unde plurima in Ec-
clesiam mala fluxere & nota de Papissa fabula.
Baron:

Schisma inter Sergium III. & Ioannem IX. 897

Bonifacius Antip: pulsus per Stephanum VII:

897. Seculo 10mo. Stephanus VII. P. pessimo exem-
plo Formosi, veluti vitio creati, acta rescindit.

Infelicissimum Romanæ sedi sæculum, quo
multherum, & Virorum Principum ludibrio visa est
proponi.

Manassi Arelatensi primùm plures comittuntur
Episcopatus 936.

Hugo nondum quinquennis eligitur Remen-
sis Episcop. 947.

Leo VII. contra Ioannem XII. 956. & con-
tra Benedictum V. 964. Bonifacius VII. & Bene-
dictus VII. contra Ioannem XIV. 984. Ioannes
XVII. contra Gregorium V. 996.

Seculo 11mo Gregorius contra Benedictum
VIII. 1012. Sylvester & Ioannes contra Benedi-
ctum IX. 1033.

Henricus IV. Cæsar Episcoporum, & Abba-
tum instituendorum jura usurpat. Hinc longa ma-
lorum series.

Michaël Cerularius Patr: C. P. Azymorum
usum latinis exprobrans, novum inter eos, & Græ-
cos odiorum semen jact 1053.

Schisma contra Alexandrum II. 1061. con-
tra Gregorium VII. 1073. contra Paschalē II. 1099.

Puer jussu Regis eligitur Aurelianensis E.
1097. die SS. Innoc: sacra. Hinc illud Leonium.

Eligimus puerum puerorum Festa colentes.

Non Domini dictum, sed Regis jussa sequentes.

Seculo 12mo Henricus V. per vim jus dese-
rendi Episcopatus, aliaque munera à Paschali II.
extorquet, qui mox omnia per vim expressa irri-
ta declaravit 1105.

Burdinus contra Gelasium II. 1118.

Petrus Leo, & Octavianus contra Innocen-
II. 1130. & deinde contra Alexandrum III. 1159.

Gvido Cremensi. & Ioannes Struma contra
Alexand

Alexandrum III. 1164.

Seculo 13tio Fridericus II. Ænobarbi Nepos, dolis, edictis, Saracenis in Italiam vocatis bellis iniquissimis, Sacros Antislites, Romanos Pontifices, Ecclesiam per annos, 30 turbat & vexat. Imperatoris nomine bis per Rom : Pontificem exutus.

Inter Dominicanos & Franciscanos Theologos magnis utrinque conatibus celeberrima de conceptu Deiparæ controversia incipit agitari.

Seculo 14to Dissidium gravissimum inter Bonifacium VIII. & Philippum, Pulchrum Franciæ Regem, in qui Pontifex postq̄ carceris deformationem ex mærore obiit.

Nicolaus V. Antipapa contra Ioannem XXI. 1316. Robertus contra Urbanum VI. 1378.

Petrus de Luna contra Bonifacium IX. ejusq̄ suecessores ab anno 1394. usque ad 1424.

Inter Rom : Pontifices post D. Petrum nullus Pontificatus annum 25. attingit, hic unus trigesimum Pseudopontifex excessit.

Seculo 14to Cùm tres essent dubii Pontifices, insurrexit opinio docens R. Pontificem, etiam certum Oecumenico subesse Concilio. *Hanc inter eas, qua tantum tolerantur, locat Petrus de Marca Archiep: Paris: Diserti de Infallib: Papa.*

Ægidius, seu Clemens VIII. contra Martinum V. 1424.

Pragmatica sanctio in Conventu Gallicorum Episcoporum Bituricis 1438.

Amedeus VIII. Dux Sabaud I. sive Felix V. contra Eugenium IV. 1439. Sed agnitō electionis vitio sponte abdicavit.

Seculo 16to Henricus VIII. Angliæ Rex defensor fidei appellatus, post propugnatam Catholicam Religionem, defecit ab Ecclesia, ob negatam à Romano Pontif: ritè constantis matrimonii solutionem 1534. Hinc Anglicanum Schisma.

In comitis Augustanis 1546. Interim promulgatur

mulgatur in quo religionis forma usque ad Oecumenici Concilii definitionem præscribitur, magno Christianæ pietatis detrimento.

Colloquium Pissiacum in Gallia 1561. quo Civilia bella, & ingentia mala consumpta sunt *Gaulter.*

Seculo 17mo. Solemnes in Patres Dominicanos, & Soc: Iesu de auxil: Divinæ gratiæ concertationes temperantur per Paulum V. nil definiendo, & interim nota alienam sententiam inurendi facultate sublatâ.

Ob amplificata, ut appellant Regaliæ jura, gravis inter Roman: Pontificem & Gallos controversia. Declaratio quinque Propositionum in Gallicano aliquot Episcoporum Conventu 1682. Magnam Rom: Pontific: præbet offensionis causam. Alexand: VIII. 30 Januar: 1691. morti proximus, Conventus acta rescindit.

HÆRETICI.

Seculo 1mo. Judas Sacramentariorum antestignanus teste S. Ioan: Chrysof: *hom: 46. in Evangel:*

Simon Magus rerum sacrarum mercatum, & nundinationem primus proposuit, hinc ab eo Simonia Nomen invenit.

Thebutes, Alexander Ærarius, Hymenæus, Philetus, Diotrepes, Cerinthus, Cleobius, Ebion, Menander, Dositheus, Nicolaitæ.

Certum non est Nicolaum unum è septem Diaconis auctorem Nicolaitarum fuisse.

Seculo 2do Elaxius, & Iexeus, fratres Saturninus, Basilides, Carpocrates, Valentinus, Nazarei, Ophitæ, Cainani, Sethiani, Gnostici, Bardesanes, Bassus, Ptolomæus, Marcus, Heracleon, Cerdo, Marcion, Apelles, Hermogenes, Montanus, Tanaitus Severiani, Aflotæ.

Pro:

Prodicus Adamitarum parens Archontici, Blasius, Florinus, Quartadecimani. Lucianus, deserto Christo, factus est atheus, impius Divinitatis, Potentiae, & sapientiae derisor.

Seculo 3tio Tertullianus, à quo Tertullianitae teste S. Augustino, Symmachus, Arabici Agrippiniani, sive Rebaptizantes.

Origenis lapsus Ecclesiae luctuosus, & inde Origenistae.

Elcesaitae, Valeffi, Novatiani, qui & Cathari, Neotiani, Homoufistae, Beryllus, Aquarii, Sabeliani, Paulus Samosatenus, Angelici, Apostolici Chiliaetae seu Millenarii, inter quos Patres aliqui priusquam damnaretur error.

Manichei Hieracitae abstinentes.

Seculo 4to Donatus Meletinus, Arius, cujus pestiferum dogma toto fere Christiano Orbe propagatum est.

Colluthus, Petilianus, Audæus, à quo Antropomorphytae, Plotinus, Macedonius, Eunomius, Eustachius, Messaliani, Hypsistarii, Theophrontius Agnoitarum progenitor, Paterniani, Apollinaris, Collyridiani, Seleuciani, Antidicomarianitae, Hermiani, Priscillianus, Helvidius, Iovinianus, Agapeti, Nudipedes, qui sinistra interpretatione sibi aptabant, praeceptum Moysi datum: *Solve calceamentum de pedibus tuis.*

Seculo 5to. Vigilantius, seu verius cum Hieronym. Dormitantius, secundianus, Felix, Fortunatus, Faustus.

Manichæi cum Augustino, sed impares tanto Achilli congressi.

Pelagiani, Acephali, Semipelagiani, Ruffinus, Caestius, Maximinus, Abeliotae, Theod. Diodorus Mopvest: Tarsensis, Nestorior, Ethyches Petri Fullo. Xenajas Iconoclastrum Parens, prius. Episcopus, quam Christianus.

Prædestinati, Acephali, Hæsitantes, Theopaschitae. Seculo

Seculo 6to. Deuterius, Angelitæ, Severus Monachus severianorum, seu Acephalorum patrens, Julianus Hâlicanrassæus, à quo Phantasiastæ sive Aphtardocitæ. Joannes Grammaticus Cognomento Philoponus à quo Tritheitæ.

Petrus Apameensis, Monophysitæ, Monothelitæ, Jacobitæ, à Jacobo Zanzalo, Barsaniani, Tetraditæ Cononitæ Christolytæ, Contobabbditæ. Ferquardus L. scotorum R. Confessionem in Auresm Sacerdoti factam irridens à suis habitus est hæreticus, & è folio in carcerem deturbatus. *Bath: Leslaus.*

Seculo 7mo. Heicetæ, Gnosunaëhi, Bayras Mahomëtis Magister, Cyrus Alexander. Patriarcha Antioch: Sergius, & Pyrrhus P.P. Constantinopol: Monothelitæ.

Mahometes patre Ethnico, Matre Iudæa, idemque Christianus monstrosam ex tribus disciplinis sectam confecit, simulato Archangeli Gabrielis congressu, & adjutore Monacho Sergio 620.

Chazinzari, Armeni Etnophrones, Patermentæ, Lampesiani, Theocatagnosta, Aginenses, Maronitæ à Marone Eutychetis furculo.

In sexto Toletano concilio decretum est ut inter alia Sacramenta hoc præcipuè se Rex obstringeret: Antequam Solum ascenderet, non passurum se quemquam non Catholicum in Hispania degere.

Seculo 8vo: Agonyclitæ, Christianocategorii. Leo Haurius Imper: sacrarum cultum imaginum, veluti ex Ethicorum errore natum, omni vi admissus est tollere, quæ res ei cognomen Iconomachi dedit 723. Iconoclastæ.

Aldebertus Gallus, Clemens Scotus, Pauliciani, sive Atingani.

Felix Urgelitanus, & Elipandus.

Albanenses, quorum propago Bagnolenses, qui Albanensium erroribus alios addidere.

Clau-

Seculo 9no. Claudius Taurinensis Felicis Urgeliani discipulus.

Theoda Pseudoproph: quæ sibi notum extremi iudicii diem iactabat.

Godescalcus prædestinatianorum instaurator.

Leo Armenus sacrarum imaginum cultui bellicum atrox indicit 814.

Photius Græcorum Schismaticorum antesignans. Pseudopatr: C. P.

Ioannes Scotus cum sociis Fredevardo, & Bertramio, quos aliqui Sacramentariorum præcursorum appellat.

Seculo 10mo Novi Antropomorphitæ in Italia Manichæorum secta Philippopoli reviviscit.

Lutardus in Gallia Crucis, & Decimarum hostis.

Vilgardus Grammaticus Ravennas deceptus Dæmonibus, illi sub Horatium, Virgilium, & Iuvenalium specie apparentibus, docet Poetarum dictis fidem habendam, 1000.

Peculiari Divini Numinis providentiâ effectum videtur, ut nullo seculo pauciores hæreses pullularint, quam eo, quo plerumque in Rom: Pontificibus prohibitas, & doctrina desiderata est.

Seculo 11mo. Leutericus senon Archiep: Sacramentariorum prima semina spargit 1004.

Berengarius Sacramentariorum Princeps 1020. Heribertus, & Lisorius novi in Gallia Manichæi

Reordinantes, Michæel Cæularius, simoniaci Sacerdotiorum nundinatores, & novi Nicolaitæ Mediolani, contra quos Gregorius VII. acriter, & feliciter decertavit.

Incestuosi, Wecilo Moguntinus, Roscellinus Sabellianorum renovator.

Seculo 12mo Arnaldus de Brixia, Patavini Adamitæ Valdenses, seu, pauperes de Lugduno; Tolosani insabatati; Albigenfes, Correcii seu Coterelli;

Petrioannitæ

Petrio hannitæ, qui primi Rōanum Pontificem stultè
ausi sunt appellare Antichristum *Cavlier.*

Seculo 13tio Almaricus Carnotensis, David
Dinantius, Guillelmus de s. Amore, & Desiderius
Longobardus religiosæ paupertatis hostes.

Flagellantes, Gerardus Sagarellus.

Hermannus Auctor Fraticellorum, qui &
Bisochi Viduarum, Matronarum, & Virginum,
quas pelliciebant ad nocturna sacra corruptores.
*Perperam à nonnullis cum Beguardis, & Beghinis
confunduntur. Quietistis nostri avi cum his mul-
ta communia..*

Seculo 14to. Beguardi, & Beguinæ, aucto-
re Bogonato; Dulcinus, à quo Dulcinistæ,
Templarii, Barlaamus, & Acyndinus, Mi-
chael de Cesena, Lolhardus Walterus, Joannes
de Poliano, Raymundus Theophitus.

Petrus de Cugneriis hostis jurisdictionis, &
libertatis Ecclesiasticæ, Rychardus, Armacanus,
Bertoldus de Borbach, Bartholomæus Janoven-
zius, Turelupini, sive Cynici, secta planè fe-
rina, & agrestis.

Joannes Wicleffus, qui Wigornienfi Epi-
scopatu non impetrato à Rom: Pontifice, inge-
nium & stylum in sedem Apostolicam convertit
200. Voluminibus scriptis *Aneas Sylvius.*

Seculo 15to. Joannes Hus, à quo Hussitæ,
Hieronymus de Praga.

Joannes Zischa Dux Thaboritarum,

Joannes Roatius, Pikardus, à quo pikardini;
Bedricus Auctor Orebitarum, Orphani, Joannes
Betharim, Tympanistæ, petrus de Osma, Iaco-
bellus, Procopius, Petrus Dresdenfis, Herman-
nus Rissnich.

Joannes de Rochezana, Joannes Monachus,
Nicolaus Galerus.

Matthæus palmerius Chronologus Florent.
sed hæresis manifestus, ob liberum de Angelis
scriptum

Scriptum flammis addictus est. *Gualtes.*

Seculo 15to. Martinus Lutherus, Anabaptistæ, Petrus Vermilius cognom: Martyr, David Georgius, Carolostadius, Libertini, Oecolompadius, Antichristiani, Zuinglius, Brentius, à quo Ubiquetarii, Melancton, Bucerus Ionas Lutheri coquus, qui se justum Ionam dicebat.

Calvinus, Servetus, Beza, Deistæ, sive Trinitarii, Brunistæ, Paritani sabbatarii, Arrabonarii, Metaorphistæ, Antilutherani, Mathias Flaccius, Infernales, Invisibiles, Pharellø, Biblistæ, Pseudopropheta, Peruvianus, Sociniani, quorum pessima secta, & vix Christiana, sectatores tamen plurimos habet.

Protestantium nomen, quo plerique novatorum gaudent, natum Spiræ 1529. à protestanti voce, & consuetudine, *Surius, & Genebrard.*

Seculo 16to. Antipuritani, Ioannes Piscator, Arminius, Chamberius, Vorstius, Sibrandus, Illuminati Lubertus, Fratres Rosæ Crucis, Tilenus Franciscus: David cum reliquis Ministris Transilvanis, Fanatici & Trementes in Anglia.

Quinque Iansenii dogmata 1653. ab Innocentio X. damnata; iterum ab Alexandro VII. 1657.

Simon Morinus, qui se Spiritum S. prædicabat, Parisiis comburitur 1563.

Cantores Israëlis in Scotia 1681.

Michælis Molinos, & Quietistarum errores damnantur. 1687.

P A R S III.

POLITICA, BELLICA,
ET
FORTUITA, COMPLE-
CTENS.

A

CHRISTO NATO

AD

ANNUM MDCCXII.

IMPERATORES ROMA- NORUM.

I. O	Octavius Cæs. Augustus Imperator	Secula
	ad annum Christi nati 15 annis 44.	
2.	Tiberius: adoptatus ab Augusto	I.
	ad 37.	
3.	C. Caligula Germanici ex Agrippina fil:	Ab An-
no Chri-
sti.
	ad 41.	
4.	Claudius Nero Filius Drusi, Livize Nepos:	I.
	ad 54.	
	L	13. ad 100.
Do.

	5.	Domitius Nero Agrippinae fil: Germanicus Nepos: ad 68.	13.
	6.	Sergius Sulpitius Galba primus à militibus electus Imperator ad 69. M.	8.
	7.	Silvius Otho à militibus pariter electus M.	3.
	8.	Aulus Vitellius à militibus extra urbem dictus M.	8.
	9.	Flavius Vespasianus a militibus appellatus ad 79.	10.
	10.	Titus Vespasianus Flavii F. ad 81.	2.
	11.	Flavius Domitianus Titi frater ad 96.	15.
	12.	Nerva Coccejus à Domitiani interfectores dictus ad 98.	2.
	13.	Ulpus Trajanus primus exterrorum adoptatus à Nerva ad 117.	19.
	14.	Ælius Hadrianus adoptatus à Trajano ad 138.	21.
II	15.	Antoninus Pius adoptatus ab Hadriano ad 161.	23.
<i>Ab Anno Christi</i>	16.	M. Aurelius Antoninus ab Antonino adoptatus ad 180.	19.
<i>100. ad</i>	17.	L. Verus à fratre in Societatem Imperii scitus ad 189.	9.
<i>200.</i>	18.	Commodus M. Aurelii Antonini F. ad 92.	13.
	19.	Ælius Pertinax à Senatu invitus accepit Imperium M.	3.
	20.	Didius Julianus Jurisperitus invasit Imperium. M.	2.
	21.	Septimius Severus electus à Senatu ad 211.	18.
	22.	Antoninus Caracalla Septimii F. degener ad 217.	6.
	23.	Macrinus cum Diadumeno F. ad 218.	1.
	24.	M. Aurelius Antoninus Heliogabalus ad 222.	4.
	25.	Alexander Severus omni genere virtutum Nobilis ad 235.	13.
III	26.	Julius Maximinus sine Senatus Authoritate Imper: ad 137.	2.
<i>Ab Anno Christi</i>	27.	M. Antoninus Gordianus Senior patre Imper: ad 238.	28.
<i>200. ad</i>			
<i>300.</i>			

28. Maximus Pupienus, & Cælius Balbinus 238. 1
 29. Gordianus Junior patre, & Avo, Imp: ad 244. 5-
 30. Philippus Pater & F. genere Arabes ad 249. 5-
 31. Decius ab exercitus dictus Imper: ad 251. 3-
 32. Gallus, & Volusianus ejus F. ad 254. 2-
 33. Valerianus & Gallienus ejus F. ad 268. 15-
 34. Claudius II. à Senatu appellatus Augustus
 ad 270. - - 2..
 35. Aurelius è Dacia five Mæsia oriundus ad 275. 5
 36. Tacitus insigni moderatione memorandus
 276. M. - - 6.
 37. Florianus Taciti frater invasit Imperium te-
 nuitque M. - - 2..
 38. Probo belli, pacisq; artib9 clarissimus ad 282. 6.
 39. Carus cum Carino & Numeriano Fi-
 liis ad 284. - - 2..
 40. Diocletianus, & Maximianus fortes sed
 crudeles ad 302. - - 20.
 41. Constantius Clorus & Galerius Maximi-
 anus à 304. ad 306. - - 3.
 42. Constantinus Magnus Constant. clori F.
 ad 337. - - 31.
 43. Constantinus Junior Magni F. ad 340. 4.
 44. Constans Constantini Magni F. ad 351. 13.
 45. Constantius Constantini Magni F. ad 361. 24.
 46. Julianus cognomento Apostata ad 363. 2.
 47. Iovianus, seu Iovinianus ab exercitu dictus
 Augustus ad 364. M. - 2..

*Valentinianus I. adsciro in Consortium fratre Va-
 lente Imperium dividit.*

**IMPER. OCCI-
 DENTIS.**

**IMPER. ORIEN-
 TIS.**

48. Valentinianus I. ad	1. Valens. ad 378.	14.
375.	12. 2. Theodosius I. ad 395.	
49. Gratianus ad 383.	8.	16.
50. Valentinianus II. ad	Mortuo Valentiniano II.	
392.	9.	<i>Solus imperat.</i>
	L. 2	18

IV.
 Ab An^o
 no Chri-
 300. ad
 400.

	51. Honorius à 395. ad 423.	3. Arcadius I. ad 408. 28.	
	52. Valentinianus III. à 424. ad 455.	4. Theodosius II. ad 450.	13. ad 42.
V. Ab anno Christi 100. ad 500.	53. Macimus Avitus ad 457.	Adjutrice Sorore Pulcheria 5. Marcianus Maritus S. Pulcheriæ. V. ad 457. 6.	
	54. Majoran9 ad 461.	4. Leo I. ad 474.	17.
	55. Severus ad 465.	6. Leo II. cum Zenone ad 472. - 5. 475.	1. 1.
	56. Athemius à 467. ad 472.	7. Zeno Solus ad 491.	18.
	57. Olybrius M.	8. Per annos duos vexatur à Basilisco Imperium oc-	
	58. Glycerius ad 474.	1. cupante.	
	59. Julius Nepos ad 475.	9. Anastasius I. ad 518.	27.
	60. Momylus five Augustulus.	I. - -	

Imperium Occidentis desinet

ITALIÆ REGES

1. Athalaricus Herulus ad 493. 8

GOTHI

	2. Theodoric9 ad 526. 33	
VI. Ab anno Christi 500. ad 600.	3. Athalaricus ad 534. 8	10. Iustinus ad 527. 9
	4. Theodatus ad 596. 3.	Primus Oriental. Cesarum à Rom: Pontif. Imperato-
	5. Vitiges ad 540. 4.	riis insignibus decoratus.
	6. Hildoaldus ad 541. 1.	11. Iustinianus ad 566. 39.
	7. Araricus ad 542. M. 7.	Rom: Imperii dignitatem instaurat legibus datis, & Provinciis receptas.
	8. Totilas ad 552. 11.	
	9. Tejas ad 553. 1	

GRÆCI POST GOTHOS AD 568. LONGOBARDI

10. Alboinus ad 571. 3. ad 602. 20.
11. Sub

11. Clepho ad 573. 1.	<i>Sub hoc primum Turca-</i>
<i>Interregnum anno</i>	<i>rum nomen auditum Ga-</i>
12. Flav : Antharius ad 585. ad 590. 5.	<i>nebrard.</i>
<i>Flavii omnes inde Reges di-</i>	* 15. Phocas ad 610. 8. VII.
<i>sti.</i>	16. Heraclius ad 641. 30. Ab anno
13. Agilulphus ad 616. 25	17. Constantinus IV. ad Christi
* 14. Adalvald9 ad 626. 10.	642. M. - 3. 600. ad
15. Ariovaldus ad 638. 12	18. Constans II. ad 668. 700.
19. Rotharis ad 654 16.	-26. 19.
17. Rodoaldus ad 659.	19. Constantinus V. Pa-
18. Antipertus I. ad 662. 3	gonatus ad 685. 17.
19. Godebertus, & Ber-	<i>Bulgaris tributum pendit.</i>
tharitus, ffr:	20. Iustinian9 II. ad 694. 10.
<i>Pelluntur a Grimoaldo ad</i>	<i>A truncato naso dictus Rhi-</i>
20. Grimoaldus 673. 10.	<i>noshmetus.</i>
21. Gabribaldus M. 3.	<i>Hoc pulso.</i>
22. Bertharitus solus ad 691. 18.	21. Leontius Patritius ad
23. Cunipertus ad 703 12.	697. - 3.
* 24. Luitpertus ad, 704. 1.	<i>In Monasterium detruduntur.</i>
25. Ragumpertus M. 3.	22. Tiberius III. Absima-
26. Aripertus II. ad 712 8.	rus ad 705. 7. VIII.
27. Anisprandus M. 3.	* 23. Iustinianus II. Iterum Ab anno
28. Luitprandus ad 744.	ad 711. - 7. Christi
- - - - - 31.	24. Philippicus. ad 712. 1. 700. ad
29. Hilprandus 736. M. 7.	25. Anastasius II. ad 715. 3. 800.
<i>Una cum Luitprando.</i>	26. Theod9sius III. ad
30. Rachisus ad 756 6.	716. - 1.
31. Aistulphus ad 756. 6.	27. Leo III. Isauricus ad
32. Desiderius cum f. A-	742. - 24.
dalgiso ad 774. 18	28. Constantin: VI. Co-
<i>Victo Drsidario.</i>	pronum ad 775. 34.
33. Carolus Magnus ad	29. Leo IV. vulgo III.
= = = = 800. 26.	ad 780. - 5.
IM	30. Constantinus VI. cum
	Irene ad 790. 10.
	Idem solus ad 797. 7.
	Irene sola ad 802. 5. Sa.

IMPER OCCIDENTIS.

		Irene sola ad 802. 5.
		Saracenis tributum pendit.
	Restituitur 860.	
	1. Carolus Magnus ad 874. - - - 14.	
	<i>A Leone III. R. Pontifice dict:</i>	
	2. Ludovicus Pius ad 840 - - - 26.	31. Nicephorus ad 811. 9.
		Cum filio Stauratione ab 804. ad 811.
	3. Lotharius I. ad 855. 5.	32. Miahàel I. Curopal: ad 813. - 2.
IX.	4. Ludovicus II. ad 875. 2.	33. Leo V. Armenus ad 820. - 7. 43.
Ab Annos Christi	5. Carolus Calvus ad 877 - - - 5.	34. Michàel II. Balbus ad 829. - 9.
800. ad 900.	6. Ludovicus III. Balbus ad 879. - - - 2.	35. Theophilus ad 842. 12.
	<i>Vacat Imperium ad 881.</i>	36. Michàel III. cum Theodora ad 835. 12.
	7. Carolus Crassus ad 888. 7.	Solus Matre pulsa ad 867. - 12.
	<i>Vacat Imper; ad 892.</i>	37. Basillus Macedo ad 886. - 18.
	8. Vido Spoleti Dux ad 894. - - - 3.	38. Leo IV. Sapiens ad 911. - 25.
	9. Lambertus cum patre ad 893. ad 610 3.	39. Alexander ad 912. 1.
	10. Arnulphus ab 896. ad ad 899. - - 4.	40. Constantinus VIII. ab ad 958. 48.
	<i>Simul cum Lamberto</i>	41. Romanus Iuvenis ad 963. - 5.
X.	11. Ludovicus IV. à 901 ad 902. - - 2.	42. Nicephorus Phocas ad 969. - 6.
Ab Anno Christi	<i>Vacat Imperium à morte Lambertii ad 915.</i>	43. Ioann: I. Zomifces ad 975. - 6.
900. ad 1000.	12. Berengarius ad 924. - - - 9.	Primus nummos imagine Christi signat.
	<i>Ludovicum Arnolphif. Conradum; Henricum Aucupom Germania Reges, Germani inter Casares numeras</i>	44. Basillus & Constantinus

rat, sed verius vacat Im-	tinus IX. fratres finit		
perium ad . . . 962.	ad 1024. . . 50.		
13. Otho I. Saxo Ma-	45. Basilias mortuo Samu-		
gnus à 962. ad 973. II.	ele Rege, Bulgariam		
Novos magistratus dat Ita-	adjecit Imperio.		
lia Roncaliarum Conven-	46. Constanti: solus ad		
tus instituit	1028. . . 3.		
14. Otho II. f. ad 983. 10.	* 47. Romanus III. cum		
Italici populi sub eo liber-	Zoe ad 1044. . . 5. XI.		
tatem usurpant	48. Michàel IV. Paphlago	Ab Anno	
15. Otho III. f. ad 1002. 18.	ad 1041. . . 7. Christi		
* 16. S. Henricus I. ad	49. Michàel V. Calepha	1000. ad	
1024 . . . 23.	tes ad 1042. M. 4. 1100.		
Dux Bavaria, sed saxo ge-	Constantin. X. Mono-		
nerè.	mach ad 1054. . . 12.		
Globus aureus cum Cruce	50. Theodora Porphyro-		
insigne Imperii huic datus	genita ad 1057. . . 2.		
à Benedict: VIII. 1013.	51. Michàel VI. Stratio-		
Burgundia cedit Imperio.	ticus ad 1058. . . 1.		
17. Conradus I. Salicus.	52. Isaac Comnen. ad		
Franconia: Dux ad 1039.	1058. . . 2.		
. : 17.	53. Constant: XI. Ducas		
Sub hoc, uti dicunt, Feudo-	ad 1067. . . 7.		
rum initia apud Germanos	54. Romanus Diogen: ad		
18. Henricus II. Franco	ad 1071. . . 4.		
. ad 1056 17.	55. Michàel III. ad 1078. 6.		
19. Henricus III. Franco	56. Niceph: Botoniates		
. ad 1106. 5.	ad 1081. . . 3.		
* 20. Henricus IV. Franco	57. Alexius I. Comn: ad		
. ad 1125. 200	1118. . . 37. XII.		
21. Lotharius II. Saxo	* 58. Joannes II. Comn. ad	Ab Anno	
. 1138 13.	1143. . . 25. Christi		
22. Conradus II. Svetia:	59. Mannel Comn. ad	1100. ad	
Dux ad 1152. . . 13.	1180. . . 38. 1200.		
23. Fridericus I. Aeno-	60. Alexius II. Comn:		
barbus Svevus ad 1190. 37.	ad 1183. . . 3.		
Egregia sane animi indole	61. Andronicus Tyran. ad		
Impe:	1185. . . 3 . . . 2.		

Imperator, si Othones potius in tuenda quam Henricos in impugnanda Ecclesia esset emulatus

24. Henricus V. Svevus ad 1197. 8

Philippus Suevia & Otho Saxonia Dux de Imperio contendunt usque ad 1208.

*25. Otho IV. Saxo ad 1229. 10

Vacat Imper. ad 1220

26. Fridericus II. Svevus ad 1250. 31

Vacat Imperium, dum pro illi contendunt Guillelmus. Hollandus Richardus, Anglus, & Alphonsus Castellanus. ad 1273.

Imperio vacante initium habuit Societas Civitatum, quae à Germanica voce Hansa dicta sunt Hanzeatica

27. Rodolphus Austrius ad 1202. 19.

Armis & pietate clarissimus Austria Alberto filio data inchoate familia nominem fecit.

28. Adolphus Nassau ad 1208. 6

29. Albertus Austr: ad 1308. 10.

30. Henricus VI. Luxemburgicus ad 1213.

Clemens V. illi Augustalia insignia ultro detulit, qui bonus

62. Isaacius Angelus ad 1195. 0.

63. Alexius III. Angelus ad 1203. 8.

64. Alexius IV. Isaaci filius à Latinis patrio solio imponitur, sed eodem anno post sextum mensem laqueo perit in carcere.

Constantinopoli expugnata 1204. occupant Impi

LATINI

*65. Balduinus Flander ad 1205. 1.

66. Henricus ad 1216. 12.

67. Petrus Antifiodorens. Vacat Imperium ad 1220

68. Robertus ad 1228. 8.

69. Ioan: III. Brienn ad 1239. 11.

70. Balduig II ad 1261. 23.

Dum Constantinopoli Latini sedent, imperant Nicea, Bithynia Graeci Theodorus Lascaris I. Ioannes Ducas Vatacius, Theodorus Lascarij II.

Pulsis Latinis redeunt Graeci 2261.

71. Micháel paleologus VIII. ad 1280.

72. Andronicus II. Paleologus ad 1332. 49.

73. Andronicus III. Iun: Paleol: ad 1341. 9.

74. Ioan: IV. Paleol. ad 1383. 43.

75. Ioannes V. Canta-

XIII.

Ab Anno Christi 1200. ad 1300.

XIV.

Ab Anno Christi 1300. ad 1400.

bonos ante id tempus esset
 habitus nemini.
 31. Ludovicus V. Baqar
 ad 1346. - 33
*Romana Ecclesia hunc in-
 ter Casares non agnoscit.*
 32. Carolus IV. Luxēb:
 ad 1378. - 33.
Auream Bullam condidit
 1356.
 33. Venceslaus Luxemb.
 ad 1400. 22.
*Huic ob inertiam abroga-
 tur Imperium.*
 34. Robertus Palatin. ad
 1410. - 10.
 35. Iodocus Moraviæ
 March M. 6.
 36. Sigismundus Luxemb.
 ad 1437. 27
 37. Albertus II. Austr: ad
 1439. - 2.
 38. Fridericus III. Austr:
 ad 1492. 53.
 39. Maximilianus I. Austr
 ad 1519. 26.
*Princeps eximius, Camera
 Imperialis institutor, sed
 Venator impotens.*
 40. Carolus V. Austr. ad
 1558. 39
*Imperio fortiter admini-
 stratō, & piē depositō Ma-
 gnus.*
 41. Ferdinandus I. Austr.
 ad 1563. - 6.
 42. Maximil. II. Austr. ad
 1576. 12. 04

cuzenus una cum IV
 ab anno 1347 ad
 1355. - 8.
 76 Manuel II. Paleol. ad
 1423. - 40.
*Crescunt hoc seculo Turca-
 rum opes regnantibus Or-
 chane ab anno 1326. ad*
 1359. & post illum dein-
 cept, Amurathe I. Baja-
 zethe I. usque ad 1402.

77. Ioannes VI. Paleol. XV.
 ad 1449. - 26. *Ab Anno*
 78. Constantinus pale. *Christi*
 ad 1453. - 4. 1400 ad
 1500.
*Regnant apud Turcas Mu-
 la, Nohomeies, I. Amu-
 rathes II. pater Maho-
 metis II. Constantinopolē*
captā 1453.
*Orientis Imperium occupa-
 vant.*

TURCÆ

1. Mahometes II. ad 1481
 - 28.
*Magnus à suis appellatus
 cum duo subegisset Imperia
 regna quatuor, provincias*
 20. Urbes 200.
 2. Bajazethes II. ad 1512.
 - 31.
 * 3. Selsmus I. ad 1520. 8.
*Hujus vox illa Turca Ty-
 ranno digna. Nihil iucun-
 dave*

XVI.
Ab Anno
Christi
 1500. ad
 1600.

43. Rodolph: II. Austr: *dius esse in vita, quæ*
ad 1612. - 35. *sublato proximorum*

Turca magnam Hungaria regnare.

partem occupante, sub tribus 4. Solimanus ad 1566.

postremis Cesaribus Au- 5. Selimus II. ad 1574.

striacorum opes imminuta. 6. Amurat: III. ad 1595.

Mathias Austr: ad 1619. 7. Machometes III.

* Bohemica defectio 1619. in 1603 -

qua Comes Palatinus Rex 8. Achmetes ad 1617.

distus, sed intra annu pulsus 9. Mustapha fr: M.

45. Ferdinand. II. Austr: Ob inertiam cogitur

ad 1637. - 18. dicare

Gustavo Svecia Rege per 10. Osmanes Nepos

Germaniam arma victri- 1622. -

cia circumferente Res Au- 11. Mustapha iterum

striaca in magnum discrimenadducta. 12. Amurathes IV.

46. Ferdinandus III. Austr: 1640. -

ad 1568. 21. 13. Ibrahim ad 1949.

47. Leopoldus Ignatius 14. Mahometes IV.

Austr. ad 1085. 47. 1687.

Post Viennam à formidabili 15. Ob res injeliciter con-

li Turcarum obsidione libe- Christianos, Hungarico

ratam 1683. ope faderati lo gestas depositus.

Polonia Regis Ioannis IV. 16. Solimanus II. ad 16

& Caroli V. Lotharingi vir- 1695. -

tute, Turcas tota fere pel- 17. Musthapha II. ad 17

lit Hungaria, magnis exer- cibus deletis & multissimis

Urbibus ex pugnatis. 18. Achmetes ab an: 17

* 48. Ioseph: Austriac: ad Deturbato fr: è fo

1711. - 6. regnat.

49. Carolus VI fr: ab

anno 1711.

Qui post bellum 9. anno

deletis rebellantium tu-

multibus Hungarorum Rex

coronatur.

XVII.

Ab anno

Christi

1600. ad

1700.

VXIII.

Ab Anno

Christi

1700. ad

1712.

R. IMPERII, ET ITALIAE
VICESR, ESPUBLICAE,
PRINCIPES.

SEculo 1mo. Armenia, & Pannonia à Tiberio ad-
junctæ Romano imperio.

Idem Cappodociæ Rege per speciem amicitiae
evocato, retentoque, ejus Regnum in Provinciam
redegit.

Cladius Britanniam, & Orcades insulas sine præ-
lio & sanguine subigit, Achaja, Tracia, Lucia, sa-
mus Rhodus in ditionem Pap: Romani redactæ
sub Vespasiano.

Seculo 2do. Trajanus Daciam subigit, Arme-
niam de Parthis recipit, Perfidem, maximam,
quæ Asiæ partem Romano adjungit Imperio.
Idem ad indiæ fines progressus, tres novas in itine-
re Provincias fecit, Astriam, Mesopotamiam, Ar-
meniam, quibus Arabiam adjecit.

Hadrianus pacis avidus, tres dimittit pro-
vincias, quas in Asia Trajanus Romano Imperio
adjecerat.

Antoninus Pius iterum profert Imperium.

Cordianus Persis devictis Antiochia, Carras,
Nisibim recipit.

Seculo 3tio Gallieno per ignaviam, & luxu-
riam sedente Romanum Imperium concutitur,
Illyricum, Ægyptum, Africam occupant, Tyran-
ni: Germani in Hispaniam, Alemanni in Italiam
erumpunt.

Cræcia, Macedonia, Pontus, Asia à Gothis,
Pannonia à Parthis, à Sarmatis, Quadisque po-
pularur. Dacia, quàm Trajanus Imperio adjece-
rat, in perpetuam amissa. Fanum S. Marini apud
Ariminum à D. cognomine conditum sæviente

in Ecclesiam Domitiano; quam in primo exortu
 natum est libertatem, eam per annos plusquam
 1400. Servat intactam. *Ex Diplomate Pauli II
 & Clementis VIII.*

Seculo 4to Constantinus Sedem Imperii Ro-
 ma Bizantium transfert.

Constantinus post translata Roma Constantiam
 tinopolim Imperii sedem, quatuor instituit Praefecturi-
 rum praefectos, Orientis, Illyrici, Italiae, & Grae-
 iarum, ac per eos administrat Imperium a se
 ctum.

Constantinus II. Constans & Constantius
 Constantini filii partiuntur Imperium ex praescripto
 Patris. Constantinus cedunt Galliae, & quidam
 terrarum ultra Alpes jacet. Constantius cum Illy-
 co & Africa Italiae, Constantio Graecia, Thracia
 Asia, & Aegyptus.

Seculo 5to Aetius Dux, quo Gallia & Italia
 salus nitebatur, manu valentini III. caeditur. Hic
 Barbari omni metu soluti Romanum Imperium
 pere incipiunt.

Sicilia occupatur à Gensericò 440.

Venetiae conditae à Tribunis reguntur usque
 ad annum 697.

Syagro per Cloodovæum interrempto Romanum
 Imperium in Gallia, deficit 486.

Theodoricus per insidias Odoacrem caedit
 Gothorum I. regnat in Italia.

Seculo 6to aliqua Romanorum Magistratuum
 species in Italia sub Gothicis Regibus perseverat.

Sicilia recuperatur à Beliaro 535.

Italia caesa Teja sub Graeco Imperio: ad 568
 Alboinus Italiam ingressus Nepotem Gothicum
 primum perpetuum Foro Julii Ducem dicitur

568. *Sigonius Campellus.*

Longinus Exarchus 1. à Justiniano instituit
 Ravennae sedem statuit 569.

Longobardi in Italia Regem exosi 36. Duces instituunt 573.

Præcipui ex his Ducibus Spoletinus Beneventanus 576. *Campellus.*

Reges iterum creantur à Longobardis 585.

Seculo 7mo Saraceni Syracusis expugnatis totam penè Siciliam populantur. Longobardi, Rothari regnante, Luguria potiuntur 647.

Iidem novas leges novos Magistratus inducunt, Castaldos Catanicos Valvasores &c: per quos provincias, urbes, & oppida regerent.

Veneri, accepta ab Adeodato Romano pontificali potestate, primum Ducem eligunt Palutium Anaphæstum 697.

Romualdus Beneventi Dux tota fere extrema Italia Græcos expellit.

Seculo 8vo. Sardinia post Domitam Hispaniam à Saracenis subacta.

Etruriæ Duces Longobardis regnantibus, mox post Carolum Magnum rerum potitum dicti plerumque comites, aut Marchiones, Lucæ federe conveverant. *Florentinus in athild.*

Aistulphus Rex Longobardorum Ravenna potitus, cæterisque Exarchatus oppidis in suam conditionem redactis, huic Magistratui finem imponit 752.

Pipinus fil: Caroli ab anno 782 ad 810. R. Italiae.

Seculo 9no Sub initium sæculi Ademarus, Genuæ Comes.

Bernardo Caroli Magni Nepote mortuo, & Regno Italiae Imperio jungitur 818.

Salernitani, & Capuani Principatus initia Lothario I. Imperante.

Saraceni Gariliani arce donati multis circum oppidis potiuntur.

Carolo Crasso extincto, sive Cæsares, sive

Reges, usque ad Othonem I. Germaniæ Regem
certasse potius in Italia, quam Insuperasse visi

Sigifredus ex Longobardis Etruriæ Principibus

Pater Atonis, Avus Sigeberti, quem postea
Otho I. Atestus Marchionem dixit.

Seculo 10. Rodolphus Burgundus Italia
Regno ad quod vocatus fuerat, spoliatur

Hugo Arelatenfis illi succedit sed pellitur

Berengarius II. regnat ad 962.

Otho I. Magnus victo Berengario

Comites Albintimilii, Clavesanæ, & Saon
Marchiones, Flisci Lavaniæ Comites, Malespini
Marchiones Othone I. imperante in tota
Liguria, & maritimis Alpibus dominabantur

Mutilianæ Comes dictus Guido, ex quo cl
per Etruriam, & Galliam Cisalpinam familiæ

Aleranus Othonis I. gener Montisferrati Marchionis

Crimaldus Antipolis in Gallia III. Monæ
Liguria Dynasta I.

Sex minores Alerani filii Geræ, Salutarium, Bos
Bonzoni, Carrecti, & Buschæ, Marchiones ab Otho
III. instituti. *Sigon.*

Partem Ithaliæ postreâ Græci Cæsares recipi

Seculo 11mo. Aliquot Italiae urbes, qu
Othone II. imperante, libertatem usurpare ceper
runt, suas opes augent inter quas præcipuæ M
diolanum, Genua, Florentia, Pisæ Sena.

Arduinus Eporediæ Marchio ab anno 1002
1015. regnum Italiae nititur instaurare *Thesim R.*

Robertus Guiscardus Normannus à Nicol
II. Apuliæ, & Calabriae Dux renunciatur 109
Humbertus II. Sabaudiae Comes Aviae Adel
dis jure multis in Italia oppidis potitur 1091.

Sicilia per Nortimannos Saracenis erep
Duce Maniaco Apuliæ Prætoze.

Sicilia 12mo. Guido Vicecomes à quo S
nularum gens in Prociferæ valle late Dõinus 110

Rogierus III. Gibbosi filii: I. utriusque Sicili
Rex 1139. Vicecomes cum Turrianis de M
dio

Mediolani Principatu contendunt ab anno 1145 ad
1294. quo Matthæus Magnus Vicecomes pulsus
Turrianis & Vicarius Imperialis dictus à Cæsare,
rerum in patria potitus est.

Rambaldus à Collato Comes Tarvisinus per
Henricum V. 1191.

Gerardeschæ Cõites in Etruria opibz præpollètes.
Passani Domini, postea Cõites memorantur.

Seculo 13tio. Fridericus II. Sævus jure
matris Constantiæ Rex utriusque Siciliae 1209.

Marchiones à Monte S. Mariæ beneficio
Friderici II. Cæsares pluribus oppidis potiuntur.

Vbertus Marchio Pallavicinus Brixiae, &
Cremonæ Dynasta, Parmæ: Placentiæ, Ticini,
& Mediolani rerum arbiter 1259.

Malespinæ Luca pelluntur ab Obiziis, qui-
bus Cives ultro se dedunt 1260.

Carolus Andegavensis R. utriusq; Siciliae 1263.

Mantua sibi Consulem creat 1274.

Pisanorum opes accepta ad Lamellam Genuensibus clade concidunt 1284.

Florentini, Lucenses, alique per Italiam
populi empta à Rudolpho Cæsare libertate Magistratus eligunt. 1286.

Sub Carolo II. Andegavensi Regna Neapolis, &
Sicitiæ dividuntur, hæc Aragonius cedit 1288.

Theodorus Paleogolus jure Jolande vesis montis
ferati Marchio 1193.

Seculo 14. Garrarienses Patavii Domini. 1308.

Manfredus Pius Carporum Dynasta. 1319.

Branca Auria in Sardinia latè Dominus, & rerum
arbiter, brevi à Cæsare Rex appellandus,
fato fungitur. *Polietta.*

Guido Gonzaga cæso Passerino tyranno
Mantuae l. Vicarius 1327. Posteri Marchiones.

Simon Bucca Nigra Genuæ Dux. l. 1339 Florentiæ
pulsâ nobilitate Plebs, dominatur. Mastinus
scaliger l. à Veronensibus Populi Dux
eligitur 1368. Ioan.

Joannes Eufentius Vicecomes Mediolani
Dux à Vencellao Imper: dicitur. 1386.

Jacobus Appianus cæso Petro Gambacurta
Pisarum Tyrannus 1392. Filius Gherardus Plum-
bini Dominus 1399.

Genuensis Respublica domesticis discordiis
agitata ab anno 1296 ad 1528. aliquando Du-
cibus suis, ter Galliæ Regi, ter Mediolani Duci,
semel etiam montisferrati Marchioni paret.

Bosius Sfortia S: Floræ in Etruria Comes
1400. posteri Duces.

Seculo 15to. Carrariensium Patavinorum & Scaliger-
orum Veronensium ruinis Venetæ opes crescunt.
Vercellæ Sabaudicæ Duci à Philippo Maria Vice-
comite 1427. & Bobium Ludovico Vermio
1436. ab eodem donantur.

Cosmus Medicus l. Pater patriæ, Petrus
fil: & Laurentius nepos Florentiæ rerum arbitri.
Sena civilibus discordiis implicata exteriorum
dominationem aliquando; mox & civium
tyrannidem pati cogitur.

Florentini Pisas ad deditioem compellunt.
Franciscus Sfortia Philippo Maria Vicecomes
sine virile stirpe obeunte Dux Mediolani 1450.

Borsus Atestinus Dux Mutinæ 1452. Fride-
rico Ill. dictus. Joanna Regina Neapolitana Al-
phonsum Aragoniæ Regem adoptat, qui Regni
potitur; mox eo exhæredato Ludovicum An-
degavensem vocat ad Sceptrum.

Hinc bellum inter Francos, & Aragonios
victores, quibus Austriaci postea succedere.

Medicei Florentiâ pulsi 1491.

Petrus Soderinus novo exemplo perpetuus
Florëntiæ Vexillifer ad 1512.

Seculo 16to. Medicei Florentiam redeunt
1512.

Genua auctore Andrea Auria Francorum
excutit jugum, & Cæsari adhæret 1528.

Fride

Fridericus Gonzaga Dux Mantuæ, à Carolo V. dictus 1530.

Alphonfus Ateftinus Dux Regii 1530.

Landi Caroli V. munificentia post Joann: Aloyfii Flifci cafum plurium oppidorum in Tari valle Dynaftæ.

Laurentius Cibo 1530. Maffæ Carrarienfis Marchio, pofteri principes, mox Duces.

Mortuo Francisco Sfortia II. Mediolanum occupatur à Gallis, fed brevi transit ad Auftriacos. 1535.

Cæfo per infidias Alexandro Mediceo, quem Florentinis Carolus V. impofuerat, fubrogatur à Republi: Cosmus 1537. ejus pofteri feliciter imperant.

Sena in poteflatem Caroli V. redacta, & mox Mediceis conceffa à philippo II. 1555.

S. Pius V. Cosmum Medicum aucto tituli honore Magnum Ducem appellat 1569.

Auriz Oncliam, acceptò pretiò, Sabaudò tradunt 1575.

Genuæ concordia, & libertas tandem firmatur opera Gregorii XIII. 1575 *Ex miff: ejusdem vita.*

Seculo 17mo Sabaudiz Dux Sebusianòs Galliz Regi tradit, ut Saluti liberè potiatur 1600.

Mirandula ex comitatu Ducatus 1600.

Buxeti Marahionatus à pallavicinis ad Fornofios Parmæ Duces transfertur.

Nicolaus Ludovifius plumbini princeps 1634. poft Appianos, qui jure fuffeptionis exciderant. Corrigium vetuftis poffefforibus ablatum à Cæfare donatur Francisco Mutinæ Duci 1635.

Pinarolium Galliz R. Montiferati pars Sabaudiz Duci cedit 1637. Apuam vulgo Pontremoi, M. Dux Etruriz Ferdinandus II. emit ab Hifpanis.

Namurcum per Federatos captum, Anglia natat 1695.

Leopoldus Imper: pacem inis cum Turca 1697. item cum Rege Gallia, qui plures urbes bello captas refituit. 2

Galli in Italia descendunt 1700. ac ditionibus Hispania R. competentibus potiuntur, sed an: 1706. amittunt.

Hungaria rebellat 1703. sed peste magis, quam armis edomita in servitutem redigitur 1711.

Alexandria Humelina, & alia loca Duci Sabaudia accrescunt.

ROMÆ VICES, PONTIFICIS PATRIMONIUM, ET DITIO.

Seculo 1mo Romæ sub Augusto numerata sunt Civium Capita quadragies centum millia, hoc est, ut vulgò loquimur, quatuor milliones & 60. millia.

Sub Claudio censa sunt sexaginta novem centena, & quadraginta quatuor millia incolarum, hoc est septem fere milliones.

Triplici incendio hoc seculo deformata est Roma, primò sub Claudio, secundò sub Nerone tertio sub Tito.

Seculo 2do. Opes Ecclesiæ Romanæ jam exterorum etiam Christianorum egestati sublevandæ sufficiebant, quemadmodum tradunt Eusebius, & alii apud Baron.

Non moventia tantum bona, verum & prædialia ac amplissima latifundia possidebant Rom: pontifices. His alebantur Ecclesiæ Ministri, & qui Martyrum acta describebant. Prædiorum possessionem ad Urbani I. tempora differt Genebrardus, sed aliter visum Card. Baronio anno 57. & 387.

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla Senatorum principes fortunis exquit, & vitâ.

Cùm Senatus Gordianum à militibus dictum Impera-

Imperatorem probasset, tanta inter prætorianos Maximini Sectatores, & populum Gordiani fauorem dissentio orta est, ut omnia cæde & incendio fæde cõplerentur. *Capitol.* Sub Philippis ingenti ludorum apparatu celebratur Annus ab urbe condita millesimus, qui fuit à Christo nato 247.

Aucti hoc sæculo Cardinalium tituli auctas indicant opes Ecclesiæ.

Seculo 4to Constantinus Basilicas Lateranensem Vaticanam, & D. Pauli, quas à fundamentis erexerat, aureis, argenteisque vasis magnificentè exornatas opulentissimis latifundiis ditat.

Eodem iubente ab Ecclesiis adiri hereditates Confessorum, & Martyrum, quibus morientibus nullus supererat sanguinis propinquitate conjunctus, non Ecclesiæ tantum Romanæ, sed etiam aliarum opes mirum in modum augetur.

A filiis Constantini usque ad Honorium urbem plerumque regebat præfectus Imperatoris nomine. Honorio principe Romæ sedente, urbs quæ principem diu non viderat, sespirare videtur.

Seculo 5to. Alaricus 409. ab Urbis obsidione auro repellitur sed 410. eandem ex improviso adortus prodicione capit. In tecta sævitum, est, civibus temperatum, Templis & sacris vasis intactis.

Ataulphus corradit quod prior clades reliquum fecerat.

Maximus inde Tyrannus Urbem occupat eoque interfecto Gensericus Vandalorum Rex 455.

Urbem iterum capit Ricimerus Gothus Anthemio Cætari infensus 471. Theodoricus tandem Odoacre per dolum cæso Italia, & Roma, potituri 493. Belisarius Romam Civibus deditibus de Gothis recipit 536.

Seculo 6to. Frustra oppugnatur à Vitige

537. Totilas, Gothorum Rex Civibus fame pro-

permodum enectis, Urbem vi captam incendit, sed incolis parcit, quibus tamen pene vacua facta est, aliis alio dilabentibus.

A Narsete recipitur 553.

Amplissimum fuisse hoc ævo R. Ecclesiæ patrimonium docent Epistolæ M. Gregorii, è quibus agnoscuntur ingentes opes, & latifundia illius in Italia, Sicilia, Sardinia, Gallia, Dalmatia, Africa, & alibi. Videantur *Genebrard. & Sigonius*

Romam per Ducem à Græco Cæsare, cui post Narsetus victorias parebat, missum regebatur.

Seculo 7mo. *Civilem tamen aliquam potestatem exercuisse Roma D. Gregorium liquet ex ejusdem Ep: 12. l. 5. ubi jure Civitatis exteros donat.*

Antequam Saraceni trajicerent in Hispaniam, eamque subigerent armis, nobilissimum regnum annum Romanæ Ecclesiæ tributum solvebat.

Calvisius anno 700. scribit Baronii Annales ab Hispania fuisse proscriptos, quia hoc ausus est affirmare, sed unicum totum undecimum aliam longè ob causam non probatum fuisse Hispanis norunt & qui nondum ere lavantur.

Seculo 8vo. Aripertus II. Longobardorum Rex Alpes Cottias Rom: Pontifici donat 704.

Romani, aliique Italiæ populi à Leonis Isauri sacro anathemate percussi imperio abrupti, sponte Gregorio II. Rom: pontifici parere incipiunt. 730.

Pipinus Francorum Rex Exarchatum, & pentapolim Sedi Apost: donat 755.

Carolus Magnus Pipini patris donationem cumulat, adjectis Cosica, Sardinia, Sicilia Benevento, Spoletino, & Tusco Ducatu. 774. Anglia primo 740. mox pluries, Gallia 782. Rom: Ecclesiæ fit vectigalis.

Seculo 9no. Ludovicus pius Imperator avi

Pipini, & Caroli Patris donationes confirmat, easque Romæ aliarumque urbium, & oppidorum accessione amplificat. 815.

Salomon minoris Britanniae Rex annum de narium à singulis regni sui familiis Romanæ Ecclesiæ solvi jubet 869. Ioannes VIII. Saracenis Urbi minitantibus tributum pendere cogitur 877.

Seculo inclinante memorantur primo Tusculani Comites per duo deinceps sæcula Romæ pontificibus plerumque infesti. Theodora mater, & mox filia Marotia præpollentes forma, & opibus fæminæ, iis ad opprobrium Romanæ sedis abutuntur.

Seculo octavo Romani Alberico Marotiae filio duce veterem Reipublicæ formam revocare nituntur 940.

Otho I. priorum Cæsarum donationes novo decreto sancit 962. Sed mox in Romanos tumultuantes sævit 964.

Hungaria à S. Stephano Rege Romanæ Ecclesiæ oblata 1000.

Ptolomæi Comites in Latino, & Romæ præpotentes S. Henricus I. Donata Romanæ sedi à Pipino, & Imperatoribus rata esse jubet 1014. Idem Bambergam donat, mox ejus loco Beneventum restituit 1019.

Seculo. 11mo Romanæ Ecclesiæ vestigales sponte fiunt Polonia 1041. 1045. & 1047 Dania 1062 Bohemia 1073 Sardinia & Russia 1075 Dalmatia & Croatia 1076.

Roma Capta ab Henrico II. sub Gregorio VII. 1084. Apostolorum Petri & Pauli Ædes direptæ.

Ptolomæus Comes, Petrus Columna & Abbas Farfensis absente paschali II. tumultum excitant 1109. *Baronus petrum Columnam cum Farfensi Abbate confundit.* Mathildis Comitissa ditio- nem suam universam Apostolo petro moriens le- gat 1115.

Seculo 12mo Romani, Arnaldo de Brixia impellente, ab Innocentio II. desciscunt, Senatum re-
stituunt, solam Pontifici Sacrorum procurationem
relicturi. Hæ turbæ deinde plures exercere pon-
tifices.

Lusitania sponte fit vectigalis Romano pon-
tifici 1141.

Innocentius III. Spoletum, Assisum, pice-
num feliciter recepit. Joannes Rex Angliæ, &
Hiberniæ suprema jura in Rom' pontificem trans-
fert 1213.

Hoc sequenti sæculo Senator Urbis vel Rex,
vel é regio plerumque sanguine deligebatur.

Seculo 13tio Insula Mona vectigalis Eccl: Rō:
1219. Feretrans Comitatus Ecclesiæ Rom: relictus,
1236.

Urbium Friderico Feltrio à Cælestino V.
1240.

Camerinum Gentili à Varano donatur ab Alex-
andro IV. 1261.

Fridericus II. Cæs: Flaminiam, & Æmilium
occupat 1241.

Picenum cæso Manfredi Notho recuperatur
à Clemente IV. 1266.

Rodolphus I. restituit quæ Fridericus rapuerat.
1275.

Gvido Feltrius I. Comes Urbini 1295.
Traversariis aut pulsus, aut extinctis potentissimi Ra-
vennæ dominatum usurpant. 1300.

Seculo 14to Romanis pontificibus Avenione
sedentibus Joannes de Vico, Galleottus Malatesta,
Franciscus Ordellaffus, Gentilis de Moliano, & alii
Sedis Apostolicæ patrimonium lacerant, sed mox ab
Ægidio Car: Albertonio Legato pelluntur ab op-
pidis, quæ occupaverant.

Roma deformatur ac penè desertur.

Sciara Columna Romæ rerum arbiter 1329.

Romæ turbatum per Nicolaum Laurentium
1347. Ferra

Ferraria cedit Atestinis 1320 Avenio emitur à
Clemente VI. 1350.

Bononia Joanni Archiep: Mediolan. venditur
à pepulis 1350.

Malateftæ Arminum,, & alia circum oppida
tenent.

Urbanus V. abrogatis Populi Rom: septem
viris, Urbis regimen Banderesiis tradit. 1367.

Gregorius XI. Romam suo reditu recreat 1377.
Perusia occupatur a Briordo 1393. recuperat-
tur 1394.

Alexander Sfortia pifanti Dominus 1400.

Seculo 15to. Bononia à Martino V. recu-
peratur 1420.

Franciscus Sfortia Piceni Marchio à Pontifi-
ce dictus 1434. Assisium, aliasque urbes occupat,
sed pellitur ab Alphonso Aragonio 1442.

Valentinensis, & Diensis Comitatus: in Gallia
à Ludovico XI. vel dati, vel restituti Rom. Eccle-
siæ 1460.

Borsius Atestinus ex Marchione Dux Fer-
rariæ à Paulo II. appellatus 1471.

Nicolaus Vitellius Tipherni Principem agit

Fridericus Ubaldinus I. Dux Urbini 1478.

Bononia à Bentivolis, Perusia occupatur à Brac-
chio. 1488.

Ferreriis Masserani Dynastæ 1490.

Cæsar Borgia Æmiliam, & Flaminiam ferè
omnem, Columnensium, Ursinorum, Cajetano-
rum oppida, quà vi, quâ fraude occupat.

Iulius II. Borgiam raptis exspoliat 1502.

Seculo 16to. Roborei post Ubaldinos Ur-
bini Duces 1509.

Iulius II. Bentivolos pellit Bononia 1506.

Roma vastata à Cæsareis 1527.

Ravenna, quæ fugatis Polentianis, Venetis
se ultro tradiderat, ab his restituitur 1530.

Parma, & Placentia Petro Aloyfio Farnesio

à Paulo III. donatæ , Camertes Apostolicæ Sedis redditus 1545.

Ferraria redit ad Apostolicam Sedem 1597.
 Consentiente Duce Francisco Maria II. qui filium successurum amiserat, Urbanus VIII. Ducatum Urbinate Apostolicæ Sedi restituit 1626. *Hoffman tom. 4 Lexici scribit id factum post mortem Victorie Roborea qua Ferdinando II. M. Etruria Duci nupserat, sed Princeps egregiis animi, corporisque dotibus inclita in vivis feliciter agens docet, quam turpiter hic scriptor erraverit.*

Seculo 17mo. Urbanus VIII. Roboreis Urbini Ducibus 1631 extinctis, qui Urbis Præfecturam à Sixto IV. gentili tenuerant, Thadæo Barberino fratris filio eundem honorem ritu solemniter confert, ad tertiam Stirpem in ejus posteris. natu majoribus permanurum.

Innocentius X. Castrensem Ducatum recuperat 1640.

REGES GALLIÆ

Seculo 1mo. Francorum, sive Gallorum Regnum seriem daturus, pauca de tribus eorum stirpibus præmitto, ita tamen, ut ea profus omitterem, quæ vel fabulosa vel fabulis proxima habentur à peritissimis vetustatis indagatoribus. Hujusmodi porro censentur quæcunque ferme ante Meroveum primæ stirpis auctorem, nullo antiquo teste producto à plerisque traduntur.

Seculo 2do. Prima igitur Galliæ Regum familia à Meroveo originem, & nomen traxit, dictaque proinde est Merovingiorum, ab anno 448. ad 751. annos omnino 304. regnavit. Secunda, quæ in Pippino brevi cæpit, sive à Carolo Martello illius Patre, sive à Carolo Magno ejusdem filio cognomen adepta sit, dicta est Carolinorum, & ab anno 752. ad 987. annos 236. regnum tenuit. Seculo

Seculo 3tio. Tertia auctorem agnoscit Hugonem Capetum Hugonis Magni Franciæ ac Parisiorum Ducis, Aurelianorum Comitis filium. Ab eo posteri Capetorum cognomento appellati, qui ab anno 987 ad hæc tempora annos jam 704. feliciter imperant. De duabus: postremis Regnum familiis egregie *Labbeus tom 3. Breviarii Chronol: Introduct: p. 3. c. 7. ac proinde eum omnino mihi sequendum proposui.*

In prima stirpe describenda libenter amplector elucubrata à Godefrido Henschenio in *Vita S. Sigiberti Kal. Febr: in Exegesi pralim: 3. tom. April, & in Diatriba: de Episc: Tungrensibus c. 10. tom 7. Maji.*

Seculo 4to. Chlogion Francorum Rex, à quo teste D. Gregorio Turon. Meroveus originem traxit, in Castro Dispargi fedit apud Belgas. Id oppidum nunc Disthemium in Brabantia censetur.

Alii Dispargum malunt esse Tencterorum ad Rhenum Urbem.

Seculo 5to. Priamum, & Faramundum Reges, quos vulgo Meroveo præmittunt, nulli veterum memoratos, fictos omnino cum Henschenio aliisque puto.

MEROVINGII REGES

Meroveus à 448. ad 456. - 8.
 Childericus I. fil. ad 480. - 24.
 Clodoveus I. fil. ad 509. - 30.

Primus Parisiis sedem fixit.

Primus Christo nomen dedit 475. Ex voto quo se Tolbiaca pugna obstrinxerat.

Seculo 6to. Quatuor Chlodovei filii regnum partui regnarunt.

Theodoricus I. Metis, Chlodomirus Aureliæ, Childebertus I. Parisiis Chlotarius I. Suefione ad 561. - 52.

Filii Chlotarii regnant.

Charibertus Parisiis, Gunthramnus Aurelianensi
Sigebertus Metis, Chilpeticus I. Sueffione ad 584. 23.
Chlotarius, II. fil: ad 630. 46.

Post hos regni divisio merito visa est importuna, ut que discordiarum & bellorum Civilium serment evaderet.

Seculo 7mo. Dagobertus I. ad 658. 8.

Clarus bellis in Saxones.

Reliqui Reges ad Childericum III. degenerati latent, Regia Domus Praefectis, sive majoribus omnibus permittentes.

Chlodoveus II. ad 656. 18. Chlotarius, III. ad 670. 13.

Dagobertus II. S. Sigiberti Austras, Regis filius revocatur ex Hibernia in Galliam 661. obiit anno 680.

Childericus II. ad 675. - 5.

Theudoricus II. ad 693. - 18.

Chlodoveus III. ad 698. - 4.

Childebertus II. ad 711. - 13.

Seculo 8vo. Dagobertus III. ad 715. 4.

Chilpericus II. ad 720. - 4.

Theudoricus III. ad 737. - 17.

Interregnum 6. annorum.

Childericus III. 751. - 15.

Merovingiorum ultimus in Monasterium traditur cum filio Theodorico.

CAROLINI REGES.

Auctoritate Zachariae Papae succedunt 752.

Pipinus Brevis ad 768. - 16.

Carolus Magnus ad 814. 46.

Primus è Francis Imperator 800.

Seculo 9no. Ludovicus Pius Imper: ad 840. - 26.

Carolus Calvus Imper: ad 877. 38.

Ludovicus II. Balbus ad 879. 2.

Boso Comes coronatur Rex Burgundia,
Provincia. Hinc Regnum Arelatense 879.
 Andegavensium Comitum Origo. 880.
 Ludovicus III. ad 882. 4
 Carolomanus cum fr: & solus ad 884. 6.
 Carolus II. Crassus Imper: ad 888. 6.
 Regnare cæpit amore Ludovici III. Odo, seu
 Eudes Tutoris nomine ad 898. 10.
 Carolus III. Simplex ad 923. 25.
 Filius Ludovici II.
 Seculo 10mo Lotharingiam recipit 912.
 Robertus Odonis fr: à *Callis contra Carolum*
electus 922. mox Carolo in Verona Castro clauso.
 Dodulphus à 923. ad 936. 13.
 Ludovicus IV. Transmarinus ad 954. 13.
Ab Anglia vocatur; hinc Transmar.
 Lotharius ad 988. 32
 Ludovicus V. ad 987. 1.
 Lothario Ludov: fr: rejecto, quia Germa-
 nis adhæserat succedunt.

CAPETI REGES.

Hugo Capetus ad 997. 10.
 Robertus cum Patre ad 1031. 43.
Religione inclytus.
 Seculo 11mo Henricus I. ad 1060. 29.
Rodulphus Ignavus moriens Burgundiam Con-
rado Germania Regi donat 1032. In eo deficit Re-
gnum Arelat.
 Philippus I. 1108. 48
Initium Delphinorum Viennensium à Guigone
Seniore VIII. Gratianopolis Comite 1075.
Hanc postea provinciam Humbertus II. Del-
phinorum postremus philippo Valesio, ea lege vendi-
dit, ut Regis fr: primo loco genitus Delphini no-
men semper ferret Genebrardus. Alii donatam scri-
bunt.

seculo

- Seculo 12mo Ludovicus VI. Crassus ad 1138 29.
 Hoc regnante obiit Joannes de Temporibus
 quem aliqui fabulantur vixisse anno 361.
 Ludovicus VII. Jun. ad 1180. 44.
 Ducta Eleonora Guiennam acquirit 1137.
 Lilia, sive potius Lilius scuto Francico primo in-
 ditum. Alii deinde Reges scutum pluribus Liliis con-
 spersere. Meneſtrier
 Philippus Augustus ad 1223. 44.
 Regnandi laudes illustris corona Comitatus plu-
 res adjunxit
 Seculo 13tio Ludovicus VIII. ad 1226. 3.
 S. Ludovicus IX. ad 1279. 44.
 Carolus Andegavens: S. Ludovici fr: Uxoris jure
 provincie Comes, Raimundo Berengario Socero
 sine prole mascula obente 1245.
 Robertus S. Ludovici fr: tertio loco genitus
 ducta Borbonii Ducis hærede cognomen in pagani-
 Jan familiam cum hæreditate transfert.
 philippus III. Andax ad 1285 15.
 philippus IV. pulcher ad 1314 29.
 Tres hujus ff. Regnum adepti magnis afflicti cla-
 dibus, sine stirpe periere
 Seculo 14to Ludovicus X. Hutinus ad 1316 2.
 Lugdunum ex permutatione cum Episcopo cui parti-
 bat, Regi cadit 1322.
 Joannes fil: vixit dies 8. 0.
 Philippus V. Longus ad 1322. 5.
 Carolus IV. Pulcher ap 1328. 7.
 Philippus VI. Valeſius ad 1350. 22.
 Valeſius à Comitatus titulo ante Regnum adeptus
 dictus, cognomen posteris dedit.
 Joannes II ad 1364 14.
 Tolosa Comitatus redit ad Regem 1361.
 Carolus V. Sapiens ad 1380. 16.
 Carolus VI. ad 1422. 42.
 Rem Gallicam propemodum perdidit.
 Seculo 15to Carolus VII. ad 1461. 39.

29. *Henricus VI. Anglus Caroli VI. ex filia nepos ad:*
huc bimulus parisiis coronatur Gallia Rex, qui titu-
tulus adhuc ab Anglo R. usurpatur. Tria Lilia
in scuto Francico primo apparent. Mensestr.
 37. *Nortmania & Aquitania ad Regem redeunt.*
 1450. 1451. *Ludovicus XI. ad 1483. 22.*
Burgundia Ducatus recuperatur. 1476.
 44. *Carolus Meduanus provincia Comes sine pro-*
le moriens Regem scribit heredem.
 44. *Carolus VIII ad 1498. 15.*
 44. *Ludovicus XII. ad 1515. 17.*
 3. *Secuo 16to Britanniam minorem Regno ad-*
 44. *jungit ducta Anna Francijci II. Ducis herede.*
 44. *Franciscus I ad 1547. 32.*
 44. *Henricus II. ad 1559. 12.*
 44. *Franciscus II. ad 1560. 1.*
 44. *Carolus IX. ad 1574. 14.*
 44. *Henricus III. ad 1589. 15.*
 15. *Mugonotorum heresis sub tribus magnas de posterio-*
 29. *ribus excitat turbas.*
 44. *Deficientibus in Henrico III Valefisi, Borbonii suc-*
 44. *cedunt in Henrico IV. contra quem Gallicorum*
 2. *principum fadus religionis sive causa, sive obtentu,*
 44. *Victor tamen & Catholicus regno potitur.*
 44. *Henricus IV. ad 1610 21.*
 0. *Fridericus Mauritius Turenus Dux Bullionius, &*
 5. *Sedani princeps ad 1591.*
 7. *Seculo 17mo Ludovicus XIII. iustus ad 1643. 33*
 2. *Rubella domita 1628. heresis opes fracta regnum*
 44. *firmatum pinarolium in Italia Francij additum 1631.*
 4. *Sedanum Bullionio Duci eripitur à Ludovico*
 6. *XIII. ea tamen lege, ut nomen, & honos. principatus*
 2. *Ducis, posterisque servetur. 1642.*
 4. *Ludovicus XIV. Magn: ab anno 1643.*
 6. *Comitatus Burgundia bis expugnatus, & à Fran-*
 2. *cis. 1680.*
 9. *Arausicanus principatus, ereptus Nassaviis, plu-*
 44. *res Urbes in Belgio & Germania capta, & Regni*
 44. *fines prolata Hispani*

HISPANIÆ REGES.

SEculum 1mo. Christo Humani generis Reparatore nascente penes Romanos Hispanicarum rerum potestas erat.

Hi Cantabriæ novis motibus æfluanti frænos injecere præsiidiis per Provinciam dispositis. *Mauritiana.*

Otho Cæsar Bæticæ Præfecturæ Mauritaniam Tingitanam contribuit. *Idem.*

Sub Vespasiano, & Domitiano Hispania in Bæticam, Lusitaniam, & Tarraconensem Provincias primo divisa est. *Idem.*

Seculo 2do. Duos hoc seculo Imperatores Romæ dedit Hispania, Trajanum patria Italianensem in Bætica natum, ac Ælium Hadrianum Trajani conterraneum, & consanguineum.

Ælius Hadrianus Hispaniam in sex Provincias dividit, Bæticam, Lusitaniam, Carthaginensem, Tarraconensem, Callæciam, & Mauritaniam.

Ea scilicet Africa parte Hispania contributa.

Seculo 3tio. Tetricus sub Valeriano, & Gallieno Hispaniam tenuit, in quam Germanica Natio per Galliam infusa totis duodecim annis, urbes, agrosque, igne, ferroque vastavit.

M: Aurel: Carus Imperiò suscepto, Carinum filium in Gallia, & Hispania curare mandavit, eodemque tempore M: Aurelius in ceteriore Hispania rem Romanam gerebat.

Seculo 4to. Hispaniæ reguntur à quarto Legato Præfecti Prætorii Galliarum ab an: 331.

Sequenti: V. post Christum natum seculo, Svevi, Gothi, Alani, Silingi, Vandali Hispaniam invasere; sed Alanis, & Silingis eodem seculo extinctis, Vandalis fugatis, Hispaniæ divisæ fuere inter Romanos, Svevos, & Gothos, de quibus agendum, quia illorum Reges in Castellanis

<i>Helanis adhuc perseverant. Mariana.</i>	
Seculo 5to. Inigium Gothorum Regno de-	
dit Ataulphus Alarici Regis affinis, qui relicta	
Italia Hispaniam petiit 415.	
Ataulphus à 415. ad 416.	1.
Sigericus regnat m. 7.	0.
Vallia: 429.	13.
<i>Vallia regnante fugati Vandali, deleta Alano-</i>	
<i>rum reliquia.</i>	
Theodoredus ad 451.	23.
Theorismundus ad 452.	1.
Theodoricus ad 467.	13.
Euricus ad 483.	17.
<i>Romanos ex universa pellit Hispania.</i>	
Alaricus ad 483.	23.
Seculo 6to. Geselaricus ad 511.	
Amalaricus à 507. ad 531.	24.
<i>Sub tutela Theodorici ad 526. Mox solus.</i>	
Theodus sive Theuda. ad 548.	17.
Thaudegesillus ad 549.	1.
Agila ad 554.	5.
Athanagildus ad 568.	14.
<i>Romanos auxiliares, quos Euricus ejecerat, vo-</i>	
<i>cat in Hispaniam.</i>	
Limba seu Liuba I. ad 573.	5.
Leovigildus frater ad 586.	13.
<i>Galleciam Svevorum regnum armis occupat.</i>	
Flav: Recaredus I. ad 601.	15.
<i>Ad hoc Flavii cognomentum tulere Castella</i>	
<i>Reges usque ad Mauros.</i>	
Seculo 7mo. Limba seu Liuba II. ad 603.	
Vittericus ad 610.	7.
Gundemarus ad 612.	2.
Sisebutus ad 621.	8.
Recaredus 621. M: 3.	3.
Suintilla, & Ricimerus ad 631.	10.
Sisenandus ad 636.	5.
Chintila ad 640.	4.

- Tulga ad 642.
 Chindasuindus ad 649.
 Recisuindus ad 672.
 Bamba ad 680.
 Eruius ad 687
 Ægica ad 701
 Vitiza ad 711.
 Rodericus ad 712.
Seculo 8vo. Mauri 713 Hispaniâ subactâ, rem
Gothicam in plura regna distrahunt.
 relagius à 717 ad 737
E. Regio sanguine regnat Oveti in Austria
 Garzias Aynsa Rex Suprarbiensis 724.
 Legionense Regnum 627.
 Favila ad 739.
 Alphonsus I. Catholicus ad 757.
 Froila ad 768.
 Aurelius ad 774.
 silo ad 783.
 Maurogatus ad 789.
Maurus annum puellarum tributum pendit.
 Veremundus Diaconis ad 791.
 Alphonsus II. Castus. ad 842.
Seculo 9no. Alphonsus abstinens ab uxore
Casti cognomen invenit.
Castelle Comes Ovetensi Regi parebat.
 Enecus I. Navarra Rex 819.
 Ramirus I. ad 850.
 Ordonius ad 866.
 Garcias II. ducta Vraca Navarra Regno Ara
geniam jungit 867.
 Alphonsus III. Magnus ad 910. 44.
 Godofridus de Arria Comes Barcinonensis
Carolo Crasso institutus.
 Seculo 10mo sanctius Abarca VIII. Na
 varræ Aragoniæ Rex.
 Garzias ad 913.

Ordonius II. ad 923.	9.
<i>Sedem Oveio Legionem transtulit, dictusque est</i>	
Rex Legionensis. Froil: II. ad 925.	2.
Alphonfus IV. ad 928.	3
Ramirus II. ad 950.	22.
<i>Castella Comitem liberum esse jubet ab as alienum,</i>	
<i>tui solvendo par non erat.</i>	
Ordonius III. ad 955.	5.
Sanctius Crassus ad 967.	12
Ramirus III. ad 985.	18.
Veremundus II. ad 999.	15.
Seculo primo. Alphonfus V. 127	28.
<i>Sanctius III. Navarra, & Aragonia Rex, &</i>	
<i>Comes Castella, ducta Nunna Sanctii Filia.</i>	
Veremundus III. ad 1037.	29.
Ramirus I. Aragonia solius Rex 1035.	
Ferdinandus Magnus ad 1005.	29.
Sanctius II. Fortis ad 1072.	7.
Garzias cum fr: ad 1074.	2.
Alphonfus VI. ad 1109.	36.
<i>Toletum recipit 1085. eoque sedem transfert.</i>	
<i>Henricus Burgundus à Regio Gallorum sanguine</i>	
<i>ducta Theresia Alphonfi Reg: filia, dicitur Comes</i>	
<i>Lusitania, quam Mauris ademerat 1080.</i>	
Seculo 12mo. Alphonfus VII. Alphonfi VI.	
Nepos ex Uracca ejusdem filia ad 1126.	17.
Alphonfus VIII. ad 1157.	31.
<i>Alphonfus Henrici Comitis filius Primus Lusita-</i>	
<i>nia Rex ab exercitu salutatur. 1139. confirmatur</i>	
<i>ab Alexandro III. 1172.</i>	
Sanctius III. ad 1157.	1.
Ferdinandus II. ad 1188.	31.
<i>Alphonfus Comite Barcinonis ad Aragonia Re-</i>	
<i>gnum vocato, Catalaunia jungitur Aragonia 1162.</i>	
Alphonfus IX. ad 1214.	26.
Seculo 13tio Henricus I. ad 1217.	3.
<i>Alvarus Lara Comes turbas excitat.</i>	

Ferdinandus Sanctus filius Alphonsi Legionensis ad 1252. 35

Alphonso patre extincto, Legionense Regnum Castellano addit 1230.

Cordubam, Hispalim, aliaque oppida Mauris eripit. Regium Castellae Senatam instituit. Regnum Granatense recuperat 1237.

Alphonsus X. Sapiens ad 1284. 32

Carthaginem, Silvam, pacium de Mauris recipit.

Sanctius IV. Strenuus ad 1295. 11

Fratris primogeniti filiis Alphonso, & Ferdinando dejectis.

Seculo 14to. Ferdinandus IV. ad 1312. 17

Alphonsus XI. Justitarius ad 1350. 38

Bello clarus Mauros cladibus attrivit. Dissidii Civilibus lacerata Respublica..

Petrus Crudelis ad 1369. 19

A fratre notho victus, & interfectus crudelitate penas dedit.

Henricus II. petri fr: ad 1179. 16

Post Henricum II. Gusman: filium ex ordine Dominici conscientia Moderatores eligunt Castellae Reges.

Joannes I. ad 1390. 13

Henricus III. ad 1407 16

Seculo 15to. Hujus frater Ferdinandus juramento Matris Eleonora 1410. Martino obeunte, Regnum Aragonia adeptus est.

Joannes II. ad 1454. 47

Henricus IV. ad 1474. 20

Turba in Castella, aliis Ioanna Henrici filiae aliis Isabelle ejusdem sorori Regni successionem deferentibus ad ann. 1479.

Ferdinandus Catholic: Aragonum Rex *belli uxoris jure ad 1506.* 26

Aragoniam, & Castellam jungit. Huic sive datus, sive restitutus est Catholicus status a Julio II.

Filia Joanna nupsit Philippo Austriaco, & hinc
in Hispania.

AUSTRIACI REGES.

Seculo 16to. Philippus I. Austr: 5560. vix 1.

Castella magnis motibus agitur

Ferdinandus iterum ad 1516. - 20.

Joanna impare ob mentis defectum. Navar-
ram occupat 1513.

Carolus V. Imper: Hispan. I. ad 1556 40.

Philippus II. ad 1598 - 42.

Nemo fortasse ab orbe condito latius imperavit.

Madridi sedem figit Henrico Rege obeunte, Lusitania potitur 1580.

Philippus III. ad 1921. - - 23.

Seculo 17mo. Philippus IV. ad 1665. 44.

Lusitani Brabantia Ducem Joannem Regem eligunt 1640.

Catalaunica turba 1640. Neapolitana 1647

Carolus II. ad 1700. 37.

Pater moriens matri optima Maria Anna, simulque sex Consiliariis Carolo impubere regnum administrandum reliquit.

ALIORUM PER EURO- PAM REGNORUM ET PRINCIPATUUM INITIA, ET VICES.

Seculo 1mo. Thraciæ Regum Tacitus, & alii meminere

In Germania Maroboduus ab Arminio victus, pellitur. Tacit.

Britanniæ, Hiberniæ, Daniæ, Norvegiæ, Sveciæ.

❁❁, Reges hoc seculo à Neotericis memorantur.
Matellanus Scotorum Rex, Christo nascente
secundum regni annum numerabat.

Corbredus cognomento Galdus, five Galga-
cus Scotorum Rex, ut est apud Tacitum *in vita*
Agricola.

Seculo 2do. Trajanus, victo Decebalo, Da-
corum Regno finem imponit 206.

Scotorum Reges hoc seculo numerantur Lu-
ctatus, Mogaldus, Conarus, Ethodius, Satrael
& Donaldus I.

Gothi five Scandia, five ex Getarum regioni-
bus erumpentes, multis afflictis Provinciis, ad ut-
ramque Visurgis ripam sedes figunt. 188.

*Gothorum nomen supra quadringentos ante Chris-
tum natum annos auditum fuisse scribit Trithemius,
sed sine antiquo teste.*

Seculo 3tio. Gothi Thraciam populantur, &
post Decii cladem 251. plures occupant Rom: im-
perii provincias seculis 3. 4. 5 & 6.

Quadi & Sarmatæ per Gallieni ignaviam
Pannoniâ potiuntur.

Dania sub eodem Gallieno Romanum jugum
excudit, nunquam amplius subitura.

Probus Bastarnarum centum millibus ad præ-
sidium contra barbaros in Thracia sedes assignat
281.

Carantius, five Carausius, Scotus, Romanis vi-
ctis, Rex Britannorum appellatur 290. Leslæus
in Hist: Scot:

seculo 4to. Raufimundus Rex Sarmatatum à
Constantino cæditur 319.

Eugenius I. Scotorum Rex moritur, Romani
rerum in Scotia potiuntur, incipit interregnum
386.

Fritigildis Marcomannorum Regina maritum
ad Romanorum obsequium adducit.

Alaricus Gothis imperat 381. circiter.

Hungi

Hungi sub Balmiro, & Mundifico Attilæ patre 382.

Vandali ad Vistulæ ripas sub Modigisilo, seu Gondigisilo circi. 282.

Seculo 5to Fergusius II. Scotorum Regnum, à Romanis eversum instaurat 410.

Burgundiones à Rheno ad occidentē solem progressi, regioni, quam occuparunt sub Honorio Imper. nomen fecere.

Attila Rex Hunnorum, & Buda frater Hungarorum regno dant initium 442. *Aliis Bleda.*

Caba Attilæ filius cum Hunnis fugatur ab Arderico Gepidarum Rege 454.

Angli Saxonum gens à Britannis adversus Pictos, Scotosque acciti, post fractam horum audaciam, Britanniam subjecere, eamque in septem regna partitam, Angliam appellantes, tenuere ad annum 1017.

Seculo 6to Theodo Agilolphingus Dux I. Bavariz 508.

Avarius Hunnorum Rex Nurici partem, quam bello domuerat, Bavariam dicit 525.

Slavi Austriam occupant 522. mox Illyricum 587.

Longobardi pannoniam occupant 549.

Garibaldus I. Rex Bojariz, five Bavariz. 568.

Bulgari gens hætenus ignota à Borealibus finibus egressa Myfia potitur

Polonici Principatus initia per Lechum gente Slavum circa annum 600.

Seculo 7mo. Garibaldus II. iterum Dux Bojariz 607.

Zeccus Slavus I. Bohemiz Dux anno ferme 649.

Bulgari Pannoniam & Thraciam occupant prope annum 680.

Exstinctis Lechi posteris in Polonia anno ferè 700. XII. Palatinis, quos populi elegerant, in tyrannidem prolabantibus, creatur Dux I. Cracus, à

quo Cracovia nomen invenit.

Ragusa, quæ post dirutam à Saracenis veterem Epidaurum, à Polimiro Belo Bosfinorum Recondita fuerat, liberæ urbis more à propriis Magistratibus regi cæpit. *Tabero l. 5.*

Seculo 8vo Post Cracum II. & Lechum Craciv. I. Filios Vanda imperat in Polonia usque ad 760. Post Vandam, XII. iterum Palatini, quibus tres Lechi succedunt, ac deinde postremi filius Popielus.

Hunni reduces iterum Pannonia potiuntur 744. Carolus Magnus victo Vitolono Bavarix Ducem Tassilonem II. substituit, mox hunc rebellem in Monasterium detrudit, ac ipse Regem se Bavarix dicit 788.

Flandria antea inculta fit Comitatus 792.

Bionus III. Christianorum I. Svecix Rex 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus Saxonibus victis Witikindum Ducem imponit 804.

Egebertus Anglix universæ Rex I. moritur 837. Sivardus II. Daniæ Rex à Ludovico Pio Frisiam accipit.

In Polonia post interregnum 20 annorum eligitur Piaustus Dux gentis 842.

Pictorum gens universa cum regno deleta à Kenneto Scotor: Rege 850.

Austrasia à Lothario R. Lotharingia dicitur Polemon Dux I. Lithvanix 902.

Ingo Svecorum Rex Ruthenos & Moschos suæ ditionis facit 900.

Ragusei pulso Demejano tyranno Venetorum ope, ab his per aliquot annos annum prætorum admittunt. *Tabero l. 5.*

Seculo 10mo, Marchiones custodiendis Regionum finibus, Burgravii juri dicendo inducti.

Bavaria iterum Ducatus 911.

Sigefridus I. Marchio Brandeburgicus 927.

Leopoldus Austriæ Marchio I. 932

Misniæ Marchio ab Henrico Aucupe institutus. Herman

Hermannus I. Lüneburgi Dux dicitur ab Otho:
ne I. 960.

Sigefridus Ardennensis I. comes Luxemburgi.

Imperium Moscovitum 990. Svetonius Danicæ

Rex Sveciam acquirit 998.

Saraceni Creta insula eiectione per Basilium, &
Constantinum Imperatores.

Seculo II mo Subaudiæ Comitatus per Berol:
dum Saxonem incipit 1010. Dani occupant An:
gliam 1016 Rege I. Canuto Magno.

Boleslaus I. Cognomento Chrobri ex Duce I.
Rex Poloniæ Henrico I. Imper.

Gvilemus Nortmanniæ Dux hæres à S. Eduar:
do dictus, pulso Haraldano Dano Angliam subigit
1066.

Bavaria transit ad Atestinos in Welphone Actii
filio 1070.

Polonia ob cædem S. Stanislai Cracoviensis,
privatur regis titulo. 1079.

Vladislaus II. per Henricum III. Rex Bohe:
miæ primus 1087.

Bullionis Ducatus 1096. venditus Leodiensi E:
piscopo à Godofredo Lotharingæ Duce.

Seculo 12 mo. Sigefridus è Duce Lotharingiæ
Mosellanicæ I. Comes Palatinus 1101.

Hermannus è Ducibus Zeringiæ I. Marchio
Badensis sub Henrico IV. 1120.

Welphonibus, sive Atestinis Austriaci in Ba:
varia succedunt. 1138.

Albertus Ursus Princeps Anhaltin: March: Bran:
denburg. 1142.

Austriæ & Marchione Dux 1154.

Otho I Witelspachus 1162. post Atestinos
Dux Bavaricæ, in qua imperant ejus posteri.

Valdemarus II. primus Danorum & Vandalor:
um simul Rex 1203.

Seculo 13 tio Nerius, sive Rainerus Acciajolus
Achajæ Princeps, Athenarum Dux.

Otho Parvus è gente Ateffina l. Dux Brunsvicensis & Luneburgensis 1240.

Ducatus Brabantiae ex Lovaniensi Comitatu 1247.

Edvardus l. ab Henrico III. patre primus è primogèntis Regum Anglorum dictus Valliae princeps caeso Leolino 1254.

Chios à Michaele paleologo donatus Genuensibus 1260.

Islandi Naquino Norvegiae Regi se spontè tradunt 1265.

Austria, Stiria, Tirolis, & Carinthia Rodulphi Imper: familiae cedunt 1282 moxque etiam Burgundia & Bohemia Primislaus Polonus Regium nomen repetit 1295.

Seculo 14to. Nicolaus Acciajolus Magna: Regni Neapol: Senescalus Corinthi Dynasta.

Dux Geldriae ex Comite 1308.

Libertatis Helveticae Tabulae 1315.

Albertus sub Carolo V. Dux l. Meganopolitanus.

Francisc: Catalufius Patrit: Genuens: Lesbii princeps 1350.

Casimiro Magna: piastorum postreò extincto, eligitur à polonis Ludovicus Rex Hungariae 1370.

Robertus II. primus è Stuartorum sanguine regnat in Scotia 1370. Justiniani Genuenses insula Chio donantur à Jo: IV. paleologo 1374.

Jagello, postea è sacro fonte Vladislaus V. Duxta Hedvige Rex pol: 1386.

seculo 15to. Dania, Svecia, Norvegia uni ferè Regi semper parent ab an: 1396. ad 1523.

Amedeus VIII. ex Comite Dux l. Sabaudiae à Sigismundo Caesare dicitur. 1416.

Adolphus Dux l. Cliviae 1417

Fridericus Burgravius Nuringberg: à Sigismundo Caesare 1417 donatur Marchia Brandenburg, quam posteritè tenent

Rhaetorum foederatio caepa 1424 stabilitur 1471

Norve:

Norvegia hæredit: jure obnoxia Daniæ ab año 1448

Ducatús Witembergens: initia 1470

Nayarræ Regnum 1483 transit ad Albertos,
Francisco phæbo sine prole obeunte

Seculo 16to Svecia separatur à Dania, electo
in Regem Gustavo 1523. Hungaria, & Bohemia
transeunt ad Austriacos: 1526

Capta Rhodo Melita Hierosolymitanis Equiti-
bus dono datur à Carolo V. 1530.

Navarræ jura Antonio Borbonio cedunt 1553.

Batavica defectio ab Hispanis 1572 ex qua nova,
potensque Respubl:

Deficiente in sigismundo Augusto virili Iagel-
lorum Stirpe 1572. primò Henricus Gallus, mox
Stephanus Battoreus, indè sigismundus Svecus à
Polonis eligitur 1587. Hujus Diadema Svecicum
rapitur à patruo Carolo 1580.

Seculo 17mo Jacobus Scotiæ Rex VI. post
obitum Elifabethæ Reginæ, Magnæ Britanniæ &
Hiberniæ I. 1603.

Bayariæ Dux inter septem viros 2548.

Provinciæ Fæderatæ in Belgio ab Hispanis
liberæ declarantur 1640.

Britannia 1649. ex Regno Respublica sub Ty-
ranno Cromuelo restituitur Carolo II. Regi 1660.

Abdicante Christina, Sveciæ Regnum Caro-
lo palatino cedit 1655.

Casimiro V. è Sveca Vasarum familia postre-
mo abdicante 1668. Michâél I. Coributus polo-
niæ 1669. Rex eligitur, eoque obeunte 1673. Ioan-
nes Sobieski prudentiâ, & bellicâ gloriâ clarissimus.

Veneti Cæsari, & polono fæderati pelopone-
sum de Turcis fortiter, & feliciter recipiunt.

Anglia 1689. deficit à Iacobo II. Rege ad Auria-
cum principem, Scotia aliquandiu nutat, mox ce-
dit, Hibernia bello subigitur 1691.

Mortuò Gulielmò Arauxicanò 1701. qui ma-
gnam Britanniam, pulso Iacobo II. sibi usurpave-
rat,

rat, in ejus locum Anna Maria successa est, Daniæ Ducissa, Jacobi II. filia altera. Hæc regna Angliæ, & Scotiæ, in unum Magnæ Britanniæ conjungit, in quo à Jacobo decessores frustra antea desudaverant.

Poloniæ primates à rege Augusto deficientes regem Sveciæ sibi poscunt.

INITIA, VICISSITUDINES REGNORUM, EXTRA EUROPA M

Seculo 1mo Herodes Ascalonita moritur anno 1. Filii Archelaus Iudææ Rex, Heredes Antipas Galliliæ, Philippus Itureæ Tetrarchæ dicuntur ab Augusto 2.

Archelaus an: 6 relegatur.

Iudææ Procuratores constituuntur.

Herodes Agrippa I. primo per Caligulam Galliliæ Rex 38. mox, & Iudææ per Claudium 41.

Agrippa II. succedit 43.

Hoc mortuo, Iudæa iterum Procuratoribus creditur.

Parthorum, Æthiopum, Arabum, Armenorum, Cappadocum Reges à vetustis scriptoribus, Sinarum à Neotericis memorantur.

Seculo 2do pacore apud parthos regnante bellis civilibus eorum opes atteruntur, quare facili negotio sub Cosroë II. à Trajano victi sunt.

Trajanus Cosroem II. in ordinem redigit, parthisque Partamaspatem imponit 112. circiter, sed eo à popularibus pulso, Cosroes redit, a quo cum Hadriano firmata pax.

Assyria, Mesopotamia, & Armenia revocatus ab Hadriano, qui eas liberas esse voluit, præsidibus, Reges eligunt 119.

Seculo

Seculo 3tio. Abagarus Osroenorum, five Edessæ Rex dolo captus à Caracalla 216. *Calvinus perperam putat, eum fuisse, ad quem Christus literas dedisse fertur.*

Abagarus, five Abgarus nomen commune fuit omnibus Edessa Regibus, ut recte monet Norius in Epoch. Syro Macedon.

Zenobia palmyrenorum Regina, Syria potitur, & Phœnicia. Alexander Severus Hebræos à Præfecto, qui Syrus Archifinagogus diceretur regi patitur 224.

Artaxerxes, ter victo Artabano parthorum Rege, regnum transfert ad persas 227.

Seculo 4to Exstincta apud Sinas Mana, quæ plura secula Imperium tenuerat, regnat Cyna familia 264.

Servi Sarmatarum Dominos è Sarmatia expellunt, eaque potiuntur 334.

Hannibalianus Constantini Magni ex fratre nepos, ab eodem Rex Ponti dicitur 335.

Imperii Romani finibus ab Ortu ad Indos, à Meridie ad Æthiopes, ab Aquilone ad Sarmatas, ab occasu, ad Oceanum Britannicum propagatis, plurima Regna in Asia, Africa, & Europa exstinguntur.

Sapor II. Hormisdæ II. filius, Persarum Rex Romanis infestus Persicas opes auget, potitur Armenia 368.

Seculo 5to. Isdegerdus hujus nominis I. apud Persas, cui Arcadius moriens filii Theodosii tutelam permisit 408.

Usai familia apud Sinas regnat 419.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, à Castino Valentiniani Duce læsus, ab eo deficit, & Africa occupata, Vandalos, Albanosque in eam evocat ex Hispania. Sic Africa Vandalorum ditionis facta est 427.

Colchorum five Lazorum Reges in Asia hoc seculo memorantur *Genebrardus Lazos male locat in Perside.*
Seculo

Seculo 6to. Saraceni populi ex Ismaële originem à Sara Abrahami conjugè nomen trahentes ex Arabia erumpunt in Syriam palæstinam & Phœniciam hoc seculo ineunte.

Turcæ, ut liquet ex Plinio, Scytharum populi, è Portis Caspiis Armeniam, & Cappadociam invadunt 516.

Belisarius, victo, & capto Gilimere, Regno Vandalorum in Africa finem imponit 533.

Africa in septem Provincias divisa, & Imperio subjecta 534.

Seculo 7mo Heutay apud Sinas diviso Regno dominantur 628.

Mahometes primò servus, mox Vates, inde Dux Exercitûs in Arabia moritur 631.

Huic Succedit Abukara, & post eum Omar, sive Haomar, qui Persidem subigit, mox Syriam, & Ægyptum.

Hic primus dictus est Calipha.

Haly Mahometis gener post Haomarum Muhavias l. Damasci Calipha.

Abueramus l. Miramolinus in Mauritania Tingitana fuga evaserat cum affeclis, Abdallæ Caliphæ Damasceni interempti. *Miramolinus id est Princeps, seu Caput Fidelium.*

Seculo 8vo. Ulit Saracenicæ dominationis fines latius extendit, & Imperii sedem iterum figit Damasci.

Saracenis Haly Sectatoribus impellentibus Maurofores Chorazami dominos occidunt, Marvanum Calipham cedunt 752.

Inde sub Muhamad Abubalas Saracenorum Imperium in tres partes dividitur, quarum primam Abubalas tenuit in Perside, Salim Ægypto præfuit, & Abdalla Syriæ.

Hinc Strips Bilæ apud Persas celebris. Arakid Bila, sive Aaron Carolo magno amicus.

Seculo 9no. Abuezar Maticem inter Saracenos illustris, utpote qui octo Regibus dominis

mitis

mitis, Principes eorum urbes victor expugnavit:
Creta à Saracenis occupatur 822.

Jacob Leys celebris apud Saracenos Persas
regnat. *Post hunc diu silet Persarum historia.*

Celleberrimi erant hoc seculo Babylonius,
seu Baldacensis, & Ægyptius Calipha. *Hac A-
rabica voce, qua successorem, vel Hæredem si-
gnificat, nempe Mahometis, primò appellatus est
Supremus Saracenorum Princeps, mox & alii mi-
nores.*

Seculo 10mo. Mustaphi, sive Mustapha Baby-
loniorum Calipha, sive Amiras, victo Ægy-
ptio, totum ferè Saracenorum Imperium sibi
subjicit. 908.

Calecuti apud Indos sedem habere cæpit
Saracanus Amiras 909.

Sunga familia apud Sinas regnare incipit 923.

Persarum Reges Daules, & Boytes è stirpe
Darij Hytaspis à 936.

Historia Persica iterum, deficit.

Ingas Peruvianos Cuschi sedentes ab hoc
seculo numerant Americani.

Seculo 11mo. Turcæ intio seculi Persis in-
festi, mox ab eorum Calipha, sub quo merue-
rant, desciscentes, & Saracenis debellatis, Tan-
grolipice Duce, eorum sectam cum regno su-
scipiunt 1038.

Turcæ dividuntur in Orientales, & Occi-
dentales 1060.

Hierololyma expugnata, Cruce signati ejus
Regnum Gothofredo Bullionio, cujus potissi-
mum virtute receptam esse constabat, omnium
consensu deferunt 1099.

Antiochia Boemundo, Edessa Balduino,
Gallilæa Tancredò cesserunt.

Seculo 12mo. Corasimii in Perside 1139.

Noradinus è Turcis Occidentalibus Syriam
occupat 1143.

Saladinus è Turcis Occidentalibus Ægypto
potitur 1178.

Eruptio Tartarorum, & plures per eos
Provinciæ Septentrionis occupatæ 1188.

Rucradinus Turca l. Iconii Sultanis 1189.

Cypri Regnum jure permutatum in Hiero-
solymitanum 1191.

Alexius Comnenus Trapezuntini Imperii
fundamenta jactat. 1203.

Seculo 13tio. Capta Constantinopoli Bal-
duinus Imper: Veneti, Cretam, Ionii, & Æ-
gei maris insulas Bonifacio Montisferratensi The-
sallix Regnum, aliis alia præmia virtutis attri-
buit 1204.

Chingiscamus Tartarus, Chorasmii domi-
tis, regnat in Perside 1227. & post eum Za-
gathay, sive Hallon.

Mamelucchi in Ægypto regnant 1245.

Tartari Sinas occupant 1278.

Alidino Sultanorum Iconii ultimo extir-
cto 1296. Turcarum Regnum in septem Dynasti-
as dividitur.

Cassanus Tartarus 40. Saracenorum milli-
bus in Syria cum Sultano Ægyptio profligatis
redit in Persidem 1292.

Seculo 14to. Othomanus Ortoguli domi-
tis aliis Turcarum Dynastis, Prusiam, ma-
gnamque Asiæ partem subigit 1301.

*Mansit deinde omnibus Turcarum Regibus
Othomani cognomen.*

Gempsa l. Parthorum Sultanus victo Car-
bandare Tartaro potitur Perside ab anno 1350
ad 1390.

Ta Iminga familia, pulsus Tartaris regnat
apud Sinas 1368. *Martinus.*

Tamerlanes Tartarus 1391. Fugatis Parthis,
suos reducit in Persidem.

Seculo

Seculo 15to. A duobus Tamerlanis filiis Mogolis, & Samarchandæ, Regna initium habent 1406.

Gempfa II. victis Tamerlanis filiis, Parthos iterum Persis imponit 1407.

Uffumpassanus I. Turcarum potitur Perside 1458.

Mahometes II. Trapezunte universaque Chalcide, armis domita, Trapezuntinum Imperium evertit.

Lusitani Brasiliam, Americi Uespucii industria lustratam armis occupant.

Seculo 16to Hmâel Sophi Turcas pellit è Perside, eamque sibi subigit 1501.

Amether Saracenus Monachus assumpto Seriphii nomine, Fessæ, Marochii, & alia Mauritaniæ Regna occupat Religionis obtentu.

Selimus Turca Sultano debellato, Syriam occupat; mox victo Tomumbeio Mameluchorum in Ægypto regno finem imponit 1517.

Mexicum per Cortesium subigit Castellanus 1519. & Peruvia potitur Petrus Pizzarus 15. 25.

Lomellini Genuens: Patritii Tabracæ insulæ ad Africæ oram Domini anno circ: 1540.

Arabia Felix à Solimano occupatur 1570.

Seculo 17mo. Abdemelebus Marochii & Fessæ Regna suæ ditionis facit 1575.

Batavi in Oriente Magnas Insulas, & plures Regulos armis subigunt.

Busserius & Xequus Marochi, & Fessæ Regis filii Hametis patris Regna dividunt 1603.

Tartari ex familia Tascinga Siharum regno potiuntur 1644. *Martinius.*

Batavi à Lusitanis Brasilia pulsi 1654.

Tasilettus Fessæ, & Marocchi Regna iterum jungit.

Æthiopum Reges nunquam interrupta serie, adhuc perseverant omnium fortassè antiquissimi.

Seculo

BELLA CLARIORA,

Seculo 1mo. Augustus Imper. Ducibus Tiberio & mox Germanico rem Romanam in Dalmatia, Sarmatia, Pannonia, & Germania prospere gerit.

Corbulo sub Nerone parthos, & Armenos bello domat.

Hebraei ob Flori procuratoris latrocinia, & cædes, à Romanis deficiunt, & hinc horum in eos bellum Vespasiano & Tito Ducibus.

Agricola Dux Romanus sub Domitiano per Britanniam, & Hiberniam arma circumfert, & plerumque feliciter. *Tractus in vita.*

Seculo 2do, Trajanus in Decebalum Dacorum Regem, ac postmodum in Scythas bellum gerit.

Idem Trajanus Judæos in Cypro rebelles armis persequitur. Mox contra Parthos felici, contra Arabes infelici Marte contendit.

Rebelles iterum Judæos bello plectit Hadrianus.

L. Verus contra Parthos, Marcus Aurelius contra Marcomannos bellum feliciter gerunt *Marcomanni Casari primum memorati, si Sånsoni, & Britio credimus, fuere, ubi nunc Bohemi, vel potius Moravi.*

Seculo 3tio Picti & Scoti mutuis cladibus atteruntur.

Imperatores Sept: Severus & Caracalla in parthos, & Britannos fausto successu bellum intergrant.

Artaxerxes Persarum rex post victum Artabanum, infeliciter movet in Romanos à quibus ejusdem Successores plerumque hoc seculo victi.

Contra Gothos, hæctenus Romanis ignotos pugnant Gorgianus, Decius, Claudius II.

Sub Diocletiano, & Collegis Cæsaribus Asia, Africa, Sarmatia, & Anglia in Europa bellis arserunt.

Seculo

Seculo 4to. Romanorum Cæsarum bella Civilia sub Constantino, ejusque Filiis.

Iulianus in Gallia & Germania bellum habet.

Denuo cum Persis sub Sapore ll. 350. diuturnum, & atrox bellum, quo fractæ Romani Imperii vires.

Iterum bella Civilia inter Romanos, five Cæsares, five Tyrannos.

Romani pluries cum Hunnis, Alemannis, Gothis ferè semper victores signa contulere.

Seculo 5to. Gothis sub Radagasio, Alarico, Athaulpho, & Theodorico Regibus latè per Europam arma circumferunt.

Attila Hunnorum Rex Dei flagellum cum 400. armatorum millibus Illyrico, & Thraciæ, Mesiæ, Daciæ, Macedoniæ Thessaliæ, Germaniæ, Galliæ, Italiæ bellum, seu potius vastitatem infert.

Odoacer Herulorum Rex Italiam armis petit.

Franci sub Meroveo contra Gallos, Vandalos, Gothos, sub Clodoveo contra Germanos, & Visigothos bella gerunt.

Saracenorum nomen incipit armis in Asia clarescere anno circiter 500.

Seculo 6to. Iustinianus Bellifario Duce Persos in Asia, Vandalos in Africa bello, & cladibus atterit.

Eodem Belifario & Narfete Ducibus Gothos in Italia profligat.

Longobardicum nomen Italicis bellis inclarescit.

Scoti, & Picti cum Arturo Britannorum Rege sæpe configunt.

Persiæ sub Cavade Cosroe I. & Hormisdæ III. Regibus cum Græcis Imperatoribus varia fortuna decertant.

Seculo 7mo. Cosroes II. Rex Pers: fæde lacerat Rom: Imperium sub Phoca, mox ab Heraclio pluribus cladibus atteritur.

Saraceni circa 637. latè per Afiam & Africam victores sub Heraclio, & Constantino filio. Saraceni inter Halys & Mahometis alleclis divisi bellum civile gerunt.

Angliæ populorum bella, quæ narrantur à Beda.

Dagobertus I. Francorum rex bellum habet cum Slavis 622. 623.

Orientis Cæsares à Constantino Pogonato ad Michæél. Paphlagon. cum Bulgaris per 6 ferè secula aut bellum, aut suspectam pacem habuerunt.

Seculo 8vo Saraceni in Hispania 713. Indè bella adversus eos rellagii Alphonfi I. Froilæ I. Veremundi I. Alphõfi Casti Regum integrat ferè seculo, & plerumque prosperè gesta.

In Gallia bella civilia Carolo Martello victorè mox ejusdem contra Saracenos

Pipini contra Saxones, Aquitanos, & Longobardos bella.

Caroli Magni contra Longobardos in Italia contra Saracenos in Hispania, & Saxones in Germania arma felicia. *Quæ de rebus contra Anglos gesta narrantur comestitia censentur.*

Seculo 9no Dani Anglis molesti in Britannia Carolus Magnus bellum Saxonicum conficit, quod annos. 33. duraverat.

Græci Cæsares contra Bulgaros bellum habent varia fortuna.

In Francia, & Germania bellum civile filiorum contra Ludovicum piùm, & postea inter se

Normanni egressi à Dania 836. Galliam invadunt.

Saraceni in Italia, & Hispania bellis furunt

Bella de Imperio certantur in Italia usque ad Othonem I. Imperat.

Seculo 10mo. Hungari, Germaniam, Italianas Gallias populantur.

Nicephori Phocæ de persis victoriæ sub Rōmano Iuniore.

Orientis Imperatores bellum habent cum Saracenis, Ruthenis, & Bulgariis.

Saraceni in Italia adversa plerumque fortuna pugnant.

Rodulphi Burgundi, Hugonis Arelatenſis Regis, & trium Othonum in Italia bella inter se, nec non contra Græcos & Saracenos. Turcæ vel in fine hujus, vel sub initium sequentis seculi perſas vexant.

Germanorum Cæsarum bella in Italia pro R. Pontificis & Imperii dignitate, in Hungaria pro defensione regum.

Seculo 11mo Nortmannorum in Italia, mox in Græcia, & Sicilia arma felicia.

Græci Cæsares contra Bulgarios feliciter, inſeliciter cum Nortmannis, & Turcis bellum habent.

Belli semina inter Genuenses & Pisanos 1050 cum hi partem illis Corsicæ ademissent.

Subacta per Cuiſlelmum Nortmannum Angliæ, Galliarum Philippo I. natus est æmulus, bellumque, quod primò Francos, & Anglos commisit 1077. circiter.

Hispani contra Mauros arma prosperè tractant.

Seculo 12mo Genuenses, & pisani, de dândo Corsicæ Episcopo contententes ad bellum veniunt, quod ingenti animorum armorumque contentione multos per annos, eventu vario gestum est.

Græci Cæsares cum Turcis, Scythis, Serviis, Hungariis bellum habent.

Eleonora Guicentis à Ludovico VII. Galliarum Rege repudiata secundi ejusdemque atrocissimi belli inter Gallos, & Anglos, initium fecit 1152.

Turcarum Norandini, & Saladini bella, quibus Syriam, & Ægyptum domuere.

Seculo 13tio. In Anglia bella civilia inter Eboracenses & Lancastrenses Duces sub Albæ, Rubræque Rosæ nomine, quibus post 30. prælia, trium regum & plurimorum principum cædes Henricus VII. Angliæ rex anno 1485. finem imponit.

Tartarorum contra persas, & Saracenos toto ferè seculo bella prosperè gesta.

Fridericus II. Cæs. bello plerumque inglorio Guelforum, & Gibellinorum factionibus revocatis ab anno 1234. ad 1250. sædum in modum Italiam lacerat.

Seculo 14to, Bellum Anglogallicum tertium quo Gallia tantum non perit per annos ferme ducentos oritur 1336.

Bellum inter Venetos, & Genuenses per plura lustra vario eventu gestum cæpit anno 1350.

Rodolphus Bellum cum Ortocaro, Bohemorum Helvetis Burgundisque feliciter gerit.

Sicilia post crudeles vespers a petro Aragonico occupata, illorum jacta sunt inter Gallos & Hispanos bellorum semina, quæ sopita sæpius, nunquam extincta post tria secula adhuc dolemus.

Seculo 15to Florentini cum pisanis, Venetorum cum Mediolanis Ducibus, Andegavenses cum Aragoniis armis decertantes, Italiam deformant.

Angli cælitus prius ab Aurelianensi puella fracti, mox à Carolo VII. Rege pluries victi, toto ferè Gallia pelluntur.

Ferdinandus Hispanus, Granata per vim perditus, Maurorum in Hispania regnum excindit 1485.

Tamerlanis in Asia, Turcarum regnum Amurathis II. Machometis II. & Bajazethis item in Asia, Græcia & pannonia bella memorantur.

Seculo 16to. Caroli V Imper. cum Gallis, cum Turcis, cum Mauris cum Germaniæ protestantibus bella eventu vario.

Bellum Belgicum atroci contentione gerendum oritur anno 1576.

Galli in Italia prius, mox inter se civilibus armis contendunt

Henricus VIII. Angliæ, & Iacobus IV. Scotiae reges, poloni, & Moschi bello decertant.

Turcæ in Asia contra persas, in Africa contra Ægyptos, in Europa contra Hungaros Marte plerumque felici belligerant

seculo 17mo Germani Cæsares contra perduelles & Svecos in Germania, contra Turcas in Hungaria, Gallorum reges contra Calvinianos in Gallia, contra Hispanos in Hispania, Italia, & Belgio, poloni cum Cosacchis, Svecis, Moschis, Tattaris, Turcæ cum persis, Moschis, polonis, Hungaris bellum gerunt.

Sinæ à Tartaris domiti 1644. post bellum 20 ferme annorum.

Hungaros tumultus Tekelio incentore sequutum est Turcicum bellum in Hungaria & Græcia 1683.

Ab anno 1688. Magna Europæ parte in Gallos fæderata, Christiana Respublica bellico ardet incendio.

Elapso Carolo II. Hispaniarum r. sine successore, ingenti ardet bellorum incendio tota ferme Europa contra Gallos fæderata.

Bellum inter Svecos, & Moschos.

PRÆLIA, ET BELLO- RUM EVENTVS CE- LEBERRIMI.

SEculo 1mo. Legiones Romanæ sub Q. Varro-
ne à Germanis Cæsæ 19. *Clades hac Augu-
sto lachrymas expressit*

Domitius Corbulo, fugato Tridate Armeniæ

Rege, capta Artaxata comburit, & delet sub Nerone.

Svetonius Paulinus cæsis 80. Britannorum milibus Monam occupat 61.

Subacta est à Tito Hierusalem, ubi undeciescentena mortalium millia fame, aut gladio perierunt, centum millia publicè vendita 70.

Seculo 2do Trajanus gemina, sed cruenta victoria intra IV. & V. Consulatum bellum Dacicum conficit.

Hadrianus Hebreos rebellantes maximis obruterit cladibus.

L. Verus, victo Vologese Parthorum regem parthicus appellatur. 162.

M. Aurelius Antoninus Christianæ legionis beneficium de Marcomannis triumphavit 173.

Septim: Severus triennali obsidione Byzantium circumcidet 195.

Seculo 3tio Alexander Severus insigni de Artaxerxe Persa victoria relata, Romæ triumphat 234.

Gordianus Gothos, Sarmatas, Germanosque Thraciam incursantes acie delet 239.

Decius Imper: grandi clade à Gothis accepta fugiens mergitur in palude.

Valerianus Imper: à Sapore Persa victus, captusque 260.

Cæsa scribuntur à Claudio II. pluribus præliis CCCXV. Gothorum millia, navium 200 millia submersa.

Aurelianus ter devictis acie Gothis, servat Italiam 271.

Seculo 4to Constantinus 60 Alemanorum millia cædit in Gallia 301.

Constantinus Magnus Maxentium ad pontem Milvium, Cælo per Crucem ostensam faventem profligat 312. Lucinium primo 315. mox iterum 324. vincit, Sarmatas 319. Gothos 332. cædit.

Prælium

Prælium ad Mursam inter Constantium, & Magnentium 351.

Sapor persarum rex, victo Constantio, Constantinopolim pervadit. 363.

Theodosius I. Eugenium, & Arbogastem Tyrannos, cælo ac tempestate favente victor opprimit. 394.

Seculo 5to Celebre ad Polentiam prælium Stiliconem, & Alaricum 402.

Radagafius Rex cum 200. Gothorum millibus ad Fefulas victus 405.

Franci Modogifilum cum 20. Vandalorum millibus profligant. 405.

Theodorico Hispano, Meroveo, Franco, & Aetio cum Attila ad Arelatē confligentibus utrinque ad 180. mortalium millia una die cadunt 451.

Ricimerus Alanos in Italia 464.

Clodoveus Alemannos in Gallia 496. insigni clade atterit.

Seculo 6to Alaricus Gothus manu Clodovei cadit, exercitus frage immensa afficitur 507.

Arturus Britonum Rex anno 520. ad Badonis montem Saxones ingenti prælio profligat.

Justinianus per Belisarium Vandalos cladibus atterit. 535.

Narfes Totilam ad Busta Gallorum profligat. 552.

Justiniani copię ad Phasim à persis fractę 554.

Bucelinus prælio ad Capuam à Narsete vincitur 555.

Seculo 7mo Cosroes II. Persarum Rex, cum plures Imperii provincias foedè lacerasset, Carthaginem expugnat 614.

Heraclius Cosroem pluribus victoriis exultantem, divinitus debellat 622.

Saraceni Constantinopolim obsidentes à Christianis profligantur 674.

Constantinus Pogonatus per imprudentiam
fœdam accipit à Bulgaris cladem 684.

Tiberius II. cæsis 200. Saracenorum milli-
bus, feliciter auspiciatur Imperium 60.

Seculo 8vo. Saracenis cum Roderico Hispa-
no confligentibus 700. hominum millia utrumq;
cadunt 713.

Cum Solimano Saraceno 300. hominum millia
frustra Constantinopolim tentant 715.

A Carolo Martello Franciæ Principe Saraceno-
rum 375. millia uno prælio cæsa 732.

Carolus magnus Saxones immensis cladibus afficit.
Saracenorum 700. millia ab Alphonso Casto
mactata pluribus præliis.

Seculo 9no. Pipinus Caroli Magni filius Ve-
netorum prius victor, mox ab eiusdem victus Ra-
vennam migrat inglorius 811.

Celeberrima apud Scotos Kennethi Regis vi-
ctoria, qua Pictorum gens cum Rege Druskeno
ad Taum fluvium pene deleta 838. *Bathi Leslaus*

Ramirus I. Legionis Rex. cæsis ad Clavigium
sexaginta Maurorum millibus, Alveldam, & Ca-
lagurrim ipsis eripit 846.

Arnulphus Germaniæ rex Romam diu frustra
oppugnatam, per occasionem leporis fortè in eam
refugientis capit. *Sigebertus & alii.*

Seculo 10mo Saraceni, arce Gariliani pulsi,
cæduntur 915.

Cremata per Hugonem Italiæ regem Classe,
Saraceni deserunt Fraxinetum 931.

Auceps voto nuncupato Hungaros prælio vi-
ctos pene delet 933.

Ramirus II Rex Legionensis Mauros ad septi-
maneam triginta millibus cæsis, profligat 934.

Petrus Urseolus Dux Venetus inclytam de-
Saracenis victoriam refert 976.

Egregia de saracenis victoria Veremundi
Regis Hispani 998.

Seculo 11. Quadraginta Nobiles Nortmanni
Hiero-

Hirofolymis reduces Salernum ab obfidione Saracenorū liberant 1002.

Maniaces Michæelis Paphlagonis in sicilia Dux unico Prælio 50. Saracenorū millia cædit 1040.

Sexcenta. Scytharum millia precibus Constantini Ducis, & populi Divinitus fufa 1065.

Itali, Victore III. R. Pontif: impellente, Africam sub Uexillo S. Petri aggressi, centum Saracenorū millia interficiunt 1087.

Seculo 12. Calojoannes Imper: nobilem de Scythis victoriam reportat 1123.

Ægyptii apud Ascalonem tanta clade affecti à Dominico Michæele Veneto, ut mare ad duomilliaria sanguine cæsorū rubesceret 1124.

Alphonsi I. Lusitani Regis Orichientis de Ismaro, & quatuor aliis Mauris Regibus victoria cèleberimus comparanda 1137. *Hist: Lusit:*

Idem Alphonsus, & filius sancius I. innumerales Maurorum copias cum Marocchiorum Imperatore & tredecim simul Regibus ad Scababim cædunt 1183. *ibid:*

Seculo 13tio. Theodorus Lascarus, parva manu ingentes Turcarum copias delet, obruncato Sultano 1209.

Miramolinus cognomento Viridis cum 600. Saracenorū millibus profligatur à Regibus Alphonso Castellæ, Petro Aragoniæ, Sancio Navarræ 1272.

Octingenti Cruce signati, Duce Simone Monfortio Tolosanorum, & Aragonum 100. millia fundunt 1213.

Pugna Boviensis, in qua à Philippo Augusto Galliæ R: victi Otho Cæsar, Ioannes Anglus, Ferdinandus Flander, qui certi prope modum victoriæ catenas captivis vincendis attullerat 1213.

Philippus Pulcher Galliæ Rex gravem passus est

est jacturam in pugna ad Curtracum edita 1202.
ubi temeritate Roberti Atrebatum Comitis flos
Galliæ nobilitatis à Flandris excisus.

Seculo 14to. Alphonfus XI Castellæ Rex 450 Saracēorū mil: cædit, 20. duntaxat è suis desideratis 1340.

Clades Gallorum per Anglos ad Cressiacum 1346.

Veneti à Genuensib9 quos pacē flagitantes rejecerant, ad Sapientiā Insulā gravi clade funduntur 1354.

Pugna Piçtaviensis inter Anglos, & Gallos horum clades funestissima 1356.

Petrus Auriæ Genuensis classis Præfectus Venetos pacem orantes propositis durissimis conditionibus ad desperationem adigit, mox ipsē fame ad deditionem compellitur 1379.

Seculo 15to. Tamerlanes Tartarus ductis duodecies centenis militum millibus, Bajazethem Turcam profligat, cæsis 140. millibus 1402.

Classis Hispania vivæ calcis beneficio à Genuensibus victa, captiq; duo Reg: Arag: & Nava: 1435. *Blondus*

Ioannes Hunniades, Stephanus Vajvoda, & Bathogreg celebres de Turcis victorias referunt.

Vladislaus Poloniæ, & Hungariæ Rex ad Varnam pugnans cum Amurathe, obtruncatur à Turcis Peritho & Julian: Card: Cælarinus Legatus 1444.

Seculo 16to Iacob9 IV. Scot. R. & flos nobilitatis ad Floudoni umōntem cæsus ab Anglis Duce Thoma Hauvarto. 15. 13. Rhodus à Solimano Turca in deditionem accepta est 1522.

Vienna à Solimano frustra obsidetur 1526. Sophi Turcarum 400. millia cædit 1557. Gallorum clades ad S. Quintinum 1557. Moschus Turcarum 600. milli: delet 1560. Melita à Turcis obseffa, sed fortissimè defensa 1565.

Victoria Christiano: de Turcis ad Echinadas 1571.

Sebastianus Lusitaniæ Rex in Africa pugnans cum flore Regni perit 1578.

Parisi ab Alexandro Farnesii liberati 1590.
Antverpiā ab eodem capta 1595.

Seculo 17mo. Ostenda expugnatur à Spi-
nula 1604.

Celebris de Osmane Turca Polonorum ad
Chocimum victoria 1621. Rupella à Ludov:
XIII. expugnata 1628. Sveci ad Nortlingam vi-
cti ab Austricacis 1034. Casimirus Polonus
Tartaros memorabili clade cædit 1669. & Io-
ann: sobiescius, postea Rex Tartas ad Choci-
mum 1672.

Vienna à Turcis frustra oppugnata 1683.
Buda de Turcis recepta 1686. Belgradum Maxi-
mil. Eman: Bavari virtute fortiter expugna-
tum 1689. sed anno sequenti iterum amissum.

Galli de Fæderatis primum in Oceano
Brittannico, mox in Campis Fleuriacis iterum
victores 1690. Montes in Hannonia, Nicæa in
Liguria, Mommelianum in Sabaudia Gallis ce-
dunt 1691. In Oceano victi à Fæderatis Gal-
li, paulò post, Namurcum expugnant 1692.

Veneti navali prælio victi à Turcis Chion
Insulam amittunt 1697. quam bienio antea cæ-
perant.

Fæderati celeberrimam ad Hochstectam victo-
riam contra Gallos referunt 1704. ex qua tota
Bavaria, Augusta Trevirorum, Trarbacum,
Landavia, aliqua loca plurima de victis direpta.

BELLI DUCES NOBI- LIORES.

SEculo 1mo. Sentius Saturninus, & Valeri-
us Messala Augusto imperante.

Germanicus Cæsar Drusi filius.

Arminius Cheruscorum Princeps.

Tacfarinas Numida cum Romanis varia
fortuna congressus.

Mutianus, & Antonius Vespasiani affectæ.
Agricæ.

Agricola Historici Taciti Socer rebus in
Britanni gestis nobilis.

Trajanus bello clarus, mox Imperator.

Galgacus Scotus cum Agricola finistro ple-
rumque Marte congressus, sed semper fortis.

Seculo 2do. Artemon Judæorum in Ci-
pro rebellantium Dux, à quo ducenta, & qua-
draginta hominum millia obruncata 114.

Andreas Hebræorum Dux in Ægypto.

Placidus postea S. Eustachius Dux sub Tra-
jano insignis.

Barchochebas clarus Iudæorum Dux.

Julius Severus, sub Hadriano.

Septimius Severus adeo felix, ut nullo con-
gressu non discesserit victor.

Seculo 3tio. Aurelius, & Claudius Ducet
sub Gallieno, deinde tyranni.

Zenobia Palmyrenorum Regina sæpe vi-
ctrix, tandem victa.

Odenatus Zenobiæ maritus.

Calpurnius, sive Carausius Scotus, à quo
victi Romani 287.

S. Mauritius Dux thebææ legionis.

Fincomarchus Scotorum Rex qui victis
Romanis, Octavium Britannia Regem profu-
gum restituit *Lestus*.

Seculo 4to. Antemius postea Martyr sub
Iuliano.

Gallicanus Dux, & Consul, mox Martyr.
Iovinus Magister Equitum sub Valentinia-
nos II.

Sapor II Persarum Rex jussu patris in utero
matris, coronatus, postea bellè fortissimus, &
Romanis formidandus.

Theodosius Hispanus Imperatoris Cognito-
minis Pater.

Arدابurius Pater, & Asper filius Aspebetus

Perſa Chriſto tandem addiſtus.

Terrentius Dux maximus ſub Valent.

Arbogaeſtes Comes, mox proditur 394.

Seculo 5to Stilico gente Vandalus Cos, &
Dux egregius, poſtea proditor ſub Arcadio, &
Hondrio.

Ferguſtus II. R. Scotorum bello inclytus.

Attila R. Hunnorum, Dei flagellum.

Aetius Patritius & Rom: Imperii columen
ſingulari conſilio, ac virtute, cum Meroveo Fran-
corum Rege Attilæ impetum repreſſit, atque aver-
tit.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, ſed
Africæ demum Tyrannus.

Aurelius Ambroſius Brito vir, & morum probi-
tate, & bellicis victoriis admirandus.

Clodoveus bello, & pietate inclytus Franco-
rum rex.

Seculo 6to Elesbaanus Æthiopum rex victoriis,
& Religione inclytus.

Totilas Gothorum rex fortis & aliquando fe-
lix, ſed poſtea victus à Narſete.

Belifarius, & Narſes Juſtiniani Duces cele-
berrimi.

Joannes, qui opibus à Juſtiniano ſpoliatus,
vitam mendicando ſuſtentavit. *Procop: Hinc for-
taſſe nota de Belifario fabula.*

Prifcus, & Philippicus ſub Mauritio.

Arturus Anglorum rex nobile fabularum ar-
gumentum, cujus orbicularis menſa, & enſis Ca-
liburnus celebrantur.

Mummolius Patritius, & Comes, Antiſiodo-
renſis.

Seculo 7mo Trebellius Dux Bulgarorum for-
tiſſimus.

Cofroes Perſarum Rex illatis Rom: Imperio
cladibus clarus, ſed tandem ab Heraclio victus, &
à filio cæſus.

Rhotaris

Rhotaris Longobardorum Rex victoriis & au-
cto Regno nobilis.

Omar Arabum rex, seu melius Calipha à Ma-
homete tertius.

Halys à Mahomete. V. qui rerum successu
elatus, Mahomete major dici, credique voluit.
Ex eo Saraceni in duas sectas divisi.

Bamba Hispaniæ Rex armis, & pietate infi-
gnis.

Seculo 8vo. Carolus Martellus Caroli Magni
Avus, cui ob res è re Christiana feliciter ge-
stas à Gregorio III. Christianissimi titulus datus est.

Pipinus Caroli Magni Pater Galliae rex.

Carolus verè Magno Imperator, & Bellator.
Rolandus quem Itali corrupta voce Orlandum
appellant sub Carolo Magno:

pelagus è Regio Gothorum sanguine Cantà-
bri Comitis Fil: Hispaniæ restitutor.

Azer, cujus virtute Aragones Maurorum ju-
gum excussere.

Alphonsus Castus rex Cretenfis.

Seculo 9no Enechus cognomento Arista bel-
li operibus ingens I. Navarræ rex.

Bonifacius Comes è progenitoribus Mathildis
Comitissæ, rebus in Corsica gestis, inclytus.

Regnerus Rex, amorum, & rerum gestarum
similitudine Danorum Hereules.

Robertus Fortis sui sæculi Machabeus apud
Gallos 866.

Vido III. Spoleti Dux, & Imperator.

Andreas Romani exercitus Dux, à quo cæ-
si Saraceni ad Padum 886.

Atto seu Actius Mathildis Comit: Proavus
bello per ea tempora clarus. Florent.

Seculo 10mo. Ferdinandus Consalvus Castellæ
Comes Maurorum malleus.

Alphonsus Castellæ Rex verè Magnus.

Vitzereus Svecus sub Olao. I.

Almansor Saracenorum Dux inclytus.

Petrus Venetorum Dux bello clarus.

Conradus Franco, mox Germanis Rex.

Joannes Zemifces Græcus Imper:

Ezelinus Germanus Onaræ Dynasta.

Grimaldus I. Monæci Princeps non armis mi-
nus, quàm sanguine nobilis.

Ericus VII. Svecorum Rex cognomento Se-
gerselius victoriis clarus.

Seculo primo. Gregorius Maniaces sub Michà-
ele Paphlagone 1040.

Constantinus Monomachus ante adeptum Im-
perium belli gloria nobilis.

Robertus & Rogerius in Italia Nortmanno-
rum Ductores, & Principes bellica virtute clarif-
simi.

Gothofredus Bullionius Dux, Hercules Chri-
stianus.

Raymundus Comes Tholosanus, & Boemun-
dus Normannus cum Tancredo Bullionii in sacra
expeditione socii.

Huna Anglorum bellicosissimus.

Rodericus Didaci vulgò Cid apud Hispanos
celeberimus 1099.

Robertus Normanus Dux fortissimus.

Seculo 12mo. Henricus cognomento Leo, Dux
Bronsvicensis è gente Atestina.

Gvillelmus Dux Aquitanie strenuissimus.

Dominicus Michàel Venetorum Dux.

Jacquellinus de Mayli, quem Saraceni s. Ge-
orgium Christianorum propugnaculum appellabant.

Rainaldus Marchio Atestinus 1177.

Sanctus I. Lusitanorum rex nobilibus victo-
riis celeberrimus contra propinquos Simon Co-
mes Monfortius bellica laude, & pietate clarif-
simus.

Seculo 13tio Nicolaus Spinula, Anfaldus, &
Andreolus Marii sub Frederico II. Cæsare.

Actius

Actius IX. Atestinus Italiae, & Ecclesiae pro
pugnaculum.

Mathæus Montmorantius Mars Gallicanus.

Gvillelmus Vallasæus Scotiae columen.

Alphonfus Perez Guzmanus Tairaæ præfe-
ctus.

Farinata de Vbertis Florentinus. Ezelinus à
Romano Patavii Tyrannus. Ubertus Auria, Lam-
bas Auria Genuensium Classium præfecti celebres.

Robertus Brusæus Scot: Rex inclytus.

Seculo 14to Amedeus V. sabaud: Comes
Rhodo à Turcis liberata, clarissimus.

Amedeus VI. Sabaud. Italiae Achilles.

Matthæus Gripho Florentinorum Ductor.

Hilarion Græcus Monachus, Luchinus Ven-
mius à Petrarcha laudatus.

Paganus Auria victoriis illustris.

Canis Scaliger pater, Mastinus filius, Petrus
Rubeus Parmensis Venetorum Ductor.

Huguccio Faggiuola, Castrucius Castra-
canus.

Ægidius Card: Albernotius, Petrus Farnes-
sius.

Ioannes Acutus Anglus rebus in Italia gestis
celebris.

Seculo 15to. Paulus Sabellus, Paulus Urfe-
nus, Ioannes Zisca.

Ioanna Darcia vulgò Puella Aurelianensis
Nicolaus III. Atestinus, Ioann: Franciscus
Gonzaga.

Albertus Brandenburg: Achill: & Ulysses à
pio II. dictus, Blasius Axeret. Genuens.
Alberic. Agidarius Cunii Comes.

Brachius à Montone, Iacobus Caldora. Mor-
tius Attendolus, cognomento Sfortia, Franciscus
Carmaniola, Ioann: Card. Vitelleschus.

Matthias corvinus, Ioann: Hunniades
stephanus Vaivoda, Castriotus, vulgò, Scari-
derbechus, stephanus Battoreus. Seculo

Seculo 16to. Campson Gaurus Ægyptius, Ioannes Mediceus, Gasto Futius, Iacobus Trivultius, Bartholomæus Livianus, Ludovicus Gonzaga, vulgo Rodomontius.

Prosper Fabricius, Marcus Antonius salerni Princeps, Stephanus, Marcus Antonius paliani Dux, clarissima Columniæ gentis lumina.

Thomas Hauvartus Anglus.

Petrus Deterrail Balardus, Alphonsus Albuquercius, Villerius Rhodius, Ferdinandus. Cortesius, Andreas Grittus, Guido Rangonius.

Ioannes Baptista Sabellus, Andreas Auria celeberrimus, Antonius de Leva.

Seculo 17mo. Mauritius Nassovius, Corolus Eman. Sabaudus, Ambrosius March: Spinula, Ladiguerius Galliæ Comestabilis.

Carolus Comes Bucquojus, Torquatus de Cõitibus, Forcia, & Toirasius Marefcalli, Gustavus R. Sveciæ Waiscainius, Tyilius, Poppenimus, Barnardus Veymarus, Ioannes Wertius. Vladilaus IV. Polonus: Andreas Cõtelmus, Comes Arcurtius, Chiuperlius Visirius, Vice Comes Turenus Marefcallus, Marchio Montecuculus, Admandus Principis Condæus.

Carolus V. Dux Lotharingiæ Christianorum cõlumen, Turcarum terror.

CASUS TRAGICI. CALAMITATES PV- BLICÆ.

Seculo 1mo. Fidenis, ruente Anophitheuro
striginta hominum millia obrita sunt, 27.

Seianus Tiberio accusatus, unico in Tiberium
trahitur 31.

Herodes Agrippa Rex Populi acclamationes
P. Supra

Supra humanum fastigium elatus, manifesta Divi
vini numinis ira fæda vermium tabe conficitur.

Fames dira Romæ, & in Italia, imò per
totum ferè terrarum orbem 42.

Quatuor Imperatores Rom: Populi Nero
Galba, Otho, Vitellius intra biennium per
ludibrium periere.

Seculo 2do. Hadrianus post summam vi
tæ felicitatem gravi, diuturnoque morbo imple
tus, expertus efficit, quàm miserum esset, cupien
tem mori non posse 138.

Incendium Romæ, quo absumuntur Intula
340. 152.

Pacis templum cum universis Hierosoly
tani templi spoliis, illic à Vespasiano repositum
igne perduntur 193.

Severus supra quadraginta Consulares, &
prætorianos Fescennii, & Albi sectatores occi
didi jubet 200.

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla impotens
iræ Alexandrinorum; dicacitatem ingenti eorum
frange vindicat.

Decium altero principatus anno, clade à Go
this accepta fugientem obviam palus haurit.

Roma magnam partem accensa nocturnis
ignibus 249. Itemque Amphitheatrum 254. & Tem
plum Dianæ Ephesinæ 263.

Valerianus à Sapore Persarum R: captus 259
miserabili apud hostes senectute consenescit, ac
tandem excoriatus sale conditur.

Seculo 4to. Galerii Maximiani horrenda mors
311. Diocletiani 316.

Lues, fames, & omnis generis calamitates
exundant.

Constantinus Crispum filium falso Faustæ No
veræ crimine circumventum supplicio afficit 326.

Ablavius dictus fortunæ pila ruit 337.

Fames post hominum memoriam atrocissimam
tum

turn alibi, tum in Cappadocia 367.

Valens in tugurio creatur à Gothis 378. eos quos cōtra Catholicos foverat, cælestis iræ ministros expertus.

Seculo 5to, Aetius Rom: Imperii columnen Valentiniani Imperat: manu cadit 454.

Maximus Imper: lapidibus obrutus, & discerptus 455.

Univerfi orbis opes à Vandalis direptæ furente mari absorptæ 455.

Conflagrat. Constantinopoli Bibliotheca librorum millia centena vicena continens 476.

Zeno Imperator vivus sepultus, obstante Ariadna non extractus, miserè perit. 491.

Seculo 6to Anastasius Imper: fulmine perit 518.

In Italia præ fame nati vorati à matribus 539. *Genebrardus.*

Pestis per Angelos malos immissa 544 per annos 50. vexat orbem terrarum.

Chramnus à Clotario Patre intra tugurium cum uxore, & Filiabus incensus 564.

Belisarius Constantinopoli obit inglorius 565.

Post Tyberis inundationem atrox lues urbem invasit, in qua plures alioqui valentes sternendo, aut oscitando animam efflabant.

Romilda publicè palo infixà à Cajano, cujus amore captà, post mariti mortem, Forum Iulium prodiderat 600.

Seculo 7mo Cajanus Avarum Rex captivos innumeros mactat, quod eos Mauritius Imper. viritim quatuor siliquis redimere noluisse 601.

Mauritius Aug: à Phoca, post conjugem, & liberos ante os ejus trucidatos jugulatur 602. non alius Augus: aut majorem cladem, aut fortius tulit.

Phocæ superbiam in miseria retinentis collū pedibus calcat Heraclius.

Brunichildis decem Regum trucidatrix equis caudis alligata discerpitur.

Seculo 8vo. Aripertus Longobardorum rex, ingenti accepta ab hostibus clade, fugiens, in trajectu amnis auro degravatus, mergitur 712.

Artemius in Sicilia dictus Imperator crematur 718

Pestis sævissima in Thracia, vicinisque Provinciis furit.

Capronymi classis navium 2660. fluctibus hausta 732.

Constantinus Pseudopatriarcha C. P. inter opprobria trucidatur 767.

Constantinus Imper. ab Irene Matre excæcatur 797.

Seculo 9no Bernardus Italiæ Rex, jussu patris Ludovici Pii excæcatus præ mærore obit 818.

Horrenda per locustas Galliæ depopulatio, quam consequuta pestis tertiæ mortalium partis exitio 866.

Bardas Cæsar jussu Michæelis Imper. in frustula conciditur. 866.

Basilij Macedo cervi cornibus transfossus, effusis intestinis efflavit animam 886.

Carolus Crassus Regio nomine exutus Arnulpho fratris filio in tutelam datus, ab eo victum commendicabat.

Arnulphus veneno stolidus effectus, à phlithiariasi consumptus perit. *Frisingen.*

Seculo 10mo. Genua a Saracenis capta, omnes in ea præter pueros & sæmīnas occiduntur 936.

Otho II. Italicis Proceribus Romæ ad convivium invitatis, inter epulas, de seditiosis pænas cæteris inspectantibus, sumit. Hinc *Sanguinarij* conogmentum Othonis factum.

Idem, immensæ classis accepta strage, vix nato evadens, mærore perit 983.

Pestis atrocissima in Germania post hyemem media æstate subortam. 991.

Seculo 11mo. Crescentii olim uxor Othonem III. chiorothecis veneno infectis, pro mure

neræ

here amatorio ad eum missis extingvit 1002.

Basilii Imper: 15 Bulgarorum captivorum millibꝫ
effodi oculos jubet, unico singulis centenariis lu-
fco Duce relicto.

Dani per Angliam uno impetu ex con-
dicto cæsi 1011.

Locustis, & fame vexati Cappadoces, Armeni,
& Paphlagones solum vertunt 1040.

Romanus Diogenes Imper: captus à Turca-
rum sultano, ei ascensuro & descensuro in Solium
pro scabello fuit. *Tyrus.*

Seculo 12mo. Henricus IV. Regno spoliatus
eò mendicitatis, & miseræ reductus est, ut ab E-
piscopo Spirensi victum sibi, ac locum Clerici in-
ehoro nequidquam quæreret.

Latini innumeri cujusvis ordinis à Græcis cæ-
si 1183.

Andronicus Alexii nepotis strangulator, altera
manu, & oculo mutilatus, scabroque camelo præ-
posterè, impositus ac circumductus vulgi furore,
harpagonibus erceis frustulatim discerpitur 1185.

Seculo 13tio Otho IV. Imperio dejectus mul-
tis tum in Italia, tum in Germania atritus cla-
dibus, in Saxonie latebram se recepit, ubi haud
ita multò post obiit ex mærore 1218.

Lue absumpta pecorum vis immensa in Gallia,
& Germania, 1223.

Conradinus Svevus, & Ferdinandus Austriae
Dux securi percussus Neapoli 1238.

Vesperæ Siculae, in quibus ad conditum ve-
esperarum signum Galli omnes in Sicilia cæsi 1282.

Hugolinus Gherardeschæ Comes duo ejus fi-
lii, totidemque Nepotes visana turris clausi, dira fa-
me necantur 1289.

Seculo 14to Andreas Rex Neapolit. Ioannæ
Conjugis malignitate strangulatur 1344.

Carolus Dyrrachinus Ioannam Neapolitanam

Regno exutam, pulvillo suffocat, & mortuæ spoliū thronum incendit 1382.

Pestis triennis Oecumenica, mediam hominum partem perdit 1345.

Amurathes trigefies, & septies victor à Seruo confoditur 1390.

Carolus II. Navarræ Rex cum ad excitandam Libidinem, aqua, quam ardentem dicimus, corpus perfudisset, combustus est.

Morbus, qui à Gallis nomen invenit, America in Europam advectus.

Seculo 15to Baiazethes Rex Turcarum à Tamerlane victus, captusque in ferrea cavea ad Ludibrium reservatus infelicissimus obit 1403.

Alvarus de Luna apud Ioannem Castellæ Regem maximè gratiosus, ejusdem jussu obtruncatur. 1453.

Ludovicus Luxemburgensis Comes S. pauli Magister Equitum Galliæ capite plectitur 1475.

Carolus Burgundiæ Dux, cognomento audax in prælio, ad Nanceju vulgaris militis manu cadit 1497.

Seculo 16to Sultanus Ægyptius post multa proora, à Selimo ferreo unco suspenditur 1509.

Christiernus Danus tribus Regnis spoliatus in cavea Clathrata moritur 1522.

Ludovicus II. Hungariæ, & Bohemiæ Rex à Solimano post captum Belgradum victus, fugiens perit in palude 1526.

Sudor Anglicus primò innotescit 1529.

Thomas Volsæus ex Iro Cræsus, denuo Iru infelicissimus.

Locustæ solem inumbrant in maxima Evapæ parte 1542.

Pestis, cui nomen arietis factum, quòd præcipuè caput urgeret, totam pene peragrat Europam 1581.

Seculo 17mo In Anglia pestis horrenda, Londini presertim 1603.

De;

Demetrii magni Moschorum Ducis casus 1606.

Capta per Tartoros Regia Peking. Zung-
chinius Sinarum Imperator nubiam Filiam ob-
truncat, ipse, & Regina se suspendunt *Martinius*.

Rebelles in Anglia Carolum I. Regem inaudito
exemplo, carnificis manu in foro obruncant 1649
pestis in Italia, sed Neapoli præcipuè, & Ge-
nuæ sunt 1655. ac deinceps per Asiam & plures
Europæ Provincias à 1678. ad 1680.

Spira & Vormatia ferro flammisque à Gallia
excinduntur.

Rigidissima hyems in tota Italia, qua ma-
gna pars fruticum, præcipuè olivarum & vitium
initio anni 1709 arefacta est.

Pestis in Hungaria grassatur. 1710 & 1711. ab
Hungaria in equos, & boves per Italiam serpit.

MOTVS ELEMENTO- RVM, ET SIGNA DE CÆLO.

SEculo 1mo Tiberis inundatio Romæ 5. & ite-
rum 15 anno post nostræ salutis initium.

Eclypsis & terræ motus Christo Domino mo-
riente 33. *Illius meminit Phlegon apud Eusebium.*

Duodecim Urbes Asiæ, in quibus Ephesus, &
Sardis nocturno terræ motu collapsæ 33.

Nova Insula inter Theram & Therasiam Æ-
gei maris emergit 46.

Ignis è Vesuvio copiosus, & cineres, quibus
inter alios obrutus plinius, Herculanus, & Pom-
peii urbes sepultæ 75.

seculo 2do. Antiochia horribili terræ motu
corruiit cum ingenti civium; asecularumque.

Trajani tan- & ruinæ spectatoris clade 115.

Terræ motus magni, & crebræ inundationes,

Jues, aliæque calamitates Antonino Philos: imper:
Iur. Capitol.

Tactum de Cælo Capitolium, & magna Ro-
mæ Bibliotheca conflagrat 188.

Tres circa solem stellæ apparent 193.

Seculo 3tio Solis eclypsis admodum horri-
ca 203.

Vesuvius ingenti fragore, & horrore flammæ
& ignitos cineres eructat 203.

In Africa diluvium, ignes nocturni Cartha-
ginis manibus proximè imminentes 203.

Horrendi terræmotus, quibus Urbes aliquot
cum populis haustæ 243.

Seculo 4to. Luna sanguinei coloris 302.

Terræmotus horribilis apud Tyrum, & Si-
donem, urbes multas, populosque innumeros op-
primit 306. *Eusebius.*

Nicomediæ dirus terræmotus, & incendium
per dies 50. 358. *Hieronym.*

Terræmotus, quales antea nunquam existissent
Orbem terrarum propemodum universam concu-
cutiunt, maria intumescunt, & urbes hauriunt,
365.

Grando inusitatæ magnitudinis Constantino-
poli 367. *Idatius & alii.*

In Artesia pluvizæ mixta cadit lana 367. *Hie-
ronym.*

Nicea per terræmotum penitus everta 368.
Idatius & alii.

Seculo 5to Cometa ad terram usque pertingens
Constantinopoli. *Ricciolus.*

Uticæ terra per annos septem mugit 410. *Si-
gebert.*

Terræmotu in Palestina, Urbes, ac pagi non
pauci subversi 419.

Terræmotus in Oriente Urbes complures &
magnam Byzantii partem solo æquat 446.

Tolosæ rivus sanguinis toto unius diei cur-
riculo defluxit 461. *Genebrard.* Terræ-

Terræmotus Oridente horrendissimus 466.

Ignis maxima eruptio à Vesuvio 472. & iterum declinante sæculo. *Maro & alii.*

Seculo 6to Italia flammeos in Cælo videt exercitus cum Sangvinis effusione magnaue Tiberis inundatione 510. *Palmar.*

Antiochia gravi terræmotu everfa 524.

Horrendus per 40. dies terræmotus Constantinopoli & multarum adjacentium urbium æquatio 533.

Terræmotus, ac portentofus ubique maris ætus cuncta devastat 552.

Mons Rhodano imminens à contiguo monte abjectus post longos mugitus, domos, ac mortales ingenti numero obrivit 562. *Genebrard. & alii.*

Diluvium Venetiis & alibi, mox pestis Romæ a fæore serpentium in Tiberis ripas ejectorum 589. *Palmerius & Ciacconius.*

Seculo 7mo. Signum de Cælo instar gladii, & terræmotus 30 dierum 632. *Sigebert.*

Nicomedia & Nicæa iterum gravissimo terræmotu concussæ 633.

Cometes 678. quem siccitas trium annorum consequuta est, & pestilentia, quæ funeribus Italiae exhaustit.

Stella per noctem Cælo sereno nubilo infecta sub initium Ianuar: 685 apparuit, mox alia Februar. meridie cum magno fulgore ad Orientem decurrit. *Sigon.*

Martio verò Vesuvius per dies aliquot ignes evomit, atque omnia virentia circumquaque adussit *Sigon.*

Eodem anno Romæ Tiberis inundatio.

Seculo 8vo. Tanta Solis Eclipsis, ut stellæ in die apparerent 3. Jun: 718.

Scutum nigerrimum in Orbe solari 733

Pluvia Cineris in oriente 744.

Tenebræ horrendæ per Orientem à 4 Augusti ad Kal: Octobris. 746.

Pro-

Prodigiosi terræ motus in Oriente, & pestis triennis 746.

Tanta fuit hyemis sævitja, ut Pontus Euxinus gelu coalesceret, & à Danubio ad Euphratem usque in regiones continua glacie conducerentur 764.

Constantino à Matre Irene excæcato, Sol per dies 17 visus est latere. *Theophil: & alii.*

Seculo 9no In Italia horrendi terræ motus quibus & aliquæ Urbes dirutæ, & montes disiecti 801.

Sunt qui tradunt maculam in sole visam per dies octo 807.

In Saxonia terra ad trium millium spatium intumuit 823.

Grando stupendæ magnitudinis in Gallia, & gelu 15 pedes longum, 6 latum cadit è Cælo 825.

Prodigiosa solis defectio, qua visa Ludovicus Pius supremum morbum contraxit 840.

Terra immaniter concussa horrendum immugit 862.

Pluvia sanguinea per triduum in agro Brianiano 869.

Seculo 10mo. Genuæ fons sanguinis futuram sequentis anni calamitatem prænunciat. 935.

Sol per aliquot dies visus est, sanguinem effundere. Prodigium plurimi morbi, & interitus consequuti sunt. 940.

Gemini soles per biduum visi, & acies in Cælo confligentes 979.

Cruces in vestibus apparent 979.

Ignis è Rheno exortus strages ingentes edit 991.

Horrenda ignis eruptio è Vesuvio 993.

Terræ motus permagnus aliaque prodigia 1000.

Seculo 11mo. Prodigiosa Ligeris inundatio in Gallia 1003

In

In Lotharingia fons aquæ saluberrimæ in sanguineam versus 1011.

Nubes ingens in Belgio soluta multos mortales mergit. 1014.

Cometes trabis specie per quadrimestre 1039.

Tam copiosa nix in Occidente, ut sylvæ onus non sustinentes, frangerentur 1401. *Sigbert.*

Terræmotus per biennium in Bithynia.

Sereno Cælo de die visa stella 1077.

Ingens soli mugitus 1082.

Multis in locis ac præsertim in Italia eluviones insolitæ 1082.

Seculo 12mo. Visi gemini soles 1105. & acies cælestes permultæ 1109.

Ravennæ pluvia sanguinea 1113.

Terræ motus in Italia quadragenarius, villam aliò transfert 1117.

Padus ex alveo sublimis exstat in fornacis modum data transeuntibus via 1117.

In Gallia tellus præ calore flammam emittit 1135.

Ingens mortalium clades ex Bellicâ Oceani effusione per 12, millia 1164.

Ætna solito vehementiùs deflagante, tota Sicilia terræ motu concussa est, magna hominum strage, plurâ præstrata oppida; Catana imprimis in qua nulla domus superfuit 1164. *Faxell. Bon-sil. ex Baron. 1169.*

Seculo 13tio. Cometa insignis 1211.

In Frisia mare effusum centum millia hominum mergit 1218.

Ob horrendam solis Eclipsim 6. Octobris Stellæ in die visæ 1241.

Mons in Burgundia à reliquis dehiscens, multa rusticorum millia opprimit 1241.

Saturni Stella in die apparuit 1283.

Piscis Marinus Leoni similis captus in mari Thyrræno 1281.

Horrendus

Horrendus in Italia terræ motus 1298.

Cometes planè prodigiosus, qui tres ante mensures ardere cæperat, Urbano IV. moriente evanescit 1264.

Seculo 14to. Eruptio pumicum, & cinerum horrenda ex Ænaria insula, vulgò *Ischia* 1303.

Visæ simul in Cælo tres Lunæ 1314.

Ætna vomit plurimum ignem 1323.

Terræ motus quadragenarius Urbes viginti festo prosternit in panonia 1328.

Mare Flandricum ruptis aggestibus multa oppida mergit 1377.

Seculo 15to. Per plures leucas constrictus frigore Pontus impunè calcatus 1420.

In Hispania Terræ motus multa oppida evertit 1431.

Mare ad Dordracum ruptis aggeribus, hominum supra centum millia, & pecorum greges infinitos perdit 1446.

Cometæ bini in Italia visi 1456.

Ignæ Pyramis, seu columna in aere super Maxiconâ Urbe diu suspensa proximam Evangelii lucem visa est indicare *Florim. Remond. l. 1. c. 2.*

Seculo 16to. Cruces Sanguinæ vestibus subito inspersæ 1501.

Eclypsis horrida 1518. tres soles Annonæ 1524.

Ad Nicæam Salyum vici aliquot subito terræ motu absorpti & ad Oeni salinas igne aliqui de cælo tacti 1524.

Maris in Anglia retrocessio magna, & mons loco motus evulsis arboribus 1571.

Pluvia triticea in Quadis 1571.

Nova stella insigni Cassiopææ ab anno 1577 ad 1574.

Quinque simul soles 1588.

Seculo 17mo. Terræ motus ingens in Helvetia 1601. in Peruvia 1604. in Brutiis, ubi everfa

versa Siberina 1627. in Sinis quindecim magnis
urbibus dejectis 1628. Herbipoli 1638. in Brutis
1659. à Pyrenæis ad Lemovicum in Gallia 1660
qualis non ante auditus in nova Francia 1663.
Ragafium concutit 1669. Ariminum 1672. Pe-
ruviam 1686. Smyrnam ubi periere 40. hominum
millia 1688. Neapolim, & Beneventum 1689.
Siciliam ferè totam 1693. vel omnino, vel ma-
gna ex parte deletis pagis, oppidis, urbibus pluri-
bus, inter quas Syracusæ, Catana; Leontini, fe-
pultisque, ut fama fert, centum fermè homi-
num millibus.

Araris eluvio in Gallia 1602.

Iris Sangvinea Strigonii per noctem 1604.

Plurium Rhetorum oppidum propinqui mon-
tis ruina cum incolis opprimitur 1618.

Vesuvianum incendium horribile 1631.

Ætna circumjectum agrum torrentibus igneis
latè vastat 1669.

Ingens terræ motus in Calabria, & Sicilia
magno interitu populorum & urbium 1693. in
Umbria vicos, & oppida evertit. Romæ & ali-
bi diu auditur 1703.

Ob horrendam solis Eclipsim stellæ in diæ
visæ 1705.

Magna Padi eluvio 1704. & 1705.

Incendium Vesuvianum finitimos incolas ve-
vehementem terret, cujus caligine clara dies
Neapoli in noctem mutata 1707.

RES MEMORABILES, SIVE SACRÆ, SIVE PROPHANÆ.

SEculo imo Messala Corvinus orator celebris
duobus ante obitum annis sui etiam nomi-
nis obliviscitur.

Phœnicem

Phœnicem sub Tiberio visum testantur Tacitus, & Dio; verum de anno discrepant.

Nero magnam Urbis partem obscuris ædibus informem, per ludum incendit, ut ardentis Trojæ imaginem exhibeat.

Joseph Anani, per septennium lamentabili voce futuras Hierosolymæ calamitates prænunciavit.

Titus Fulonius 150. annum agens Bononiæ sub Claudio videbat. *Geneb.*

Seculo 2do. M. Antonini Pii tanta fuit Justitiæ fama, ut Bactrianos, Hircanos, Indos, atque barbaras nationes compulerit, depositis armis, eum arbitrum sumere.

M. Aurelius Antonius ad belli sumptus exhausto ærario, nè cuiquam gravis foret, instrumentum omne imperatorii cultus vendidit, mox parta victoria ex manubiis redemit.

Ælius Pertinax tantæ suscepto Imperio modestiæ fuit, ut nec uxorem Augustam, nec Filium Cæsarem ab Senatu appellari passus sit.

Seculo 3tio. Alexander Severus Christum in Deorum numero reponere frustra conatus, in larario suo privatim coluit.

Idem Magistratus nullos venales esse voluit, dicitans fieri non posse, quin vendat, qui emerit, nec posse à principe animadverti in eum, qui vendat, quod emerit.

Plotinus Philos. frustra petiit à Gallieno, apud quem gratia valeret, ut Urbs diruta instauraretur, quæ Platonis legibus viveret, atque inde Platonopolis diceretur.

Urbs Phrighiæ Christiana, imperante Diocletiano, pro Christi nomine tota comburitur.

Seculo 4to. Ex non ita pridè vulgato Firmiani Lactantii libello de mortibus persecutorum, didicimus non sponte, sed coatos Diocletianum, & Maximianum abdicasse anno 364.

Criminosos dissidentium Episcoporum libellos

in ignem eonjicit Constantinus dictans: *Ego vero Episcopum delinquentem si viderim, hac purpura operirrem.*

Tanto honore Constantinus in Nicæno Concilio Episcopos coluit, ut postremus federet Augustus.

Seculo 5to. Memorabili Pulcheriæ Sororis prudentia Theodosio II. puero stetit Imperium

Eodem obscure fratre, Martianum in virum deligit, integra tamen virginitate, Imperii, non thori consortem.

S. Leo divina planè eloquentia Attulum ab urbis obsidione deterret 452.

Ecclesia Catholica persistat, tametsi omnes principes aut hæretici essent, ut Anastasius Imp: Reges Italiæ, Hispaniæ, & Africae, aut Pagani ut Anglorum, Francorum, & Germanorum Reges.

Seculo 6to. Alexandriae plurimi utriusque sexus à Dæmone correpti, canum instar latraverunt 515.

Ss. Medardus, & Gildardus fratres eodem die nati, eodem Episcopi facti, eodem quoque die in cælum evolarunt 8. Junij 564.

Romildæ filiæ matri dissimiles, ut ab Avaribus castitatem tuerentur crudorum pullo- rum carnes inter mamillas putrefaciendas locarunt 600.

Seculo 7mo. Cosroes persarum Rex argentea ædícula ad id excitata, Sacram Crucem, quam captis Hierosolymis asportarat, veluti collegam adscitam, ad dexteram in aureo folio statuit. 615.

Pyrrhi C. P. Patriarchæ Monothel. damnationem, scripturus Theodor. Rom. pontif. Christi sanguinem è calice miscuit atramento 648.

Dum lues horrenda Italiam, & Romam præcipuè popularetur, diabolus multis spectantibus Urbem cum hasta obiens ad Angeli imperium cuspide

cuspede domorum ianuas feriebat, & postero die mortuorum numerus hastæ ictus æquabat 680.

Seculo 8vo Gregorius III. Luitprandum Longobardorum Regem, suum petentem caput, ultrò adit, ille verecundia supplicis Rom: pontificis se se ad ejus pedes abjicit 739.

Rachisio Longobardorum Regi perusinos obfidenti Zacharias pontifex cælestis Numinis iram intentat. Ille subita religione perfusus obfidionem coluit seque cum uxore & filia consecrat Deo 750.

Cum Leo IV. Imper: coronam auream gemmisque insignem ex æde S. Sophiæ Sacrilegè raptam capiti imposuisset suo, statim pestifera correptus febris, miserè interit.

Seculo 9no. Crunus Nicephori Cæsaris cælesti calvariam vertit in craterem 811.

Carolus Magnus quidquid moriens in thesauris habuit, pauperibus, & sacris ædibus legatum voluit.

Basiliscus Macedo quoties iudiciis vacaret præcopes populo denunciabat, adesse Augustum ejus ope, & opera uti volentibus.

Trebellius filium, cui Monachum induens, Bulgariæ regnum reliquerat effossis oculis in custodiam tradit, quia populos ad falsorum Numinum cultum revocabat.

Seculo 10mo. Joannes Zemiscus Imper: de Bulgaria victor B. Virginis simulacrum triumphare voluit in curru 971.

Robertus Rex Galliarum ob illicitum conjugium ab Episcopis Sacris diris de voto à suis met famulis deseritur. 998.

Augusta Othonis III. uxor falli criminis architecta, quo infontem Multinensem Comitem infimulaverat, igne, de mariti sententia libidinis, & calumniæ pœnas exsolvit.

Seculo 11mo. Conradus Salicus morti proximus

mus Imperatoris insignia ad Henricum Saxonie
Ducem mittit, à quo nuper ingenti prælio vi-
ctus superat, eum præ cæteris Imperio parem
æstimans 139.

Casimirus Regia stirpe natus ex Monacho,
Cluniacensi Rex Poloniæ, annuente Benedicto
IX. PP. 1041.

Gothofredus Bullionius Rex Hierosolymæ re-
nuntiatus, nec insigne, nec nomen regium usur-
pare voluit, ubi Christum meminerat Regem
per Ludibrium appellatum.

Seculo 12mo. Joannes Comnenus Imper. mul-
tiplici de Turcis, Scytis, Hungaris parta victo-
ria, Deiparæ, cujus ope vicerat, imaginem pro
se triumphare voluit.

Manuel Comnenus Augustus posito genu af-
fectum ex casu generi sui Baldwini III. Hiero-
solym. Regis Bracchium sua manu curare vo-
luit, amore vincente majestatem.

Fridericus, Ænobarbus, cum ab Alexandro
III. se totum avertisset Gibellinorum, & Guel-
phorum nominibus ex veteri Germaniæ discor-
dia repetitis, pestiferas tota Italia factiones ex-
citavit.

Qui partes Augusti sequerentur, Gibellini, qui
pontificis, Guelphi appellati.

Seculo 13tio. S. Ludovicus Galliæ Rex obla-
tam sibi à Rom. Pontif. sacerdotia conse-
crandi potestatem non admittit, satis sibi cura-
rum, & periculi dictans in prophanis admini-
strandis 1268.

Natalis Deiparæ domus deficiente cultu, ex
Asia in Europam Cælestium ministerio transit,
ac primo in Dalmatia, mox in Italia confidet
à loci Domina Laureta, Lauretana dicta 1294.

Factiones Albarum, Nigrorumque Pistorii e-
xortæ tota pene Italia propagantur. Pro Gibel-
linis, Albi, pro Guelphis, Nigri appellati.

Seculo 14to. Genuenses Matronæ, insigni pietatis & religionis exemplo ad comparandam Saracenos classem muliebrem mundum sponte distrahunt 1301.

Veneti Ducem electum seu Majestatis reum securi percutiunt.

Tamerlanes ex pastore latro, ex latrone militum ductor, ex ductore summus Imperator terror orbis terrarum.

Margarita Hollandiæ Com. unico partu 360 liberos parit, qui omnes Sacro Fonte lustrari periere. *Genebrard: ex annal: Holland.*

Mulier Marina nuda, & muta in lacu promerio capta vestem induere, panem, & lactis cinia edere, ac honorem exhibere Deiparæ discit. *Spondan: 1403.*

Seculo 15to. Gregorius XII. concordiaæ causæ pontificia insignia deponit 1415. & à Martino V. pontif: Piceni Legatus constituitur 1417.

Joannes XXII. coactus abdicat, & Florentiæ ab eodem Martino in numerum patrum cooptatur: quare eadem ætas duos vidit ex pontificibus Cardinales.

Novus Orbis detectus à Christophoro Colombo Ligure 1492.

Vasconus Gama Lusitanus superato Bonæ promontorio Indos Orientis patefacit 1497.

Seculo 16to. Henricus VIII. post raptas Angliæ Cænobiorum, & Sac: ædium opes præda factus est pauper.

Eodem fere tempore quo Christiana Religio in America inventa est per Monachos in Europam, turbata per Lutherum Monach: in Americam, in America chometica superstitione novæ sectæ excitatæ per Monachum Saracenum Techellium; in Africa apud Persas, & per Ametherem pariter Monachum Saracenum in Africa inter Mauros.

rim. Remond. l. 1. c. 4.

Regii tres Juvenes à Christianis Japoniæ Regibus ad Gragorium XIII Pontificem missi.

Seculo 17mo Christina Svecorum Regina Catholicæ Regionis agnita veritate, ut eam amplectatur, Regno valedicit 1653.

Jacobus II. Magnæ Britanniæ Rex nobilissima legatione ad Innocentium XI. Rom. Pontificem verusta suæ gentis erga Apostolicam Sedem obsequia renovat 1687.

Innocentius XII. Apostolicæ Cameræ Magister Aratus vetat esse venales 1692.

Idem Pauperes, quos Nepotes suos appellat, tota Urbe collectos, alendos suscipit, illisque Lateranenses Pontificum ædes habitandas tribuit 1693.

Cometes, arcus speciem referens, totum occupans hemispherium, qualis vix fortasse ab orbe condito nunquam antea visus 1682.

Fulmine in promptuarium pulveris tormentorii cadente Taurini omnia munitissima licet confractis postibus patefacta sunt ostia 1698.

Gnomon Astronomicus, jubente SS. D. N. Clem: XI. in Templo S. Mariæ Angelorum de Urbe ad usum Calendarii constructus, Auctore Francisco Blanchino ejusdem SS. Pontificis cubicularii 1702.

Mediolani incendium in Aula Principis per dies 8. continuatum 1708.

SUPPLEMENTUM
 TERTIÆ PARTIS
 DE REGNO POLONIÆ
 SERIES ET ACTA
 PRÆCIPUA DUCUM
 ET REGUM POLONIÆ

Quorum effigies ex originalibus, quæcunq; haberi potuerunt, translatae spectantur in Palatio Zatusciano Varsaviae in Polonia.

LECHUS I. Regni hujus
 Auctor & Parens.

EX Slavonia oriundus cum finitimis Germaniæ populis bello confligit de finibus. Ungaros contra Mauritium Imperatorem sociatilibus armis strenuè defendit spectante utroque exercitu tam Germanico quàm polono, ad singulare certamen provocatus, interempto feliciter Germanorum Rege, fines Imperii sui promovit usque ad littus Balthicum. Longobardos ex Svecia Mari Balthico effusos in Poloniam ferro ad Ungariæ fines ejecit, atq; inde in Italiam pepulit cum Duce Alboino. Dremam, deinde Gnesam primam Regni sui sedem erexit. Nullis legum tabulis usus, aut moneta, nisi vel aliena

aliena, vel rerum commutatione. Oblatis ultro subditorum suorum frugibus alebatur. Senio tandem bellisque fractus propagato adultoq; Regno, Gnesnæ mortalis esse desiit. Quos filios reliquerit Lechus? & quandiu regnaverit? infans Regni nascentis fama, loqui adhuc nescia, reticuit.

VISIMIRUS Lechi Nepos.

Visimiriam & Gedanum, ex humilibus Piscatorum casis, ad promontorium Prussiæ pro-
 vexit, crexitque: Terrâ mariq; cum Danis
 conflixit & Svecis. Fuso exercitu, Sivardum
 Regem Daniæ in fugam egit, Iarmerico ejus
 Filio inter victoriæ spolia capto.

PALATINI XII.

Scissâ in partes Gubernantium Republicâ, Ger-
 mani bello creptas à Lecho Provinciâs ven-
 dicârunt, nemine resistente. Inde Palatini in
 Gnesnensibus Comitibus à Gubernatione Reipu-
 blicæ dejecti Fasces & fastum amiserunt.

CRACUS Lechi Nepos.

Post longam in Gnesnensibus comitiis delibe-
 rationem, unâ omnium sententiâ adito Prin-
 cipatu, novis legibus firmavit Rempublicam.
 Francos Orientales per Pannoniam in Poloniæ
 fines effusos profligavit & depulit. Romanos Ger-
 manosq; repetitis præliis vicit. Bohemiæ Regnum
 ultro se Craci submitit Imperio. Cracoviam
 erexit, Arcemq; Vavello monti imposuit, & eò
 sedem Regum, Gnesnâ transtulit. Draconem por-
 tentosæ magnitudinis sub Arce latitantem pere-
 mit.

mit. In Lassotino demum jugo sepultus est.
Nimirum: quem sui Cives cælo inferre non
poterant integro monte uterunq; sideribus ad-
moverunt.

LECHUS II. Craci Filius.

UT patri ad Regnum Poloniarum succederet,
Fratrem natu majorem specie venationis pe-
remit: scelere detecto paucis ab Electione
diebus pulsus in exilium. Indignus eam tellurem
calcare, quam fraterno sanguine imbuerat.

VANDA Craci Filia.

Ritigerum Germaniæ Principem, repudiato
illius connubiò, felici prælio prosternit. In
Vistulam sponte delapsa, Virginitatem su-
am devovet ignoto Deo. In alto monte tumen-
tatur prope villam, à suis manibus Mogita dictam.
Ritigerus verò vi amoris subactus, dolori succu-
buit. Infelix, cui nec amores bene cessant
nec odia.

PREMISLAUS I. seu Lesco I,

Moravos, prædam in confiniis Regni agen-
tes, ingenioso stratagemate fudit fugavitq;
premisliam à suo nomine appellatam ere-
xit. Ex aurifabro Princeps vere aureus.

LESCO Fraudulentus.

Fraude occupati principatus detecta, Regno
vita pulsus. Docuit, parum valere scelera ad
Imperium retinendum.

LESCO

LESCO II.

CUm Caroli M. Exercitu ex Ungaria in Saxo-
niam eunte inter Albim & Salam fortiter
dimicavit. Plebeia veste, suæ originis teste
nunquam exui voluit. Ne verò poloni temere
sibi Sceptrum detulisse viderentur, effecit: opti-
me imperando.

LESCO III. Lesconis II. Filius.

SLavis Polonorum Consanguineis Ungariam
Imperio tenentibus auxilio adfuit, & cum
hostibus prospere feliciterq; dimicavit. Finiti-
mos populos origini suæ insultantes ferro do-
muit. Divitis, illegitimos inter filios Provinciis,
Regni amplitudo imminuta. In Saxoniam, quam
Imperio quoq; tenebat, sepultus ritu antiquo. Lon-
gius Regno abductus: ne moriens contristaret,
quos toto vitæ suæ cursu recreabat.

POPIELUS I.

Nulla gessit bella. Exactis aliquot annis in
Principatu Crusviciæ obiit. Arcem in Cuja-
via ad Lacum Goplo erexit. Sedem Re-
gni Cracoviâ Gnesnam, deinde Crusviciam trans-
tulit. Imprecando, frequenter se suosq; muribus
devovebat. Respondit tandem male usurpato
voto eventus, destinatam à superis pœnam ad
posteror ejus differendo: nimirum; sæpè luunt
posteror, quod majores imprecantur.

POPIELUS II. Popieli I. Filius.

Magistratus venales habuit. Crudelis & lasci-
vus. Patruos veneno extinxit, ne Regno
succederent. Circa Annum 823. Crusvi-
ciæ

ciæ obiit, peremptus à muribus, qui ex Cada-
veribus patruorum prognati arcem regiam in-
vaserunt, & de tota stirpe tanti facinoris pœ-
nam exegere documento posteris: quàm parum
interfit supremam inter fortunam Principum &
extremam, sæpè vili ab ictu prosternuntur.

PIASTUS Incola Crufvicensis.

Magnarum virtutum Princeps, Throni Socer
am Repicham habuit, conditione originis
parem & moribus. Centuriatis Crufvicensis
Regni Comitiis, electus in Principem, Septua-
ginta annorum ævo gravis. Nullos hostes habuit
præter Filios Lesconis III. Cælesti ope auctus da-
pes Electoribus suis apposuit. Regiam Crufvi-
ciæ Gnesnam transtulit. Ubi diem supremum
clausit anno ætatis 120. princeps: quem aut-
nunquam præstabat eligi, aut nunquam mori
post quinquaginta annorum Imperium integer
se administratum.

ZEMOVITUS Piaſti Filius.

AD Martem & bella natus Princeps Somni-
parcissimus, cultu corporis victuq; par cuius
Militum, alieni abstinens, liberalis & justus.
Cum Moravis, Pruffis, Ungaris, Germanis, Po-
meranis & Cassubitis feliciter conflixit. Silesiam
temporibus utriusq; Popieli creptam Polonis, re-
stituit; sicut Prussiam, pomeraniam & Cassubiam
am. Gnesnæ obiit anno ætatis 32. Hoc uno
excessu de Poloniæ Regno malè meritis, quòd
diutiùs non regnasset.

LESCO IV. Zemoviti Filius.

INitia sui Principatus odiis exasperata nactus Regia liberalitate hostium conatus elidebat. Oleæ quàm palmæ studiosior, raræ in subditos benevolentiae princeps, cum diu non posset, bene vixit, & obiit. Duo tamen in Regno difficillima sociavit, prodesse Reipub:, & placere.

ZEMOMISLUS Lesconis IV. Filius.

Patri suo quàm Avo similior semper extitit. Lassata nimirum Zemoviti prælis Bellona etiam sub Nepotis Imperio respiravit. Tamen in tanta Regni tranquillitate nihil posterorum memoria dignum egerat Zemomislus, nisi Miecislauum Filium reliquisset. Gnesnæ ritu Patrio tumultatus.

MIECISLAUS I. Christianus Princeps.

Sacro fonte ablutus, & fidem orthodoxam recepit & oculos, quos per Septennium natura clauserat. Inter Hymenæi tedas Deos ipsos arasq; Gentiles verò Numini immolavit. Religionem romanam per omnes Regni provincias propagavit. Archiepiscopatum Gnesnensem & Cracoviensem, compluresq; alios Episcopatus erexit. premisliam aliaq; oppida Vlodimiro Rufforum Duce populante improspere bellum egit, sed felicius cum Bohemis proceribus congressus, Boleslaum Dambrowcæ Fratris Filium in pater-

num Regnum asserturus. pragam enim cepit, & in ea totam Bohemiam restituit. sub tam Religioso principe, mos erat polonis Equitibus stricto mediotenus gladio, Sacri Evangelii audire lectionem. Regnavit annos 35. obiit 999 non impetrato à pontifice Romano Diademate Regio, pro quo Lambertum Cracoviensem Episcopum Legatum miserat.

BOLESLAVS Chrobri Miecislai Filius, Primus Rex Poloniæ.

Coronam Regiam, nec non D. Mauritiî hastam, cum clavo Salvatoris, dono accepit ab Ottone III. cum hospes in poloniam Sacra D. M. Adalberti lipsana veneraturus advenisset. per biennium quievit ab armis, ut religionem stabiliret. Saxoniam, Bohemiam, Moraviam, Russiam victoriis peragravit, & Tributum annuum imposuit. prussos verò Regiam credulitatem sæpius eludentes, armis exiit, arcibusq; Offæ; Boristheni columnas æreas defixit. Moritur anno 1034. conditur posnanix.

MIECISLAVS II. Boleslai Chrobri Filius.

Juris parentalibus optimo patri persolutis posnanix coronatur, cum Rixa Uxore; quam illi vivente patre, Otto Imperator hospes desponderat. Cum prussis, Moravis, Bohemis, pomeranis vario Marte colluctatus, sed tandem feliciter fregit domuitq; perinde atq; Jaroslaum Ducem

Ducem Rufforum. Anno demum ætatis 44. Regni 9, pofnaniæ tumulatur.

**CASIMIRVS I. Miecislai II.
Filius.**

POLONIA fatali Interregno, & terræ motu in folito concuffa, repetit ex Cluniaceni Monafterio. Cafimirum jam Diaconum. Hic adornato primùm in Mafoviam bello, prufforum & Jandzium fuppetiis validam, fundit hofteſ fugatq; ipſum verò belli auctorem Maſlaum in Crucem agit. Benediſtinos Cluniaco advocat; Tyneciam arcem illis cum centum pagis tradit ad novam coloniam. Similiter Lubinense oppidum ad erigendum Monafterium elargitur. Religioſiſſimi principis mortem ingens cometa ſcribitur præceſſiſſe: quaſi, viam ad aſtra monſtraturus.

**BOLESLAVS II. Cognomento
Audax Filius Caſimiri.**

DECIMUM ſextum ætatis annum nondum egreſſus, regnum, & diadema paternum obtinet; Bohemicis, Sileſicis, Ungaricis, Ruſſicis, toties palmis inſignis. Felicior tamen erat, ſi triumphalem illum gladium, quo tot hoſteſ vicerat & auream Kijoviæ portam ſecuit, à nece D. Stanislai continuiflet; neq; tot victoriarum memoriam innocentiffimo Sangvine deleviſſet. Quanquam regno & obedientia ſubditorum exutus, rem miraculo majorem præſtitit; poſtquam in Carinthiæ aſceterio deceſſit Sanctiſſimè, exemplum daturus principibus.

VLA-

VLADISLAVS Hermanus Boleslai Frater.

CRacoviæ electus à Coronatione abstinuit. Polonia interdicto liberat Pontificio. Prusicum pomeranicum, ac Bohemicum bellum fortissimè gent, victore ubiq; Seciecho Exercituum Poloniæ Duce Generalissimo. rebellis primùm Zbignei, deinde supplicis, maluit lachrymas spectare, quàm Sangvinem. Tandem annis viginti rerum potitus ætatis 59. plociæ tumulatur. Gloriosius inperaturus nisi impotentis Seciechi nutibus nimium se permisset.

BOLESLAUS Crivoustus Vladislai Filius.

Patris imaginem à corde magis, quàm è collo ferèbat quotidie. Loricam sepius quàm purpuram induit. Henricum III. Romanorum Imperatorem numerosissimo exiit exercitu; Zbignei spurii Fratris fraudibus provocatus, Bohemicam, pomeranicamq; perfidiam egregiè ultus. Zelislaum Ducem ob amissam in bello manum aurea dextera, alium, ex acie transfugam, leporina pelle muneratus; Germanicus, Danicus, Russicus Triumphator, quadragesies Septies victor. Russorum demum & Ungarorum fraudibus circumventus, post cruentam hostilis sui; exercitus cædem, triginta sex annis in Regno exactis, ævi sui quinquaginta tribus, juxta patrem, plociæ reconditus, docuit; Raram esse fortunam sine infortunii appendice.

VLA-

**VLADISLAVS II. Crivousti
Filius.**

PRælio fratres aggressus ad Posnaniam, superatur, regnôq; exulat, frustra Conrado & Friderico Imperatoribus Romanis restitutionem solli Vladislao spondentibus. Nimirum hoc est impotentis ambitionis fatum, appetendo aliena, sua plerumq; amittere.

**BOLESLAVS Crispus Filius
Crivousti.**

PLura Bella composuit quam egit. Prussiae, Pomeraniae; Romanam fidem persuasit armis. Ad instantiam Friderici Barbarossæ Imperatoris Romanorum, anno 1163. concedit pro alimentis Silesiam Vladislao Fratri, qui ex Regno cum Cristina in Germaniam profugera. Bolesta, Castellanus Visensis Gnesnæ à rege iudicatus & rogo addictus, quod Vernerum Episcopum Plocensem peremisset. Bohemi & Germani rejecti à finibus Poloniae. Tot tantisque auctus meritis Boleslaus, post infaustum cum Pruthenis bellum & diram per omnes Provinias famem, gravi morbo succubuit. Anno 1173. ætatis 46. in Arce Cracoviensi, relicto Lescone Albo, terræ mandatus.

**MIECISLAVS Senex Frater
Boleslai Crispi.**

ASpere & fraudulenter dominatur. Ingenium non indignum Maestate, purpura efferavit.
Nihil

Nihil sub eo liberum in Polonia, ne vox quidem. Avaritiæ supra modum deditus, noluit divitibus imperare, Optimis infensus Consiliarius; salutaria Episcopi Cracoviensis Gedeonis spernebat monita. Neq; frustra illo regnante ingenti terræ motu contremuit Polonia, quasi jugum mali principis excussura. Respondit brevi sollicitis votis eventus. Post 4. Annos Principatus clandestinis Senatorum artibus è solio dejectus, reliquit posteris documentum: raro esse diuturna improborum Imperia.

CASIMIRUS Iustus

Impacto à Collatore Equite colapho, cum omnes læsæ Maiestatis reum conclamarent, Casimirus se reum dixit, & Equitem absolvit. Effrenem Magistratum licentiam suis imprimis moribus deinde legibus cœreuit. Semel severus, ne semper esse cogeretur. Vladislaum Fratrem & Vlodymirum hostem, rebelles subditos jam armis, jam benevolentiam vicit. Miecislao Haliciensium Duci titulum Ducalem vi & armis restituit. Prussiæ Pomeraniæque toties donavit veniam, toties Russiam ad obsequium cœgit victore ferro. Quantum non à Civibus modo suis, sed à superis quoque æstimarerur, Divus Florianus Martyr porrecta è Sarcophago dexteram palam fecit, Stipulatam planè manu sub Casimiri signis militatus. Fratre Miecislao, Ungari & Pruthenis compositis, in festivo Convivio subita morte extingvitur. Non recusante protinus exire animo, quem secura certò expectabat immortalitas. Cracoviæ conditus anno 1195.

LESCO Albus Casimiri filius.

Miecislauum Senem ad Mozgavam Fluvium felici acie vincit, faucioque vitam donat. Roma

Romanarum Haliciensium à se creatum Duce-
 cem, provincias poloniæ invadentem, cruento
 prælio reprimit. Illo regnante accensus in Ori-
 ente Cometes portentosæ magnitudinis, incendi-
 ariam Tartarorum irruptionem, fatali crine de-
 monstravit. Princeps nulli, nisi pessimo malus,
 à Svætopesico Pomeraniæ Governatore callidè
 circumventus, & sola animi magnitudine tectus,
 post balnea, cum armatis fortiter dimicans, inté-
 gerrimam cælo animam reddidit. Adeo, à nulla Ma-
 jestate procul est easus. Tumulatus Cracoviæ.

BOLESLAUS Pudicus Le- sconis Albi Filius.

Aureus Princeps in seculum ferreum incide-
 rat. Ter Regno potitus, ter exactus. Tar-
 taris per Poloniæ Provincias effusis, Henri-
 cus Pius Vratislaviensium Dux cum Exercitu oc-
 curens deletus. A Conrado Principe patruo, Re-
 gnum Poloniæ ambiente, motus Civiles & citati.
 Verù Belæ Ungariæ Regis patrocinio fultus, rebellis
 Russiæ, Silesiæ, Moravia motus ferro emenda-
 vit. Iadzyngas uno prælio ad interfectionem No-
 minis delevit, Tartaros, prædàm è Regni visceri-
 bus agentes, finibus ejecit. Inconditos discordan-
 tium Civium mores falistodinis cælitus apertis
 temperavit. Post tot Throni, Thorique sui mi-
 racula nullam posteritatem reliquit, præter Regiæ
 innocentia famam immortalẽ. ad pudicitia præ-
 mium evocatus 1276.

LESCO Niger Siradiensium Dux.

A Pudico Rège in fortunæ & gloriæ hæredi-
 tatem inconsultis Reipubl: Ordinibus adsci-
 tus

tus Regnò à Polonis pulsus, ab exteris restitutus, æmulo rejecto. Tutelaribus D: Michælis suppetiis fultus, ingentes Russorum, Tartarorumque copias fudit, fugavitque. Rebelles Cives veniã donavit supplices; neq; in hostes captivos sævitum. Illatas à Conrado injurias ferro vindicavit & igne. Verum dum palmas, laurosque Regni sui finibus infert, onustâ prædis alienis victoriã depresso est, amissa potiore parte exercitûs, in flumine, quod tranabat, Tumulatur año 1289

PREMISLAUS II. Majoris Poloniæ & Pomeraniæ Princeps.

DUm ingentes meditatur actus, octavo sui Regni mense à Marchionibus Brandeburgicis per insidias vitã simul & purpurã exutus est. Ipse Bacchi hãriis ad parricidium abusi hostes. Devotã piaculatibus Cineribus die, innocentissima Regni victima in favillas abiit Anno 1295.

VENCESLAUS Bohemus Rex Bohemorum.

SCissã in partes Republicã, simul cum Loctico Lesconis fratre electus; Locticus tamen post quadriennium usurpatì Imperii (propter impudentiã licentiam) rejectus à Polonis, Bohemorum Regi cessit solium. Verum cum duplicis Regni Hæres Venceslaus, Polonos minùs sibi fideles credidit, fecit; & dum falli timuit, fallere docuit. Extinctus. Pragæ 1305. Rixæ suæ ingeniõ perturbatã corruptãque Poloniã.

Vladi-

VLADISLAUS Loeticus
Lesconis Frater.

Defuncto Venceslao solium repetit polonorum, impetratoque à Ioanne 2do Pontifice maximo diademate Regio [quod olim per totum quadriennium usurpare non audebat Venceslaus cum quo divisis Reipubl: suffragiis electus fuerat.) Coronatur Cracoviæ simul cum Hedvige consorte Anno 1320. Resumpti Regni decimoquinto. Nihil in eo humile fuit præter statutam Corporis. Animus par maximis, bis coronatus, bis unctus. Ne Gediminus Lithvanorum Dux fines suos vastaret, cum sibi affinem fecit, Filiâ Gedimini Casimiro Filio elocata non aliâ dote, quam ut bello capti poloniæ redderentur. Tanto affinitatis fœdere auctus Vladislaus, aliquoties fudit, fugavitque Crucigeros, & ad firmandas pacis inducias coegit. Verùm cum post bella tantisper respirat, exspirat Anno 1333. Mense Martio ad Martem itatus princeps.

MAGNUS CASIMIRUS
Loetici Filius.

Cubitalis Parentis ingens filius. coronatus cum Anna consorte, Gedimini M. D. L. Filia, ter in Russiam ducto Exercitu, tervictor, nunquam voluit triumphare. Redacta tandem armis in formam provinciæ à Casimiro Russia, Leopoliensi Antistiti ab Urbano V. subiecta est. Major nihilominus apparuit Casimirus Magnus; postquam Vaticano fulmine tactus, quidquid in suis pravo exemplo destruxerat, erectis compluribus templis reparavit; tenuesque Cives à potentiorum

rum vi, Sanctissimis legibus præmunivit. Urbem nominis sui recordationi dedicatam, extra Cracoviensia pomeria excitavit; ut Cives suos quos non liceret manibus, mænibus, arctius complecteretur. Impletâ ingentibus meritis magni mensurâ nominis, equo delapsus in venatione cessit in prædam varæ morti 1371.

LUDOVICUS Hungarus.

Avunculi sui suffragio Jus Regni poloniarum obtinuit. Pannonicus tamen Rex dici maluerat, quàm Polonicus; ideoque in odia Civium ad primum folii limen impegit, quod invitus regnare videretur. Ne tamen sceptro palam renuntiaret! Matri Poloniam reliquit gubernandam, ipse in Hungariam regressus Absente diu Principe, longum legum silentium successit. Et nullis non aperta via scleribus Ludovico interim de Russia Hungariæ adjungendâ cogitante Sed dum Poloniæ minuere amplitudinem meditatatur, viâ & Regno exutus est; hoc unum meritum ut mortuus à paucis ploraretur. Anno 1382. Regnavit annos. 12.

VLADISLAUS JAGIELLO M. D. L. Princeps.

CRacoviæ cum Fratre Vitoldo Sacro fonte ablutus, Vladislai nomen accepit. Unit Lithvaniam poloniæ, Cracoviensem Academiam erigit adscitis ex Pragensi Universitate Magistris Civilibus dissiidiis compositis Crucigerorum quinquaginta millia profligat, magistro ordinis capto: supra quadraginta quatuor millia ex acie ducta in Poloniam; signa hostilia quinquaginta duo in basili-

lica Cracōviensi Deo exercituum appensa in tro-
phæum. Annis quinquaginta duobus in Imperio
exactis, Religionis defensor acerrimus ad Lauream
evocatus Grodoci Mense Iunio duobus Filiis Vla-
dislao & Casimiro in solatium mæstæ Poloniæ re-
lictis.

VLADISLAUS 3. Jagiel- lonides.

AD Húngariæ Regnum invitatus Albam Ro-
giam in augurandus deducitur; & diadema in
Basilica S. Stephani à Strigoniensi Episcopo
accipit. Húngariam, Rasciam Romaniam, victo-
riis emensu; bellum tandem contra Amurathem
suscipit; de quo repente victor in prælio ad Var-
nam equo labente cecidit, in landzaros cum pau-
cis suorum acrius invecus dissipato hostium Equi-
tatus regnavit, in Polonia, annis 11. in Hungaria
5. Adolescens propè vigesimum emensus ætatis
annum.

CASIMIRUS VLADISLAI

Frater.

MAriæburgum à Crucigeris occupatum cum
suis propugnaculis auro redimere maluit quàm
ferro; parcendum ratus sanguini potius, quàm
æri: hic ex Elisabetha Imperatoris Alberti Filia su-
scepit Vladislauum: Bohemiæ & Ungariæ Regem
Divum Casimirum qui ab Hungaris Rex expetitus,
mutatis eorum animis. Vilnæ 26to ætatis obiit:)
Ioannem Adalbertum, Alexandrum, Sigismun-
dum Reges poloniæ, & Fridericum S. R. Eccle-
siæ Cardinalom, Gnesnensem Archiepiscopum &
Cracoviensem simul. Discessit è vivis postquam
regnesset quadraginta duobus, vixisset 64, anno 1492.

**JOANNES ALBERTUS CA-
SIMIRI Filius.**

CAllimacho ex Italia profugo Consule usus in
Odia polonorum incurrerat. In bello Molda-
vico circumventus, & isto fœdere profiga-
tus Torunii à poplexia tactus occubuit. Princeps
nulli Regum secundus, si fortuna ingenio respon-
disset, Annis propè novem regnavit.

**ALEXANDER JOANNIS AL-
BERTI Frater.**

Stephanum Moldaviæ Palatinum malè occupa-
ta pokutiâ primum, deindè vitâ expulit. Præ-
dones Getas poloniæ spoliis tumidos fugavit,
& postea occursum cæcidit fortiter. Egit in vita
annos 46, in Regno propè 5. delatus ad tumu-
lum 1506. Elogium apud posteros obtinuit; quod
nihil in fortuna sua majus habuerit, quàm ut pos-
set, nihil melius quàm ut vellet omnibus benefa-
cere.

**SIGISMUNDUS I. Frater.
ALEXANDRI.**

Fratrum ultimus ad Regiam evehctus dignita-
tem, 40 Moschorum millibus cæsis, Borysthe-
nem erubescere cõegit effuso sanguine perem-
ptorum. Basilicam de Moschorum Duce Basilio
palmam, scithicæ, Moldavicæ, prussicæ, & Tau-
ricæ, comitatæ. pullulantem in Balthico littore
hærescos anguem in ovo suffocavit, Annorum at-
que gloriæ plenus, Regni sui Diadema tradere ma-
luit

luit filio, quàm relinquere. Annos duos natus supra 40. rerum potitus, ad præmium rectefactorum evocatus.

SIGISMUNDUS AUGUSTUS Filius Sigismundi Primi

Bona è Sforcii Matre genitus Patris appellatione in suos mores trahens, Sexagenario Patri meruit in Throno affidere, omnibus præliis victor Crucigeros ac Moschos à Polonia repressit; eamque Curlandiæ ac Semigalliæ accessibus cumulavit. Humanis sacrisque legibus confirmatis, florentissima pace beatam reliquit Patriam. Libertatis assertor, Comitiorum parens & Auctor. Extinctus Knyszyni, ævi sui 50. ultimus Jagellonides.

HENRICUS Valensius.

DE morte Regis Galliarum Germani sui admonitus inconsultis Regni ordinibus, post anni unius gubernationem lilia Galliarum aureis poloniæ sceptris præposuit, in Gallias reversus.

STEPHANVS BATORY Transylvaniæ Princeps.

Divisâ Republ: electus & coronatus, aliis Maximilianum Imperatorem, aliis Stephanum renuntiantibus. Dissidia Ordinum Regni in generali tandem Conventu Pacificationis Andrejoviæ compositum. Bellum contra rebelles Germanenses, nec non contra Basilium Ducem Mœschovia

Schecviæ gessit prosperrimè. Tribunalitia Regni
Judicia instituit, Tandem absolutissimus Princeps
Grodnae vivere desit, regnavit annos 11.

SIGISMUNDVS 3.
Ioannis Sveciæ Gottorum Van-
dalorumque Regis Filius.

Matre Catharina Jagellonia Vladislai Jagiello-
nis Poloniæ Regis Filiâ natus, nequidquam
prævalente Maximiliano Rudolphi Impe-
ratoris Fratre, Rex poloniæ Electus, divisit Rei-
publicæ in Maximilianum suffragis, Turcarum sub
Chocimo 40. millia Tartarorum 100. millia re-
pressit, deletis ad interneccionem sexaginta millibus
barbarorum: Moschorum, Regnum sibi subegit,
Filiumque Vladislauum, Magnum Moschovia Ca-
rum inauguravit, obiit Varavia Anno ætatis suæ
66to.

VLADISLAVS 4. Sigis-
mundi 3. Filius.

IN Paternum Solium pronis omnium suffragiis,
Iuno tantum ad speciem libertatis nonnihil red-
damante, electus; & vix Coronatus triplicem
nactus hostem, Moschum in Svecia, Turcam in
Podolia, Suecum in Prussia, victor de Omnibus,
Obiit Meretii 20. Maji.

JOANNES Casimirus Vladislai
4. Frater.

PRESSam Svecicis, Moschoviticis, Cozaticis, Un-
garicis Tartaricis, Civilibus armis, Patriam ab
ultimis

ultimis ferè vindicavit ruinis: Regnavit annos
20. abdicavit Diadema 1668.

MICHAEL Koributus Wi- sniovieccius.

Admirando omnium Regni Ordinum consen-
su Rex proclamatus & Coronatus Nati Anno
Regis Regum 1669. Obiit Leopoli Die S.
Martini illa ipsa die quâ Chocimum expugnatis
& cæsis triginta millibus, Exercitus Regni & M.
D. L. insignem de barbaris victoriam reportavit.

JOANNES Tertius Sobiescius.

Generalissimus armorum Regni Ductor & Ma-
rethalcus; Augusti Corporis Majestate & ab-
solutæ prudentiæ amplitudine dignus olim Ter-
rarum Imperio, Rex Poloniæ omnium ordinum
votis renuntiatus Varaviæ, Coronatus Cracoviæ
& Primæ Regni Andrea Olszovio. Turcarum.
rozacorum Tartarorumque fulmen. Bis Orien-
tem Castris exiit; semel ad Chocimum, iterum
de Viennam Sacri Belli Generalissimus. Regnan-
di artibus, & rerum gestarum gloriâ nulli re-
gum post Reges natos secundus. Post 23. Anno-
rum Regna & acta immortalia, eodem die, quo
Solium conscenderat mortalis esse desuit Anno 1697
Die SS: Trinitatis relictis tribus principibus Filiis,
Jacobo, Alexandro, Constantino, & Serenissima
filia Baviaræ Electoris conforte.

AUGVSTVS SECVNDVS.

Sacri Imperii Elector, & hæreditarius Saxonie
Princeps, post Ungaricas, Turcicasque Laure-
as ad Regni Poloniarum Coronam iussu ordinum
expetit, Die 27. ma. Junii. Electus 15. 7bris,
Coronatus 1697. Raro in Saxonia exemplo Reli-
gionem nobilitavit Orthodoxam; & totum ita
Osterruit exorientem, ut ad tandem expectata Uni-
versalis pacis fœdera inclinaret 1699.

P A R S IV.

LITERAS ET ARTES
COMPLECTENS.

A
CHRISTO NATO
AD
ANNUM MDCC. XII.

*SCHOLÆ ACADEMIÆ, INCREMENTA
LITERARUM ET DEI RIMENTA*

Secula
I.

*Ab An-
no Chri-
sti .i. ad
100.*

Athenæ quamvis minori jam gloria doce-
rent, præcipuum tamen adhuc doctrinarum
Emporium erant.

Rhodium plerique, alii Massiliam Græcis flo-
rentem artibus studiorum magistram habere con-
sueverant.

publica scriptorum recitatio & mutua inter
literatos eorundem emendatio plurimum studiis
proderant.

Augustus & Vespasianus Cæsares mercurialium
virorum amarissima. Postremus

Postremus è fisco stipendium rhetoribus tri-
buit.

Caligula bonarum artium osor de abolendis
literariis summorum virorū monumentis Hœri, Li-
vii, & aliorum consilium cæperat. *Sveton.*

Literarum studiis Alexandria, Cæsarea, Antio-
chia claræ habentur.

Lugduni, Augustoduni ac Vefontione in Gal-
lia literarum studia tradebantur *Du Fresne in Pre-
fat: ad Glosarium eruditissima.*

Romæ concursus erat literatorum ad biblio-
thecas commentandi & discerendi causâ, teste Gellio.

Trajanus, Adrianus, Antoninus literarum
amantissimi, literatos fovent, bibliothecas Condunt.

Prima Christianorum schola Alexandria, in
quâ sub commodo docuit Pantæus. *Genbrardus*

Pantæo in scholâ successit Clemens Alexandr.
Clementi Origines anno ætatis 18. *Genbrardus.*

Eandem postea scholam rexit Pierius Presby-
ter, Origenes Junior appellatus.

Schola Cæsareæ Philosophica, & Theologica
per Pamphilium instituta. Pierii discipulus, &
Martyr Pamphilus.

Alexander E: Hierosolymit. Tullus Africa-
nus Cæsareæ primi apud Christianos bibliothecas
instruxisse leguntur. *Euleb. l. 6.*

Minus in Alexandro Severo literarum & litera-
torum amor.

Antoninus Caracalla magicis artibus addictus,
bonas contemnit, magno literarum & artium de-
trimento.

Berytensis Academia per Dioclet: & Maxi-
mianum.

Scholæ Romanæ Professoribus, & Salariis à
Theodosio exornatæ.

Bononiensis Academia à Theodosio instituta.

Constantinus M. liberalium artium professori-
bus

II.
Ab Anno
Christi
100. ad
200.

III.
Ab Anno
Christi
200. ad
300.

IV.
Ab Anno
Christi
300. ad
annum
400.

bus liberales mercedes assignat.

Licinius Cæsar, propter summam inscitiam, literas, pestem publicam appellabat.

Julianus Apostata studia bonarum artium Christianæ juventuti conatus est adimere. Quæ res Gregorius Nazianus impulit ad condenda carmina.

V. Florebat adhuc Athenis Academia, quæ Romanam postea translata fuit.

Ab anno Christi Bangoriens: Academia in Wiliæ antiquis, ut Angli scriptores tradidere.

400. ad annum Academia Constantinopoli: à Theodosio junioriore instituta 425.

500. Edeffæ in Syria, & in Perside literarum scholæ florebant.

Mauritius Imper: studiis & eloquentiæ præcipuè lavet.

Fergusius II scotorum: Rex Gothis sub Alarico ante Regnum adeptum militans è præda romana vetustissimos codices aureis argentisque vasis præhabitos in Scotiam defert eosque in Ionæ monasterio asservandos locat *Boher: Leslaus.*

VI. Instaurata per Justinianum Beritensis Academia terræmotu excisa.

Ab anno Christi Silivis: romæ Gynasias omnia, neque Pontif: Agapiti auctoritate ad docendum quemquam allici potuisse testatur Cassiodor.

500. ad Annum Gothi vetantes literis liberot crudiri ne ad arma tractanda minus alacres fierent, literas prope modum perdunt.

600. Consequentibus temporibus, cum graves bellici tumultus inciderent, studia satis excoli non potuerunt.

VII. Erphordiensis Academia sub Dagoberto I. Regem Scholæ Cantabrienses in Anglia Academia tantum ibi multò seriùs constituta.

Ab anno Christi Britannia quæ Gothicis excursionibus non paruerant, veteris doctrinæ reliquias visæ sunt conferre.

600. ad annum *700.* Coactò ab Agathone roman. Pontifi: Concilio

ilio in ea primorum capitum frequentia inventum neminem, vel mediocri doctrina instructum, qui ad Constantinum rogatum legari posset, ejusdem Pontificis literæ deplorant.

Gnosimachi hæretici scientiam & doctrinam omnem rejicientes non parvum literis detrimento attulere.

Barbaricensis Academia in Arabia ad medicinam Astrog: & Philosoph: 713.

Eboraci publicum sacrarum literarum studium instituit S. Egbertus 361.

Osnaburgens: Papiens: & Paravina Academia à Carolo magno institutæ, Bononiensis renovata.

Academia Athenis Romanam attracta, Lutetiam à Carolo magno translata opera quatuor Monachorum, Rabani, Alcuini, Caudii, & Ioannis Scoti Bedæ discipulorum 791.

Leo Isauricus magno literarum detrimento triginta voluminum millia C. P. bibliothecæ cum duodecim doctissimis eorum custodibus plusquam barbarè flammis absumit 726.

In Dania, & Svecia primus Scholæ aperit S. Ansgarius 831.

Scholæ Constantinopolitanæ per Bardam restitutæ 859.

Oxonienfis Academia in Anglia 872.

Fulco E: scholas Remis instaurat

Carolus Calvus in Europa, Maimon Saraceno- rum Amiras in Asia, egregii literatorum Mecæ- nates.

Ludovicus pius jubet Monachos imò & Moniales describendis veterum libris addici *Adventi- mus*

Michaël Balbus, ne pueros se doctiores cerne- ret, crudiri literis vetuit.

Scholæ Universitatis in Brabantia constitutæ à Joanne Duce 926.

VIII.
Ab anno
Christi
700. ad
800.

IX.
Ab anno
Christi
800. ad
annum
900.

X.
Ab anno

Acade.

Christi
900. ad
annum
1000.

Academia Babilonica Saracenorum ad medicinam præsertim, & Astrologiã tradendam, sæculo XI. in finem declinante, florebat.

Infelicissimum bellis, & ignorantia seculum ruibat in præceps, nisi pacem & literas, quantum per illos fieri potuit, Religiosi viri sustinuisent, quod præstitere, præsertim veterum ingeniorum monumenta describendis. Apud Gracostamen, Hebraeos & Arabes litera feliciter collebantur, teste eruditissimo Genardo.

XI.

Ab Anno
Christi
1000.
ad annum
1100.

Otho III. literis visus est favere.

Alexandrina Academia, in qua Avicenna adolescens Rasim audivit.

Salerni ex arabum præscripto in fine seculi medicina tradebatur, ut liquet ex libello, cui nomen factum *Schola Salernitana*. Scriptus est eni- versibus, Leoninis à Joanne de Mediolano nomine Collegii Salernitani.

Constantinus Ducas literas, & literatos magis gni facit.

Saraceni pessimi scelerum Magistri in Hispania Tolosani, Hispali & Salmanticae magicas artes docere populum exorsi sunt. *Genebrardus Del: Rio*

XII.

Ab anno
Christi
1100. ad
annum
1200.

Academia Monspellientis 1199.

Hoc ipsum seculo quasi quadam literaria Republica instituta, Rectores universitatibus danti, aliique veluti Magistratus inventi.

Tribus disciplinis honorum gradus constituti Juris Civilis, medicinae, ac Theologiae.

Lotario II. & Conrado III. Imperantibus literis, quae à Barbaris conculcatae jacuerant, ocu- lo aliquando tollere incipiunt. *sub illis enim*

XIII.

Ab anno
Christi
1200. ad
annum
1300.

magni per Europam, doctrinaq; nobiles viri existerent nata scholastica Theologia, & accuratius collata Philosophia capis.

Parisiensis Academia à S. Ludovico instaurata 1232.

Viennensis in Austria 1239. Salmanticensis 1240.

240. Aberdonens: in Scotia 1240. Cantagobren-
 1227. Neapolitana & perusina per Fridericum
 II. 1290.

Robertus Sorbona celeberrimo Parisiis Theo-
 logorum Collegio initium & nomen dedit 1265.

Alphonsus X. Castellæ Rex literis favet, ni-
 mium tamen Astrologiæ addictus.

Arelianensis Academia 1302. Firmana per
 Bonifacium VIII. 1304. Ferrariensis 1306. pisana

1339. Heidelbergensis 1346. pragenfis, Cracovi-
 ensis, Andegavensis 1361. Senensis 1380. Colo-
 niensis, Erfordiensis 1392.

Magnus Actus Sorbonicus inventus à Fran-
 cisco de Mayronis 1315.

Buyrus in Britannia nullis parcens sumpti-
 bus libros diligenter congregat.

Carolus IV. Imper: Carolus V Rex Ne-
 apol: Joannes Card: Columna fausta literis no-
 mina.

Herbipolensis Academia 1403. Lipsiensis 1408
 Sanctandrea 1411. Rostohiensis 1415. Ingolsta-
 diensis 1416. Cadomensis 1418. Lovanienfis 1427.

Rictaviensis 1431.
 Glasquensis 1454. Grisuvaldensis 1456. Ba-
 siliensis 1459. Friburgensis 1467. Valentia 1470

Tubingensis 1477. Hafniensis 1478. Moguntina
 1482.

Typographia inventa literas promovet.
 Eugenio IV. Nicolao V. Sigismundo Im-

per: Alphonso Aragonum, & utriusq; Siciliæ, Ja-
 cobo imo Scot. Regibus Cosmo, & Laurentio

Medicis literæ plurimum debent.

Nicolaus V. ut Bibliothecam Vaticanam
 instruat maghorum Scriptorum Codices undique

per eruditissimos viros conquirat. Meneas Sylv.
 Ludovicus XI. Galliarum Rex, literarum

Ofor Filium vetuit latina nosse.
 Vitembergensis Academia 1502. Vratislaviensis

IVX

XIV.
 Ab anno
 Christi
 1300. ad
 annum
 1400.

XV.
 Ab anno
 Christi
 1400. ad
 1500.

XVI. *Ab anno Christi 1500. ad 1600.* *1505.* Francofordiensis 1506. Compluten-
 sis 1517. Osumentis & Gandensis 1549. Marceraten-
 sis 1549. Remensis & Combribricensis 1550. Dilingen-
 na 1552. Eboensis 1559. Taurinensis 1565. Ta-
 raconensis 1572. Duacena 1574. Cæsaraugustana
 1583. parmensis 1599

.VIX
1577. de
1574.0
de. 009
0000
1.0047
 Franciscus C. Ximenius Francisc: Gal. R. Leo-
X. Alphons: Atestinus D. Ferranæ literis musise
 faustissimi. Gregorius XIII. erectus ubiq; terra-
 rum educandæ juventuti Collegiis & præsertim
 Romano, Religionis & bonis artibus mire pro-
 dest.

Capta Buda periere nobilissimi codices quos
 colligi jusserat Mathias Corvinus.

XVII. *Ab anno Christi 1600. ad 1700.* Madritensis artium Academia aucta à phi-
 lippo IV. Giesiena 1607 Mantuana 1625.
 Collegium & Bibliotheca Ambrosiana Me-
 diolani à Franco C. Boromæo instituta magna
 literarum bono.

Diaria literatorum in Gallia, Italia, Germa-
 nia perutili eruditionis compendio.

Fridericus Card: Borromæus Urbanus VII
 P. M. Francisc: Barberinus Card: Urbani ex Fran-
 tre Neap: Ludovicus magnus R. Gal: Ferdinandus
 Fuldemburgius Episcopus Monasteriensis, Co-
 smus III. Magnus D. Ferurizæ literis & bonis ar-
 tibus impense favent.

Ludovicus M. Academiam, quam descriptio-
 num vocant instaurat 1721.

Diaria literatorum; iterato in Italia intro-
 ducta.

In Moscha literarum studiis scholæ aper-
 untur.

THEOLOGIA POSITIVA

Seculo post Christum natum imo S. Mathæus
 Evangelium scribit anno post Christum na-
 tum 40. S. Marcus Evangelium D. Pe-
 trus

anno 43. S. Lucas Evangelista 47. Acta
Apostolorum 57. S. Joannes Apocalypsim 97. Evan-
gel Epistolas 99. S. Petrus Epistolas 3. & S. Paulus
Epistol: 14. diversis temporibus S. Jacobus Epi-
stolas 1. S. Judas Apostolus Epistolas 1. in cer-
to tempore.

Christi Domini ad Abagarum & Abagari
ad Christum Epistolæ suspectæ V. *Theologi Con-*
sentiosam.

Seculo 2do. S. Dionysius Areop: E. M. de
cujus tempore lis pendet inter peritos antiquitatis.
Aquila & Symachus Sacrorum Bibliorum in-
terpretes.

S. Theophilus Antioch. E.

S. Melito Sardicensis E.

S. Pinitus E. Polycarpus E.

S. Dionysius Corynthus E.

Theodotio interpres Sacrorum bibliorum,
sed heterodoxus.

S. Irenæus E. Lugd. & Tertullianus hoc
seculo florere.

Seculo 3tio. Pantenus Philosophus Christianus
à quo Barchmanes apud Indos educti.

Clemens Alexandr. Origenis Magister Am-
monius Origenes Adamantius.

S. Cyprianus E. S. Hippolitus. E.

Phileas E. Trypho. S. Dionysius Alexandr.

S. Zeno E. Dorotheus Tirsus suspetus S.

Victorinus Pictaviensis E. S. Gregorius Thau-

maturgus E. S. Methodus E. Martyr. Tetrapla,

Exapla, & Octapla Origenis, magno Sacrarum

literarum bono 252.

Seculo 4to. Victorius petabonnensis Lactan-

tius Firmianus Constantin? Imper. S. Antonius Ab-

S. Eusebius Emisē S. Athanasius Lucifer Calaritang,

& S. Cyrillus Hierosolimitan: S. Hilarius Pictavi-

Hilarius Sardus, Tytus Bostrensis S. Ephrem S.

Basilius M. S. Gregorius Nissenus S. Gregorius

Nazianz.

Nazianz: Gregorius Bæticus E. Didymus Alex-
xandrinus. E. S. Pachomius Ab: Orefiensis Marcus
Eremita suspectus. Asterius, Amasenus S. Paulinus
Nolanus, s. Diadocus, S. Ambrosius.

Seculo 5to. S. Epiphan. E. S. Jo. Chryso-
stomus, S. Hieronymus, Severianus, Gabalitan. Ru-
finus, Aquilejen: S. Gaudentius Brixien. E., S.
Chromatius, S. Augustinus E., S. Isidorus Pelu-
siota, Hefych Presbiter Hierosolim., S. Nilus Ab:
S. Proclus, S. Cyrillus Alexandr., Cassian., Salvian
presbyter, S. Hilar: Arelat: E., S. Eucher E., S. Pe-
trus Chrisol: E., S. Basil: seleuc: E., Salon E.
S. Valerianus E., Sanctus Prosper Aquit: E., Ar-
nobius Junior Faustus Regiens., Theodoret. E., S.
Leo magn., S. Maximianus Taurin: E.

Seculo 6to Ruricius Senior, S. Fulgent. Ru-
spen. E., Boetius, Andreas Cæsariens: E., Enno-
Ticin E., Avito E., Ferrand. Diacō., Eugippius Ab:
Cassiodor., Justus Orgelitan., Joannes Jejunator
S. Remigius E., Junilius, Primasius E., Procop
Gazen:, S. Joannes Climac: Aretas Cæsariens.

S. Agapitus Pontifex Rom. ut sacram do-
ctinam Romæ labentem sustineret Theologia
scholas aperiri iussit.

Seculo 7mo S. Gregorius Magnus, Paterius
S. Gregorius discipulus, Antiochus Monachus, S.
Columbanus, Ab. Leontius Neapol: in Cypro E.
S. Isidor: Hispal: E., Cumeanus Scoto: Hibern: E., co-
gnomento sapiens, S. Elig. Noviom E: cujus opu-
sculum de rectitudine Catholicæ conversationis
S. Augustino perperam assignatum est, Thele-
sius Mon:, S. Martinus, S. Papa, Dorotheus Archi-
mandr., S. Maximus Martyr, s. Hildelphor. To-
let: E.

Seculo 8vo S. Anthelin. five Adelm. E., Ad-
damann Ab: Scot: S. Gregorius II. Papa: S. An-
cretens: E., S. German. Patriarcha Constanti-
Vener: Beda obiit 735.

S. Jo:

S. Jo: Damascenus, Chrodegandus E. Am-
 brosius Autpert. Dacrian: Male hic à nonnullis
 vocatur Antonius ab opere, quod contexuit, die-
 tus Melissa, quærendus seculo 12.

Seculo 9no Aponius, Albinus Flaccus, five
 Alcuinus Claudius Scotus Halitgarius E. Agobar-
 dus E. Amalarius Fortunatus, Jonas Aurelianens:
 E. S. Theodorus Studites Ab! Rabanus Maurus
 E. Strabus Fuldensis S. Eulogius Martyr, S. Me-
 thodus Patriarcha C. P. Haymo Hulberstadenfis,
 Druthmarus, Angelomus, Michâel syncellus, Va-
 lafridus Strabo Ab: Hinemarus Remens. E. Verem-
 bertus Curiensis. E.

Remigius Antifiodor. Scholas Remis resti-
 tuit à Fulcone Archiepiscopo vocatus S. Odo-
 nem postea Cluniacensem Abb. erudit.

Seculo 10mo. Leo VI. Imper. Marcus Ere-
 mita, cujus opera corrupta creduntur S. Rath-
 bodus E. ruthgerus Trevirensis, Rhateruis E Sma-
 ragdus Monach. S. Odo Cluniacensis Ab: Radul-
 phus Flaviacensis Fridegordus Diacon, Norgerus
 Leodiensis E: Moses Barcephas E. cujus opera cau-
 te legenda, *Margarinus de la Bigne in Inca alphab:*
Biblioth: Patrum perperam refert ad seculum 16.
Gualterius putat seculo nono floruisse.

Seculo 11mo. Berno Augiens, Abbas S. Ful-
 bertus E. Carnot: S. Odilo Cluniac. Ab: S. Bruno
 Herbipol. E. Adamus de Persenna, Theophila-
 ctus E. Oecumenius samonas Gazens.

Beatus Petrus Damiani, quem aliqui non
 distinguunt, sed perperam à Petro de Honestis Ab:
 Ravennate. Olympiodorus, S. Anzelmus Lucen-
 sis E. S. Bruno Carthusianorum parens. *Microlo-*
gus non est scriptoris, sed operis nomen, cujus Au-
ctor incertus.

Seculo 12mo. Radulphus Ardens. philippus
 Solitarius Berongosus S. Anzelmus Cantuar. Fad-
 merus, Joannes Fiscanensis, Odo Camerac. Leo-
 S Marlic:

Marfic: Ivo Carnot. E., S. Anselmus Laudun. E.
 Herveus Cenoman., Honorius Augustod., E. An-
 tonius Meliffa, Goffridus Vindocin. Hildebert
 Cenomam., Rupertus Ab., Hugo de S. Victore,
 Bernard., Drogo Card. Ostiensis, Gvillelmus Le-
 odien., Gverricus Ab., Aelredus Abbas, Isaac Ab.
 de stella, Richardus à S. Victore, Joan: Saresberien.
 Petrus Cellens., Petrus Cantor, Petrus Blesen., S. Hil-
 degardis V. Alanus Insulens., philippus Abbas bon-
 spei, D. Amedeus Lausan., E. Photo prumiens., Za-
 charias Chrisopolitan.

Seculo 13tio Innoc: III. S. Franciscus A-
 sis., S. Antonius Patav., Beatus Jordanus de Sa-
 xon Ordinis prædicatorum, Stephanus Lancton.
 Jacobus de Vitriaco Card., S. Edmundus Cam-
 tuar., E. Hugo de S. Caro. Card., Humbert. Vi-
 ennen., Vincentius Bellovac. E., Robertus Sorbon.
 Beatus Albertus Magni., S. Thomas de Aquino.
 Thomas Cantiprat., S. Bonaventura Card., Duran-
 dus Mimatensis E., Gvillelmus Peraldus E., Richardus
 à S. Laurentio, S. Mechtildis V. Petrus de Taran-
 tasia, postea Innoc: V., David de Augusti.
 Petrus Beckam, S. Gertrudis V., Alanus de
 Insulis.

Concordantiæ bibliorum editæ, biblia sacra
 capitibus distincta 1240.

Seculo 14to Joannes à S. Geminiano, Ni-
 colaus Trivetus, Aegidius de columna E. Petrus
 Aureolus E., Jacobus de Laufanna E., Augustinus
 Triumphus, Joannes Vitalis à Furno, Aftelan-
 alius ab authore Summæ, Rudolphus Carthus, Ni-
 col de Lyra Alu. Pelagius, Joannes de Bacon.
 Simeon à Cassia, Robertus Holcor, Nicolaus Ca-
 basilas, Nicolaus Gorram, Adamus Goddam,
 Taulerus, Joannes Cyparisiota, B. Henrico suso.

S. Brigitta Sveca, Joan: Rusbrochius, S. Ca-
 tharina Senensis, Petrus Berchorius, Nicolaus Em-
 mericus, Raymundus Jordanus vulgò Idiota.

Seculo

Seculo 15to. Michaël Aiguanus vulgò in-
 gnitus, S. Vincentius Ferr., petrus de Alliaco,
 Thomas Anglicus, Joannes Dominici Card., Jo-
 gerson, Henricus de Hassia, Paulus Burgen-
 Richardus ramositanus, S. Bernardus Senen-
 S. Laurentius Justinian., Augustinus de Ro-
 Alphonfus Toftatus Abulens. E., S. Antonius
 Ampelogus, Leonardus de Utino, S. Joannes de
 pifirano, S. Antonius Florent. Nicolaus de ufa
 Card., Henricus Harphius, Dionysius Carthus., Tho-
 mas Malleolus à kempis, Iacobus de Valentia, Hie-
 Anonym. Savanarola, Gabriel Biel.

Seculo 16to Ximenius Card., Thomas Mo-
 nus, D. Thom. de Villa Nova E., Sadoletus Card.,
 idacus Stella, Augubinus, Joannes Avila, Sasbont
 Vibia Contarenus Card., Faber Vienn., Gatha-
 nus E., Franciscus Turrianus, Cornelius Janten-
 Concordiæ Evang. Auctoꝝ, Titelmannus, Cani-
 Salmeron, Augerius, Durantius, Ludovicus
 ranatensis, Genebrardus E., S. Teresfia V. S.
 Franciscus Borgia, Joannes Maldonatus, Arias
 montanus, Franciscus Toletus Card.

Seculo 17mo Franciscus Arias, Robert. Bel-
 arminus Card., Hieronymus Martinus vulgò Ma-
 lensis, Barradius, Jacob, Alvarez de Paz, Thomas
 bosius, Serrarius, Fevardentius Peretus, Delrio
 Franciscus, Justinianus, Cornel. à lapide, Bonfredus,
 ribanius, Ducaeus, Salazar, Mendoza, Ludov. de
 onte, Fernandez, Dionysius Petavius, Estius Al-
 onfus Rodericus, S. Franciscus Salesius, Mal-
 enda, Nicolaus Riccardus, Hallier, Causinus, Cor-
 geries Saussay, Nierimbergus, Joan: Menochius,
 yrinus, Allatius, Raymundus, Joannes Rhe., Sfor-
 Jolia Pallavicinus Card., Bona Card., Joannes palus,
 Oliva, postinus, Daniel Bartolus.

Ludovicus Thomatinus Christ. Lupus,
 Joannes Neerenfellus E., Joannes Gabuſiccus, An-
 tonius Aubrii Benign. Bojuetus E. Amirandus

Ranceus, Henricus Norisus C. Ludovicus P
randus Adrianus Balabeus, Theophilus Raymond
Laurentius Brancatus C.

Theologi Scholastici.

Post Petrum Lombardum Scholasticorum
tesignatum & Gvillum Antifiodorensen
sæculo scriptores florere.

Sæculo XIII. à 1200. ad 1300.

Petrus Pictavi : Gvillum Parisiensis, R
bertus Pullanus, Thomas, Albertus M. Al
xander alensis falsò creditus D. Thom
professor. S. Thomas Aquinas S. Bonaventur
Ægidius columna Richardus de Media Vill

Sæculo XIV. à 1300 ad 1400 Joannes Dun Scot
Aureolus, Franciscus de Mayrone, Gregorius Arminen
Paladanus. Thomas Argentinas, Alphonfus Varg

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Henricus de Ha
Marsilius de Inguen. Joannes Capreolus, Petrus
de Alliaco, Dionysius Richelius seu Carthusianus
Joannes Bassolis, Ægidius Carletius, Conradus
Summebart, Nicolaus de Orbellis, Gabriel Biel.

Sæculo XVI. ad 1500. ad 1600, Joannes
Major, Thomas de Vio Caietanus, Franciscus
Lychetus, Hadrianus VI. Franciscus de Sylvestro
Joannes de Medina, Conradus Coelin. Franciscus

Victor. Viguierius, Franciscus Toletus Card. cum
Commentarii in summ. D. Thomæ servati
in Rom: Colleg Soc: Jesu.

Sæculo XVII à 1600. ad 1700. Ludovicus
Molina, Bartholomæus Medina, Franciscus S
rez, Michæel Medina, Gabriel Vasquez, Dominicus
Banez, Gregorius de Valentia, Didacus Alvarez
Jacobus Granada, Franciscus Albetinus, Hieronimus
Fasolus, Leonardus Lessius, Theodorus S
singh. Martinus Beccanus, petrus Arrubal, Valen
tinius

Petrus Herrice, Adamus Tannerus, philippus Fa-
 ber, Didacus Ruiz, Demontoja, Andreas Duval-
 is, Franciscus Sylvius, Nicolaus Isambertus. Phi-
 lippus Gammachæus, Ludovicus Meratius, Fran-
 cis: Amicus, Joann: à S. Thoma, Joan: Marti-
 nez de Ripalda, Joan. Martinon, Ioan: Ponci-
 es, Angelus à monte Piloso, Bartholomæus Ma-
 ria, Franciscus de Aranco, Antonius Perez, Ioan:
 de Lugo Collegii Salmanticensis P. P. Carmeli-
 tarum Discalceatorum, Auctor, Ioann: Caramuel
 Rodericus de Ariaga, Marcus Serra.
 Petrus de Godoy, Martinus de Esparza, Io:
 baptista Gonet: Vicentius Contensis, Vincentius
 terræ, Nicolaus de Arnu, Nicol: Martinez, Syl-
 vester Maurus, Młodźianowski, Hostynski, Mo-
 wski, Wolski & alii plures.

Theologi Morales.

Sæculo XIII. & XIV. à 1300. ad 1400. S.
 Raymundus de Peniforte, quem iure Theolo-
 giæ moralis Parentem possumus appellare;
 nulla enim agnoscitur lumina ut ajunt, Ray-
 mundina vetustior. Joan de Friburgo S. Ray-
 mundi Commentator, quem perperam aliqui
 sæculum 15 rejiciunt. Angelus de Clavasio, Ba-
 ptista Trovamala. Monaldus patria Picens: sed
 vulgò Iustinopol. Auctor summæ, quæ per erro-
 rem tributa est Monaldo Martyri ab his, qui ex
 tribus Monaldis unum efficiunt. Videatur Marty-
 r. Franciscan: 16. Martii 9. Novembr & 11.
 Decembr.

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Ioan: Nider,
 Ioan: Talienfis, five Cagnatius, Ægidius Carlerius,
 Franciscus de Platea, S. Antonius, Sylvester de
 Marterio.

Sæculo XVI. à 1500. ad 1600. Thomas de

Vio Caietanus, Bartholomæus Fūs, Martinus Azor, queta, vulgò Navarro, Emāuel Rodericius, Em S. Fran: Toletus, Henricus Henriquez.

Seculam XVII. a 1600. ad 1700. Ioan: Azor, Thomas Sanchez, Thomas Malvenda, Valerius R naldus, Vincentius Filimcius, Basilius Poncius, Martinus Bonacina, Stephanus de Avila, Gregor Sayrus.

Paulus Layman, Baptista Fragofus, F Castropolao Stephanus Fagundez, Vincentius C didus, Ioannes Baptista, Lezana, Nicolaus Baltus, Stephanus Bauny, Franciscus Bordonus, topius Diaria, Franciscus Pellizacius, Ioan: Ad dius De Trullench, petrus Marchant, Leander SS. Sacramento, Ioan: de Dicastillo, Ioan: Bo us, Ioan: Caramuel, Sebastianus Salelles, H tado, Andreas Mendo, Matthæus de Moya, Jo Cardenas & alii plures.

Thèologia Contentiosa Suspecta Patrum Scripta.

Seculo 1mo. S. Barnabæ Epistola suspecta. P Schoni Diaconi, S. Lini Papæ, S. Marti scripta omnino supposititia.

Liber Pastoris ab Herma D. Pauli Discipulo scriptus, attamen suspectus.

Divi Hierothei opuscula periere.

Divi Clementis Epistola ad Corinthios inuina; cæteræ supposititiæ.

Constitutionum Apostolicarum opus procul dubio antiquum, sed meliorum iudicio Clementem non sapit reliqua, Clementi assignata apcripha.

Seculo 2do. S. Ignatii E. & M. scripta quædam cetera aliqua suspecta, nonnulla procul dubio apocrip. Videatur Casimirus Oudin de scripto Eccles.

S. Quadratus, S. Ariftides, Tatianus, S. Iu-
stinus M. Athenagoras, S. Apollinarius E. Mu-
fanus, Serapion Antiochen. E. M.

S. Evarifti & omnium Romanorum ponti-
ficum Epiftolæ usq; ad Syricium à Cardinali-
bus Baronio, Belarmino, & aliis ferè omnibus
habentur fupposititæ his exceptis, quas infra
memorabimus. Non defunt tamen qui pro his
adhuc pugnent.

Seculo 3tio. S. Irenæus, Tertulianus, Clæus Alex.
Minutius Felix Rom. Causidicus, S. Zorius, S.
Cyprianus, S. Achelaus S. Malchion. S. Cornelii
papa Epiftola ad Fabium, & alia ad Cyprianum
genuinæ censentur. Quæ S. Sixti pontificis no-
mine editæ sunt à Rufino sententiæ, ad sextum.
Ethnicum Pithagoricæ sectæ philosophum spectant.

Seculo 4to. Arnobius Senior S. Methodius E. &
M. Lactantius Firmianus, Victorinus Rhet. S. Hilari-
us Pictav., Eusebius Cæsariensis, S. Turibius F. S.
Serapion E. Gregorius Bæticus, S. Athanasius
E., Ebadius, Pacianus E., Didymus Alexan. S. Optatus
Milevit E. S. Basilii Magn. S. Gregorius Nas-
tanzenus.

S. Iulii P. Epistol: 1. Liberini. S. Da-
masi opuscula quædam genuina. *Videatur Sche-
lebrat. in antiquit Illustr.*

Seculo 5to. S. Epiphani, S. Philastr:
S. Ambrosius, S. Theophilus Alex: S. Io Chryso-
stomus, S. Hieronymus, S. Innoc: , S. Augustinus,
Olympio, Tolet. S. Cyril: Alexan: Theodoret:, S. Vin-
cent. Lirinnens, hæresum omnium malleus, S.
Leo Magnus, S. Prosper Aquitan. Theodor. Pre-
sbyter, Mochanus phryg. Gennad. Massil: E. Ge-
las Cyzicenus. Canticum *Te Deum laudamus*
tribuitur SS. Ambrosio, & Augustino, sunt tamen
qui putant fuisse compositum à Sisebuto S. Be-
nedicti Monacho. *Card Eon. & alii.*

Seculo 6to. S. Fulgent. Rusp. Eugyppius Ab: Ferrand
Diacon: Vigilii Tapsens E. Auctor librorum SS. de
Trinit. qui olim

Divo Athanasio perperam adscripti.

Io. Maxentius Victor Africanus Zacharia
Mitilen: , Leontius Bizan: Rustic: Rom. Diacon
Facundus Hermianens: Anastasii Sinaitæ duo An
tochenfes Patriarchæ & alius Monachus.

S. Hormisdæ, S. Ioannes 1. & Bonifacii, S
Sylverii, pelagii 1. & 2. Epistolæ supposititiæ.

Seculo 7mo. S. Sophron. Hierof: E. S. Isidor: Hispal
Ioan: IV. Papa prædecessoris Honorii apolo
giam scripsit, D. Eustratius presbyter Constanti
nopol.

S. Martini 1. Epistolæ probantur. omnibus
S. Maximiliani Monachi & M.

Anast: Monach. Constantinop.

S. Hildephons: Tollet: E. S. Iulianus To
let: E.

D. Deusdedit Epistola: supposititia. S. IX
Benedicti Epistola ad Petrum Notat: et ad
Ervigium Regem Spuriæ censentur à Card. Bo
ronio.

Seculo 8vo. Wilfridus rypanensis S. German: pa
triarcha C. p. sed operis contra hæreses vix superest
fragmentum.

S. Io. Damascenus præter alia omnium pri
mus Theologiam recto ordine comprehendit
Bellarmin.

Anast: ab: Iudæos libello exagitavit.

Beatus ab: & Etherius Vxamens.

Hadrian 19. pontifex Rom.

S. Pauli Epistola 1. suppo.

Liber de Divinis Officiis, qui à Alecuino tri
bitur farrago videtur ex pluribus collecta.

Seculo 9no. Dungaliq Diaco S. methodiq patriarcha
C. p. Amalarius Fortunatus, paulinus Aquilejens. Pa
schasius Ratbertus Ab: Ionas Aurelian: E., Ama
larius Metensis, S. Theodorus Studites, S. Eulogus
E. est M: Nicephor: Patriarcha C. p. Agobardus E.
amolo Diaco: Hincmarus Rhemens: Lupus serva
tus

tus, Ratramno Corbejens S. Remig: S. Remig: Lugdun.
 Theodorus Abuicara Forōsi. Papæ Epistola suppositi-
 tia stephani VI. Epistolam ad. Selvam &c. vel
 supposititiam vel interpolatam censent eruditi
 Seculo 10mo. Leo VI. Imper: Græciæ cujus nobilis
 existat Epistola de fidei Christi veritate.

Adrevaldus calamo S. Eucharistiam propu-
 gnavit contra Ioannem Scotum qui primus ausus
 est de Divino Myserio blaterare.

Stephanus Eduensis E. Aretas Cæsarien: presbyter.
 Auxilio formosi pontificis ordinationes defen-
 dit, ipse tamen eget defensore.

S. Dunstanus Cantuar E. sacri cælibatus, egre-
 gius propugnator.

Ratherius Veronensis E. Herigerus Ab:
 Seculo 11mo. S. Fulbertus Carnot E: S. Leo

S. IX. papa, Humbertus Card.
 Deodvianus seu Theodvin: Leodiensis Episcopo
 insignem scripsit Epistolam de Corpore & sanguine
 Domini. Hanc mutilam Card. Baronio & Chapeavil-
 le perperam edidit sub nomine Durandi Leod. E:
 qui ante natam Berengarij, Heresim 1024 obierat.

Hugo Lingonens: E: Durandus Troannens.
 Ab: Lanfrancus Cantuar: Episcopus Guitmundus
 Aversaanus Adelmanus, Brixienfis. Algerus Mona-
 chus egregii SS. Eucharistiæ propugnatores.

Seculo 12mo. Stephanus Helberstatensis, Rodulfus
 Ab: Trudonis, Ganfredus Antifiod: S. Anselmus Can-
 tuar: S. Ber: Ab. Theorianus Ciuniae. Abbas,
 Hugo Ethereanus. Petrus Lombardus Novariensis,
 sed Parisiensis Epi: & Bandoinus Scholasticæ Theo-
 logiæ Fundatores Gillelmus Anthifiodor: Schola-
 sticus, vel Scholastico similis.

Seculo 13tio. Nicetas Chôiates, Lucas, Tudensis
 Gvillielmus Diac: cujus opus mss: contra judæos
 possevinus perperam tribuit Petro de Palude.

B. Al. Magnus, S. Thom: Aquin: S. Bonav:
 Cardinalis, Raynerus Sacconus Ord: Præ-
 dic:

dic. quem falsò nonnulli *Pantheologia* scriptores agnoscuut.

Raymundus Martini, cujus *Pugio Fidei* merito laudatur. Pantaleo Diac. Græcus contra præcipuos Græcorum errores scripsit.

Scholasticos, & morales Theologos hujus æsequentium sæculorum dabimus in supplemento
 Seculo 14. Jacob: de Termis Ab. Nicol. Trivetto, Victor Porchettus de Salvaticis, Andronicus Comenus, Ovido Carmetus, seu de perpiniano. Alvarus pelagus Theophanes Niceæ Archiep: Nilus Cabasilas, & Nicol: Cabasilas Nili Nepos Latinorum hostes.

Thom: de Bravardina, cujus opus de causa Dei contra pelagium celebratur. Manuel Calecas, Nicol. Oresmius, Petrus paludanus, Ioan: Cypariffiorum Nicol. Eymericus.

Raynerius Pisanus auctor *pantheologiæ*, Hieronymus de S. Fide, Ios. Methonen, Petrus de Alliaco Card:, Gregorius Scholarius, qui & Gennadius dici voluit. Nicol. de Clemangis, Alphons: Tostatus Abulens: E., Raymundus Sebundus, Thõas Valdensis Turrecremata Card. Bessarion Card: Gregorius protosyncellus, Isidor Theffalon Card: Aegidius Carlerio, Ioan: Gerion: Joande monte nigro s. Ioannes de Capistrano, Nicol. de Cusa Card, Alphons. à Spina, cujus est *Fortalijum fidei*.

Ambrosius Camaldul. Finus Hadrianus, Ioan. Picus Mirandulanus, Hieronym Savanarola.

Seculo 16to. Thõ de Vio Cajetan Card. Ekius, Cornelæus, Ioan. Faber Vien. Ioan. Driedo è Tornout, Iacobus Sadoletus Card., Ioan. Franciscus Mirandu. Stanislaus Hofius Card: Ioan. Medina, Alphons. à Castro, Rostenfis Card. Catherinus E., Dominicus Soto, Titelmannus, Sanctus E., Galatinus, Rutadus Tapper, Latomus, Clitovæus, Claud. Seyfellus, Edmundo Campianus, Petrus Canisius, Stapletonus, Augerius, Albanus, Lindanus.

Seculo 17mo. Robert. Bellaming Card. Perronius C. Thomas Bozcius Fevardentius, Coestettan, Serrarius, Gretferus, Coccius, Arcudius, Florimundus Raymundus, Gordonus, Huntlaerus, Malvenda, Gravina, Valentia, Petrus Cottonus, Pelletarius, Boverius, Sirmondus, Dyonisius Pætavius, Tyrinus, Rychelius, Card. Spondanus Episcopus, Annatus, Allarius, Petrus de Marcai, Michael de Elizalde, Honoratus Faber, Raymundus Capizucchius Card. qui præter eruditos libros, aliò penè paratos prælo moriens reliquit.

Andreas Martinus, Henricus Norisius S. Iacobus passuetus E. Gilbertus Chofelius E. Eleonorus Langevinus, de Camps.

Jus Canonicum, & Civile Legumlatores.

Seculo 1mo. postquam Res Romana ad unius potestatem devenit, Romanorum ingenia sequuta Principatus rationem plus in cognoscendo jure civili, quam in prosequendis eloquentiæ studiis operæ posuerunt. Floruere itaq; Attejus Capito, Labeo Antifilius M. Coccejus Nerva pater, & Filius, Marturius Sabinus Cassius Longinus, à quo Cassiani, qui illius placita afferebant; Cælius Sabinus, Sextus Pedius, Pegasus,

De Canonib9. Apost. Antiochena Synodo adscriptis apud eruditos lis est.

Seculo 2do. Juv. Celsi cognōinis Patris filius, Neratius Priscus Celsi in Consulatu Collega. Ulpianus Marcellus. Iabolenus.

Domitius Labeo, Volutius Metianus, Marcus, Salvius Iulianus, cujus exstat edictum perpetuum Archetypon Pandectarum.

Sebidius Scævola, Vindius Verus, Didius Iulianus Salvii Iuliani filius ingenio celebris, sed brevi tyrannide infamis

Seculo 3tio. Aemilius Papinianus ejusque Auditores, Cajus, Marcellus, Ulpianus, Pomponius

ponius Gordianus, Sabinus, Hermogenes, Africanus, Modestinus, Celsus, Iulius, Paulus, Trifonius, Marcellus, Venatus, Alphenus, Florentinus, Callistratus, Severus, Severianus, è quorum fragmentis contextæ Iustiniani pandectæ.

Proculus, à quo Proculiani dicti Sectatores.

Seculo 4to. Editi sunt Canones Petri E. Alexandrini circa lapsos recipiendos: *Vide Balsamonem.*

Hebræorum Rabbini legum, seu potius errorè interpretes qui Mishnâ continentur, & in Talmud concinnando operam posuere Rab. Fil. Nahaman Bereschit, Rab: fil: Ios: quem Hebræi jactant-nu meiraffe 12. auditorum millia.

Hoc & sequenti sæculo inter horrendos armorum strepitus audiri vix potuere legum earumq; interpretum voces.

Seculo 5to. Subinitium sæculi hujus prodiisse videtur collectio vetustissima Canonum, quâ usa est Ecclesia ante Dyonisium Exiguum.

Lex Salica apud Demeram in Brabantia lata cum primùm Francis Saliis lingua latina saliiis cæpit esse familiaris. *Bolland in vita S. Sigebert.*

Codex Theodosianus jussu Theodosii junior: vulgatur 435.

Attila Hungariæ Regnum legibus munit, Gothi leges habent ab Henrico R.

Talmud. Hierosolim perficitur 469.

Seculo 6to. Tribonianus Iustiniani jussu digestorū cõpilator, usus est opera aliorum 16. qui fuerunt Theophil., Patricius Leont., Phocas Basilid., Thom: Constant., Dioscor:, Præsent., in Tribonian:, Dorothe:, Isidor, Oratin:, Talleteus, Theodor, Anatolius.

Talmud. Babylonicum Hierosolym: præstantius à R. Maar: absolvitur 505. Dividitur in Mischnam, hoc est legem secundam, seu iteratam, & Gemaram, hoc est supplementum.

Dionysius exiguus Ioan: Scholasticus, Fulgent. Ferand. Martin:, Braecaren:, seu Dumienf: Canones collegere. Marcul-

Seculo 7mo. Marculphus Monachus à quo habemus formularum libros.

Mahometes Heraclio imperante, Alcoranum evulgat.

Longobardorum leges Rotharis R: in tabulas refert 644.

Mohavia Calipha Babylon: 200. diversos Alcorani comentarios conciliare nititur, eosq; ad sex libros contrahit, sed indè 4. Machometanorum sectæ ortum habuere, Melichi, Imemiana, Halys Omari. & Odomanni 1. Arabes 2. Persas 3. Turcas 4. Tataros habet sectatores.

Cresconius E. Canones colligit 696. Cræcus 1. polonis leges tulit 700.

Seculo 8vo. Theodor. Cantuar: Auctor pœnitentialis *vide Oudin.*

Iustinianus cùm civilem doctrinam instaurasset, vetuit, ne cui de jure scribere deinceps liceret.

Quare Romana jura Scriptores interpretes per plura secula non habuere.

Apud Hæbreos florere primi Talmudi Interpretes.

Capitula selecta Canonum Hibernæ: apud Dachery tom: II.

Hadrianus Papa Angliramnus Ep: Isidor: Mercator Canones colligunt.

Carolus M. leges Boicas novis tabulis auget 788.

Seculo 9no. Carolus M. Gallis, Italis, Germanis Reges tulit, quæ capitularibus continentur. Hinc apud Italos jus Francicum.

Ansegisus ab capitularia Caroli M. & Ludovici pii collegit, quibus paulò post non pauca Benedictus Diacon adjecit 845. Phocius C. P. edit Nomocanonem Isaac bonus collectionem Canonum adornavit.

Flori Lugdun. collectanea Canonum circa 862. *Dachery Tom. 2.* Kennetus

Kennetus Regnum Scotorum à se auctum
novis legibus temperat.

Seculo 10mo. Rhegno. Ab. & Atto Vercell. E. Ca-
nonum peritissimi.

Henricus auceps Saxoniam legibus, & mori-
bus informat. Cum jus utile Roman: hoc sæcu-
lo vix esset Italiæ notum, Otho 1. Imperi: novas
leges, nova instituta in Roncallarum Conventibus
Italis dedit, quorum adhuc aliqua supersunt ve-
stigia. Hinc Saxonicum jus apud Italos.

Heriveus E. Rhemensis scripsit opusculum de
pœnitent: injungendo. *Oud:*

R: Moyses dilabentib; in Oriente Hebræorum A-
cademiis, Cordubæ in Hispan: Talmud interpre-
tari aggressus est 999:

Secul: 11mo. S. Burchardus Vormaciens. E. 1026.
Deus dedit Card. 1086. Colligendis canonibus inela-
rescunt. Collectio Canonum, quæ vulgò S. Anselm.
Lucen: tribuitur ab eruditis Hildebero Cenoma-
tens:, adscribitur, at inveteri colli: Biblioth: Barberi-
næ. R. Hai Gaon summus apud Babylonios Tal-
mudicorum Princeps, & postremus Ejechonix R.
familia. *Genebrard.*

S. Olaus R. Norvergiam legibus datis ad me-
liorem frugem perduxit.

Gvillelmus Nortmannus victor Anglis jura
dat, quæ postea ab Eduard. III. temperata sunt.

Lotharius Secundus jubet Italos omnes uti
jure Romano: hinc illud Bononiæ suscipit interpre-
tandum Vernerus, sive Imerus dictus *Lucerna juris.*
Mox post illum Sileus Modic. Eugolin. Pla-
centus Bogatorus, E. Bosianus Martin. Eulgarus

Seculo 12mo. Innocent. II. Causidis Roman. cer-
tas mercedes assignat, vetatque clientum patociniû
esse venale, Ivo Carnot. E. Theodor. Balsamon. E.

Stephanus Aurelian. E. floret.

Gratian. edit decretum 1151.

Laborans C. canones colligit.

S. Erius R. & M. Svec. & Got. jura dedit, Iuris-
peritis rebus intenti in eo sæculo quo latina lingua
penè defecerat, verba neglexere, & hinc barbaries
eorum scriptis affusa.

Sæculo 13tio. Azzo *sons legum*, Sinibaldus postea
Innocentius IV. Iacobus de Bello visu. S. Raymundus
de Peniafor, Henricus Card. Ostiensis, Gvillelm.
Durantes speculator *Castr*: Cognominis in Umbria
conditor, nunc ab Urbano. VIII. cum Episcopi
honore nobilius Urbanæ nomen naecti.

Accertius, Odofredus, Guido de Bayso, Ioan.
de Blanaſco, Franc. Accoltus, Alex. Anſtin. Græc.
canones colligit.

Gregorius IX. Vetat in Academia Pariſien-
ſi tradi jus Civile. *Genebrardus*.

Alphonſus X. leges, quas partitas vocant, Hi-
ſpanis dedit.

Bonifacius VIII. Decretal. VI. evulgat 1297.

Sæcul: 14to. Rychardus de Malis Umbri:, Bertrādus
Gothus, postea Clemens V. à quo Clementinæ, Dinus
Mugellanus, Petr. Bertrand. Card. Iacob. de Buttriga-
rius, Bartolus de saxo ferrato, Ioannes Andreas, La-
pus de Castellione, Bellamera, Albericus, Rosciatus,
Irmus Radulphus de Rivo, Nicol. Eymericus, Arle-
nius, Monach. Græcus Canonum Collector. Ca-
rolus IV. ordinata re judiciaria, Bohemis jura de-
ſcripſit.

Sæcul: 15to. Salicetus, Ioannes de Imola Zabarel-
la Card. Iacobatius Card. Antonin. de Butrio, Nellus
à S. Gemin. Petrus Ancharanus, Baldus de Ubaldis,
Paulus de Caſtro, Ludovicus Romanus, Troilus
Malvirius, Nicolaus de Tudeſchis, vulgò Abbas
Panormitanus, Bartholomæus Socianus, Petrus phi-
lippus Corneus, Andreas Barbarius, Alexander de
Imola, Bartolom. Cepolla, Ioann. Franciscus panvi-
nus, Turrecremata Card. Nicaſius Wordanus.

Sæcul: 16to. Pariſius Card. Alciatus Bolognetus, Sade-
rus Mainus, Decius, Petrus, Rebufius, Ferrettus, Zazius
Tira-

Tiraquellus, Simancas, Franciscus Balduinus, Nig-
 fantius Hotomannus, Cervantes Covaruvias, Marti-
 Navarrus, prosper S. Crucius Card: Duran-
 tius, Briffonius Molinæus tandem Catholicus, Donel-
 lus, Cassaneus, paleottus Cardinalis, Revardus, Pur-
 puratus, Cujacius Mandosius, Cravetta, Vgolinus,
 Antonius, Augustinus Episcopus Gracyas Loyasa.
 Aliqui ex his, inter quos Alciatus, Briffonius, Cu-
 jacius, veteres jurisperitos imitati lalinum scri-
 bendo candorem adamarunt.

Seculo 17mo. Tuscus Cardinalis Petrus Grego-
 rius. Tolofanus, Mascardus, Farinacius, Mantica Car-
 dinalis, Olivarius Cardinalis.

Surdus, Alexander Ludovicus postea Grego-
 rius XV. P. Merlinus, penia, Coccinus, Bichinus
 Dunozetus, Altogradus, Barbota, Tandutus, Zipæus
 Feremosius Altaferra, pax Iordanus, Gonzalez Tel-
 lez, Ioan. Deluca Card. Nicolaus Severolus, cujus
 lucubrationes pluribus tomis comprehensæ prælo
 adornantur ab eruditissimo F. Marcello. petrus
 Orthobonus pontificii juris oraculum, postea Ale-
 xander VIII. R. Pontifex.

Franc. pinsonius, Domatus Ioan. Baptista Ther-
 tius, Franciscus Gonetus, Antonius Dadinus.

Philosophia.

Seculo 1mo. Athenodorus Tarsen. Stoicus,
 Xyftus, pythagoras. Sotion. & Attalus Se-
 necæ Magistri.

Platonici Iuniores, inter quos Philo. Iudæus,
 Annæus Cornutus Persii Magister.

Potamon Alexandri Electricis sectæ Parent.
 L: Annæus Seneca, Nicolaus Damascenus.

Alexan. Aegeus, Euphrates, Cheremon Stoico
 Serapion.

Apollogius Tyane Philosoph: & Magus.
 plinius

Plinius Historiæ naturalis scriptor, semper
 cruditus, non semper verax, optimis nuper
 notis ab Harduino illustratus.

Seculo 2do. Plutarchus C. Mafonius Rufus.
 Sextus Empyricus, Phavorinus Gallus, Epi-
 cectus, Arianus.

Philosophia M. Aurel. Antonino Imperante,
 Romæ maximè floruit.

Maximus Tyrius, Alcinous, Apulejus.
 Agathobolus, Oenomaus, Faurus Beryti-
 us Platonici.

Celsius Christianorum hostis Aristides Christi:
 Apollonius, & Basilides Cæsaris Veri Magistri.

Carpocratiani Hæretici Platonem, & Ari-
 stotelem adorabant.

Seculo 3tio Alexander Aphrodiceus, &
 Ammonius Aristotel. interpretes.

Photinus, & Longinus, Amelius Appani-
 ensis, & Edefius, plotinus Platonis Sæctator obscu-
 rus, & Magnus porphirii Magister.

Olympius philosoph. & Magus.
 platonici plurimi Christianis, alii hoc ævo
 magis accessere.

Aliis Patrum Aristoteles, aliis Plato hoc se-
 culo Christianæ religioni opportunior videri cæpit.

Seculo 4to. Porphirius dictus à veste, quâ u-
 tebatur purpureâ; sed aliis ex Suida Malchus.

ex Vولاتerrano Basilides appellatur. Ex Iudæo
 Christianus, & tandem Apostata. D. Hieronymus
 Epist. ad Galat.

Maximus Ephesius, & Iamblicus Platonici,
 Pythagorei, Iuliani Cæsaris magistri. Themis-
 tius Aristotelis interpres, Priscus Philof: &
 Magus.

Iulianus Cæsar Nicumediæ à Maximo per-
 versus, Christo deserto, Philosophiam, seu veriùs
 Magiam adamavit.

Seculo 5to. Hypatia Theonis Geometræ fi-
 lia

lia Isidori Philosophi Uxor, Philosophiam, Mathematicam, & alias disciplinas Alexandriae in frequentissimo auditorio professa est, confluentibus undique discipulis laniata est in seditione populari 415.

Synesius Ethnicus philosophus Hypaticae auditor, postmodum Ptolemaidis Episcopi, Claudianus Mamertus, Culuthus Thebanus.

Olympiodorus Aristotelis & Platonis interpretis, Procli Lycii Magister.

Syrianus, quem Alexandriae docentem Proclus Lycius audivit.

Seculo 6to. Proclus Lycius hostis Christianorum, Philosophus, & Mathematicus.

Boetius Aristotelis libros aliquos Latina lingua primus donat, & commentariis illustrat. Hinc apud Latinos magis inclarescit Aristoteles.

Martianus Capella Philosophus & Philologus Ioannes Grammaticus, cognomento Philoponus, Simplicius, Phrygii Aristotelis interpretes. Aeneas Gazeus, Maximianus Neapolitanus Procli auditor, Damascius Stoicus Platonis commentarius.

Zacharias Mytilinus: E. Philosophus nobilissimus.

Seculo 7mo. Liber de natura rerum scriptus ad Siburum Principem à S. Isidoro Hilpeditatus est ab E. successore Theodicio.

Adelmannus & Cleofridus Bedae Magistri, Philosophus & Theologi nobiles.

Hoc, & consequenti seculo Philosophia sola Britannia visa est floruisse.

Seculo 8vo. Attuillus nobilissimi Reguli Scotiae filius, sed arcanae Philosophiae cognitione nobilior Leslaus.

Beda philosophiae libros 4. scripsit. *Extremus in tom: 2. oper.*

Alcuinus Flacus & Ioannes Scotus Bedae discipuli, philosophiam in Academia Parisiensi professi sunt, & inde in omnem ferè Europam propagata est.

ejus Filii in aula Aenobardi aliquando vixerunt
Baalardus Ab: Arhelardus Ab:

Michaël Anchialius patr: C. P. & philosophus nobilis 1172

Vix nata scholastica Theologia tui amaretur
res & acrius philosophiæ studium incitavit, illius
us ope ad progrediendum indigã.

Seculo 13tio. Alfredus Theodorus Metochita,
Kilvargius, petrus Hispanus, seu potius Lullus
sitianus, qui postea Ioan XXI. pontifex Romanus

alexander Hallens: B. albertus Magn: Vindobonensis
centius Bellovacens. Robertus Capito.

Hallensis, albertus & S. Thom: præcipue
aristotelem, quo Arabes contra nos abuti consueverant,
Christianæ veritati servire docuerunt.

Michaël scotus, alex. de Villa Dei, Raymundus Lullus
mundus Lullus mirabilis artis inventor, sed plerumque
rumq; fallacis.

parisiis 1210. non aristot: opera, sed falsè
aristoteli adscripta damnata & combusta sunt
ut Labbeus rectè monet.

Seculo 14to. Ioannes Dun Scotus sectæ celeberrimæ
princeps moritur 1308.

Galterius Burlæus, Robertus Crucius aegidius de
Columna Godefridus Cornubiensis, antonius Andreas,
Ioannes Bassolis.

Franciscus petrarcha moritur 1350. Marsilius
de Inghen. primus academiæ Heidelbergensis rector
obiit an: 1394.

Nicolaus Eymericus philosophi:

Iacobus Gvalterius scriptor alioquin eruditissimus
perperam sæculo 13. aegidium Columnam alium
putat à romano.

Seculo 15to, petrus de Alliaco Card. patiensis
Venet: Ioan: de Marliano, Ioan: Picus Mirand:
rand: Marsilius Ficinus, Bessarion: Card: Georgius
Gemistius Pletho, Paulus Seucinas, Ioan: Fran:
picus Mirand. Ioan: ex fratre nepos.

Bessarion Card: & Marfillus Ficinus jam
 iacentem Platonis sectam erigere nisi sunt.
 conatu parum felici, semper enim à pluri-
 bus seculis doctrinæ, & Religioni summorum
 virorum iudicio, aristoteles visus est opportunior.

Seculo 16to Niphas, Iacobus Olivarius, pri-
 mus Cæsar Scaliger, Cardanus, Mantius Iustino-
 polit: Antonius Trombetta, Carpentarius, Penda-
 sius, Theophrastus Paracelsus novæ, suspectæq;
 sectæ parens, Iavellas, Bernardinus Telesius no-
 varum opinionum inventor, quibus posteriori
 seculo visus est adhæsisse Campanella.

Petrus Ramus Aristotelis, & Catholicæ Re-
 ligionis hostis, Ioannes Baptista Porta auctor
 magicæ naturalis.

Iacobus Zabarella patavinus.

Emanuel Goes author Collegii Conimbri-
 censis. Franciscus Toletus Card. obiit 1596.

seculo 17mo. Hurtad D. Mendoza, Ovied-
 do, Rubius, Cartesius novæ sectæ parens, Cas-
 sendus, Baconus, Campanella, Mastrius Fro-
 mendus, Resta, Cabæus, Crassotius Montagna,
 Gallutius, Aldovrandus, Arriaga, Licetus, Aversa,
 Sfortia Pallavicinus Card. Robertus Boil, silve-
 ster Maurus insignis Aristotelis Paraphrastes Al-
 phonfus Borellus, Honoratus Faber. *

Philosophia Cartesiana, & experimentalis
 multos numerant sectatores.

Academix ad Philosophiam experimentis
 promovendam in Italia, Galia, Anglia, Ger-
 mania.

Robanus Sfondratus C. Iosephus de A-
 gurre C. Ioan: Baptista Hamlenses, Francisc:
 Gonetus, Ioan: Baptista Ptolomeus C. Silvester
 Maurus, Smiglecki, Młodzianowski, Morawski, &
 alii plures.

MEDICINA

Seculo 1mo. Euphorbus Antonii frater,
Jubæ Mauritani Regis Medicus, Callius,
Scribonius Largus sub Tiberio.

Cornelius Celsus Latini Hippocratus
mine donatus

Menecrates Sectæ rationalis.

Valens, & Xenophon sub Claudio.

pedacius Dioscorides Neronis tempore.

Thessalus sub Nerone Themisonis Sectam
suam fecit.

Andromachus Theriacæ inventor Neronis

Medicus, Crispias, & Charmis Massiliensis

Evax rex Arabum, Seleucus Cyzicenus Strabo
toles Sidonius.

Seculo 2do Rufus Ephesus, Soranus Ephesus
sius. Cælius Aurelianus Siccensis.

Hermogenes Hadriani Medicus, perperam

à Mercuriali l. 1. Var: lect: Archigenes appella-

latur Sextus Empiricæ sectæ propagator, cui me-

lè tribuitur liber de Medicina animalium Claud-

Galenus Pergamenus inter 12. subtilissima inge-

nia à Cardano numeratur & 200. Voluminosa

Auctor Dogmaticæ sectæ propagator.

Iulianus Alexandrin. sub Antoninis.

Seculo 3tio. Q. Serenus Sammonicus, cujus

medicina, & morborum remediis carmen super

sub Severo, & Caracalla à quo in cæna est in-

teremptus.

Serenus filius Gordianis, & Alexandro Mar-

mæ gratus. Hunc Gyraldus in Poëtarum histo-

ria cum patre confundit.

Naumachus philargius Lycius naumachus

auditor, qui Probo imperante floruit. Sextus Afr-

can: Chronologus, & medicus, Theodorus prisc-

anus.

Seculo 4to. Zeno Cyprius, & philostorgius,
 alius ab Historico.

Oribasius Iuliani Cæsaris medicus, qui suc-
 cessorum Principum invidiâ exulare apud Barba-
 ros iussus, ab iis ob egregia medicinæ experimen-
 ta pro Deo quodammodo cultus est, teste Eu-
 napio Sardiâno.

Aetius Amidenus sub Iuliano, & Valentiniano.
 Alypius Antiochenus, Vegetius Auctor Mu-
 sicæ, Julius Aufonius pœtæ pater, Theo-
 philus Alexandrinus. Vindicianus, Theodorus pri-
 scianus dictus alibi Octavianus Horatianus, Mar-
 cellus Burdegalenfis.

Seculo 5to. Maugantius Genethliacus Angl.
 Vortigerni. Regis Medic: in Britannia nobilis 470.
 scripsisse de naturali magia testatur siccus.

Gefius, petræus, sub Zenone arte Medica
 celebris.

Almæon Medicus & Mathemat.
 Rusticus Elpidius Theodorici Italiæ Regis
 medicus, qui & carminis gloria floruit.
 Seculo 6to Dioscorus Alexandri Tralliani
 pater.

Alexander Trallianus, qui Iustiniano impe-
 rante, Therapeutica singularum corporis partium
 scripsit.

Austregilda Gontrani Reg. Aurelianen. uxor,
 moritura petiit, dàmarito, ut medicorum fauces, à
 quibus, fanari non potuerat, juberet elidi, quod
 plus quàm barbarè factum narrat Greg. Turon.
 Theodor. Mauriti Imper Medicus, & S. Gre-
 gorio Mag. addictissimus.

Seculo 7mo Stephanus Alexandrinus Chymi-
 cus, Quamvis in Eurôpa, Medicina jaceret, ali-
 quo in pretio fuisse apud Arabes suspicari licet,
 cum hi sequenti seculo eam instaurandam susce-
 perint.

Seculo 8vo. Egidius Atheniensis. Medic. &
 Philos

Philos. nobilis, D. Benedicti sectator egregius. Arabes in Academ. Balbaricensi utilem Medicinæ instituerandæ dant operam.

Ioan. Serapionis filius inter Medicos celebratur. *Gualter in Tab. Chronog. transfert ad seculum II. cum Genebrardo.*

Seculo 9no Mirum est post Carolum Magni qui facultates omnes, vel exules revocavit, vel jacentes erexit, nullum inter Medicos celebrari.

Usitatissimâ hoc seculo medendi rationem fuisse per balnea suspicamur ex his, quæ sæculi scriptores prodidere.

Seculo 10mo. Euty chius Egyptius Patriarchæ filius ex medico Patriarcha Alexandr. 933.

Babylone ad Tigrim, hoc est Bagdati, sive Baldaci, ut Petrarchæ dicitur seculo inclinante, medicina præsertim excoli cæpit. Babylon siquidem ad Euphratem testibus Strabone, & Plinio, ante Augusti tempora jam interierat.

Rasis Magnum medicinæ columen eodem ferè tempore floruit; eum docentem Avicenna adolescens audivit.

Seculo 11mo. Isaac Benimiram, Ionas Cordubensis, Medici apud Hebræos nobiles.

Constantinus Afer Casini Monachus Mathematicus & Medicus egregius.

Aboali Avinscenni vulgò Avicenna, cui plurimum medicina debet. *Hinc omnino ignari temporum apparent, qui eum Averroi æqualem, & æmulum fingunt.*

Ioannes de Mediolano, cui tribuitur scholæ salernitanæ carmen Leoninum.

Seculo 12mo Ioanna filia Mesuah, sive ut latinè dicimus, Ioann: Mesuch; *Hic à Bzovio anno 1198. perperam confunditur cum S. Ioan: Damasceno, qui seculo octavo floruit. Tanti eum superioribus seculis Medici fecere, ut Medicorum Evangelistam appellarent.*

Rabbi Moyfes filius Maimondus.

Averroes non minus inter medicos, quàm inter Philosophos nobilis, quare ab aliquibus dictus est *stimulus Medicorum*.

Bartholomæus Salivarius, Alpharabius 1200.

S. Hildegardis Virgo librum de medicinâ reliquit. *Ricber Monach.*

Seculo 13tio. Hugo de Arato, Demetrius Pæpagoenus, Nicolaus Myrepsus aliquod inter Medicos nomen tulere. Rigordus Philippi Augustini Regis Galliarum Medicus.

Ioann: de S. Ægidio Theolog. familia S. Francisci, & arte medendi nobilis.

Ioannes XXI. P. R. cujus opus est liber Medicis notis; *Thesaurus pauperum*.

Cæterum quæ superiore seculo visa erat asurgere, hæc iterum seculo cecidit ars medendi.

Addam hæc hic, quoniam locus patitur nobiles ævi incerti Medicos.

Paulus Aegineta, Agapius Alexandr. Stephanus Atheniens.

Seculo 14to Simon Berdonus, Marcus Beventanus, Thomas de Galbo Bonominus Permunensis, Ioannes Garisenus, Thadæus Florentinus, Ioannes Bassolis Theologus, & Medicus.

Petrus de Apono cognomento Conciliator, hic ab ægrotante Honorio IV. Romano Pontif. vocatus, centum in dies florenos exegit, post recuperatam valetudinem mille donatus est.

Ab hoc seculo ad nostra tempora medicinâ magnis aucta est incrementis.

Seculo 15to. paulus Venetus, Hugo Senensis cognomento de Benciis, Marsilius Ficinus, cujus aureus libellus de *Triplici vita* jure laudatur.

Hieronymus à S. Fide ex Iudæo Christianus pseudo-Pontificis petri de Luna medicus.

Iacobus Forolviensis Abiösius & Medius, & Mathematicus, Rabbi Abraham Zacut. Senior.

Clementius Clementinus amerinus suo ævo apud Italos celebris.

Ludovicus Scarampus ex Meddiuo E. Florent & Pontificii exercitus Ductor egregius, & Card. Raynaldo.

Seculo 16to Ioannes Fernelius, Oliverius Fracustorius, Rondeletius, Argenterius, Fallopius, Vessalius, Gasnerus, Capivaccius.

Theophrastus Paracellus omiffâ consvetâ mendendi ratione, novam professus est Chymicam, qua cum aliis secula polliceretur, ipse ætatis anno 48. interit magnus ne an medicus.

Incisio corporum hoc, sequenti seculo tractatu feliciter multa, & medicos, & Philosphos docuit.

Seculo 17mo Daniel Senertius, Riverius, Mercurialis, Harvæus, Riolani duo, Varlesius, Mercotus Bartholinus, Pater & filius, Ianfortes, Thomas Villis

Harvæus asserta in humano corpore sanguinis circulatione, magnum medicis lumen attulit.

Transfusio sanguinis ad vires reparandas infeliciter in Gallia, & Italia tentata est.

Dogmatica secta novis inventis, ita profecit, ut immutata aliquantum videatur.

Petrus Silvius, Paulus Zachias, Marcellus Mapighius Ioann. Hieronymus Sbaralea.

MATHEMATICA.

Seculo 1mo. Strabo Amasensus Geograph. Strato, item, Amasenus & Geograph. ut aliquibus placet, sed mihi verosimilius est eundem esse cum Strabone, geminosque ex uno factos librariorum mendo.

Trafyllus Marinus Turius, Higinus, Mela, Proculus Senior.

Andromacus Cretensis primus edit Theoricæ Planet, sub Vespasiano.

Tiberii Cæsaris ediçto, Mathematici, hoc est damnatæ Astrologiæ Professores, urbe pulsi.

Seculo 2do. Menelaüs, Dyonisius Halicarnass. alius ab Historico. Phlegon Trallianus, Hadriani Libertus.

Diophantus Alexandrinus Algebrae inventor, ut Regiomontanus rectè monet; quamvis alii Arabi Gebro nobile inventum tribuere malint.

Claud. Ptolomeus Astronomiam, & Geographiam feliciter excoluit, ideoque & Astronomorum, & Geographorum Princeps semper est habitus.

Seculo 3tio Censorinus scripto de die natali, locum inter Mathematicos obtinuit.

Alexander Aphrodis librum de musica emisit.

Porphyrus sub Aureliano, & probo, musicum opus, & *Isagogen* rerum Astronom: dedit.

Anatolius Laodicensis Ep. de numeris scripsit

283.

Seculo 4to. Gervasius Tilberiensis Anglus Geographus. Rabi Adda auctor Calend. Hebraici Aetius Amydenus medicus, & Mathematicus. Abiselda Syrus, Diodorus Monachus, & E. Tarcentis, Eutocius Alcalonita, Iulius Firmicius.

Theon Alexandrinus Geometra Hypatiæ *Pater*.

ruffus Aviennus, pappus Alexandr: Pandedorus Eutebii in Chronologia emendator.

Seculo 5to. Diocles, cujus supersunt Harmonica, hic à Raynaundo locatur, sed verè ejus ætas incerta est.

S. Cyrill: *Alexandr: S. prosper Aquit: scripsere* de Cyclo.

Vistor *Aquit: auctor* novi Cycli.

Urbinius script: de machinis celebris. **Geminus Rhodius, & Philo: Thyaneus Geometræ.**

Ambrosius

Ambrosius Merlin, alius à Caledonio Vates
Anglor: & Mathem.

Almæon Mathem: & Medicus.

Thius circa annum à Christo 500.

Seculo 6to. proclus Lycius Philosoph: &
Mathem: Bœtius, Hero Senior Mechanic, Mar-
tian. Capella, Marinus Neapolit, Dionysius, E-
xiguus Chronol, Athemius Mechan, Priscianus
Grammat: edito de Ponderibus, & mensuris li-
bello Mathematicis accensetur S. Victor Cap-
uanus scripsit de Cyclo paschali, Stephanus By-
zant: de Urbibus Hujus Epitomen concipnavit Her-
molaus Grammaticus. *Svidas.*

Heliodor: Larissæus Geograph:

Maurit: Imperator Tactica scripsit.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn: Clericos
in musicis erudit, Ab eo cantus, quo in sacris
præcipuè utimur, nomen invenit, quàmvis eò
fortasse priùs usus fuerit D. Ambrosius

s. Isidorus Hispalen: Arithmeticam, & Astro-
logiam in libris Originum attingit

s. Maximus Monachus, & Martyr scripsit
de Cyclo, & alia sub Heraclio.

Hero junior pariter sub Heraclio, ejus opus
certum, & dignius Belopaica, alia suspecta

Seculo 8vo. Heddius Monach: cognomen-
to Stephanus Musicus insignis teste Beda.

Beda Ven: Syderum etiã scientiã claruit.

Hemoaldus, cognomento Providus Bedæ
familiaris.

Flaccus Albinus Astrolog: Bedæ discipulus.

Iacebant hoc ævo apud Europæos Ma-
thematicæ disciplinæ, quibus interim erigendis
in Arabia Arabes operam dabant:

Seculo 9no. Carolus M: , Abbali: Rex Persa-
rum, Alfredus Angliæ, Maximones Calipha
Babylon, cujus jussu Almagestum Ptolomæi ara-
bicè redditum, Leo filius Basilii Macedonis
astrorum scientiam adamarunt. Dun:

Dungallus reclusus, Wandelbert. Diaconus
 Notgerus Music. Barlaamus Monach. Al-
 gebra clarus, Ioan. Scotus Eringena, Geber, Hug-
 bra clarus Musicus, Albatognius, Massala, Albu-
 masar, Afraganus, seu Alferganus.

Seculo 10mo. Gerebertus postea Sylvestr:
 II. Pont. Max: quem apud rudes, & inimicos
 magicarum artium suspectum fecit Mathesis.

Alpharabius Philosoph: & Astronom: ce-
 lebris 980.

Anonymus Auctor horti Geographici cir-
 ca annum 1000.

Hilpericus Monachus S. Galli scripsit tra-
 ctatum de computo Ecclesiæ, quem editioni pa-
 ratum servat eruditissimus Mavillonius. *Oudin.*

Seculo 11mo. Constantinus Porphyogenitus:
 Ospernus Cantuar. Hermanus Contract: Abo-
 massus, Serapion, Gvido Aretin Musicarum no-
 tarum inventor Monach: mox Cardin. Alha-
 sen Arabs: Franco Scholasticus, Constantin:
 Afer Casini Monach: Pandulph: Campanus,
 Gvillem: Ab: Musicus, & Astrolog.

Erardus Monach: Ben: Musa Arabs:
 Novæ tabulæ Astrologicæ à Persis vulgatæ
 Musicæ felicissimum seculum.

Seculo 12mo. Rab: Abraham Adelardus,
 vive Athelard: Daniel Morlæus, Abraham Ben:
 Ezra, Alpetragius, Almaxon Almanforius, Ro-
 bert: Lincolnienis, Humenus Ægyptius, Cle-
 mens Langtoniens. Benchore, Omar Tiberia-
 dis Astrol:

Averroes, Alderius vulgò Geograph: Nu-
 biens. Abitelda Geograph: Arabs, & princeps
 Syriae.

Campanus Novarien: præter quem cum
 Voffio alium inter Mathematicos, five hoc, five
 alio sæculo Campanum non agnosco.

Seculo 13tio Iordanus Nemorarius Hal-
 Filius

Filius Alben Regalis, Ioan: de Sacrobosco, Alexander de Villa Dei, Iacobus Alkindus, Alphons: X. R. Castellæ, Vittellio, Rogerius Baconus, Gvido Donatus.

Albuassin, sive Alboazen, Henric: Baten, Rab: Isaacus Hazan, qui in Tabulis Alphonsin: conficiendis desudavit Astrol.

Ioan: Murfia Murficum Aretini Gvidonis inventum 300. circiter post annis perfecit. Ptolomæi magna constructio latinè vertitur 1230.

Tabulæ ab Alphonso Rege Alphonsinæ dictæ 200000. num: sumptu à pluribus elaboratæ 1270.

Seculo 14to. Thebit Arabs primus in Astro nomia motum trepidationis notavit.

Profacius Iudæus, Petrus de Apono, Ismael Abifelde, Rab Levi, Gerardus Greconensis, Ioannis Cantuar: Barlaam: Monachus Galaber, Ioannes Eligerus, Marcus Beneventanus, Ioannes de Saxonia, Ioannes de Lineriis Henricus de Hassia, Haacijs Argyrus Monach: scriptis inclutus.

Barbaris numerorum notis 1.2.3. &c. per Arabes, vel Indos inventis hoc seculo uti cæpit Italia.

Maximu: Planudes Diophanti Arithmeticam commentariis illustravit.

Seculo 15to. Ulugh: Beigh: Tamerlanis Nepos.

Gazilus Raguseus, Petrus del Alliaco, Regiontanus, urbachius, Ioannes Blanchinus, Leo Baptista, Albertus, Dominicus Maria Bononensis Copernici præceptor, Nicolaus de Cusa Card. Paulus de Middelburgo.

Nicolaus Sophianus Geograph.

Abraham Zacuti Math. & Medicus.

Copernicus, qui jam pridem sepulta Astro nomie sectam revocavit ad vitam. Eam nimium

rum, quæ solem in mundi centro statuit, ut sacris literis repugnantem Romæ damnatam.

Seculo 16to Mischius Wernerus, Lindauth, Butco Stoefferus, Ioachimus, Iustinus, Renzovius, Fircæus, Gauricus, Gemma Frisius, Schönerus, Munsterus, Pitatus, Maurolicus, Giraldus, Moeftlinus, Sixtus ab Heminga, Tycho, Brahe, Galeranus, Nonius Comandinus, Ramus, Petrus Appianus, Ortellus, Gvillelmus, Lantgravius, Aloysius, Lilius, Scaliger.

Ut in Ptolomæo Copernicus, ita in hoc Tycho plura correxit. Hinc tertia, & media inter ptolemaicam, & Copernicanam Astronomorum secta enata est, quam Tychonianam appellant.

Seculo 17mo. Clavius, Vieta. Stevinus, Lydius, Inellius, Hadrianus Rom 1615. Langius.

Neperus, Goclenius, Lucas Valerius, Baranzanus, Munginus, Pitiscus, Longomontanus, Galilæus, Blancanus, Gassendus Kepplerus, Argolus, Lansbergius, Griembergerus, Hevellius, Metius, Guldinus, Mersenius, Cavalerius, Scheinerus, Cheraldus Claramontius Bettinus Gregorius à S. Vincentio, Petavius Zuchius, post inventum Thelescopium ingentes Astronomia progressus habuit.

Anglorum, Gallorum, Batavorum navigationes Geographiæ emendandæ plurimum contulere.

Mathematicorum Academia Parisiis à Ludovico Magno instituta.

Bullialdus Blasius Paschalis Tyrhus Maria Gabrielli, Dominicus Gulielminus. Gabrielli meridianam lineam in senensi Lycæo concinnari ad usum feliciorum reddidit auxitque.

Natura proportionum Mathematicorum ad meliorem intelligentiam, & usum redacta.

HISTO-

HISTORIA ET CHRONOLOGIA.

Seculo 1mo. Trogius Pompeius Narbonensis, cuius Epitomen habemus à Iustino.

Titus Livius Patavinus, cuius Historiæ Romæ libri 35. tantum supersunt ex 122. quos ut minimum scripsit. Qui Bizanti deperditos reperiri tradunt, proculdubio nugantur.

Dionysius Halicarnass. Valerius Maximus, Lucus Feneftella, Vellejus Paterculus, Q. Curtius, Cremutius Codrus.

Ioseph, & Iustus Hebræi sub Vespasiano: Achaïæ Prebyteri S. andrææ Apostoli mortem scripsere.

Abdias Babylonis ad Tigrim, hoc est Bagdati Epif. nam testibus Strabone, & plinio, Babylon ad Euphratem, hoc ævo iam interierant. Huius Historia, vel supposititia, vel corrupta.

Seculo 2do. Tacitus, Suetonius Tranquillus, Arianus, Solinus Aelius Phlegon, Lucius, Florus, Appianus alexandrinus, Iustinus sub antonino, Diogenes Laertiùs, Aelianus, Pausanias.

Mildegastus Vates Francorum vitam Sunonis Regis, ut aliqui nullo antiquitatis teste scribunt, literis consignavit.

Hegesippus Senior primus Ecclesiasticæ Historiæ scriptor. *Iuniorem Hegesippum quare seculo 10.*

Iustinum Trogi Epitomatorem Antonino imperante floruisse cum Vossio puto, quamvis aliter visum sit Scioppio, qui tamen eum probæ latinæ auctorem agnoscit.

Seculo 3tio. Marius Maximus, Dio Cassius, Nicæus, Herodianus, Lollius Urbicus, Cordus, Enclopius, Aelius Sabinus, Volcatius Terentianus, Curtius Fortunatianus.

Iulius Africanus, D. pontius Diaconus, & Aurelius

Aurelius ejusdem Socius, Historici Ecclesiastici.
 Anthero Rom: Pontifici plurimum habet Ec-
 clesiastica Historia, cum per Notarios res Marty-
 rum impensius scribi iusserit successere Notariis,
 nunc Pronotarii Apostolic. appellantur.

Seculo 4to. Asclepiodotus, Claudius Eusthe-
 sius. Ælius, Spartianus, Vulcatius, Gallicanus,
 Trebellius Pollio, Iul. Capitolinus, Ælius Lam-
 pridius, Flav. Vopiscus, Sextus Aurel. Hist. au-
 gustæ Scriptores.

Lactantius Firmianus mortes Ecclesiæ per-
 secutorum libro peculiari descripsit.

Ammianus Marcellinus sub Gratiano, Euse-
 bius Cæsariensis: Parmenianus Donatista mendax,
 Evagrius Antiochenus E. S. Dorotheus.

Tyria, a quo tamen scripta non est Synopsis
 vite, & morte Apostolorum mendacius referta,
 Flaccius Clarus, Flavius Dexter. S. Amphilochio
 tribuitur vita S. Basilii Magni.

Seculo 5to. Marcus Gazens: Diac. Eunapius
 Sardian: S. Hieronymus Zozim. Christianorum ho-
 stis, sever: Sulpitius, Palladius Galata E. Heleno-
 polit: Paulus Orosius, Rufini: Aquilens: philostorg.
 Gildas Albanic: anno 512. Possidius Calamens: E.
 Socrat: & Sozomenus, S. profer Aquitan. Theo-
 phoret., Diadoc. E., paulin: petricord., Constantin.
 Lugdunens., S. Victor Vitens:, Iulian: Pomer.,
 Gennad. Massiliens: Basil. Cilix.

Heliodor: tricæ E, Historiæ, seu verius fabulæ
 Æthiopicæ scriptor, sub Theodosio M. & filiis.

Seculo 6to. Laurent: Mellifluus E., Cagros.
 Monach., Scotus, Iornand. Geth. E., Liberat. Diac
 Procop. Gazæus, Victor Tonnens., Gildas Badonic.,
 Leont. Byzantin., M. Aur. Cassiodor., Melchic A-
 vellon., Agathias, Marius Lausan. E., Eusthatius,
 presbyter, Ioan. Biclariens., S. Greg. Turonen.,
 Evagr. Scholast.

Datius Mediolan perperam Chronolog. habe-
 tur

tur, cùm Chronicon illi assignatum, suppositum omnino appareat.

Marcellin. Comes, & Achill. Tatius hic plerumque notantur, sed ævi sunt incerti.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn. Paulus Meritens, Theophilact. Simocata, Faust. Monachus Leont. in Cypro E.

Maxim: Cæsaraugust. cujus exstant libri de gestis Gothor: in Hispan.

Ioannes Moschus auctor præti spirit.

auctor Anonymi. Chronici Alexandrini. Paulus Diac. Neapo: s. Isidor Hispal.

Secundus cognomento Servus Dei scripsit de rebus Longobardorum.

Jonas Bobiem. Ab.

Nonnus Galfrid. Card.

audoneus E.

seculo 8vo. Theophanes Byzantin., Adamnanus seu Adamann. Scotus.

Ven: Beda Anglorum scripsit Historiam, & Martyrolog: sed supposititium est, quod inter eorum opera circumfertur, geminum edidit non in eandem pp. Bollandi continuatores in Tom. 2.

Martii.

Hebdius cognomento Stephanus.

S. Marcellin: presbiter, Isidor. Pacens. E.

Gregorius Amarrolus Tarasii Patriarchæ Syncellus.

Paul: Diac: Varrefridi fil.

Seculo 9no. Carolus Magnus de Historiâ optimè meritis subjectarum sibi gentium res gestas, nondum literis consignatis, diligenter scribi mandavit *Krantzius*.

Ahyto E Gildas Sarchorensis, Tilpinnus, vulgò Turpinus fabulator potius, quàm historicus Theophanes Ab: Nicephorus Patriarcha C.P. Theganus, Eginhardus, Anastasius Bibliothec: Nithardus Caroli M. Nepos, Hildrinus Ab: Ferculphus

Philus Monach. Rabanus Maudus, Lupus Serva-
 cus Ab. Wandelbertus, Florus Magister, Valafri-
 plidus Strabo, Io. Diaconus, Usuardus, Ado Vien-
 nen. Petrus Sículus, malè à Baronio Lucas ap-
 pellatus, Nicetas David Herempertus.

Seculo 10mo. Regino Ab. Constantinus
 Porphyrogenitus, Bertharius Spesbyter, Odo Mo-
 nacus S. Medardi, s. Odo Cluniac.

Bernerus Monachus, Luitprandus E. Flo-
 roardus Remensis, Joannes Asser.

Rotgerus Monachus, Witichindus Corbe-
 jensis, Occo Friso, Rosuveita Virgo, Notgerus
 Leodiens., Dudo S. Quintini Decanus, Hegesip-
 pus Junior, vel in fine hujus, vel sub initium
 sequentis seculi.

Historia hoc tempore facta est mendosior,
 quia fabulosæ Historiæ apud Gallos & Hispanos
 inclaruere. Huet.

Seculo 11mo. Abbo Floriac. Ab. Almoinus
 Floriac.

Harigerus Ab. Megenfridus, Osbernus Can-
 tuar. Dichmarus, Ademarus, Monach. Baldri-
 cus Dolensis E. Odorannus, Glaber, Anselmus
 Leodiensis, Hermanus Contract. S. Odilo Ab. Dro-
 go E. Vibertus Tullensis, Benno Card. men-
 tax, Georgius Cedrenus, Joannes Europalates,
 Lambertus Schâsnaburgensis, Adam Bremensis
 Bruno Ab.

Marianus Scot. Xiphilinus, Paulus Benrie-
 gensis, Gaufridus à Malaterra, Gvillelmus apu-
 lus, Bertholdus Constantiens. Othlonus, Indul-
 phus Ab. Lupus Prothospata.

Seculo 12do. Osbertus Cantuar. qui perpe-
 ram cum Osberno confunditur. Leo Ostiens.
 Card. Baldricus Noviodun. Alfredus Beverlacens,
 Sigerbertus, Turgottus, Florentius, Vigornien-
 sis, Zonaras, Pandulphus Pisanus Card. Mosmas-
 taragensis, Anna Comnena, Fulco Beneventan,

Albertus Aquensis, Fulcherius, Eadmerus, Dominizo Hermannus ab. Tornacensis. Gvilelm. Malmesburiensis, Baldricus Dolensis, Anselmus Gemblacensis, Henricus Huntidonensis, Constantinus Manasses, Helmoldus, Michael Glycas, Jo. an. Cinnamus, Joannes Saresberienfis, Radevicus, Ottho Morena, Pestrus Comestor, Godefridus Viterbiensis, Gvilelm. Tyrius, Gvilelmus Litle.

Seculo 13tio. Paxo Gram. Nicetas Choniates, Helinandus, Guntherius, Rogerius de Hoveden.

Rigardus, Colmannus sapiens, Rodolphus Coggestal, Arnoldus Lubecensis, Cæsarius Heisterbacensis, Abb. Urspergensis, Rodericus Ximenius, Lucas Tudensis, Jacobus de Vitriaco Card. Matthæus Paris, Albertus Germanus Ioannes de Columna auctor Matris Historiar., Cantipratanus, Brocardus, Georg. Logotheta, Martinus Polonus, Gvilelm. de Nangis.

Provinciales in Gallia fictas hoc aro historias scribendo delectant, & nocent; quia verè Historicè peccare docentes.

Seculo 14to. Mathæus Westmonasteriensis, Nicolaus Trivettus Simeon Metaphrastes, *Vide allat in opusc. de Simeonibus.*

Bernardus Gvido, Henricus Stero, Siffridus, Ederard. Altahens., Ludolphus Carthus: Nicephorus Callisti mendax, Theodorus Anagnostes, Nicephor. Gregoras, Pachymeres, Radolphus Baldaccus Volumnus Abb., Ptolomæus Lucensis, Joannes Mathæus, Philippus Villanii, Ranolphus Hygden, Radolphus Martian, Albertus Argentinas, B. Raymundus Capuanus, Henricus Knygton, Aito Armenus.

Seculo 15to. Froissartus, Theodorus Niemroggius, Georgius phranza, Ioan. Brando, Petrus Duisburg, Leonardus Brunus, vulgò Arctinus

nus, quem Joan. Rou cum aretino Satyrico Pö-
éta malé confundit.

Longinus, Uvalinghamius, Uvernerus, Vest-
phalus, palmerii duo, Valla, Joan. Antonius,
Campanus, Blonda, s. Antoninus, Platina, Æ-
neas Sylvius, Gobelinus Persona, Monstreletus,
Trapezuntinus.

Fulgosus Corius, Ambrosius Camaldulensis,
Wimpelingius, Bonfinius, Annus Viterb., cujus
Berofus Commentitius habetur, Laonicus Chal-
lyconcas Gaguinus.

Seculo 16to. sabellicus, Jac: Philip: Bergo-
mas, Copenucius, Comineus Leander, Alber-
tus, Naumerus, petrus Crinitus, Simonetta,
Guicciardinus, Langius, Rivallius, Joannes Ma-
gnus, Olauus Magnus, Krantius, Vولاتerranus Po-
lydor. Virgilius, paulus Æmil., Bøðthius, Aven-
tinus, Trithemius, panvinus, Dubravius, Lazi-
us, Fazellus, Bombus, Card., Jovius, Cromer-
us, Ferdinandus de Castella, Morales, surita,
Folieta, Flamma, Lippomanus Card. Surlus,
Sigonius, Leslæus, Sanderus, Belforestus, Ge-
nebrardus, Oforius, Buchananus, Ciacconius,
Florim. Remundus, Petrus Opmeerus.

seculo 17mo. Cæsar Baronius Card., Mas-
sejus, Mariana, Orlandinus, Vinandus Pighius,
Thuanus, Sacchinus, Ayla, Gratianus, Rosu-
eydus, paruta, Bzovius, Boverius, Bentivolus
Card., Famianus Strada, Capriata, Turtura, Gro-
tius, Gramontius, Bollandus, Lusinianns, Ug-
hellus, Samarthani fratres, Alphordus, Labar-
dæus, Baptista Nanus, sfortia pallavic: Card.

Raynaldus, Labbe, Gallutius, Dondinus,
Campellus, Henschenius Lecont, Oldoinus. Da-
niel, Bartolus.

Carol: Cochinus, Sylvius, Thilemontius, Bol-
lovacus, Henricus, Aadrianus, Valemon, Fran. Ma-
ria Florentinus, Henricus Norisus C. Ludovicus
Thoma.

Thomafinus, Anton: Patrifius Enran. Schelstratus

RHETORICA ORATORIA, POESIS.

Seculo 1mo. L. Annæus Seneca Pater, Cæcilius Collantianus religione Judæus, M: Antonius Liberalis, Statius Surculus, five Urfulus, quem aliqui cum statio pœta confundunt, Fabius Quintilianus, Rhetores.

Messala Corvinus, Asinius Gallus, Q. Haterius, Votienus, Montanus, Domitius Afer. Oratores.

philistion Mimographus, Ovidius, Phædrus, Persius, Juvenalis, Silius Italicus, P. Statius Pappinius Salejus Bassus, Lucanus, Petronius Arbitrator, Valerius Flaccus, Martialis, Pœtæ.

Hierotheus primus Pœta Christianus excelsit pangendis sacris hymnis.

Seculo 2do. Dio Prusæus, Dio Chrysostomus, Aphthonius, Fronto, Cornelius, five Priscus philosophiæ simul, & dicendi præceptor, M. Antonino Imperatori carus, Rhetores

Plinius Junior ex Senioris Sorore natus, Pannetius Cretensis, Oratores.

Terentianus Maurus, Mesomedes, Palladius Rutilius Senior, Lucius Valerius Pudens 13. annor: puer in Agone Capitolino victor, pœtæ.

Eloquentia, qua in liberis populis semper maxime valuit, Cesaribus rerum potentibus Romæ prius à rostris, et à foro penè repulsa languet.

Seculo 3tio. Fugamus, Porphyrius, qui & philosophus, Eumenius, Rhetores.

Tatianus Rhetor, & Orator Christianus, S. Justinus Martyr discipulus magno cum plausu in prima ætate Oratoriam docuit, Eusebio teste

sed

sed postea errorum Magister factus est Encrati-
tarum Parens.

Numeriano Imperat: posita est statua in Bi-
bliotheca Palatina cum inscriptione. *D. Numeriano Oratori potentissimo. Vopiscus.*

Oppianus Cilix Halicutic. scriptor, Neme-
sianus Olympius, qui de venatione scripsit. Pòetæ.

Philippus Imperator ad còercendam Pòeta-
rum licentiam nomina eorum delet ex albo
professorum 248.

Seculo 4to. Minervius Burdigal, Gennadius,
Mufonius, Homerus, Libanius, Marius Victo-
rinus. Nazarius, S. Augustinus, Rhetores.

Eunomia Virgo Christiana eloquentiæ lau-
de par patri Nazario. *Euseb.*

Pròphætesius, Julianus Imperator, SS. Greg:
Nazianzenus, Basilius, Gregorius Nyssenus, Hilarius
pictav. Heronymus, Ambrosius, Oratores.

Trifilius Juvenus presbyter, S. Gregorius
Nazianzenus, S. Paulinus Nolanus, Festus Avi-
enus, Symposius Celsus, palladius Rutilius Iun:
S. Damafus pòetæ.

*Pòesis & eloquentia, qua priore seculo jacue-
rant, vise sunt reflorescere.*

Seculo 5to. Symmach., Aufon. Gallus,
Synesius, Sylvius Bonus Aufonii æmulus.

Cl. Marius Victor, Godelbert., Sidon. Apol-
linar, S. Hilar. Arel. Rhet. & Orat.

*Eloquentia quæ superiore seculo silere in foro
caperat, hoc maxime tonat in Templis.*

Prudentius, Proba Falconia, Synes., Aufon.,
Rufin., Florid., Dracont. presb., Claudian. Ru-
til. Gallican., Sylv. Bonus, Cyrus Panoplita,
Rustici. Elpid. Theodorici Medic., Pòetæ.

Claudian. dictus est ab Imperatoribus The-
odosio, & Honorio, qui statuam illi posuere.
Prægloriosiss. pòetarum.

Seculo 6to. Bòetii Pòesi nihil illustrius ha-
buit

bunt hoc ævum. Laudatur & Helpis ejus uxor
pœtria nobilis M. Aurel. Cassiodor. Rhetor.

Marinus Neapol. Magistri Procli. vitâ soluta,
& victa oratione descripsit.

Thelesin. Ælius, Arator, Alcimûs, Avidus
Melchicus Avellon: Merlin. Caledonius Britan-
norum Vates, S. Venant. Fortunat: E. Pictav.
pœtæ.

Cosrûs II. Persarum R. Græcos scriptores,
& Pœtas persicè vertit. Agathias 540.

Seculo 7mo. S. Columban. Ab Onens: E.,
S. Eugenius Toletan. junior Greg. visid. pœtæ.

Hoc seculo Eloquentia omnino defecisse
in Italia visa est.

Pœsis verò apud Arabes hujus artis aman-
tissimos maximè floruit; quare aique inter eos
Caliphæ carminum gloria inclaruere. Ex erudi-
tissimo Huetio in Dissert. de Fictis Hist.

Alcoranum mahometes rhythmicis versibus
condidit, ut imperitæ multitudini gratius acci-
deret, si vera prodit. *Genebrard.*

Seculo 8vo. S. Adelmus, & Iglacus Rhet.
& pœta. ratuvimus, Cudbert., Magefens, Mor-
dacus Scotus. Pœtæ.

In Bedæ celebri Epitaphio, si hoc ævo
scriptum est. *Hæc sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa;*
Rhythmicum carminis initium agnoscimus.

Carolus M. Hadriani I. pontificis sepulchrum
carminibus decoravit.

Hymnos cum laude scripsere Paulus Dia-
conus Warnefridi f. & S. Cosmas Hierosolym.
Majumæ E.

Rabanus Maurus, & Hilduinus ad IX. Rø-
bert. R. Galliz, S. Odilo, & B. Petrus Dami-
ani ad XI. seculum ex X. revocentur.

Seculo 9no. Epitaphium Bonifacio IV scri-
ptum sub Gregorio IV. docet jam tunc Rhy-
tmica carmina placuisse. *Videatur Papebroch in*
Propyl. Theo;

Theodulphus E. Aurelian. donatus est à Ludovico pio libertate, & infulis pœsis præcipue merito, si vera sunt, quæ aliqui scribunt.

Vandelbertus, cujus est metricum Martyrolog: Bedæ falsò adscriptum.

Hugbaldus Monachus scripsit in laudem Calviti carmina 300. quorum omnia verba incipiebant a lit: C.

Brittanus Croylandensis, Heiricius, Milo, Salomon E. Abb: pœtæ.

Seculo 10mo. Rabanus Maurus, Hilduinus Ab. Orat. & pœtæ.

Leo V. cognomento Sapiens Imper: & Orat. Constantinus Porphyrog. pœta.

S. Odo Cluniacensis Abbas, & Rosuvita, seu Rosuvintha Sanctimonialis pœsim adamarunt. B. Petr. Damiani à Musis non abhorruit.

Symeon junior scripsit hymnos.
In italia nullus est habitus, vel Oratoris, vel Pœta nom ni par teste Sigonio.

Herigerus Ab: Laubiensis Pœta.
Robertus Gall. r. Hermannus Contractus, S. Odilo Ab. Clun. scribendis Himnis claruere.

Roberto tribuitur sequentia quâ utitur Ecclesia. *Veni sancte Spiritus.*

Seculo 11mo. Michaél VII. Imperator Græcus musarum plus æquo amator, Gvillelmus Apulus Pœta Historicus.

Villeramus Ab. soluta & vincta numeris oratione Cantic. illustravit.

Alphanus E. Salernitan. Orat & Pœta.
In numo Victoris II. Pontif. manus è nube clavem D. petro porrigit, cum lemmate, *tu pro me navem liquisti, suscipe clavem.*

Quare hoc saltem seculo nati Latini Rhythmi.

R. secom - Bem - Ghebirol. Hispan. Rhythmicorum apud Hebræos carminum auctor.

Seculo 12mo. Galireus Rhetor, & Pœta
 Baldricus, Guntherus, Joannes Tzetzes
 Gotfridus Vinton. Gvillelm. Cestrensis, Ruper-
 tus Tuitiens. Ab. Petrus Pictaviens. Josephus
 Iscanus, Marbadus E. pœta

Hildebertus E. Pœta & Orator.

Leo ob excellentiam in pangendis carmini-
 bus Rhythmicis antea inventis, nomen illis fecit
Papebroch.

Pœtæ provinciales hoc sæculo præcipuam
 laudem Pœsis ferre cæpere.

Italici Rhythmi rmo apud Siculos usurpati,
 mox ab aliis sequenti sæculo transfere ad Italos
Petrarcha in pref. Epist. ad Fam.

Seculo 13tio. Cyrus Prodrumus Sylveste-
 Gyraldus, Matthæus Vindocinensis Pœtæ.

Pœtis Provincialibus hoc ævo plaudit Eu-
 ropa, inter eos præcipuè laudatur Arnaldus Da-
 niel, ex quo Dantes, & Petrarcha plurimum
 profecerunt.

Joannes de Meung. Gallicæ eloquentiæ Pa-
 rens, & Pœta.

Stephanardus de Vico-Mercato Chroni-
 con. Metricum edidit. Engelbertus Ab. Pœta.

Guito Aretinus, & Entius Rex Sardinia
 Pœtæ Itali.

Dantes Algerius pœtarum Italarum do-
 ctiſſimus.

Seculo 14to Maximus planudes Pœta.

Franciscus Petrarcha Rhetor, Orator, Pœ-
 ta Latinus, & Italus laurèa donatur in Capito-
 lio 1341.

Fatius de Ubertis, & Francisc: Barberinus
 Pœta Etrusci.

*Franciscus Petrarcha, excussis Italia bibliothecis,
 neglectos veterum scriptorum codices, in medium
 legendos protulit. Hinc Pœsis, & eloquentia apud
 Italos caput aliquando extulere.*

Seculo 15to. Jovianus Pontanus, Hermolaus
Barbarus, Nicolaus de Clemangis, Rhetor &
Poëta.

Trifiodorus, Petrus de Rosenheim, Poëta.
Rodolphus Agricola Rhetor.

Aeneas Sylvius postea pius II. Orator ævo
suo quot in Europa viverent omnium elo-
quentissimus.

Jacobus I. Scot. Rex Patrii carminis gloria
nulli secundus. *Leslaus.*

Jacobus Wimpellingius, Angelus Politianus
Leonis X. præceptor, Rhetor, Philosophus Poëta.

Maximilianus I. Imperator Germanica pò-
ëmata scripsit.

Seculo 16to. Majoraggius, Muretus, Ama-
sæus, Robertellus, Beroaldus, Longolius, Per-
pinianus, Panigarola, Cavalcantius, Bentius,
Rhetor, & Orator.

Baptista Spagnolus, vulgò Mantuanus, Sa-
nazar Eracustorius, Vida, Navagerius, Amalthei
fr. Buchiananus Poëta Latini Ronfardus Poëta
Gallus.

Laudantur inter Italos Bojardus, Casa, Bem-
bus, Fulcius, & Alamannus, sed Arcostus, Tas-
sus Græcorum, & Latinorum maximis pares
habentur.

Selimus I. Turc. Imper. Poësis cultor apud
suos.

*Post interitum latine lingue nunquam felici-
us culta hæ facultates.*

Seculo 17mo. Stephonius, Strada, Vossius,
pater, Gallus, Petiot, Peravius, Causinus, Oct:
Ferrarius, Sradius, Sfort. pallavic. Card. Don-
din., Favoritus Rhetor & Orator.

Galli veram hoc ævo veteris eloquentiæ
speciem capisse videntur.

Stephonius, Pulcharell. Torrentius, Sarbie-
vius, Barlæi, Grotius, Balde, Hoschius, Don-
din.,

din., Vallius Favorit. Rapinus, Pòetæ, quibus præsidium, & decus, addunt Urb. VIII, & Alexan. VII.

Itali verò Pòetæ Guarin., Marinus, Tancillus, Chiabrera, Testius, Cæsarinus, Bonarelli, Ciampol. Jul. Rospigliosius Sydus Oolorum, & Rom.: Sont:

Sanctolius Victorin. in Lyricis præstantissimus, Nicolaus Balettus. Ines, Kwiatkiewicz, Stowicki, & alii plures in polonia Rhetores ac Pòetæ insignes.

Pòetæ Ital. Carol. Maria Madius, Francisc. Hidron. Ofich. Elegiar.

PHILOLOGIA, ET GRAMMATICAM,

Seculo 1mo M. Verrius Flaccus, Probus Beryten., Q. Remnius Palemon, Demetrius Ixi-on. Grammatici.

Sextus Pomp: Festus, ut aliquibus placet, sed ejus ætas incerta, certè post Martialem, & fortasse sub Imperatoribus Christianis.

Asconius Pedianus Ciceron. Scholiastes, & L. Jun. Moderatus Columella nobiles Philologi.

Auream latini sermonis aetatem ad extrema Augusti tempora, argenteam verò ab his ad Neronis mortem eruditissimi Grammatici producunt. Videantur hac de re scioppius in opus. de stylo Historico, & Borrichius de variis latina lingua aetatibus.

Seculo 2do. Apollonius Alexandrinus, ejusq; filius Herodianns sub M. Antonino Grammatici celebres apud Græcos. Nicanor Hermiæ fil: Gram. Græcus.

Aulus Gellius Noctium Atticarum Scriptor, quem alii Agellium dicunt, floruit Romæ sub Antonino Pio.

*Aenea latini sermonis aetas, qua Vespasiano re-
rum potente, caperat, Hadriano moriente, desinit.
Ferrea succedit Aenea usq; ad initium V. à Chri-
sto nato seculi. Hoc est usq; ad tempus, quod Ro-
ma expugnata est à Gothis, quibus cum loquendi
barbaricus infusa est urbi.*

Seculo 3tio. Censorinus præter librum de
die natali de accentu opus edidit Sidonio Apol-
linari sæpe laudatum, ideoq; Philologis, & Gram-
maticis rectè adnumeratur.

Lupercus Berithius Philemon, porphyrius
Tyrius Grammat. Hujus opera ad Grammaticam
spectantia numerantur à Suida. Malchio Presbyt.
Rhetoricæ, & Grammaticæ professor præfuit
Scholæ Antiochenæ Euseb. l. 4. c. 23.

Latini Sermonis proprietates hoc ævo serva-
ta est à Juris-peritis Papiano, & aliis, qui in
sua sede numerantur.

Seculo 4to. prohæresius, Flav. Vegetius,
Macrobius. philol.

Evantius Cretus, Ælius Donatus, qui ve-
tustis auctoribus explicandis collapsum Latinum
Sermonem conatus est instaurare.

Gulphilas E. Gothicarum literarum inventor,
ut quibusdam placet. Gram: Sospiter Charisius,
& Diomedes hic à nonnullis locantur, sed ve-
rè de illorum ævo non liquet.

Jam sub Juniore Theodosio Græci sermonis
candor caperat infuscari, ut ex inscriptionibus ejus
temporis Philadelphus affirmat. Du. Fresne.

Seculo 5to. Sub initium V. à Christo nato
seculi finitur aetas latini sermonis ferrea, quam
lignea consequitur ad Justiniani tempora Sciopp.

Hiparchius Alexander Gram. græc. Servius
Virgili interpres, ut nonnullis videtur.

S. Augustin. Grammatica scribit.

Puncta Hebraica, quæ vocalium instar essent
legenti, primum excogitata à duobus Masore-
tharum Principibus 478. H

Hi fuere Aaron Ben-Afer, & Jacob Ben-Nephtali, verum alicubi dissidentes. prioris lectionem Hebraei, Occidentales, posterioris Orientales plerumq; sequuntur. *Conebrard.*

Seculo 6to. *Luceam ab hoc seculo lingua latina statem Grammatici numerant, cum Longobardis regnantibus novum loquendi genus ex plebeia Romana, & Germana constatum inrectum est Scioppius.*

Orion Theobanus Græc: Gramm: Fulgenti: Placiades, Suidas, Monach: priscian: Gramm: & Ppilol: Græc:

S. Gregorius Mag. lib. 6. Ep. 9. fatetur se græcè nescire, nec esse Constantinopoli, qui latinè reddere græca possit. Hinc liquet utriusq; lingvæ neglectus.

Seculo 7mo. Deperditam hujus initio seculi lingvam latinam, falsò docet Rou in Tabul. Chronolog. 606.

S. Isid: E. Hispal. celebrem de Verb: Origin: librum scribit. Nondesunt qui nobile opus alii tribuant. *Du Fresne.*

Joan: Stobæus, & Nonnius Bancherens: Philol.

Maidulph. Scotus græcæ, latinæque lingvæ Scholam in Anglia aperuit, ut apud exteros colerentur, quæ in natali solo apud suos doctorum lingvæ negligebantur *Leslaus.*

Felix Longobard. Gram. quem laudat Paulus Diacon.

Seculo 8vo. Beda Vener. ejusq; discipulus Alcuinus Grammatica scribunt. *Vossius.*

Hoc & sequenti seculo insignis erat nomenclatura Grammaticum appellari. Angel. à Nuce in Notis Offiens.

Monachi Bizantio à Copronymo pulsî, Romæ à Steph: III. locantur Monasterio, quod ab illis græcam lingvam instaurantibus græcæ Scholæ nomen invenit. *Mss. Carol.*

Carolus Magn. Roma. Latinos Grammaticos in Galliam vocat. *Ex Vita.*

Wálid Saracenorum Calipha prohibet græcè quid literis consignari, vultque omnia Arabicè scribi *Miscell.*

Seculo 9no. Photius S. Constantinop: philologus eruditissimus, sed vir pessimus.

Paulinus E: Foro-Julienfis, & Ioan: Scotus Eringena, Smaragdus Ab: S. Michaëlis Grammat.

Rabanus Fuldenfis primus in Germaniam græcas literas invehit.

Caroli M: Nepotibus imperantibus Gallicæ, & Italicæ linguæ principia notant plerique scriptores apud Carolum Du Eresne in præfat. ad opus egregium de vocab: medii ævi.

Seculo 10mo. Salomôn Constantiens: E: Ab: baricus Ab. Abindonenfis. *Du Fresne.*

Alfredus R. Ss: Dunstanus, & Albelvaldus E.E: jacentes post Dænorum irruptionem latinas in Angliã literas excitant Idem.

Ratherius E: libellum suum de arte Grammatica inscripsit: *Serva dorsum*, quod puerorum dorsum servare posset à flagris.

R. Adonim: Ben - Tennim Grammaticam Hebraico: Arabicam dedit.

Ex Ebitaph. Greg: V. Rom: Pontifi: discere licet, jam hoc seculo vulgarem, hoc est Italicam linguam à latina lingua esse discretam.

Usus Francisca, vulgari, & voce latina. Instituit populos eloquio triplici.

Secul. 11mo. Ioan: Curopalates Philol: Græcus. Cognomen aulæ seu Palatii Ministrum notat. Aliis dicitur. Ioannes Scylizza.

Papias Longobardus auctor magni Dictionarii Latini. Trithemius perperam transtulit in seculo. 13. *Du Fresne.* apud Latinos nullus erat literarum humaniorum cultus.

Apud

Apud Hispanos literæ Hebraicæ florere incipiebant, ut habet *Genebrardus*.

Hinc R. Judâ Davidis F. R. Ioan. Cordubensis, Moses Kimchi Davidis. fr: Grammatici nobiles *Gaulterius*.

Seculo 12mo. Eustachius Homeri interpres, & Ioan: Sarcaberienſis Philol:

R. Aben Efra ſive Abraham Ben-Efrae, & R: David Kimchi Hebræi Gramm:

Romanus populus lingua, quam nunc Italianam dicimus, hocævo utebatur, ut liquet ex Epistola Cleri Romani ad ænobarbom G:ja 1160 apud Baronium, in qua hæc verba adducuntur: *Papa Vittore S. Petro, l. elegge.*

Ante Philippum Augustum nullus liber Gallicâ lingvâ scriptus fuerat, Genebrardo teste, nec, ut ego cenſeo, ullus Italicâ.

Seculo 13tio. Ugutio Ferrariens E: auctof Diction.

Alexander de Villa Dei Grammat:

Arnaldus Daniel pœta provincialis patriam linguam perfecit, ex qua deinde Etruscæ, ſive Italica dicta est *Velluton: in Dantem.*

Græca vulgi lingua imperantium Francorum vocibus pluribus admiſſis literata omnino deſcivit.

Dantes pœta Etruscæ lingvæ nitore plurimum contulit uſque ad 1320. quo Ravennæ deceſſit.

Seculo 14to. Petrarcha provincialiũ vocib9 ad Italicam formam flexis linguam Patriam amplificavit.

Nicolaus Oretimus phil:, Emanuel Chryſolor. phil: & Gram:

Leona: Aretin: Phil.

Latina lingua apud Hispanos hoc ævo prope modum exſtineta eſt cum nullus in ſoro illius eſſet uſus: juſſerat enim ſeculo ſuper. Alphonſ Sapiens, ut Hispania lingua reſ forenſes agerentur.

Emanuel Chryſoloras 1395. in Italia quaſi limina

limina reducit græcas literas, quæ per annos fere septingentos exulaverant. *Palmer.*

Seculo 15to. Georg: Trapezun. Volaterran. Fulgofius, Polydor, Virgilius, Leo Baptista Albertus Rodulp. Agricola, Robert: Valturius, Pompon. Lætus, Jovian: Pontanus, Hermolaus Harbarus, Angel: Politianus, Coel. rhodiginus, Alexander ab Alexandro Philol.

Poggius Florent. Laurent. Villa, Gaspius Bergom., Gaza Perottus, Theodor: Lascaris-Joan. de Janua, Quintianus Sara, Ambrosius Calepinus, Marius Nizol. Grammat.

Seculo 16to. Volfang. Latus, Petrus Crinitus, Beroald. Leonicensis, Budæus Valerianus, Turnebus, Dalecampius, Gyrald., Victorius, Goropius, Erasm., Natalis Comes, Manuti tres, Fulv. Ursinus, Jul. Cæf: Scaliger, Faber, Ciccon, Pigon, Cefner., Vignoreus, Mazonius Phil:

Demetr: Chalcondilas Græc., Zenobius Acciajol., Despauter, Varchius, Dolet., Clenard. Alvar. Grammat. *Hoc tandem avo Lingua latina visa est reviviscere.*

Buburtius politioris literaturæ avarus, Furterius, ac Ricalerius Gallicæ lingvæ discendæ multum profuerat.

Enituere præterea Carol. Congeus Io Baptista Thertius, Hadrian. Balettus, & alii.

NOVA INVENTA ARTIFICES NOBILES.

SECU: 1mo. Theriaca ab Androâcho Cretensi inventa. Vitri flexilis temperamentum, Tiberio Principe excogitatum, sed ejusdem jussu tota cum artifice officina abolita, ne pretium æris, argenti et auri metallis detraheretur *Pl.n.*

Quinquennalia certamina Romæ celebrata
Neronis Principatu. In his ut cætera mittantur,
Pœta victor æneo vase, & corona donabatur,
ut liquet ex Nummo apud Trifanum.

Ludi Capitulini sub Domitiano 85.

Seculo 2do. Quanti hoc ævo fierent nobi-
les artes, discere licet ex eo, quod de Hadriano
narrat Dio in vita ejusdem, *Hadrianus celebres
quosdam & excellentes artifices, quos æquare non
poterat, subvertit, alios ceu studiorum, et artium amulos
interfecit, quippe cupiens omnes in quacunq; arte &
disciplina superare.*

Seculo 3tio. Artes omnes bellis ubiq; ter-
rarum sævientibus languent.

Instituta annorum numeratio per annos im-
perii Diocletiani, usq; ad annum Domini 532
duravit, annis 284.

Seculo 4to. Magnus Constantinus primus
Vexilla notat Crucis signô.

Indictiones institutæ, abrogatis Olympiadibus
312. sive 313.

Aureus numerus excogitatur 325.

Auræ coronæ primus inter cæsares utitur
Constantinus post Imperii sedem Constantino-
polim translata.

Venatio Accipitraria inter Romanos, vel
Constantini, vel Theodosii Senioris ævo initi-
um habuisse videtur. *Vossius.*

Flavius Dexter primus annos numerat
Christo nato in fine seculi.

Seculo 5to. Ratio glutinis Athenis inventa
Arcadio principe per Philistium, cui, quod res
literariæ plurimum profuisset, statua posita.

*Gothi ubi semel Italia potiti sunt, cum omnibus
barbaro more in armis ponerent, nobiles ab ea arte
res eliminarunt; quamvis eas alere Theodoricus
Rex, teste Cassiodoro conaretur,*

Amalafuntha Theodorici filia post mortem
Petrus

Patris, Amalarici filii tutrix frustra Gothos suos ad literarum, & artium nobilium studium pellere conata est.

Seculo 6to. Specula ænea uistoria Procli, inventa sunt 514. Horrologium machinale, his, quibus utimur, haud abfimile primùm à Bœtio in turri Ticinensi adinventum aliqui suspicantur.

Serici ex bombycum ovis conficiendi ratio innotescit per Monachos ex India appulso 557. M. Aurel Cassiodor horologia miræ artis, lucernas semper ardentes habuisse traditur.

Seculo 7mo. Ignis Græcus Callinici inventum.

Sabinianus Papa horas diei, tintinnabuli sonitu primus distinguit.

Mahomete à Mecha fugiente 622. incipit Hegira, hoc est annorum lunarium apud Arabes supputatio ab ea fuga. Æra Isdegerdis ab ejus obitu 632.

S. Eligius antequam Novomiensi insula donaretur, aurifaber per Galliam celebris. Exstat adhuc ejusdem opus nobile Mausolæum S. Martini E. Turon.

Seculo 8vo. Qui putant hoc seculo inductas ferreas equorum soleas procul dubio censentur errare, ut eruditè suo more docet Fabretus in Syntagmate ad Column. Trajani.

Constantinus Copronym. Pipino Regi organa in Galliis, non ante visa dono mittit. 757 *Siebert.*

Zacharias Hierosolym. Regis legatus Carolo M. S. Sepulchri Callariæ, & Oliveti claves cum vexillo defert 800. *Eginarth in Vita.*

Seculo 9no. Legati Persarum Regis Carolo M: illunetarium horologium affabrè admodum constructum ferunt, quod ab Eginartho in ejus vita describitur. Usus cognominum scribendo.

scribendorū apud Arabes cæpto inde traducto ad Hispanos, eisq; secundo frequentato, ac deniq; ad Francos Italosq; traductus *Henschen. Tom. 7. Maii pag. 793.*

Viguerat, ut notum est, in Italia cognominum usus, qui à Longobardis sublatus magno Historiæ damno, qui inde facta fuerat obscurior, undecimo tandem seculo restitui cæpit.

Seculo 10mo. Primordia Feudorum, ut loquuntur sub Carolo Simplici in Francia, & in Germania sub Conrado I.

Hastiludia, sive, ut vulgus dicitur, torneamenta primùm usurpata ab Henrico Aucupe. 938.

Gentilitia familiarum insignia occasione dætorum ludorum primo fixa, & certa. *Ita Menestrier. sed Chartarius aliud sentit.*

Typographiam hoc seculo à se inventam Sinæ gloriantur.

A Gereberto Monacho, qui postea Silvester II. Horologium Magdeburgense constructum est, in quo conspicua erat stella polaris.

Seculo 11mo. Exolescente extremi iudicii metu, quo multi deterriti, tanquam in fine decimi seculi instantis omnia neglexerant, artes iterum coluntur.

Notæ musicæ, ut, re, mi, fa, sol, la, à Galdone, Aretino Card. excogitatae.

Sacchari cocturam, Rhabbari, Mirabolani, & Tamarindæ usum medicina debet Avicennæ.

Desiderius Ab. Casin. vocatis ex Græcia peritissimis, ut ea ferebant tempora, artificibus, curat artes nobiles in Italia restitui. *Osiens.*

Seculo 12do. Bombycinæ, vestes captivitate Græcis opificibus orbi occiduo innotescunt, agente Roderico Siculo.

Carrócum præcipuum olim apud Italos in bello vexillum à curru, cui solet imponi appellatum, hoc seculo ab Archiepisc. Mediolan.

Heriberto

Heriberto inventum putat du Fresne, sed ejus usus videtur antiquior.

Vino excoqui cæpere cadavera, ut ossa possent à carnibus faciliùs separari, vetuit id postea sequenti seculo Bonifacius VIII.

Triboccus militaris machina celebris olim apud Germanos, primo apparuit in expeditione Thuringica ab Othone IV. *Genebrard.*

Seculo 13tio. Insigne tentorii inventum ad Fridericum Imper: à Sultano missum in quo solis, & Lunæ imagines artificio motu cursum suum certis spatiis peragebant, & diei, noctisq; horas designabant.

Conradus Schirensis Chronologus ex Mabilonio in Germanico Itiner. aliorumq; suspitione, aliquem Optici tubi usum videtur habuisse.

Conspicilia ad oculorum laborantium subsidium, vel inventa, vel ostensa ab Alexandro Spina Dominicano. Ex Epist. Elegantissimi Regi, qui veterum inventum ex Plauto putant, procul dubio falluntur.

Seculo 14to. Utilissimum Acus Nauticæ inventum per Flavium Glojam Amalphitanum 1000. Perperam Joan. Gej. Melphen: appellatur ab his, qui Melphim, ab Amalphi non distinguunt, ut Vossius Labbæus, & alii.

Aera in Aragonia abrogata, inducta à Christo numeratione 1358. ut mox in Castella 1383 in Lusitania 1415. Bombardæ à Bertholdo nigro Germano adinventæ 1380.

Artem per æra celata multiplicandi imagines invenit suo initium sæculo. Thomas Finiguerra aurifex Florentinus, quem imitatus est Baccius Buldin: sed utrinq; superavit Anton. Bullajol: *Baldinac: in erudito opusc: hac de re edito.*

Seculo 15to. Typographia inventa Argentinæ

finæ 1440. à Ioan. Gurtemberg. seu ut alii ma-
lunt Mogunciæ à Ioan: Factio. 1452.

Cusi primùm Augustin: de Civitate Dei, &
Lact: Firmian: ut multis placet.

Typographi inter primos florere Zellius,
Ionson, Amerbaceus, Eroben., Oporin., We-
chelii, Iodoc., Badius Ascens.

Petrus Navarr. cuniculos nitrato pulvere
primus replet seculo 15. in fine inclinante.

Seculo 16to. Navigatio universum orbem
terrarum circumdans primò facta 1519. navis
victoria, cui præerat Ferdinand. Magellan: eoq;
mortuo navem reduxit Ioan: sebast: Canuti
Cantab: 1522. *Oforius.*

Ejusdem navigationis gloriam hoc eodem
seculo alii tres tulere, Angli Duo Francisc: Dra-
cus, Thom: Candiscius, & Batav. Oliver: Van-
dernoit.

Orichalchum factitium excogitatur. Aquæ
fortes, ut dicunt, inventæ

Reperta capella, seu Vasculum ex osse su-
buro ad auri & argenti purgationem.

Florent insignes Typogr. Manutii, tres Gry-
phi, Plantini, Stephani tres.

Ara consiendi aulæa introducitur Romæ
à Ss. D. N. Clemente XI.

Celatura sub Ludovico M. hoc ævo pluris-
mùm profecit.

URBIUM NATALES, ET ALIA ARCHITE- CTURÆ OPERA ILLU- STRIA.

SEculo 1mo. Cæsarea Philippi ad fontes Ior-
danis condita 12.

Colonia

Colonia Agrippina Germanici Cæsaris ^o
pus 15.

Ratisbona olim Imbriopolis 32.

Portus Romanus ad ostia Tiberis à Clau-
dio Cæsare. 42.

Fossa Corbulonis inter Rhenum & Mosam

47. Hoc est Canalis à Rheno derivatur per Cor-
bulonem spatio 23. M. pass: Mosæ congregiens
ad Crimpam pagum. *Ortel.*

Seculo 2do. Trajanopolis altera in Phry-
gia, altera in Tracia sub Trajano.

Hadrianus instaurat Hierusalem, & de suo
nomine *Æliam* apellat.

Pontè planè admirando Trajanus Danubi-
um jungit cujus adhuc manent nomen, & ve-
stigia.

Murus dividens Scotiam à reliqua Britan-
nia per 80000. passus ab Hadriano ductus.

Hadriani apud Tiburtes Villa, cujus adhuc
rudera miramur. In ea provinciarum, & loco-
rum celeberrima nomina inscripserat, veluti Ly-
cæum, Academiam, Canopum, Pæcilen,
Tempe. *Spartianus in Vita.*

Seculo 3tio. Brandeburgum in Germania
à Brenno positum 211.

Sicambria, quæ nunc Hungarorum Buda
conditur 224.

Philippopolis à philippis Imperat. Boira in
Arabia ab iisdem instaurata 245.

Firmus Tyran. domum è quadratis vitris
bitumine. & aliis medicamentis insertis habu-
isse scribitur à Vopisco.

Aurelia in Gallia ab Aureliano 273.

Severi Vallum inter Scotiam, & reliquam
Britanniâ 207. Bodotria ad Glottæ æstuarium per 132.
M. pass: ubi antea agricola Srovinciam finire
deceverat *Buchanan.*

Seculo 4to. Byzantium à Severo excisum
à Con-

à Constantino Magno instauratur , ac nova Roma , & Constantinopolis dicitur.

Basilica sub Valentiniano II. ex Augustæ Rauracorum reliquis 374.

Templum Antiochenum nobilissimum , Dominica aurea dictum Anno 328. inchoatum 341. dedicatum.

Seculo 5to. Ferrara à Vico Ferrajola , & fossa , quæ in Padusam ducebat , ubi forum arii mænibus cingi cæpta 433.

Venetæ regionis incolæ , Attila Galliam Cisalpinam impunè vastante , in paludes Adriatici sinus confugientes , nobilissimæ Urbis Venetiarum fundamenta locant 452.

Actii iussu , è cespite murus excitatur ad excludendos Scotos , Pictosque à reliqua Britannia , *Eslaus Buchanan.*

Seculo 6to. Antiochia à Justiniano instaurata , Theopolis appellatur 529.

Gnesna in Polonia à Lecho Croata condita 550.

Victoria civitas in Hispania à Leovigildos 580.

Ferraria munita à Smaragdo Exarcho 585.

Theodelapius Dux sub initium seculi ponte simul , & aquæductu planè mirabili Spoleti duos montes jungit *Campell. Hist: Spoleti:*

Templum S. Sophiæ celeberrimum Constantinopoli Justinianus erigit , eique trecenta sexaginta quinque suburbia pro dote assignat , ac mille Clericos constituit , qui rem Divinam in eo faciant.

Seculo 7mo. Urbs Sangallens. in Helvetia conditur: 620.

Ferraria amplificata à Rom: Pontifice Vitaliano 657.

Ferraria in oppositam Padi ripam translata 673.

Pampilona per R: Bambam 674.

Praga in Bohemia incipit ædificari 686. & Cracovia in Polonia.

Templum ea ætate nobilissimum, nunc vix mediocribus comparandum, D. Ioan: Baptistæ à Theodolinda Longobardorum Regina Modoetia ponitur.

Seculo 8vo. Ovetensis civitas in Hispania 760. Viterbium à Luitprando Longobardorum Rege ædificatur, vel saltem manibus cingitur.

Casinese Monasterium à petronace 720. ceptum instaurari, ad eam amplitudinem, & opes excrescit, quibus postea floruit. Caroli M: opus decennale pons super Rhenum.

Templum D: Petri in cælo aureo à Luitprando Ticini conditum, & opulentissimis Augustum donariis, in quo D: Augustini corpus collocavit.

Seculo 9no. Dresda ad Albins 808. Aquisgranum 809. per Carolum M: conditæ.

Florentia per eisdem instauratur opus, præcipuè urgente Guillelmo Achai scotorum Regis fratre *Leslaus*.

Nobile templum à Pippino Caroli M. filio, Veronæ, D. Zenoni E. erigitur, quod integrum adhuc perseverat.

Alphonsus III. M. Compostellanum D. Iacobi templum ingentibus sumptibus ædificat 882. Zamosa in Hispania ab eodem condita 889.

Canossa Castrum in Æmilia celebre conditum ab Artone, sive Actio Mathildis Comit. proavo sub initio sæculi. *Floren.*

Secule romo. Calceutum apud Indos initio sæculi à saracenis, Monachium Bavariz Ducum sedes sub Othone I. Magdeburgum rogante Æditha Imperatrice 950. Hala in Saxonia 981. Cairum propè veterem Memphim à Iohar saraceno 968. ædificantur.

Nonantulæ & Farfæ Monasteriis nihil hoc ævo in Italia magnificentius.

S. Marci celeberrimum Templum Venetiis inclinante seculo plurimum à Græcia architectorum operâ inchoatur.

Seculo primo. Troja in Apulia à Bubagno, seu Bolano Græco ædificatur 1022.

Scaphusiana Urbs apud Helvetios conditur. 1053.

Plura, teste Glabro instaurantur, plura conduntur nova per Europam Templâ.

Pisani Basilicam egregiam à Siciliensibus manubiis exstruunt 1012.

Phanorum exemplo excitantur Etrusci & Florentiæ I. Miniatis in Monte 1020. Lucæ S. Martini Templum 1062. ædificatur.

Seculo 12mo. Galitium in Lusitania 1123. Rostochium 1145. Berlinum 1143. Alexandria è palæa dicta 1168.

Mediolanum, Cremona, placentia, ab Ænobardo excisæ, brevi felicius resurgunt 1168.

Berna & Eriburgum 1180. conditæ.

Templum maximum B. Virgini Lutetiæ sacrum, quod Robertus Cenalis *lib. 2. Hist. Ephesino Dianæ præferre non dubitavit*, inchoatur ab Episcopo Mautritio de Sully. Nunc multis per Europam posthabetur.

Seculo 13tio. Strausbinga in Bavaria, Stockholmium in Svecia 1259. Bilbaum in Hispania conditur 1300.

Templum Ambiani maximum, Galliæ totius nitidissimum 1220. circiter inchoatur 1270. absolvitur *Gallia Christian.*

Pons Londinensis mirabilis sub Ioanne Angliæ rege.

Turris Cremonensis Italicarum maxima perficitur à Guelphis 1290.

Urbeventanum Templum opere semigothico

thico, sed planè nobilissimum, & illo ævo ad-
mirabile 1290.

Seculo 14to. Navale Venetum toti Europæ
mirabile 1304. inchoatur.

Maximum Urbis Americæ Septiarion Ma-
xima 1322.

Lymia, & fons oblivionis Hispaniensium
celeberrimus à Petro Lusitana conditur.

Limæ templum totius Germaniæ maxi-
mum cæpit ædificari 1377. perficiendum post
annos 100.

Anno 1386. Templum Cathedrale Medio-
lanensium, quo nihil habet Gothica Architektu-
ra nobilius, sed post immensos, planè sumptus
nondu[m] absolutum.

Seculo 15to. Templum Cathedrale Hispalen-
sium magnificentissimum nobilissimi Capituli sumpti-
bus cæpit ædificari. 1401.

Florentini egregiis operibus urbem suam
exornant. Hinc illi speciosum. *Pulchra* cogno-
mentum inditum.

Florentiæ S. Mariæ de Flore tholus pri-
mus erigitur à Brunelescho Statuario, & Archi-
tecto prænobili. 1446.

Ex eo plurimum profecit Bonarota Vati-
canum erecturus.

Carthesia Tirmen à Galeatio Stortia ma-
gnificentissimè condita.

Seculo 16to. Cima in Peruvia 1535. à
Pizzaro. Anneburgum in Misnia 1561.

Agra Mogelensis Imperia Metropolis à Re-
ge Acabar, & Palmæ nova, à Venetis condun-
tur, 1595.

Venetis absolvuntur Areæ Marcianæ portu-
cus, quibus nil perfectius habere dicitur Archi-
tectura.

Ibidem Pons rivi alti marmoreus operis
Ornino mirabilis.

Templum

Templum & Monasterium D. Laurentii in
Escoriali à Philippo II. conditur.

Basilica D. D. Apostolorum Petri, & Pauli
Cracoviæ insigni Architectura, & magnificentia
erigitur, à Sigismundo III. Rege Poloniarum,
in gratiarum actionem pro insigni victoria Cho-
cimensi, quam publicò officio Divinò celebrat
Polona Ecclesia.

Sacellum materiâ, & opere spectandum in
primis Florentiæ in quo magnorum Ducum se-
pultura.

Seculo 17mo. Arx Casalensis in Italia, Phi-
lippoburgum in Germania excitantur.

In Insulis Orientali: à Batavis Oceani con-
duntur urbes, Amstelodamum, Londinum, Tau-
rinum, Parisii exornantur.

Fossa seu Canalis inter Aracem, & Ger-
maniam per Ludovicum XIV. Galliarum R.

Vestaliæ immensis sumptibus à Ludovico
XIV. ad Regias delicias conditæ.

ARCHITECTI NOBILES ARCHITECTURÆ RO- MANÆ VICES.

Seculo 1mo. Augustus moriens gloriatur, se
Romam lateritiam invenisse, marmoream
relinquere.

Architecturam hoc ævo majestate, & soli-
ditate nobilissimam floruisse docent multa peri-
tis antiquitatis notissima, inter quæ.

Aquæ Claudiæ, & Anienis novæ ductus
inchoati à Caligula, à Claudio absoluti.

Theatrum Marcelli, cujus existant in Sabel-
lorum palatio reliquæ.

Amphitheatrum, vulgò Colossæum.

Tempè

Templi pacis à Vespasiano conditi reliquiae.

Seculo 2do. Apollodorus Pontis, per Trajanum Danubio impositi, Architectus, ut rectè Fabretius in Syntagm. ad Colum. Trajani Tristhanum redarguens, qui Lacerò Architecto pariter nobili hanc laudem tribuit.

Trajanus Urbem plurimis, & pulcherrimis ædificiis, ornavit, quæ artem, & magnificentiam, vel è ruinis ostentant, sed cum studiosius his nomen suum inscriberet, dictus est. *Herba parietaria.*

Sepulchro Hadriani superba moles imposita ab Antonino Pio, artis tum florentis excellentiam abundè docet.

Seculo 3tio. septimius Severus, & Alexander, item Severus, ædes Romæ labentes instaurant.

Therme Antonini Caracallæ, & Diocletiani magnificentiam florentis adhuc Architecturæ, sed Gallieni verius, ut bene notat Fabretius, quam Caracallæ Circus extra portam Capenam, labentis infelicitatem docent.

Aurelianus Urbem muris validioribus, & amplioribus munit, sed errant præcudubio, qui eos ad ambitum 50. milliarum extendunt.

Mivutol; in antiquit. Roman.

Seculo 4to. Nova ædificia sub Constantino ex veterum partibus ædificari cæpta, ut liquet ex ejusdem arcu, & Basilicis ab eo conditis. Hinc in Christianorum templis nonnulla marmora Ethnicorum mysteriis sculpta spectantur.

Templa in Crucis formam ædificata, post Crucem Constantino ostensam.

Auro opulenta hujus ævi ædificia, ut ex D. Hieronymo constat, sed minùs solidè ædificata ad nos non pervenere.

Agnoscentur tamen, tum in Basilica Liberi-ana, tum in Templo SS. Ioannis, & Pauli, & in Basilica Sessoriana quædam antiquitatis vestigia.

Seculo

Seculo 5to Alarici Gothorum Regis metu
 Romā novis mænibus circumdat Honorius Imper.
 403.

Sepulchrum sive moles Hadriani, tanquam
 turris mænibus adjunctum imo Gothico bello, ut
 liquere videtur ex Procopio.

Basilica Liberiana magna ex parte à Sixto
 III. instaurata, & ornata musivis picturis, æ-
 des S. Sabinæ à Petr. Ep. Illyrico condita, Sixto
 sedente, ut Anastasius tradit, architecturam hujus
 ævi adhuc spectandam nobis exhibent.

Seculo 6to. Moles Hadriani habitatur à Theodori-
 co, hinc aliquando *Theodorici Domus* appellata.

Theodoricus quasdam mænium partes ex
 marmorum crustis & silice instaurat.

Quamvis magnificis Theodorici operibus an-
 tiqua ædificiorum miracula superata scripserit
 Cassiodorus, perennare non valuerunt.

A Narsete prius, mox à Belitario, post ur-
 bem à Totila incendio deformatam, instaurata
 è tophis, cæmentis, lapidibus, & lateribus mæ-
 nia.

Architectura Gothica, à Gothis inventa,
 veteri neque soliditate, neque elegantia com-
 paranda.

Seculo 7mo. Laterum officinas post Barba-
 rorum devastationem in urbe abolitas opinatur
 Ciampin: *In vetust. Monum.*

Itaque plerumque hoc ævo ædificatum ex
 tophis, silicibus, & marmorum crustis.

Bonifac: IV. sive vetustis instaurandis, sive
 novis excitandis ædificiis inclaruit.

Templum S. Venantii in Regione Monti-
 um propè Lateran. Ædem à Ioan: IV. inchoatum
 à Theodoro perfectum est.

Templum S. Georgii in Velabor Leone II.
 instauratum tradiditur.

Seculo 8vo. Gregorius III. Urbis muros reficit,
 Templum

Templum SS. Petri, & Marcellini nova
 Volitio ne erigit.

Carolo M. regnante, visa est refflorescere
 architectura, & eum ædificandi modum tenere,
 quæ, Gallieno imperante, usurpant Architecti *Ciam-*
pin: loc: cit.

Hadrianus. I. muros urbis magnis impensis
 reficit, vetera plura ædificia restaurat, nova con-
 dit.

Idem Confessionem, ut ajunt D. Petri, to-
 tum solido auro, altare autem illi impositum,
 ex parietes dextrâ, lævâque argento contexit.
 seculo 9no. Ædificandi laude hoc seculo
 inclaruere SS. Pontifices Leo: III. Paschalis I.
 Leo IV.

A Leone III. præter alia, instaurata est à fun-
 damentis Ecclesia SS. Vincentii, & Anastasii ad
 Aquas Salvias, superest ejusdem opus Arcus in-
 gens in Æde D. pauli magnis columnis, impositus.

In templo S. Praxedis à paschali I. refecto
 spectatur adhuc facellum D. Zenoni dicatum, ubi
 servatur pars columnæ, ad quàm Christus Flagel-
 landus fertur alligatus.

Urbs Leonina Romanæ appendix à Leone
 IV. condita est.

Seculo 10mo. Decimum hoc, & consequens
 undecimum seculum incuriosiora operum me-
 moria defluxere.

Adalbertus Etruriæ Marchio, qui molem
 Hadriani tanquam arcem tenebat, Theodoram
 nobilem, sed famosam Romæ mulierem in com-
 munionem ejusdem, recepit, ex qua primùm ipsa,
 mox & filia Marotia urbi leges dare propemo-
 dum visa est. Ex his ad pontifices, sed brevi ad
 populum transit Arcis possessio, quæ à Cru-
 entio Nomentano capta, ab eo aliquando est
 appellata.

Hoc ævo solis tophis [quadrilateris ædifica-
 ri] ceptum est. Seculo

Seculo 11mo. Buschettus Græcus Architectus laudatur à Vasario.

Frequentes in Urbe seditiones, & Turbæ, vix ullum Rom. Pontificibus ædificandi spatium reliquere.

Bis præterea roma penè consumpta est flammis, primò sub Leone IX 1050. fortuito incendio, secundo sub Greg. VII. 1084. Roberto Guiscardo, Henricum III. Cæsarem persequente. Ex eò tempore Roma pluribus in locis vacua facta est ædificiis.

Plures hoc ævo in Urbe præcelsa turres, & nobilium ædes instar arcium munitæ, quæ non semel pontificibus perfugium præbuere.

Seculo 12mo. Turres hoc etiam ævo, munitasq; Domos, sibi Romani Proceres parare solebant.

Quamvis jam melior ædificandi ratio alibi in Italia floreret, nondum Romæ asturgebat. Vestigia tamen apparent in Turri Campanaria Sessorianæ Basilicæ addita à Lucio II. eam instaurante.

In porticu Basilicæ Liberianæ ab Eugenio III. ædificata, quamvis postea Gregorio XIII. refecta, & deniq; in templo S. Salvatoris ad Cupellas.

Seculo 13tio. Tuccius, Nicolaus Pisanus, Marchion, Arnulphus, Lupus, Architecti illustres. Rudis adhuc, & solidior hujus ævi Architectura ex his, quæ Romæ supersunt jure censetur.

Turris, quæ Comitum nuncupatur in Suburra, ab Innocentio III. Turris Militiarum in Quirinali jugo à Gregorio IX. extractæ.

S. Urbani Templum in Regione Montium, sub Urbano IV. ædificatum.

Supersunt ad S. Sabinam vestigia collium ab Honorio IV. conditarum.

Seculo 14to. Andreas Organa, Calendarius,
 Bonus, prothus S. Marci Architecti.

Pontificibus rom. aveniens: sedentibus, ve-
 tusta Romæ ædificia passim ruunt, ut in Epist.
 testatur petrarcha.

Moles marmorea in æde Lateranen: Ur-
 bani V. imponitur Altari, in quo, servantur SS.
 Petri & pauli capita.

post pontificum in Urbem reditum, ædes
 plerumq; informes, quales adhuc nonnullæ spe-
 ctantur, ex veterum ædificiorum fragmentis ex-
 citantur.

Turris in facie Basilicæ Liberianæ jubente
 Gregor. XI. erigitur.

Seculo 15to. Leo Baptista Albertus nobilis
 Florentinus sui seculi Vitruvius, Bruneleschus,
 pariter Florentinus Architectus.

Nicol. V. mænibus Vaticanum cingit, Ur-
 bem insignibûs monumentis illustrat, & Aquæ
 Virginis ductum vetustate collapsum restituit.

palatia Columnensium Capranicarum, &
 S. Marci templa, S. Augustini, & Hierony-
 mi Dalmatarum melioris oppido. sed nondum
 defæcatæ Architecturæ opera, seculo inclinante
 conduntur.

Seculo 16to. Bramantes, Raphael Urbin.,
 Bonarota, Fontana, Baroccus vulgò Vignola
 Architecti nobilissimi.

Basilica D. Petri Augustissima in Vaticano
 48. ferè millionum sumptibûs nondum absolu-
 ta, Palatium Farnesiorum, Templum item no-
 mini Jesu ab Alexandr. Card. Farnesio dicatum.
 Obelisci à Sixto V. feliciter erecti, ejusdem
 sacellum in Basilica Liberiana resflescentem ad
 omnium seculorum invidiam Architecturam do-
 cent.

Lateritiam structuram vetustæ similem in-
ausriâ recentiorum restitutam agnoscimus, so-
lilitatem

lilitatem ædificandi vetustæ parem adhuc desideramus.

Seculo 17mo. Carolus Madernus, Laurentius, Borominus Martinus Longo egregii Architecti.

Sacellum Burgvesianum Pauli in Basilica Libेरiana, Ludovisianum S. Ignatii Lojolæ templum.

Ædes Barberinæ in Quirinali, fons Pamphilianus in Arca Agonali ab Innocent. X. inductus, Porticus aræ Vaticanæ ab Alexandro VII. circumpositæ, opera censentur Architecturæ Augustæo ævo ferè paria.

Urbanus VIII. non exiguam Urbis partem, novis mænibus, & arcem S. Angeli novis munitioribus circumdat.

Floruere in Architectura Andr. à Piteo S. Jesu Equ. Francisci Fontana.

Curia Mont: Citatorii ab Innocentio XII. magnificè extructa à quo dicta Innocentiana.

Ædificium S. Michaelis alendis, & exercendis in omnium ferè artium genere pauperibus per pontifices Innocent: II. & SS. D. N. Clement: XI. à quo magnificentius promovetur Templum duodecim Apostolorum.

PICTURA STATUARIA, EARUMQUE ROMÆ VICES.

Seculo 1mo. pauci hujus ævi pictores, Amulius, Cornalius, Avius Priscus, unus ferè statuarius Zenodorus memorantur, quavis plures floruisse constet.

Spectabantur nuper in reliquis Thermarum Titi umbræ quædam veterum, & optimarum imaginum

Imaginum quarum delineationes servat egregius antiquitatis indagator Jo. Petrus Bellorius! *Vide-
sis ejus opus de Sepulchris Nasonum.*

Quæ in sepulchro Cestii visebantur minùs laudantur, Vide eruditam de his dissert. Octavii Falconerii, quem magno rei literariæ detrimento immatura mors nobis eripuit.

Quæ super sunt in arcu Titi anaglypha florentissimam hoc ævo statuariam. ostendunt

Seculo 2do. Hadrianus Imperator venustissimè pinxit, atq; etiam effigies è cetera, & creta formavit. *Dio in vita.*

Fragmentum picturæ ex villa Hadriani, nunc in Musæo Ducis Parmensis magno Judice Carolo Maratto, Raphaelis Urbin., vel Annib. Caracii manum referre videtur.

Quæ inventæ sunt in sepulchro Nasonum picturæ 1674. hoc seculum redolent. Pars earum translata est in Alterionum hortos. V. *Fabrestum de Aquaductibus.*

Columna Trajani florentem, Antonini deficientem statuariam ostendit.

M. Aurelii statua Equestris in Capitol. magni artificis opus.

Seculo 3tio Codices duo, Terentii alter, alter Virgilii cum pictis fabularum argumentis, hujus ævi picturam exhibent in Vaticana Bibliotheca.

Arcus Septimii Severi statuariam declinantem, sed celebre Caracallæ caput in Farnesiano Palatio, florentem adhuc videtur ostendere.

Urna marmorea in porticu Basilicæ Libेरianæ, Christianæ religionis mysteriis insignis, hoc seculo inclinante creditur elaborata.

Seculo 4to. Constantinus Byzantium immigrans, nobiliores secum Pictores, & Statuarios trahit.

Pius Christianorum ardor multa, tum Deorum, tum hominum, simulacra delet.

Augustissimæ Virginis imago in æde S. Martini in montibus tesseliis compacta dicitur S. silvestri jussu.

Arcus Constantino Victori erectus, florentem ævo Trajani statuariam, hoc deficientem offendit; nam partes ex arcu Trajani sumptæ omnino optimè, post Constantini victoriam sculptæ, omnino pessimè apparent.

Seculo 5to. Imagines musivi operis in arcu Basilicæ Liberianæ jussu Sixti III. in Odæo Basilicæ Paulinæ jubente Leone I. elaboratæ, aliæque Romæ, & alibi, de quibus copiosè, & eruditè Ciampin. in *Veter Monum.* picturæ incrementa demonstrant.

Argenteam D. Laurentii statuam à Sixto III. in ejus æde extra muros locatam defert Anastius, quare non hoc, sed sequenti seculo statuariam omnino defecisse suspicantur eruditi viri.

Nobilissimæ statuæ, quæ ex præda Romana Gensericus mittebat in Africam mari. haustæ periere. *Procop.*

Seculo 6to. Nullam hujus ævi picturam Romæ licet assignare; nam musivæ instauratæ olim D. Gregorii jussu in D. Agathæ ad Suburrâ templo, periere vetustate consumptæ anno 1502. Delineatæ tamen servantur in Vaticana Bibliotheca, teste amantissimo antiquitatis præfule Joanne Ciampino.

Quæ Græserus in Historia exotica tradit de statua Theodorici affabrè elaborata, & Neapoli erecta ad prænuncianda Gothorum fata, à viris antiquitatis bene peritis fabulosa censentur.

Seculo 7mo. Honorio jubente elaborata est opere vermiculato S. Agnetis effigies, quæ in Odæo templi, eidem Virgini dicati, via Nomentana visitur.

Imagines

Imagines è Tessellis, quæ spectantur in Odæo Templi S. Venantio E., & aliis martyribus Sa- cro prope Basilicam Lateranen., Ioan: IV. & Theodoro pontificibus, qui simili opere ibi picti cernuntur, sedentibꝫ compactæ feruntur.

Seculo 8vo. Furentibus in sacras imagines Iconomachis, pictura, & statuaria magnum ac- ciipiunt detrimentum.

Hoc seculo Altarium vestes Divorum imaginibꝫ ornari cæpere, ut liquet ex Anastasio in Vita Greg: III. Lachariæ, & Hadrian: I.

Quamvis Apostolorum imagines in Odæo S. Pudentiana Hadriano I. sedente tessellis pi- cturæ rudem ejus ævi artem ostendant Puffinus magni nominis pictor sedentis inter eos Servato- ris Majestatem contemplare sæpe, & laudare so- lebat.

Seculo 9no. Laudatur inter pictores S. La- zarus Græcus monachus sacrarum imaginum for- tissimus propemodum.

Spectatur Romæ à Rhodiano Triclinio Mu- sivum opus Leoni jussu pictum peculiari opul- culo illustratum ab Alcmanno mandante Fran- cisco I. Cardinale Barberino. Eiusdem æ- vi creduntur imagines in Odæo S. praxedis sub paschali. I.

Angelorum argentea simulacra eodem Leo- ne jubente elaborata., ut Anastas:, tradit, revivi- scentem Romæ Statuzriam videntur indicare.

Seculo 10mo. servatur in Vaticana Bibliotheca Semeseris Græci Menologiî pars cum sanctorum imaginibus, quas hoc ævo pictas putat Allatius apud Hughellum in Ital: Sacra. In eo aliquot Pi- ctorum nomina.

In sacello S. Thomæ Cantuar. olim: Æ- dis Lateran. Sacrario visuntur ad aras imagines Ioanne XI. sedente pictæ C: *Raspon. in Basil. La- teran.*

Historiæ Christi patientis opere anaglypho in Columella ad Basilicam Paulinam, monstra, non opera Statuaria videntur, & quia à Casinensibus positæ, huic seculo tribuendæ, quia hoc tantum seculo Paolinum Cænobium tenuerant.

Seculo 11mo. Stauratus Turchitus, cujus opus Valvæ Basilicæ Paulinæ.

Equites Paparoni cum gentilitis insignibus in pavimento Basilicæ Liberianæ vermiculato opere picti, & ejusdem operis in Æde F: Laurentii extra muros jacentem Romæ picturam hoc seculo docent.

Idem ostendunt æneæ Valvæ Paulinæ Basilii: opere diaglypho elaboratæ Constantinopoli, jussu Alex: II. pontif:

Iure his præferuntur musiva in Templo S. Miniatis Florentiæ, & Anaglyphæ Alexandri II. Historiæ, Lucæ in æde S. Martini.

Seculo 12mo. Ephrem musivi operis pictor, à quo sub Manuele Comneno ornatum Templum Bethlemiticum B: Virginis sacrum.

Innocentio II. ædem D. Mariæ Transybe instaurante, pictum est, opere musivo ejusdem ædis Odæum, & imagines è regione Sacratia. Imagines Anaglyphæ in epistyllo marmoreo Ianuæ S. Prudentianæ, statuariam aliquid jam felicius audentem ostendunt & ideo seculo huic assignandam artem instauranti.

Idem præterea tradere videntur rythmica carmina, & in Syllabis rudis seculi more peccantia.

Seculo 13tio Cimacovis, Tapluus, Caddus, musivi operis, & picturam super Græcos artifices assurgentes restitunt, sive potius ad vitam revocant penè extinctam.

Abellenatus, Alprandus, & Nicol: Pisanus statuarii laudantur à Vasario, sed Romæ rudera adhuc, & jacentem utramque artem ostendunt imagines Tesselis expressæ in Odæo Basilicæ Liberianæ

berianæ & sepulchrum Guillelmi Card: Flisci in æde S. Laurentii extra muros & historiæ anaglyphi operis in urna, & imagines in pariete omnino infelices.

Seculo 14to. Caddus Varguritonus, Buffamale. Duccius Pictores nobiles, sed his longè nobilior Iactius picturæ renascentis parens.

Musivum ejus opus, ubi Petrum incipientem mergi liberat Servatoris manus in Vaticano spectatur.

Margariton, Andreas pisanus, Petrus Cavallinus statuarii.

Hujus opus lignea Crucifixi imago in æde D. Pauli celeberrima.

Pontificibus Avenione sedentibus tantus erat Romæ artium elegantiorum neglectus. ut urnam Agrippinâ marmoream, quæ ad huc servatur in Capitolio metiendo tritico adhiberent.

Seculo 15to. Dellus, Vcellus, pinturichius, Ghirlandinus. Puliajol, Mantegna Pictores.

Antonellus Messanens: primas in Italia colores oleo miscuit, quod à Belgis didicerat.

Massacius tantum addidit picturæ, ut ab eo Bonarota, & alii plura didicerint.

Iacob: à quercu, Donatellus, Pullajolus, Brunellesch. statuarii.

Imagines vivacissimis expressæ coloribus in Odæo Basilicæ Sessorianæ hujus ævi, sed incerti Pictoris.

Anton: philaretus Eugenii IV. jussu Æneas D: Petri valvas opere anaglypho 12. annorum spatio elaborat.

Seculo 16to. Bellinus, Francia Giorgionus Petrus perasfin. Signorell: pictores egregii.

Raphaeli Urbinati, & Bonarotæ Pictura debet summum ad quod venit incrementis.

Post hos laudantur Corregius Titianus, parmegianinus, Sarius Polydor: Monoeromatice celebris

celebris Iul: Roman. , paulus Veronens. , Ioannes Utinensis novæ Plasticæ inventor. Perinus à Vaga, Sodoma, Beccatianus, Zuccari duo, & Barocciius.

Paulus Roman. Baccius Bandinellus, & longè ante hos Bonarota sculpro nobilis.

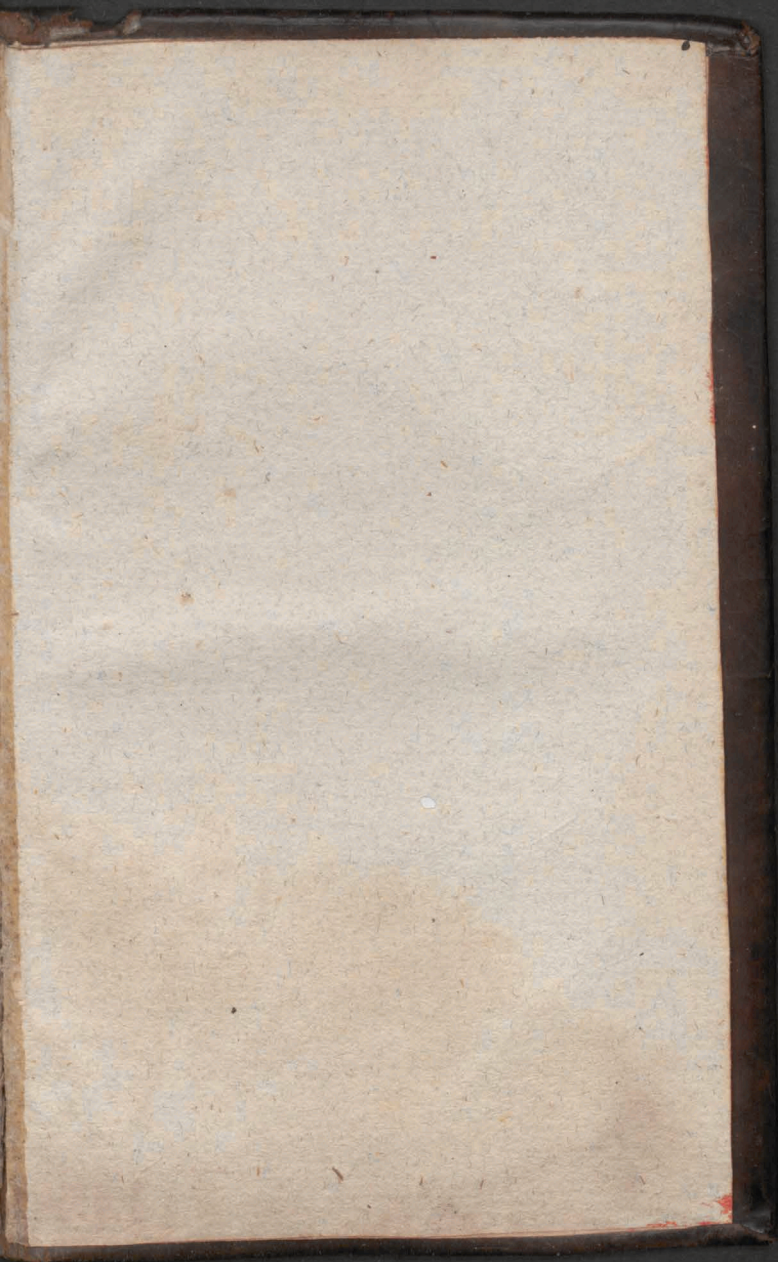
Seculo 17mo. Augustinus Ludovicus, & præcipuè Anuibal Carracii fr: labentem picturam sustinent.

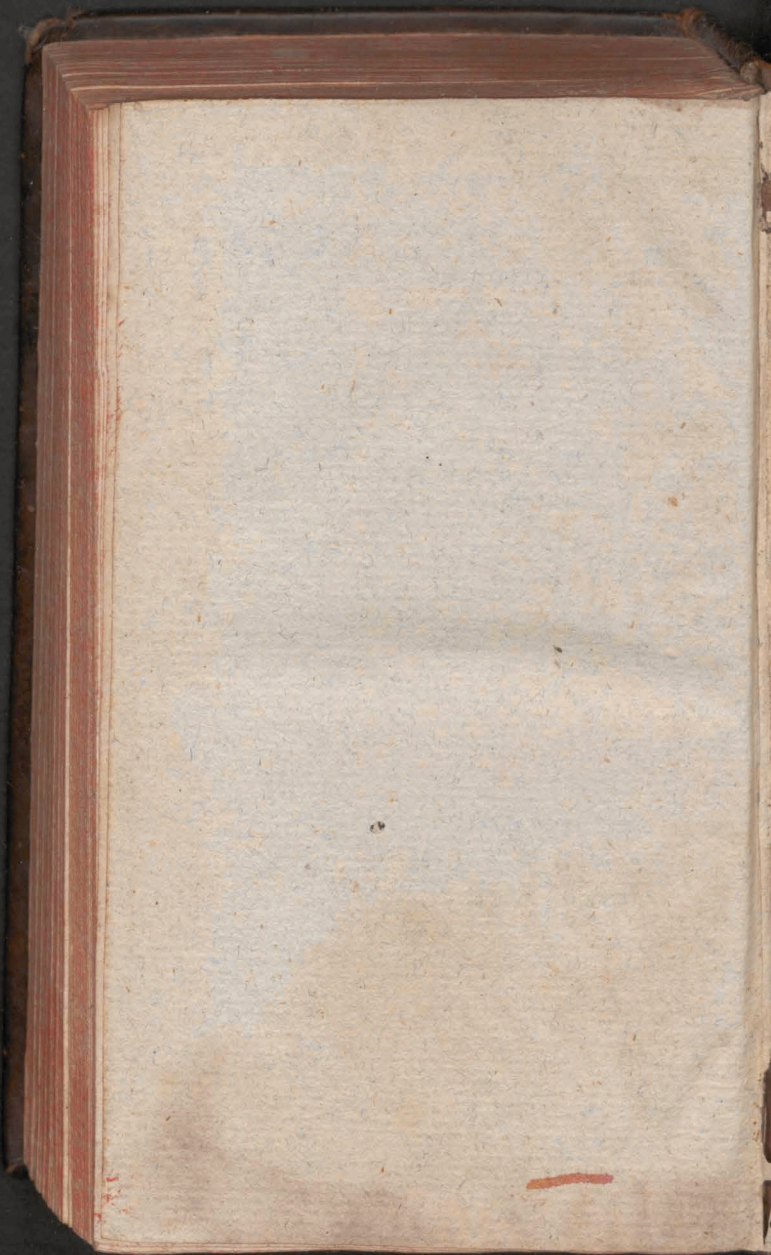
Florent præterea Rubenius, Albanus, Ioseph Arpin: Vandikius, Suecus, Petrus Berettinus, Corton., Possin: Musivi operis Apelles, huic Proximus Calandra

Statuarii Anton: Lombard: , Francisc: Belga, Algardus, Berninus, quorum, opera! plurima Romæ narrantur.

Possin. Miniard. Lanzanus Pictores. Duodecim Apostol: Statuæ miro opere, & magnitudine per celeberrimos hujus ævi artifices elaboratæ in Basilica Constantiana.

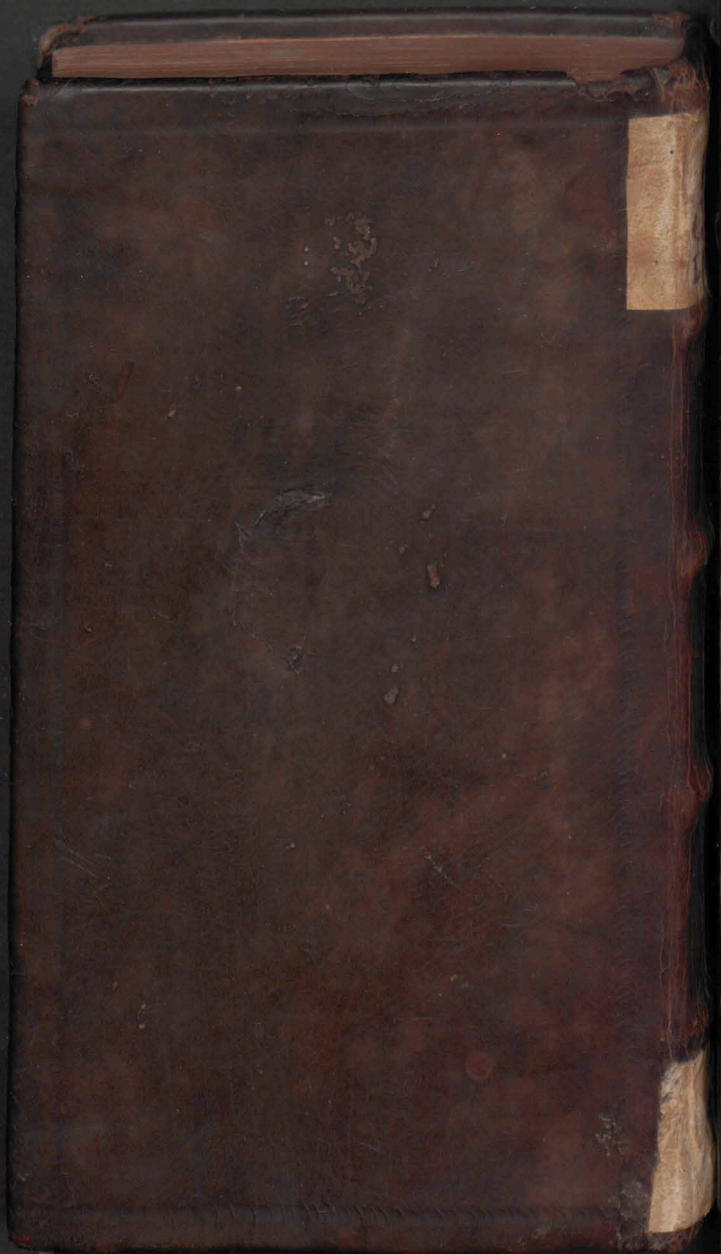

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027925

FAY
CHRONO
LOGICA